

สารบาญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

วิสามัญ พ.ศ. ๒๕๑๘

ครั้งที่ ๖/๒๕๑๘

หน้า

วันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๘

๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม
 - วุฒิสภาให้ความเห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร
ในร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
ส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑
๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๒ ถึง ครั้งที่ ๕/๒๕๑๘ (สามัญ สมัยที่สอง) ๑
๓. ร่างพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. (ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา-
เสร็จแล้ว) ๒

ครั้งที่ ๗/๒๕๑๘

วันศุกร์	ที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๑๘	๑๗๔
๑.	ญัตติควน เรื่อง เหตุการณ์ที่เหมืองแม่เลียง	๑๘๔
๒.	ญัตติควน เรื่อง น้ำท่วมในจังหวัดภาคเหนือ	๒๐๑
๓.	กระทูถาม	๒๒๔
๔.	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.	๒๔๔

วันศุกร์ ที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๑๔

๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม
 - วุฒิสภาให้ความเห็นชอบกับสภาผู้แทนราษฎร
ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๔ ๓๔๑
๒. รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๐ ถึง ครั้งที่ ๑๒/๒๕๑๔ (สามัญ สมัยที่สอง) ๓๔๑
๓. กระทั่งถาม ๓๔๑
๔. ยุติคดีวัน เรื่อง ความสงบสุขของภาคใต้ ๓๖๙
๕. การแต่งตั้งคณะกรรมการและเลขาธิการ-
คณะกรรมการ บ.บ.บ. ๓๔๕
๖. ร่างพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อเกษตรกร
พ.ศ. ๔๓๐
๗. ร่างพระราชบัญญัติวิชาชีพสถาปัตยกรรม
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๔๗๖
๘. ยุติคดีวัน เรื่อง เงื่อนไขการจดทะเบียน-
อาวุธปืน ฯ ๔๒๒
๙. ประกาศพระบรมราชโองการปิดสมัยประชุม
วิสามัญแห่งรัฐสภา ๔๒๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗/๒๕๐๔ (วิสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๐๔

ณ ดิกรังสภา

เริ่มประชุมเวลา ๘.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีกำหนดการประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ยินยอม
เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ กระตุกถาม มีกำหนดเปิดโดยระเบียบวาระ คือ กุศลทินกร
ขอให้เอาร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๔
พ.ศ. ของกุศลทินกรเอง และของคณะอื่นมาแทนระเบียบวาระที่ ๒ กุศลสมบุรณ์

นายสมบุรณ์ บัณฑิต (นาน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอพูดขอรับ
คือกระผมได้เสนอญัตติถามต่อท่านประธาน ตามเรื่องรัฐบาลรับร่างพระราชบัญญัติโอน
กิจการบริหารการศึกษามารัฐบาล ไปสังกัดคณะกรรมการการศึกษาส่วนท้องถิ่น รัฐบาล
รับร่างพระราชบัญญัติของกระผมที่เสนอต่อสภาแล้ว และรับว่าจะเสนอต่อที่ประชุมสภา
ภายใน ๕๐ วัน ร่างพระราชบัญญัติของกระผมได้เสนอต่อสภาเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน
พ.ศ. ๒๕๐๔ บัดนี้ถึงครบกำหนด ๓ เดือนแล้ว กระผมใคร่ขอเรียนถามรัฐบาลว่าท่านได้
เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาสู่สภาเพื่อการพิจารณาตามที่รับรองไว้หรือไม่อย่างไร
ขอได้โปรดชี้แจงให้ทราบด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือร่างพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารการศึกษามารัฐบาล
ที่รัฐบาลรับไปพิจารณาจะพิจารณาไปถึงไหน

นายใหญ่ สวัสดิทศ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ครับ รับไปแล้วส่งไป
ในคณะกรรมาธิการไปก่อนที่จะได้เข้ามามีความเห็นกับคณะกรรมาธิการ เวลานี้ทางคณะกรรมาธิการ ยังทำ

ไม่เสรีจรรีบ เพราะว่ากฎหมายที่รับไปมาก อยากจะขอความกรุณาต่อสภาให้เลื่อนไปแต่
ไม่นานนัก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือท่านผู้แทนก็ไม่มีอะไร มีแต่ขอความกรุณาเร่งรัด
เท่านั้นเอง ต่อไปได้ไม่มีท่านผู้ใดขัดข้อง คุณไกรสร

นายไกรสร กันทิพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ผมต้องขอทราบเวลา
สภานี้ คือเรื่องต่าง ๆ ญัตติต่าง ๆ มักจะเข้ามาฉบับพลันแทรกซ้อนอยู่อย่างนี้ทั้งกฎหมาย
บางฉบับซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญ รัฐบาลเคยรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการอาทิเช่น กฎหมาย
จัดที่ดินเพื่อเกษตรกรของพรรคประชาธิปัตย์ ซึ่งมี ผม ไกรสร กันทิพงศ์ และคณะเสนอ
รัฐบาลรับไปพิจารณา ก่อนรับหลักการมีกำหนด ๖๐ วัน เดียวนี้เวลาดังเลยมาถึง ๑๐๐
กว่าวัน ซึ่งเป็นการแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนส่วนใหญ่เป็นส่วนใหญ่คนข้าง
มากของประเทศทั้ง ๙๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ กลับไม่มีใครสนใจกลับนำกฎหมายเกี่ยวกับ
ข้าราชการพลเรือนหนึ่งเป็นคนส่วนน้อยในประเทศไทย มีจำนวนไม่กี่แสนคนเข้ามาเป็น
ญัตติด่วน ผมจึงอยากจะขอความเป็นธรรมต่อสภานี้ ขอเพื่อนสมาชิกพรรคทุกฝ่ายโปรดได้
พิจารณา ก่อนที่จะดำเนินการประชุมเพื่อขอความเป็นธรรมแก่ประชาชนคนไทยส่วนใหญ่ ถ้า
ท่านยืนยันจะเอากฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือนเข้ามาก่อน ผมก็สนใจ เพราะพรรค
ประชาธิปัตย์มีเสียงข้างน้อย จริงอยู่พรรคก็มีเสียง ๓๖ เสียง แต่เมื่อรวมทั้งสภาแล้ว ๒๖๕
คน เราก็ยังเป็นเสียงข้างน้อย เพราะท่านเป็นสหพรรค เพราะฉะนั้นก็ขอความกรุณา
จากที่ประชุมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ กฎหมายของคุณไกรสรที่พูดถึงคงจะ
หมายถึงร่างพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อเกษตรกร ความจริงมีอยู่ในระเบียบวาระแล้วเข้าใจ
ว่าอาจจะถึงวันก็ได้ คุณอุทัยครับ

นายอุทัย พิมพ์ิโชน (ชลบุรี) : ท่านผู้เป็นประธานครับ กระผม อุทัย พิมพ์ิโชน
ขอถามท่านประธานนิดเดียวละครับว่า คือมีเรื่องของสภาเรื่องหนึ่งซึ่งกระผมถือว่าเป็น
เรื่องสำคัญมากนะครับ คือเรื่องร่างข้อบังคับฉบับนี้ ท่านผู้เป็นประธานร่างข้อบังคับนี้เป็น
เรื่องสำคัญของสภาที่ควรจะทำก่อน จักการให้เรียบร้อยไปและก็ค้าง ๆ อยู่ กระผม

อยากจะเรียนถามท่านผู้เป็นประธานว่า เรื่องนี้จะไปพิจารณากันเมื่อใดครับ จะได้เสร็จไปเสียทีครับ อันนี้เป็นหัวใจเป็นหลักในการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ในสภาขอบคุณมากครับ ท่านผู้เป็นประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเรื่องที่ค้างมีอยู่หลายเรื่องเหมือนกันแล้วก็เป็นที่ทราบกันแล้วว่า ที่ผ่าน ๆ มาตั้งแต่เปิดสมัยวิสามัญเราก็มีวาระอยู่กับเรื่องงบประมาณ แต่ก็ไม่ทราบว่าทำอะไร เราประชุมกันอย่างเกรงเกรียง ทุกท่านก็เห็นอยู่แล้ว แต่มันจะพยายามที่สุดที่จะทำได้ ว่าอย่างไรครับ เรื่องเปลี่ยนระเบียบวาระนี้ ถ้าที่ประชุมนี้ไม่ขัดข้อง แต่มันอยู่ที่ประชุมนี้เห็นชอบให้ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๘ ขึ้นพิจารณาตอน เช้าครับ

นายโสภณ วัชรสินธุ์ (นกรตริธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ วัชรสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนกรตริธรรมราช พรกพระราชบัญญัติท่านประธานครับ กระผมได้เสนอญัตติความเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนไว้ด้วย กระผมสงสัยว่าทำไมท่านประธานไม่รวมร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนเข้าไปในระเบียบวาระวันนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ก็ว่าเจ้าหน้าที่ได้มาปรึกษาถามปรากฏว่าร่างกฎหมายประเภทนี้มีหลายฉบับเหลือเกิน ที่นี้เห็นว่าเอาฉบับที่ยกเลิกมาพิจารณาตอน ถ้าหากว่ามันยกเลิกแล้วมันก็เกินไป

นายโสภณ วัชรสินธุ์ (นกรตริธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพที่จริงกฎหมายอันนี้เป็นเรื่องเดียวกัน จริงอยู่ หลักการอาจจะแตกต่างกัน แต่มันเป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งเราควรที่จะได้หาข้อยุติเอาความลึกซึ้งของแต่ละฝ่ายมาพิจารณาเพื่อจะได้สิ่งซึ่งถูกต้องของกระผมได้เสนอแก้ไขบางมาตรา ควรที่จะได้นำมาพิจารณาพร้อมกันครับ ท่านประธานครับ กระผมขอความกรุณาต่อท่านประธาน ทั้งนี้อยู่ในดุลพินิจของท่านประธานว่าจะให้เข้าวาระเดียวกันหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไว้ครับ ก็อยู่ในดุลพินิจของผม แต่มันเลยจัดอย่างนี้อย่างไรละ เอาเรื่องเล็กเสียก่อน เล็กหรือไม่เล็กกัน ถ้าไม่เล็กจะแก้ไขเท่ากัน

เป็นลำดับ ๆ ไป ก็ว่าเราจะมาพิจารณากันลวก ๆ ใจร้อน ๆ ท่านนั้นก็จะเอาอย่างนั้น ท่านนี้จะเอาอย่างนี้ มันก็ลำบาก ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร หนักใจเหมือนกัน เอาเถอะครับ บรรจู่ระเบียบวาระไปอย่างนั้นแล้ว เพื่อให้ไม่ให้เสียเวลากับ

นายโสภณ วัชรสินธุ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ กระผมจะพยายามประหยัดเวลาที่สุด ที่กระผมขึ้นมาพูดนี้กระผมขอความเป็นธรรมจากท่านประธาน และเพื่อนสมาชิกว่า ประชาธิปไตยนั้น ท่านประธานครับ ไม่ใช่เราจะพิจารณาเสียงข้างมากอย่างเดียว แต่ในทำนองเดียวกันเราต้องให้ความเป็นธรรมแก่เสียงข้างน้อยด้วย บางทีกระผมอาจจะผิดพลาด หลักการ ที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการ ให้ข้าราชการ มีสวัสดิการที่ดีขึ้น ให้ข้าราชการมีโอกาสที่จะไต่ทอรรถ ให้ข้าราชการจะได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งกระผมถือว่ากระผมเป็นเสียงข้างน้อย แต่บางครั้ง ท่านประธานที่เคารพ เสียงข้างน้อยต้องยอมรับเขา บางทีเขาอาจจะมีความผิดที่ที่จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ สมบูรณ์ขึ้นเกิดความเป็นธรรมแก่ข้าราชการซึ่งเป็นผลดีแก่ประเทศชาติบ้านเมือง อันนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอความกรุณาจากท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เอาอย่างไร เราก็อภิปรายไปก็แล้วกัน คุณสุธีว่าอย่างไร

นายสุธี ภูพานิช (สุรินทร์) : กระผม สุธี ภูพานิช ได้เสนอญัตติด่วนเรื่อง เหตุการณ์ที่เหมืองแม่เตียง เพื่อให้สภาได้ปรึกษาและที่รัฐบาลได้ชี้แจงข้อเท็จจริงให้ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ อย่างนี้ละครับ ชูลงกันไปหมดวันนี้ ผมคาดหมายตั้งแต่เมื่อเช้า ผมคาดหมายว่ามีกฎหมายที่เรากำลังจะพิจารณาต่อไปนี้เหมืองแม่เตียง แล้วก็น้ำท่วม แล้วก็ตามระเบียบวาระจะไปได้สักแค่นี้

นายสุธี ภูพานิช (สุรินทร์) : กระผมคิดว่าเรื่องนี้ควรจะเป็นเรื่องที่รับความระมัดระวัง ซึ่งท่านประธานควรจะให้เป็นเรื่องด่วน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับ ความก็ต่างกันสองชั่วโมงสามชั่วโมง ผมคิดว่าไม่ถึงขั้นเสียหายนะไรมากมายหรอก คุณสุธีว่าอย่างไร ผมคิดอยู่แล้วผมเตรียมไว้แล้วครับเรื่องนี้

นายสนธิ ชูรัมย์ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสนธิ ชูรัมย์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคพลังใหม่ กระผมเองและพรรคพวกแห่งพรรคพลังใหม่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติในลักษณะเดียวกันเข้าสภาเหมือนกัน กระผมเห็นว่าในเมื่อเป็นเรื่องเดียวกัน น่าจะพิจารณารวมกันไปได้ ในวาระนี้เพราะอะไร กระผมจึงกราบเรียนพยายามยืนยันให้เป็นเช่นนั้น ถ้าเมื่อเรามีร่างเพียงสองร่าง คือให้ยกเลิก และมีร่างอื่นซึ่งเราเห็นว่ามันดีกว่ามาพิจารณา ก็จะทำให้สภาแห่งนี้ตัดสินใจได้เพียงว่า เลิกหรือไม่เลิก ซึ่งการเลิกหรือไม่เลิกนั้นอาจจะเกิดผลเสียหายต่อระบบทั้งหลายก็เป็นได้ กระผมจึงเห็นว่าเราอาจจะให้มี พ.ร.บ. ซึ่งกระผมได้เสนอเข้าไปและของพรรคประชาธิปัตย์ ก็ได้เสนอเข้าไปมาพิจารณาเคียงคู่กันไปว่ามันอาจจะดีกว่าหรือไม่ มันอาจจะมีเหตุผลดีกว่าจะเลิกหรือไม่เลิกเสียเลย กระผมยังยืนยันอยู่ครับให้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ผมก็รู้แล้วนะครับ ถ้าเห็นว่าไม่สมควรจะเลิก เพียงแก้ไข วันนี้เราก็ไม่เอากลับร่างสองร่างนี้ไปเสีย ขอความกรุณาอย่าให้เสียเวลาเลยครับ ก็อย่างนั้นละคำสองคำ คุณดำรง เชิญครับ

นายดำรง ด้วงพิพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมดำรง ด้วงพิพัฒน์ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ กระผมใคร่จะขอเสนออย่างนี้ครับ ปรากฏว่าขณะนี้บัญญัติที่ควมเข้ามาทั้งหมด ๒ เรื่อง คือเรื่องเหมืองแม่เลี้ยงกับเรื่องน้ำท่วม และทะเลาะกันก็มีบัญญัติขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องใหญ่เรื่องหนึ่ง คือเรื่องกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน เมื่อเป็นเช่นนี้ทางท่านประธานสภาควรจะพิจารณาว่าใน ๓ ประเด็นนี้เราควรจะพิจารณาอะไรก่อนหลัง กระผมคิดว่าในประเด็นแรกนั้นควรจะพิจารณาว่าเราควรจะให้เปลี่ยนแปลงระเบียบวาระหรือไม่ และเมื่อเปลี่ยนแปลง **เปลี่ยนแปลง** จะเอาเรื่องใดเข้าก่อน สำหรับทางพรรคประชาธิปัตย์คิดว่าถ้าเมื่อจะพิจารณาในเรื่องกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น ก็น่าจะพิจารณาว่าขณะนั้น ณ ที่ราบว่ามีร่างต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎหมายนี้เข้ามาสู่สภาถึง ๒ ร่าง คือ ร่างของ **ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ** ๒ ร่างให้เลิกไปเลย ส่วนอีก ๔ ร่างนั้นซึ่งรวมถึงร่างรัฐบาลควรมีหลักการให้แก้ไขเพิ่มเติม เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า ถ้าเมื่อตกลงกันไม่ได้ ก็ควรจะตกลงกันว่าจะให้เปลี่ยนแปลง

วาระหรือไม่ และถ้าเปลี่ยนแล้วจะเอาเรื่องใดขึ้นก่อน สำหรับในเรื่องกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น ก็อาจจะถามได้ว่า ถ้าจะเอาเรื่องเล็กหรือเรื่องแก้ไขเพิ่มเติม ถ้าถามนี้ไม่ยอมพิจารณาในคราวเดียวกันก็ต้องลงมติว่า จะให้นำร่างให้ยกเลิกพิจารณา ก่อนหรือนำร่างแก้ไขเพิ่มเติมเข้ามาพิจารณาก่อน อย่างนี้จึงจะเป็นธรรมดา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปลา คือขณะนี้รับเขาขอเปลี่ยนระเบียบวาระ ก็ยากจะถามที่ประชุมที่จะถามกันหมดแล้ว ไม่มีผู้ใดคิดใจ คุณศิริ คือเอาประเด็นเสียก่อน

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ กระผมเสนอให้ดำเนินการตามระเบียบวาระไปเลยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ อย่างนั้นผมขอเสนอว่า จะดำเนินการตามระเบียบวาระปกติ หรือจะให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามที่ท่านผู้เสนอ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปลี่ยนระเบียบวาระนำร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนขึ้นก่อน โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ดำเนินการตามระเบียบวาระที่เราได้วางกำหนดไว้ โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๔๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าไม่เปลี่ยนตามระเบียบวาระต่อไปคือ กระทั่งถาม ผมก็ได้รับมติจากทั้งของคุณสุธี ภูวนทร์ และของคุณพินิจ ถามเรื่องความเดือดร้อนของราษฎรที่ได้รับความเสียหายจากเหมืองแม่เลี้ยง คุณพินิจ เชิญ

นายพินิจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุนทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง ไกรขอประทานกราบเรียนเสนอ มติความเห็นเรื่องความเดือดร้อนของราษฎร ซึ่งได้รับความเสียหายจากเหมืองแม่เลี้ยง การที่กระผมขอเสนอญัตติความเห็นในเรื่องนี้ก็หวังว่ารัฐบาลก็จะทราบเรื่องนี้ก็ กรณียกพิจารณาที่ราษฎร ตำบลเสริมขวา อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปาง ได้รับความเดือดร้อนจากเหมืองแม่เลี้ยง มีการฆ่าฟันและล้มตายหลายราย ดังที่เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ขณะนี้ กระผมถือว่าเรื่องนี้

เป็นเรื่องสำคัญเป็นกรณีที่เราต้องเข้าไปให้ทันต่อสถานการณ์ไม่เช่นนั้นแล้ว อาจจะ
 ทำความเดือดร้อนมาภายหลัง ซึ่งจะเป็นปัญหาหนักใจกับรัฐบาล ดังที่ปรากฏที่จังหวัดพังงา
 เป็นต้น สำหรับเรื่องนี้คณะกรรมการในฐานะผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปางได้เป็นผู้สังเกตการณ์ใน
 เรื่องนี้ และได้ไปยังเมืองแม่เถิงมาด้วยตนเองด้วย ปรากฏว่าทางเมืองแม่เถิงนั้นได้
 ทำหนังสือมาแจ้งว่า แต่ว่าบัดนี้หนังสือที่ส่งมาเป็นหลุมไว้เพื่อทำเรื่อนได้พึ่งทะลายนมาทำให้
 ราษฎรได้รับความเสียหายจากน้ำ ซึ่งเขาเรียกว่าน้ำแดงจากเมืองนั้น แล้วต่อมาราษฎร
 ก็ยื่นคำร้องขอให้ทางรัฐบาลดำเนินการแก้ไขและได้มีการประชุมกันที่กระทรวงอุตสาหกรรม
 ได้ตั้งกรรมการขึ้นไปชุดหนึ่ง ก็ปรากฏว่ายังไม่เป็นที่ตกลง **และราษฎรยื่นข้อขอให้รัฐบาลนี้**
 ได้โปรดถอนสัมปทานบัตรกับเมืองแม่เถิงเสีย แต่ว่ารัฐบาลนี้ยังไม่ได้มีคำตอบที่แน่นอน
 และตัดสินใจไม่ได้จึงขอทราบเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมีมาตรการอื่นใดไหม ถ้าหากว่า
 ยกเลิกประทานบัตรเมืองแม่เถิงไม่ได้ จะมีวิธีการอย่างไรหรือไม่ ที่จะให้ความสงบ
 เรียบร้อยแก่ราษฎรตำบลเสริมขวา อำเภอเสริมงาม จังหวัดลำปางนี้ได้ ขอทราบเรียนกับ

นายสุธี ภูวนันท์ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุธี ภูวนันท์
 ส.ส. จังหวัดสุรินทร์ พรรคแนวร่วมสังคมนิยม ได้เสนอญัตติความร่วมมือกับเพื่อนสมาชิกพรรค
 ประชาธิปัตย์คือ คุณสงสุข ภักเกษม แล้วก็คุณแคล้ว นรปติ หัวหน้าพรรคแนวร่วมสังคมนิยม
 ญัตติความเรื่องนี้ได้กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เมืองแม่เถิง ตำบลเสริมขวา อำเภอเสริมงาม
 จังหวัดลำปาง การที่ได้เสนอญัตติความอันนี้ขึ้นมาั้น กระผมก็เห็นว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจน
 กระทั่งมีการตายเกิดขึ้นนี้เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ จริงอยู่ความขัดแย้งระหว่าง
 ประชาชนกับประชาชนด้วยกันนั้น ย่อมมีอยู่เสมอในระบบประชาธิปไตย เป็นหน้าที่ของ
 รัฐบาลในการที่จะเข้าไปแก้ปัญหาขัดแย้งนั้นตั้งแต่เริ่มต้น ความจริงเหตุการณ์ที่เมือง
 แม่เถิงนั้นก็เป็นเหตุการณ์ซึ่งรัฐบาลทราบมาแล้วตั้งแต่ต้น รัฐมนตรีเจ้ากระทรวงจนกระทั่ง
 ๓๓ นายกรัฐมนตรีเองก็ได้ทราบว่าเหตุการณ์นั้นมีความขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างเมืองกับ
 ราษฎร แต่กระผมเห็นว่ารัฐบาลโดยเฉพาะรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงที่เกี่ยวข้องของรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ดี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งท่านก็เป็นผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดลำปาง ไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควร การแก้ปัญหาอย่างนั้น เราจะต้อง

แก๊บฏหารจากสี่จุดเริ่มต้นที่มันจะเกิดขึ้น แต่เท่าที่กระผมได้สลับกับฟังตามข่าวที่เป็นมา
 รัฐบาลไม่ไ้สนใจแก๊บฏหารตั้งแต่จุดเริ่มต้นจุดเล็ก ๆ คล้ายกับว่าจงใจเจตนาจะให้เกิด
 เหตุการณ์รุนแรงแล้วมันก็เกิดขึ้นจริง ๆ คือการฆ่ากันตายหลายศพ ชีวิตของประชาชนนั้น
 มีค่าการที่จะให้ใครตายไปสักคนหนึ่งสองคนนั้น **เป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบในชีวิต**
 ของพวกเขาเหล่านั้น เราจะไม่พูดว่าใครผิดใครถูก เพราะว่าปัญหาผิดถูกนั้นเป็นเรื่อง
 ของกฎหมาย เรื่องที่เหมือนแม่เลี้ยงนี้เหตุการณ์ก็เกิดขึ้นคล้าย ๆ กับจังหวัดลำพูนคือที่แม่จะ
 ซึ่งเราก็กเคยไ้หยิบยกเรื่องนี้มาพูดในสภานี้แล้ว เหตุการณ์ทำนองเดียวกันนี้ก็เกิดขึ้น เกิด
 จากเมืองปล่อยน้ำเสียให้ไหลลงในแม่เลี้ยงต้นน้ำลำธาร แล้วไปทำความเสียหาย
 ให้แก่ราษฎร ซึ่งเป็นชาวไร่ชาวนาเมื่อก่อนท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปางคือ
 คุณพิณ จันทสุรินทร์ ขอประทานโทษที่ออกมา บอกว่าไ้ไปสังเกตการณ์ที่เมืองแม่เลี้ยง
 แล้วปรากฏว่าเมืองทำผิดคือ หมายความว่าเมืองนั้นปล่อยน้ำเสียไหลลงสู่แม่เลี้ยง
 แล้วก็จะไปทำให้น้ำเสีย ชาวไร่ชาวนาได้รับความเดือดร้อนตามข่าวที่มีปรากฏอยู่ก็ปรากฏ
 ว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ไ้ไปตรวจราชการไปดูเหตุการณ์ ไปดู
 ความเสียหายของราษฎร ก็ไ้ยืนยันอยู่แล้วว่าเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นจริงแก่ชาวไร่
 ชาวนาเหล่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าการศึกษาที่รัฐบาลปล่อยให้เหตุการณ์เกิดขึ้นจน
 กระทั่งมีการฆ่ากันตายเป็นครั้งที่สองในเมืองแม่เลี้ยงคือครั้งที่หนึ่งที่เมืองแม่จะ ครั้งที่
 สองที่เมืองแม่เลี้ยงนี้ เป็นเรื่องซึ่งเราจะโทษใครไม่ได้ เราจะต้องโทษผู้บริหารซึ่ง
 รับผิดชอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดลำปาง ถ้าหากว่าท่านจะทำให้ถูกต้องตามที่ควรแล้วเมื่อเหตุการณ์นี้เกิดขึ้น
 ในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทนราษฎรไม่จำเป็นจะต้องเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่าน
 จะต้องเดินทางไปทันที เข้าไปหาประชาชนเหล่านั้น แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของเขา
 ไม่ให้เกิดขึ้นจนบานปลายอย่างขณะนี้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็เช่นเดียว
 กัน กระผมไ้ทราบข่าวทางหนังสือพิมพ์ว่าท่านผู้ว่าราชการจังหวัด จังหวัดนั้นไ้เสนอมาว่า
 เมืองนี้ไ้ทำผิดกฎหมาย เป็นเมืองที่ไ้เป็นเมืองผิดคือต้นน้ำลำธาร ทำให้เกิดความ
 เสียหาย ไม่รับอนุญาตจากกรมป่าไม้อะไรอย่างนี้เป็นต้น ไ้เสนอให้ปิดแต่ไ้ไ้รับ

ความสนใจจากกระทรวงอุตสาหกรรมเท่าที่ควร เรื่องนี้เป็นเรื่องซึ่งกระผมเองรู้สึกเสียใจเป็นอย่างยิ่งว่าเหตุการณ์ครั้งนี้เป็นเหตุการณ์ซึ่งรัฐบาลต้องรับผิดชอบ การตายของประชาชนแม่แต่เพียงหนึ่งคนจากเหตุการณ์ที่รัฐบาลต้องละเลยนั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเสนอญัตติครั้งนี้ขึ้นมาเพื่อให้ท่านได้พิจารณาว่าสิ่งเหล่านี้เป็นความผิดซึ่งท่านได้ละเลยไม่เอาใจใส่ในเหตุการณ์เช่นนี้ จริงหรือไม่เพียงไรขอขอบคุณ

จาติมเอก ทรงธรรม บัญชา (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทรงธรรม บัญชา ส.ส. เชียงราย สังกัดพรรคชาติไทย กระผมอยากจะเรียนปรึกษาท่านประธานครับ คือว่ากระผมสังเกตมาหลายครั้งและหลายหนแล้วนะครับ ญัตติที่เสนอเข้าสภาวันนี้ เป็นญัตติซึ่งส่วนมากจะเป็นงานนอกสภา กระผมมีความเข้าใจอย่างนั้นครับ ท่านประธาน ญัตติที่จะเสนอเข้าสภานั้นจะต้องเป็นงานของสภาเท่านั้น เรายืนยันว่าญัตติที่ให้รวมระเบียบวาระที่ประชุมเป็นเรื่องเดียวกัน ขอให้ส่งปัญหาไปยังคณะกรรมการ ขอให้เลื่อนการพิจารณาอะไรต่าง ๆ เพราะเท่าที่เรามาพูดกันแล้วนั้นครับ มันเป็นเรื่องมหากะทุ ต่างคนต่างพูด พูดเสร็จแล้วไม่มีการลงมติก็ไม่เกิดอะไรเกิดขึ้นมาเลย รัฐบาลรับฟังกับรับฟังเฉย ๆ จะแก้ได้ไม่แก้ได้ ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าหากว่าเรื่องใด ๆ ก็ตามกระผมเองไม่เชื่อว่าไม่มีความเป็นห่วงใยที่ของวาระจังหวัดลำปางเพราะกระผมเองก็อยู่ที่นั่น ๑๐ กว่าปีแล้ว ภรรยาของกระผมก็เป็นคนลำปาง แต่กระผมเห็นว่าเพื่อความถูกต้องของสภากระผมใคร่จะปรึกษากับท่านประธานว่า การเสนอญัตติเข้ามานี้ซึ่งเป็นงานนอกสภา เมื่อพูดกันไปแล้วไม่มีการลงมติแล้วไม่ได้เกิดอะไร เรื่องอย่างนี้มันจะทำเป็นกระทุ้งกัน ซึ่งท่านประธานมีสิทธิที่จะรับเอาเข้าที่นี้เมื่อเห็นว่ามันเป็นเหตุการณ์สำคัญเร่งด่วนที่จะเกิดผลเสียแก่ประเทศชาติและประชาชน และนอกจากนั้นสมาชิกก็มีสิทธิจะยื่นญัตติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๕ หรือ ๑๕๖ ซึ่งเป็นการถูกต้องที่สุดจะมีการลงมติได้ ไม่ลงมติได้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงสงสัยอยู่ตลอดเวลาว่าทำไมญัตติเข้ามาตลอดเวลา ญัตติซึ่งไม่ใช่งานของสภา กระผมเข้าใจว่าญัตตินี้จะต้องเป็นงานของสภาโดยเฉพาะ ไม่ใช่งานนอกเหนือจากงานของสภา ถ้ามีเดะนั้นอีกหน่อยถ้าหากว่าเกิดมีสามล้อไปตกหลุมแล้วเกิดตายขึ้นมาอาจจะมีการเสนอญัตติเข้าสภามาพิจารณาอีก

ครั้งนี้ละครับ กระผมอยากจะปรึกษากับท่านประธานว่าจะสมควรอย่างไรแต่ไหนครับ เพราะว่ามันไม่มีการลงมติครับ ทุก ๆ กันไปคนนั้นก็พูด คนนี้ก็พูด บางทีพูดกันครึ่งวันก่อนวันถึงบ่าย เสร็จแล้วไม่เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมา รัฐบาลก็นั่งฟังเฉย ๆ ใจแข็งบ้าง แต่เสร็จแล้วก็ไม่ได้เกิดอะไรขึ้นมา นี่กระผมอยากจะให้ผู้ที่ที่เสนอมาแล้วได้เกิดผลแก่ประชาชนเกิดผลอย่างจริง ๆ จัง ๆ ไม่ใช่มาพูด พูดกันแล้วจะลายหายไปกับอากาศอย่างนี้ เพราะฉะนั้นขอเรียนปรึกษาแก่ผู้ละครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละเข้าใจแล้ว คืออย่างนี้ที่คุณทรงธรรมพูดก็ถูก แล้วปัญหาที่คุณทรงธรรมพูดนี้ผมก็ประสพอยู่เกือบทุกนัดประชุม เพราะผู้ที่มีความประเภทนี้เข้ามา หลังไหลเข้ามาถึงมือผมมากมายเหลือเกิน และผมก็ระงับไปเยอะแยะ แต่ว่าบางเรื่องซึ่งเห็นว่าเป็นเรื่องที่สลักสำคัญเป็นที่สนใจของประชาชน ผมก็อนุญาต และผมคิดว่าไม่มากก็น้อยก็ควรจะเกิดผล เพราะเป็นวิธีทางหนึ่งที่เป็นหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรในการที่จะควบคุมรัฐบาลจริงควรจะเป็นกระทู้และผมก็ปิดไปเป็นกระทู้ ก็มากมายแล้ว เพราะฉะนั้นสุดท้ายอย่างไรก็ตามก็เป็นอำนาจของผมที่จะดำเนินการได้ เชิญคุณส่งสุขต่อไป

นายส่งสุข ภักเกษม (เสียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ส่งสุข ภักเกษม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเชียงใหม่ กระผมต้องขอบคุณท่านประธานที่กรุณาชี้ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้ได้เห็นว่าผู้ที่มีความนี้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับสภา โดยเฉพาะรัฐบาลเป็นผู้อนุญาตสัมปทานให้แก่เจ้าของเหมืองแม่เลียงในขณะนี้ เพราะฉะนั้นหลักเลียงไม่ได้กับท่านประธานที่เคารพครับ กระผมใครที่จะขอโอกาสกราบเรียนในเรื่องนี้สั้น ๆ เท่าที่ความสับสนของชาวกรณีเหมืองแม่เลียงเกิดขึ้นที่จังหวัดลำปางนี้ เป็นกรณีที่ประชาชนและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติโดยทั่ว ๆ ไปแล้วจะได้รับทราบข่าวคราวจากหนังสือพิมพ์จากสื่อสารมวลชนว่ามีอะไรกำลังเกิดขึ้นที่จังหวัดลำปาง กระผมใครที่จะขอเรียนต่อท่านประธานให้ทราบว่า เหตุการณ์ที่แม่เลียงนั้นเท่าที่กระผมได้เดินทางไปจังหวัดลำปางเมื่อสุดสัปดาห์ที่แล้วเมื่อ ๒ - ๓ วันที่ผ่านมา กระผมได้รับข้อเท็จจริงประการหนึ่งกับเหตุการณ์ที่นั่นว่าเป็นเหตุการณ์ที่ขัดแย้งในเรื่องของผลประโยชน์ระหว่างราษฎรฝ่ายหนึ่ง

กับเจ้าของเมืองฝ่ายหนึ่ง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ถ้าจะพิจารณาโดยความเป็นธรรมและ
ความถูกต้องแล้ว เป็นเรื่องจำเป็นเหลือเกินที่สภาแห่งนี้จะต้องพิจารณาด้วยความถูกต้องและ
ให้ความเป็นธรรมต่อกรณีเป็นอย่างยิ่ง เท่าที่กระผมได้ทราบมาจากการเดินทางไปจังหวัด
ลำปางที่แม่เลียงจังหวัดลำปาง ปรากฏว่าเป็นพื้นที่ที่มีแร่ดีบุกอุดมสมบูรณ์เป็นแร่ดีบุกที่เกิดขึ้น
ในผิวดินซึ่งราษฎรนี้สามารถที่จะเข้าไปร่อนหาประโยชน์ได้ ราษฎรได้ร่อนแร่ดีบุกนี้ขาย
เป็นเวลานานมาแล้วเหมือนกับที่คอกหมอกจังหวัดเชียงใหม่เหมือนกับเมืองอื่น ๆ ใน
จังหวัดภาคใต้ที่ราษฎรไปพบและทำกันมาเพราะว่าในการหาแร่ทำในลักษณะที่ร่อนร่อนแร่
ได้เข้ามาก็เอาไปขายก็ได้วันละเล็กวันละน้อยก็ไปขายก็พอยังชีพกันมา กระผมก็ใคร่ที่จะ
เรียนให้ทราบว่า เหตุผลเท่าที่ทราบมาในการเกิดการประท้วงที่แม่เลียงนี้ก็เนื่องมาจากว่า
นำจากการลางแร่ขึ้นไปขุดที่นาของราษฎร ทำให้ชาวและที่นาเสียหาย กระผมก็ใคร่ที่จะ
เรียนให้ทราบว่าตามที่มีข่าวยืนยันเช่นนั้นและกระผมก็ได้ดูรูปจากหนังสือพิมพ์ก็เห็นว่าสภาพ
ภาพว่ามีคนขุดที่นาของเขาตายตายเป็นอันมาก เนื่องจากถูกหินที่ปนโคลนขึ้นมาทับถมเอาไว้
แต่เท่าที่กระผมทราบมาความขัดแย้งจริง ๆ นั้นไม่ได้เกิดจากการขัดแย้งในกรณีนี้ ความ
ขัดแย้งนั้นเป็นความขัดแย้งเนื่องจากผลประโยชน์ของประชาชน ประชาชนฝ่ายหนึ่งกับ
เจ้าของเมืองฝ่ายหนึ่งที่ได้รับสัมปทานจากรัฐบาล ประชาชนนั้นได้เข้ามาหาหินในการ
ร่อนแร่ดีบุกขายจากที่นั่นมาเป็นเวลานานมาแล้ว ดังที่กระผมได้ทราบเรียนไว้ข้างต้น
เมื่อประชาชนได้ร่อนแร่ขายกัน ๆ มาวันหนึ่งรัฐบาลก็อนุมัติสัมปทานให้แก่เอกชนผู้หนึ่งเข้าไป
เป็นเจ้าของเมืองแร่ ขั้นตอนนั้นอยู่ที่ตรงนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ เหตุการณ์มันเกิดขึ้น
ที่ตรงนี้ จุดขึ้นที่ตรงว่าเมื่อราษฎรนี้เขาใช้สิทธิของเขาในฐานะที่เป็นเจ้าของผืนแผ่นดินไทย
ไม่มีใครไปให้คำแนะนำในขณะที่เขาประสบกับภาวะเดือดร้อน ผืนแผ่นดินไม่ได้ให้ประโยชน์
ในทางปลูกพืชไร่อะไรกับเขา เขาก็เสาะแสวงหา เสาะแสวงที่จะทำเป็นอาชีพของเขา
เพื่อปากเพื่อท้องของเขา วันหนึ่งพวกเขาไปพบสินแร่มูลค่ามหาศาลที่พวกเขาพอจะร่อนแร่
นี้หาหินและยังชีพเลี้ยงครอบครัวกันไปได้ เมื่อปรากฏว่ามีการพบแร่ ราษฎรสามารถร่อน
เอาจากผิวดินง่าย ๆ อย่างนั้น จู ๆ วันหนึ่งก็มีเอกชน กระผมก็ขอเรียนว่าก็เป็นที่รู้ ๆ กัน
ว่าเอกชนผู้นี้มีอาชีพในทางที่ประกอบธุรกิจเหมืองแร่ ก็พอรู้เข้าว่าผืนแผ่นดินแห่งนี้เป็น

เป็นแผ่นดินที่มีสินแร่จึงขึ้นและขออนุญาตต่อทางราชการและในที่สุดก็ได้รับอนุญาตเป็นแผ่นดินที่
 ราษฎรเคยมีอิสระในการที่จะเข้าไปร่อนแร่หาเลี้ยงชีพนั้น ก็เป็นแผ่นดินที่มีเจ้าของขึ้น
 ทันที ราษฎรต้องเอาแร่จำนวน ๗ ที่หาได้แต่ละวันนั้นไปขายให้กับเจ้าของแร่ ซึ่งเขาจะให้
 ราคาเท่าไรก็ได้แล้วแต่เขาจะเป็นผู้กำหนด เหตุการณ์อันนี้กระแฉกเข้าใจว่าทางรัฐบาลก็คงจะ
 ได้ทราบแล้วว่า กรณีพิพาทที่คอยหมอกจังหวัดเชียงรายนี้อยู่ในลักษณะเดียวกันกรณีพิพาท
 กับเจ้าของเหมืองแร่ ราษฎรทำมาหากินที่คอยหมอกจังหวัดเชียงรายเป็นเวลานาน แล้วยัง
 มาวันหนึ่งก็มีเอกชนไปได้สัมปทานเป็นเจ้าของเหมืองแร่ เป็นเจ้าของเป็นแผ่นดินเป็น
 เจ้าของคอยแห่งนั้นแล้วก็ให้ราษฎรที่หาแร่แล้วเอามาขายให้ตัวเอง แล้วตัวเองก็เป็น
 ผู้กำหนดราคาจะให้แก่นักแร่เท่าไรก็ได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกิดการขัดแย้งขึ้น เมื่อการ
 ขัดแย้งขึ้นเราก็จะต้องมาพิจารณาว่าความถูกต้องความผิดมันอยู่ที่ตรงไหน ถูกถ้าจะพูดว่าราษฎร
 ที่เขาไปร่อนแร่ทำมาหากินเลี้ยงชีพของเขาเข้าไปทำโดยตัวเองไม่ได้รับอนุญาต ต่อทาง
 ราชการเรียกว่าไปหาแร่โดยไม่ถูกต้องและผิดกฎหมาย มันก็เป็นความจริงอย่างนั้น แต่กระนั้น
 ใครที่จะขอเรียนต่อท่านประธานและต่อสภาแห่งนี้ว่า วันคืนตลอดเวลาที่ราษฎรต้องทนทุกข์
 ต้องเสาะแสวงหาเครื่องเลี้ยงชีพมีใครสักคนหนึ่งไหมไปชี้ให้เขาเห็นว่า เขาจะต้อง
 ประกอบอาชีพนั้น เขาจะต้องทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ จนกระทั่งเขาเสาะแสวงหาเพื่อการได้
 ยังชีพยังชีวิตของตัวเองและครอบครัว เขาจึงไปพบกับสินแร่จำนวนมหาศาลอันนี้ซึ่งไม่มี
 เจ้าของ เขาก็คิดเหมือนกับคนไทยทั้งหลายที่ถูกประณามว่าโกงเขลาบาปญาคู คิดว่าเมื่อ
 เป็นแผ่นดินนี้เป็นแผ่นดินของเขาแล้ว เขาก็ย่อมมีสิทธิที่จะแสวงหา มีสิทธิที่จะพลิกฟื้น
 เป็นแผ่นดินเพื่อการยังชีพและเลี้ยงชีพตัวเองและครอบครัว และมีใครบ้างไหมที่จะไป
 ชี้แนะให้เขาเห็นว่ราษฎรเหล่านั้นควรจะรวมตัวกันเป็นบริษัท ควรจะรวมตัวกันเป็นสหกรณ์
 เป็นกลุ่มสหกรณ์ขออนุญาตจากทางราชการ ไม่มีใครที่จะไปชี้แนะปล่อยให้เขาเหล่านั้น
 ดำเนินชีวิตเสาะแสวงหาเพื่อการยังชีพและยังชีพตามลำพังโดดเดี่ยวและเจ็บเหงา จน
 กระทั่งมีเอกชน มีนายทุนผู้รู้ว่าเขาควรจะทำอย่างไรในการที่เขาจะได้ผลประโยชน์จาก
 ราษฎรเหล่านั้น จากประชาชนเหล่านั้น อำนาจการต่อสู้ของประชาชนไม่มี เมื่ออำนาจ
 การต่อสู้ของประชาชนไม่มี ประชาชนก็เป็นฝ่ายเพลี่ยงพล้ำ แต่นายทุนเอกชนนายทุน

เมืองแร่ ปรากฏว่าได้ใช้ความเฉลียวฉลาด ความรอบรู้ ความมั่นคงของตัวเอง เข้าไป
 ยึดดินแดนดินแห่งนี้และดำเนินการ ทานประทานที่เคารพครับ ถ้าเราจะพูดว่านี่คือจุดเริ่มต้น
 มันก็เป็นจุดเริ่มต้นกันที่ตรงนี้ ความไม่เข้าใจและความขัดแย้งมันก็เกิดขึ้นที่ตรงนี้ เมื่อเป็น
 อย่างนี้แล้วเราก็ตองมาถามกันเสียเองว่าใครผิดใครถูก เป็นความผิดของทางราชการ
 หรือที่อนุญาตให้นายทุนเอกชนเขาไปเป็นผู้มีสัมปทานในอาณาบริเวณนั้นได้ เป็นความผิดของ
 ราษฎรหรือที่ไม่มีความรู้ไม่มีกำลังการต่อสู้ ไม่มีความสามารถที่จะยื่นขอสัมปทานเพื่อเอา
 สิทธิและเป็นเจ้าของดินแดนดินแห่งนี้ มันอยู่ตรงที่ใคร ขอสภาได้โปรดพิจารณา เหตุการณ์
 ที่บอกว่ามีการล้างแร่แล้วน้ำโคลนมันจะมากมายนานนั้น อันนั้นเป็นสาเหตุครับ สาเหตุนี้
 ที่ชาวบ้านไม่สามารถจะนำข้อเท็จจริงของเขาขึ้นมาต่อสู้ได้ เพราะเมื่อทางราชการ
 เจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องเขาไปในบริเวณแห่งนี้จะไปพบกับชาวบ้านตลอดเวลาล่าว่าสิทธิและความ
 ถูกต้องนั้นเป็นของเจ้าของเมือง เป็นของผู้ที่มาทีหลัง ชาวบ้านจะเลือกในทางต่อสู้ไม่ได้
 เลยว่าเราจะต่อสู้ เพราะว่าเขาให้มาหาหินและมีสิทธิในการครอบครองหาหินในที่ผืนนี้
 มาก่อน เขาต่อสู้ไม่ได้เพราะเขาต่อสู้เช่นนั้นเขาผิด ความไม่เข้าใจสับสนเกิดขึ้นที่ตรงนี้
 กระผมไ้ทราบมาตั้งแต่ก่อนที่จะปิดสมัยประชุมสามัญสมัยที่สอง ประมาณอาทิตย์กว่า ๆ
 กระผมเจötานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ กระผมได้นำความเข้าไปกราบเรียน
 ต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย บุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ด้วยความกระตือรือร้น
 และด้วยความสุจริตใจของกระผมว่าไฟทางภาคเหนือที่กำลังสงบลงค่อย ๆ สงบลงนั้น
 กำลังจะถูกจุดขึ้นอีกแล้วที่แม่เลียง กระผมเข้าไปกราบเรียนกับท่านอย่างนี้ เพราะกระผม
 ทราบแล้วว่าเหตุการณ์มันจะเกิดขึ้นอย่างนี้ และมันก็เกิดขึ้น กระผมเสียใจเหลือเกินใน
 ฐานที่ท่านรัฐมนตรีเป็นบุคคลที่กระผมได้ให้ความเคารพนับถือท่านมาเป็นเวลานานทั้งเคย
 กระผมเริ่มไปหาอาชีพหนังสือพิมพ์ที่จังหวัดลำปาง ท่านรัฐมนตรีได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
 เห็นพยายามจะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของท้องถิ่น กระผมเชื่อมั่นว่าท่านรัฐมนตรี
 จะต้องจำได้ในสิ่งที่เราเคยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน กระผมเสียใจเหลือเกินที่ท่าน
 ของคุณค่าแห่งการนำความไปกราบเรียนของกระผมนี้เป็นศูนย์ ท่านไม่พยายามที่จะพิจารณา
 ว่า นายส่งสุข ภักเกษม คนนี้มันเป็นคน ๆ หนึ่ง เป็นคนไทยคนหนึ่ง เป็น ส.ส. คนหนึ่ง

ที่มีความสุจริตใจที่จะนำความขึ้นกราบเรียนท่านเพื่อขอท่านไต่ไปประทับเหตุการณ์เสียท่าน
บอกว่าเรื่องมันไม่มีอะไรหรอกนะสงสัย เราอยู่ลำพังกันมา เราก็รู้ ๆ กันอยู่ไม่มี
อะไรนะ กระผมเรียนท่านว่าท่านจะต้องไปในฐานะท่านเป็นผู้แทนราษฎรที่นั่น เขตนั้น
จังหวัดลำปาง ท่านจะต้องไปดูเหตุการณ์แล้วในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
มหาดไทย ท่านจะต้องกลับมากลุมฯ แล้วให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์หรือทำอย่างหนึ่ง
อย่างใดลงไปเพื่อจะลดเหตุการณ์ที่แม่เลี้ยงลงไปให้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมไม่
ประสงค์เลยที่จะลุกขึ้นมาพูดในสภาของกระผมครั้งหนึ่งนี้ ก็ได้เกิดความขัดแย้งระหว่าง
กระผมกับบุคคลอื่นทุกครั้งไป แต่เหตุการณ์นั้นก็ช่วย ถ้าหากกระผมจะพิจารณาเหมือนท่าน
ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเชียงราย ขอประธานที่ตองออกนามคือ คุณทรงธรรม บัญญัติ
ที่มองเห็นการสูญเสียชีวิตของราษฎรคนไทยที่แม่เลี้ยงนี้เป็น เรื่องไม่สำคัญอะไรพอที่สภา
แห่งนี้จะหยิบยกขึ้นมาพิจารณาแล้ว กระผมก็ไม่กล้าที่จะหวังอะไรอีกแล้ว เมื่อคนชนาคที่
ประธานเลือกขึ้นมาเป็นผู้แทนราษฎรอย่างกระผมนี้ไม่มีความหวังต่อสภาแห่งนี้แล้ว ไม่มี
ความหวังต่อจักรกลผู้บริหารประเทศอย่างท่านรัฐมนตรีมหาดไทยแล้ว ราษฎรเหล่านั้น
ราษฎรภาคฯ ๆ ทั่วราชอาณาจักร ไม่ว่าจะเป็นชาวไร่ชาวนา ไม่ว่าจะเป็นชาวแม่เลี้ยงที่
กำลังเผชิญหน้ากันอยู่ด้วยเป็นด้วยชีวิตด้วยความพยายามที่จะชนะพวกกัน เขาจะหวังอะไรได้
จากสภาของเรา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานเป็นโอกาสสุดท้ายว่า กระผมเสียใจ
หนทางที่จะแก้ไขอย่างไรนั้นสติปัญญาของสภาแห่งนี้ สติปัญญาของรัฐบาลนั้นคงจะคลี่คลาย
ปัญหานี้เหตุการณ์อื่นที่อื่นแห่งอื่น ๆ กำลังเกิดขึ้นแล้วแห่งละ แล้วก็จะมีการตามไปจุดแห่ง
แล้วแห่งละอยู่เหมือนกัน และรัฐบาลก็บอกว่าไม่เป็นไรจนกระทั่งถึงวันที่วิกฤตก็ส่งรัฐมนตรี
ช่วย ๆ เปาะเลิศไปดำเนินการ ถ้ายังทำกันอย่างนี้โดยมาตรการอย่างนี้ แก้ไขปัญหาไป
วัน ๆ อย่างนี้ กระผมเสียใจเหลือเกินและไม่มี**ความหวังเลยที่จะได้รับความอบอุ่น**
คืนแผ่นดินนี้ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาเถอะนะ คุณทรงธรรม ก็ไม่มีอะไรมากนัก
อย่าให้เสียเวลาเลยครับ

จำลองเชก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

ทรงธรรม ปัญญาธิ ส.ส. เชียงราย ก็ไม่อยากจะลุกขึ้นมาอีก แต่เมื่อคุณส่งสุขภาพพิงมาถึง กระผมในท่าทางยังไม่เข้าใจกระผมดีพอ กระผมก็ใคร่จะชี้แจงกับท่านประธานอย่างนี้ ที่กระผมลุกขึ้นมาท้วงติงครั้งแรกนั้นไม่ได้หมายความว่ากระผมไม่มีความห่วงใยที่ประชาชน ถูกฆาตกรรมหรือฆาตกรรมตายอะไรต่าง ๆ นั้นนะ กระผมก็ได้ประกาศไปแล้วว่ากระผมนี้แหละ อยู่ที่ลำปางมานานเหมือนกัน กระผมเป็นทหารอยู่ที่นั่น ภรรยากระผมก็เป็นคนที่นี่ แต่ กระผมเห็นว่าสิ่งที่เรามาพูดกันนี้เกิดผลอะไรขึ้นมาบ้างหรือไม่ เพราะเราไม่มีการลงมติ มันเป็นอภิปรายที่ต่างคนต่างก็พูด พูดเสร็จแล้วก็เลิกกันไปไม่มีอะไรขึ้นมา ถ้าหากว่า จะให้ถูกต้องเราก็ต้องว่ากันไปตามมาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๕ แห่งรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย เอาให้เด็ดขาดไปเลย จะเอาคุณบุญเที่ยงออกจากตำแหน่งก็เอาด้วยกัน ไปเป็นรายบุคคลเลยครับ จะเอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็ได้ เพราะว่าทำให้เกิดการเสียหายอย่างนี้ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมทำให้เกิดการเสียหาย อย่างนี้แล้วก็ต้องรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นเมื่ออย่างนี้เราก็ใช้มาตรา ๑๕๕ กระผมก็จะ ร่วมเซ็นกับคุณส่งสุขภาพเอาชื่อยืนยันมาทันทีเลย แต่ที่กระผมพูดนี้เห็นว่าการที่เราทำไปนี้ นะมันเป็นการทำที่ผิดมาตลอด เพราะว่าเมื่อไรที่ยืนยันคดีขึ้นมา พวกกันตั้งแต่เข้าถึงเย็นแล้ว ไค้อะไรขึ้นมาบ้าง ก็ไม่ไค้อะไรขึ้นมาเลย เพราะฉะนั้นกระผมว่าทางที่ถูกที่ควร ควรจะ ทำเป็นกรณีทั่วกันขึ้นมาครับ แล้วที่ท่านประธานก็รับเอาเข้าทันทีไม่มีใครจะว่าด้วยครับ ถ้าอย่างนั้นนะ กระผมพูดตามความเห็นชอบของสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมพูดแล้ว ให้รัฐบาลเขาตอบเถอะ เขาจะตอบแล้วละ

จำลองเอก ทรงธรรม ปัญญาธิ (เชียงราย) : เกี่ยวครับ ท่านประธานครับ ตอนนี้เป็นการที่กระผมกำลังพูดอยู่ ท่านประธานฟังกระผมบ้างสิครับ กระผมเองก็มีเหมือน กันครับ กระผมจะกราบเรียนให้ทราบก็ได้ จังหวัดเชียงรายขณะนี้มีการก่อกวนเรื่อง เหมือนเหมือนกันครับ เหมือนที่เวียงป่าเป้าอย่างที่ท่านผู้แทนจังหวัดเชียงใหม่พูด กระผมก็ ได้รีบไปหาท่านผู้ว่าราชการจังหวัดขอให้ช่วยระงับเรื่องด่วน นายชุม บุญเรืองผู้ว่าราชการ จังหวัดเชียงราย ขอภัยที่เอ่ยนาม กระผมได้ไปขอร้องแล้วบอกให้จัดการให้รีบด่วนอย่า

ให้มีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้นแบบลำปางและลำพูน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมเองคอยระงับยับยั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จังหวัดเชียงใหม่หลายเรื่อง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับหนังสือจากกระผม ราษฎรหนึ่งหมื่นคนลุกขึ้นประท้วงที่รัฐบาลให้สัมปทานแก่ป่าไม้ไปตัดป่าไม้นั้น ยังไม่ทันตัดหอกครับจะตัดป่าไม้นั้น เขาร้องเรียนมากระผมก็ทำเพราะฉะนั้นกระผมว่าทางแก้ที่ดีที่สุดอยู่ที่ดูแลราษฎรของเราด้วยกันระงับยับยั้ง ร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายรัฐบาลร่วมกับคณะรัฐมนตรีนี้ อันนี้กระผมได้ยับยั้งไว้หลายแห่งเช่นเป็นต้นว่าป่าไม้ที่ดงมะคะ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ป่าสวนสักที่ตำบลนางแล อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กระผมยับยั้งไว้หลายแห่งครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าทางที่เราจะห้ามอยู่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละคุณทรงธรรม พอสมควรแล้ว

จาสิบเอก ทรงธรรม บัญญัติ (เชียงใหม่) : เอาละครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) : ท่านที่

เคารพ กระผม สุรินทร์ เทพกาญจนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โกรธขอเรียนให้แจ้งข้อเท็จจริงที่จะกราบเรียนดังต่อไปนี้ครับ สำหรับเชียงใหม่เป็นะครับปรากฏตามหลักฐานว่าได้มีการสำรวจขออนุญาตสำรวจ แล้วก็ในที่สุดได้รับประทานบัตรเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔ ก็ ๔ ปีมาแล้วครับ ที่นี้ตามตัวบทกฎหมายท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ยอมเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว การทำเหมืองแร่เนี่ยจะได้มีสิทธิทำได้นั้น ต้องได้รับประทานบัตรเมื่อเป็นเช่นนี้กระทรวงอุตสาหกรรมในสมัยก่อนที่รัฐบาลชุดนี้จะเข้ามาถึงลง ปฏิบัติไปตามตัวบทกฎหมายนั้น และกระผมเมื่อได้เข้ามารับหน้าที่ในกระทรวงอุตสาหกรรมเมื่อประมาณหกเดือนเศษมานี้ก็ได้ดำเนินการตามกฎหมายเช่นเดียวกัน และตามที่มีข่าวหนังสือพิมพ์ได้ลงว่าได้มีการร้องเรียนเรื่องเหมืองแม่เลี้ยงมาถึง ๑๒ ครั้งนั้นกระผมก็ควรจะขอทราบเรียนว่า ตั้งแต่กระผมได้เข้ามานั้นเพิ่งได้รับการร้องเรียนเพียง ๒ ครั้งครั้งที่ ๑ ทางนักศึกษาได้พาพวกราษฎรมาร้องเรียน ซึ่งกระผมก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่ไปจากส่วนกลางไปพร้อมกับเจ้าหน้าที่ในจังหวัดลำปางเข้าไปทำการสำรวจทันที และเนื่องจากว่าที่เหมืองนี้ปรากฏว่า

บางครั้งฝนตกหนักทางราชการเข้าไปก็ไม่สะดวก เพราะเหตุว่าเป็นถนนที่ทางเหมืองนี้
 ไล่ทำแยกจากถนนสาธารณะเข้าไปที่เหมืองประมาณ ๓ - ๔ กิโลเมตร และหลังจากนั้น
 ไม่กี่วันทางนักศึกษาก็มาร้องเรียนอีก บอกว่าได้รับความเดือดร้อน ซึ่งกระผมเองก่อนหน้านี้
 นักศึกษาจะมาร้องเรียนนั้นก็ได้รับหนังสือจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดบอกว่า ควรจะปิด
 เหมืองเพื่อให้ปรับปรุง ปิดเหมืองนะครับ ไม่ใช่เพิกถอนประทานบัตร ปิดเหมืองนี้อย่างหนึ่ง
 ครับ กระผมก็เตรียมจะสั่งการในขณะเดียวกันที่หัดที่โกนั้น หลังจากนั้นวันสองวันไม่ทราบ
 กระผมจำวันไม่ได้แต่ก็มีรายงานจากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดมาอีกบอกว่า ทางเหมืองกับ
 ราษฎรไต่ถามความตกลงกันได้ก็ไม่จำเป็นต้องปิดเหมือง เมื่อเป็นเช่นนี้เราก็สั่งเจ้าหน้าที่ว่า
 ให้ดูแลควบคุมในการที่จะปรับปรุงเหมืองนั้นให้ถูกต้องตามวิธีการทำเหมือง และหลัง
 จากนั้นไม่กี่วันครับ ก็มีนักศึกษามาร้องเรียนตามที่กระผมได้ทราบไปแล้ว เนื่องจาก
 เหตุนี้แหละครับ กระผมก็เห็นว่าเพื่อให้เป็นการให้เหมืองปรับปรุงวิธีการทำเหมืองให้
 ถูกต้องและแข็งแรงเพื่อไม่ให้เกิดความเดือดร้อนแก่ชาวบ้าน คือไม่ให้กันน้ำพังหรือน้ำ
 ชุนชนรั่วไหลลงไป เราจึงได้สั่งให้มีการปิดเหมืองเพื่อปรับปรุงตั้งแต่วันที่ ๒๗ สิงหาคม
 เป็นต้นมา และเมื่อปิดเหมืองแล้วก็ให้ทำการปรับปรุง ปรับปรุงแล้วถ้าหากจะเปิดเมื่อไร
 นั้นคงให้เจ้าหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณีของเราเข้าไปตรวจดูเห็นว่าเหมืองได้ปรับปรุง
 ถูกต้องและจะไม่เกิดความเดือดร้อนแล้ว เราจึงอนุญาตให้เปิดได้ ในระหว่างที่รอการ
 ปรับปรุงอยู่นั้นครับ ในวันที่ ๓๐ กันยายนทางนักศึกษาก็มาร้องเรียนอีกนะครับ มาร้องว่า
 เดือดร้อน กระผมก็ได้เชิญทางฝ่ายทางเหมืองและเชิญเจ้าหน้าที่ทางกรมทรัพยากรธรณี
 และผู้แทนหนังสือพิมพ์ได้เข้าไปประชุมพร้อมหน้ากันในวันนั้น กระผมก็ได้ถามพวกนักศึกษา
 ที่นำชาวบ้านมาร้องบอกว่า ในการร้องเรียนมีเหตุผลอย่างไร บอกมาให้ชัดแจ้งก็บอก
 ให้ชัดแจ้ง เขาก็บอกแต่เพียงว่าเขามีความเดือดร้อน เนื่องจากว่าทางเหมืองนี้ปล่อยน้ำ
 ชุนชนลงมากจนทำให้เขาเสียหาย กระผมเองก็ใคร่หาเป็นนายในอย่างที่ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติโคกภีรายไปเมื่อคืนครับว่า เหตุผลอันแท้จริงนั้น มันเรื่องประโยชน์ที่จะเข้าไป
 ชุมมากกว่า ด้วยเหตุนี้แหละครับ กระผมก็ย้ำกว่ามีข้อเดียวหรือ หรือมีข้ออื่นอีกบอกมา
 ให้ชัดแจ้ง และนายเหมืองเขาก็คือที่ที่เราจะได้ทำการตกลงกัน ทางฝ่ายนี้ก็นับว่ามี

เหตุเดียวคือความเคียดแค้น เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมก็ถามทางฝ่ายทางเมืองว่าความ
 เคียดแค้นที่ทางเมืองนี้มีทางที่จะหาการแก้ไขไม่ให้เขาเคียดแค้นได้ไหม คือแก้ไขอย่างไร
 ที่จะไม่ให้มีการเคียดแค้น เขาก็บอกว่า เขามีวิธีที่จะทำได้ โดยที่ท่าแล้วไม่ให้หน้าขุนชน
 นี้ไหลลงสู่แม่น้ำลำคลองหรือห้วยเลยก็ได้ คือเขาทำบ่อพัก บ่อ ๑ บ่อ ๒ บ่อ ๓ บ่อ ๔ ซึ่ง
 เขามีอยู่แล้ว แต่ก็ยังมีคันรอบนอกกันไว้อีกชั้นหนึ่งที่จะไม่ให้หน้าไหลลงคลอง เขาทำได้
 ที่นี้มักเป็นข้อเท็จจริงที่โต้แย้งกันอยู่ กระผมก็เห็นว่าการที่เราจะเพิกถอนประธานบัตรได้
 นั้นต้องมีความผิดชัดเจนเป็นเหตุอ้างได้ตามตัวบทกฎหมายเราจึงจะสั่งเพิกถอนได้ และ
 เนื่องจากว่าข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ยังไม่ชัดเจนยังโต้แย้งกันอยู่ กระผมก็เลยปรึกษาหารือ
 ฝ่ายนักศึกษ ฝ่ายราษฎรและฝ่ายทางเมืองว่าเอากันอย่างนี้ดีไหม เรามาตั้งกรรมการขึ้น
 ชุดหนึ่งแล้วไปดูกัน โดยขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีตั้งผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นกรรมการ
 ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมตำรวจ ผู้แทน
 นักศึกษา ผู้แทนราษฎรที่มาร้องเรียน ผู้แทนสมาคมเมืองแร่ แต่เฉพาะนายเมืองที่ได้รับ
 ประธานบัตรนั้นไม่ให้เป็นกรรมการและให้ ส.ส. ลำปางหรือตัวแทนอีก ๔ ท่าน เป็นผู้
 สังเกตการณ์ ในที่สุดก็ตกลงว่าตกลงและให้ไปสำรวจตรวจสอบกันภายใน ๑๕ วันก็ภายใน
 วันที่ ๑๕ ตุลาคม กระผมก็ได้ทำหนังสือกราบเรียนไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ฯพณฯ
 นายกรัฐมนตรีก็ได้มีหนังสือแต่งตั้งกรรมการ และได้นัดกันให้ไปพบกันที่จังหวัดลำปางในวันที่
 ๑๓ เพื่อที่จะเดินทางเข้าไปดูเมือง แต่ปรากฏว่าวันที่ ๔ หรือวันที่ ๕ หนังสือพิมพ์ก็ลง
 ข่าวและมีผู้รายงานว่า ทางฝ่ายราษฎรได้มีการเผายาม ได้มีปืนยาหน้าไม้ กระผมก็เห็นว่า
 เพื่อความรอบคอบ และป้องกันมิให้เกิดเหตุร้ายขึ้นจึงได้ทำหนังสือลงวันที่ ๕ กราบเรียนขอ
 ความร่วมมือไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านอธิบดีกรมตำรวจ และ
 ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ขอให้ช่วยควบคุมการอย่าให้มีเหตุร้ายแรงเกิดขึ้น เพราะ
 เราจะต้องเดินทางไปสำรวจกันในวันที่ ๑๓ แล้ว และกระผมก็ได้ยืนยันต่อที่ประชุมในขณะนั้น
 ซึ่งมีตัวแทนราษฎร ตัวแทนนักศึกษา และนายเมือง และผู้แทนสื่อมวลชนอย่างหนักแน่นว่า
 ผลปรากฏว่าคณะกรรมการที่ไปตรวจแล้วเห็นว่าเป็นความเคียดแค้น แล้วไม่มีทางแก้ไข
 ได้แล้ว ก็เป็นเหตุที่กระทรวงอุตสาหกรรมจะอ้างมาในการเพิกถอนประธานบัตรได้ กระผม
 จะทำการเพิกถอนประธานบัตรทันที และแน่นอนที่สุดซึ่งในขณะนั้นทุกฝ่ายก็พอใจและก็กลับไป

เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมก็รอฟังผลจากคณะกรรมการ และก็ได้รับรายงานว่าในวันที่ ๑๓
คณะกรรมการได้เดินทางไปถึงที่ลำปางและไปยังจุดหมายที่นัดพบกัน ก็ปรากฏว่าผู้แทน
นักศึกษา และผู้แทนชาวบ้านไม่ได้มาร่วมประชุมปรึกษา และที่จะเดินทางเข้าไปวันนั้นก็เลย
เป็นอันว่าเข้ายังไม่ได้ และจะเข้าไปก็เกรงว่าจะเกิดเหตุ เกรงว่าจะเกิดอันตราย
เพราะเหตุว่าตอนนั้นก็เริ่มมีการฆ่าฟันกันแล้ว หลังจากนั้นจึงได้มีเสนอที่ประชุมคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันอังคาร คณะรัฐมนตรีก็ได้มีความเห็นว่าควรส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปควบคุมสถานการณ์
อย่างใกล้ชิด จึงได้ตั้งทหารรัฐมนตรีบุญเลิศ เลิศปรีชา เดินทางไป และหลังจากนั้นเมื่อ
วันที่ ๑๔ หรือ ๑๕ นี้ ก็ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ได้ใช้เฮลิคอปเตอร์เข้าไปได้ และได้ไปทำการ
สำรวจกัน ขณะนี้กระผมยังไม่ได้รับรายงานจากคณะกรรมการ ถ้าคณะกรรมการรายงานมา
เช่นใด เห็นควรให้เพิกถอน กระทรวงอุตสาหกรรมก็จะเพิกถอนทันทีเพราะมีตัวพยานหมาย
ที่จะให้กระทำเช่นนั้นได้ อันนี้กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนยืนยันเช่นนี้

นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านผู้เป็น
ประธาน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่มีโอกาสกล่าวประตอมักกล่าวไป กระผมก็ไม่ได้ถือสา
เพราะท่านไม่ถือความจริง ท่านได้เป็นผู้บริหารและเป็นผู้รู้ความจริงแต่แรกมาแล้ว ท่าน
ก็คงจะไม่กล่าวเช่นนั้นเรื่องลำดับแรก ๆ มาเหมือนกับท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
อุตสาหกรรมอภิปรายไปแล้วนั้นก็คงจะพอเข้าใจเป็นหลักฐาน ท่านคงจะเห็นได้ว่าใน
วันสุดท้ายซึ่งเขานัดประชุมกันที่ศาลากลางแล้วตัวผู้แทนชาวบ้านและพวกที่อ้างว่านิสิตนักศึกษา
นั้นไม่ไปเลยจนกรรมการต้องไปรอค้างเติ่งอยู่ นี่แหละข้างในก็ก่อเรื่องขึ้น ฉะนั้นเหตุนี้
ท่านผู้ศึกษาและติดตามความผันผวนการต่าง ๆ ในประเทศไทยในขณะนั้น ค่ายใจเป็น
ธรรมดา ท่านจะเห็นแล้วภาพมันเป็นอย่างไร กระผมก็ขอกราบเรียนดังนี้ว่า กระทรวง
มหาดไทยนั้นไม่ได้เพิกเฉยเพราะรู้ตัวว่าเป็นผู้รับผิดชอบในความสงบเรียบร้อย ใครก็รู้
ใครเป็นรัฐบาลต่างคนต่างรู้ ท่านเป็นท่านก็รู้ กระผมเป็นกระผมก็รู้ แม้แต่เป็นอดีตตาย
คนเดียว รัฐบาลก็รองรับนิคม ขโมยล้างกระเป๋าค้น รัฐบาลก็รับผิดชอบรับต่างคนต่างรู้
เหมือนกับหน้าที่ของตัว แต่ขอประธานกราบเรียนว่าดังนี้ เรื่องนี้มันเกิดขึ้นมาก่อนครั้งหนึ่ง
แล้ว เมื่อครั้งยังไม่มีผู้แทนต่างคนต่างก็ไม่ได้เป็นผู้แทน และทางการทางเจ้าของเมือง

ติดตาม กระผมเป็นผู้แทนราษฎรที่นั่นเองก็รู้อะไรเรื่อง มันอย่างนี้ แล้วชั่วระยะเวลาอันสั้นซึ่ง
ไม่ทันจะมีเรื่องเลยไม่ทันจะนั้น คณะกรรมการผู้แทนราษฎรบ้านและนิสิต นักศึกษา ที่มาพา
ท่านรัฐมนตรีเพ็งกลับไปแล้วจะไปทำความตกลงกันกระทั่งกรรมการที่ตั้งจากสำนักนายก ฯ ก็
ไป ก็ไปความมันจริงไหม จริงไม่จริงเสียก่อน ความเท็จจริงเราจะไปบอกว่าเมื่อเกิดเรื่อง
ขึ้นมาแล้วเราบอกเอายกเลิกประธานบัตร กระผมคิดว่าคงทำไม่ได้ รัฐบาลไหน ๆ ก็ทำ
ไม่ได้ ถ้าหากว่าไม่มีมูลเหตุไม่ผิดเงื่อนไขหรือไม่ทำให้เกิดความเสียหายอย่างไหน และ
ที่นี่จะไปห้ามเขาไม่ให้ทำ ไม่ให้เรียกให้ร้องกันบอกว่ายานะอย่างนั้น มันห้ามไม่ได้ครับ
ของพรรคนี้ มันก็เป็นยิ่งในภาวะเช่นปัจจุบันนี้ไม่ใช่แต่เท่านั้น มันจะมีอีกเท่าไรกระผมก็ไม่รู้
เพราะฉะนั้นขอประธานเรียนไว้เลยว่าเราไม่ได้เพิกเฉยละเลย หรือว่าไปเห็นชีวิตของคน
คนเดียวไม่มีความทุกข์ไม่ไร้รัฐบาลที่มีนโยบายให้การรักษาพยาบาลฟรี ก็มองเห็นแล้ว
ว่าแม้แต่โรคหัดจะตายเราก็ต้องรับผิดชอบ และถ้าหัดมันกินเข้ามาจริง ๆ แล้วแม่เข้ามา
แล้วมันตายไปจริง ๆ จะทำอย่างไร นี่แหละกระผมว่าถ้าหากว่าเราจะว่ากันด้วยเหตุ
ด้วยผลแล้วเราก็น่าจะได้คิดในเรื่องนี้ให้ละเอียดหน่อย กระผมเป็นผู้แทนที่นั่นเอง กระผมก็
สนใจเอาใจใส่มีความเข้าใจ แต่ว่าในวาระสุดท้ายมันเป็นอย่างนี้เราก็ไม่รู้จะทำอย่างไร
ก็จะแจ้งต่อรัฐมนตรีที่ส่งรัฐมนตรีขึ้นไปท่านหนึ่ง ขอเท็จจริงต่อมายังไม่ทราบครับ ขอคุณ

หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช (นายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอประธานทราบเรียนเพิ่มเติมจากท่านรัฐมนตรีทั้งสองท่านได้แจ้งมาแล้ว เพื่อ
ทราบเรียนสถานีให้ทราบ เมื่อคืนนี้ทางสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับโทรศัพท์ทางไกลจาก
ผู้ตรวจราชการของสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งร่วมอยู่ในคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นไปสอบสวนเรื่องนี้
มีเนื้อหาสาระว่า

คณะกรรมการตรวจสอบเหมืองแร่แม่เลี้ยง ซึ่งแต่งตั้งโดยมติของนายกรัฐมนตรี
ได้ไปตรวจสอบและประชุมปรึกษาพิจารณาจนเสร็จแล้ว และได้จัดทำรายงานผลสรุปว่า
คณะกรรมการเห็นควรเลิกถอนเพิกถอนการอนุญาตประธานบัตร หรือดำเนินการโดยวิธี
อื่นใดใหม่กับแม่เลี้ยงจำกัด เลิกกิจการ

๒. ขอเท็จจริงปรากฏแล้ววาระราษฎรชานาเกิดก่อนจริง ตามที่ไกรสรเรียนต่อ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมไว้แล้ว และยังมีเหตุผลหลายประการที่คณะกรรมการเห็นว่าทางเหมืองไม่อาจแก้ไขได้ สำหรับรายงานต่าง ๆ นั้นก็ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยจะได้นำขึ้นเรื่องขึ้นความมาคงจะถึงกรุงเทพ ฯ ในวันนี้ในเวลาอีกไม่กี่ชั่วโมง ก็เป็นอันว่าเมื่อได้รับรายงานอย่างนี้รัฐบาลก็จะได้นำไปดำเนินการเพิกถอนประทานบัตรของเหมืองแร่แม่เลี้ยงต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมเห็นว่าสมควรแล้วครับ เพราะรัฐบาลก็ได้ชี้แจงให้ท่านทั้งหลายทราบแล้ว ผมขอยุติคดีนี้ ญัตติควรถอยไป ไม่เอาแล้วนะครับ ไม่เอาแล้ว คุณพูดแล้ว เดียวก็มีคนพูดกันต่อไป

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เสียงใหม่) : มันมีอยู่คดีหนึ่งครับ มันเกี่ยวกับ กระผมขอพูดนิดเดียว เมื่อยุติเข้ามากกระผมก็มีสิทธิ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมไม่ให้พูดก็ได้เนอะ เอาละเอานิดเดียวจะรวบรัดหน่อยนะ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เสียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ ก็กระผมขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งท่านตัดสินใจเรื่องนี้ได้อย่างถูกต้องที่สุด ขอให้อำนาจนั้นกระผมอยากจะฝากขอเสนอว่า เรื่องมันไม่อาจจะเกิดขึ้น ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามข้อตกลงในการประทานบัตร คือเหมืองแร่แม่เลี้ยงนี้การจะให้ประทานบัตรนั้น เขาให้ประทานบัตรเป็นเหมืองขุดเหมืองหาบ แต่การดำเนินการในตอนหลังเป็นเหมืองฉัด การที่ฟ้องอนุญาตให้ประทานบัตรเป็นเหมืองหาบนั้นเพราะอยู่ต้นน้ำลำธารอยู่ในเขตป่าสงวน เพราะฉะนั้นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมบอกไม่ใช่นานที่จะเพิกถอนประทานบัตร มีพื้นที่ก่อนที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะสั่งการได้ตั้งประมาณ ๒ - ๓ เดือนเมื่อมีเหตุเกิดขึ้น เพราะกรมป่าไม้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ถอนคำอนุญาตให้เหมืองนี้ตั้งดำเนินการในต้นน้ำลำธารและเขตป่าสงวน เพราะผิดข้อตกลงกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมป่าไม้ ที่เป็นเหมืองฉัดไม่ใช่เหมืองหาบ นี่ตัวมีนายกรัฐมนตรีที่หนัก ฟังเหตุฟังผลท่านจึงสามารถสั่งการได้ตามที่ท่านรัฐมนตรีบุญเลิศเสนอมา ขอประทานโทษ ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนหูเบาเชื่อคนที่มียศประโยชน์กับกิจการ

เหมืองแร่ เหตุที่แม่เลี้ยงนี้จะคงถูกมันแปรว่าจะคงแก้ไขข้อตกลง พยายามจะทำเหมือง
ให้ไม่ทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนทั้ง ๆ ที่จุดเริ่มแรกคือการประทานบัตรนั้นกำหนดไว้
เป็นเหมืองหาบ หมายความว่าเหมืองแร่ทำเหมืองดี น้ำอ่างแร่ถึงพังทะลายลงไปทำความ
เดือดร้อนให้แก่ชาวบ้านบางส่วน กระผมในฐานะเป็นคนภาคเหนือขอขอบพระคุณท่านนายก
รัฐมนตรีที่ตัดสินใจเรื่องนี้ดี และขอตั้งข้อสังเกตว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ก็น่าจะตัดสินใจนี้ก่อนท่านนายกรัฐมนตรี ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไปมีมติที่ความอีกเหมือนกัน มติความนี้ผมได้รับ
ทั้งแต่สมัยประชุมสามัญครั้งที่แล้ว เรื่องน้ำท่วมภาคเหนือ ไม่เอาะคุณพิริจ พอแล้ว

นายพิริจ จันทรสุนทร (ลำปาง) : ผมขออนุญาตบิดเบี้ยวครับ ท่านให้ทางโน้น
ได้ ผมขอประท้วง ผมขอบิดเบี้ยว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เอาะ คุณขออนุญาตทุกคนก็ขออนุญาตสิ พอแล้ว
นะ เรื่องน้ำท่วมในจังหวัดภาคเหนือหลายจังหวัด มีสมาชิกหลายพรรคหลายท่าน

(นายพิริจ จันทรสุนทร ไต่ยืนขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิริจยืนแล้ว คุณนั่ง ก็อย่างนี้แหละครับ ผม
ขอโทษด้วยนะครับก็อนุญาตให้แล้ว ก็พอสมควรแล้วก็น่าจะยุติกันได้ ไม่อย่างนั้นก็ไม่จบกัน
ผมก็เลยเห็นว่ามีความจำเป็นก็เลยนำเข้ามา มีท่านผู้แทนหลายพรรคและหลายท่านว่า
จังหวัดทางภาคเหนือน้ำท่วมหลายจังหวัด เชิญท่านผู้สนใจ คุณสมชาย

จาสิบเอก สมชาย อินทรารุท (แพร่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมจาสิบเอก
สมชาย อินทรารุท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดแพร่ พรรคเสรีชน กระผมได้ตั้งผู้
นำท่วมเข้ามาแล้วรวมเกือบกว่า ๆ แต่เพิ่งได้มาผู้ควมนี้ น้ำท่วมนี้ไม่ใช่ท่วมธรรมดา
เป็นน้ำป่าที่ไหลหลากมาอย่างแรงในวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๗ นี้เอง ซึ่งทำลายชีวิต
ชาวจังหวัดแพร่ของกระผมไป ๙ ราย พร้อมกับเสียหาย วัว ควาย ซึ่งสำรวจไปแล้วรวม
๒๕ ตัว และมีราษฎรต้องอพยพ ซึ่งทางคณะกรรมการจังหวัดและสมาชิกสภาจังหวัดได้
ช่วยเหลือเงินประมาณ ๔ หมื่นกว่าบาท ซึ่งไปซื้อข้าวสารและไปเยี่ยม ทั้งสภาการภาคใน
จังหวัดแพร่ด้วย เฉพาะอย่างยิ่งที่เสียหายหนักที่สุดนั้นมาจากอำเภอมอง เมือง บ้านสองแคว

หรือตำบลบางเป้ง บ้านหาค อำเภอสว่างเม่น ซึ่งทำลายทรัพย์สินของราษฎร เช่น ไร่อ้อยลิสง
 ของเขาซึ่งมีเป็นอาชีพนับเป็น ๕ - ๖ ไร่กว่า เพราะว่าการทำไร่อ้อยนี้เป็นอาชีพอยู่ดั้งเดิม
 นำป่าไหลหลากมาครั้งนี้ตัดพาเอาโคลนถมและถั่วต่าง ๆ ป่าไหลไปตามลำน้ำยมหมอลิ้น
 แม่น้ำนั้นที่เขาทำประมาณ ๕๐๐ ไร่ ก็เสียหายเช่นเดียวกันแต่ก็ยังดีที่ทางคณะกรรมการ
 อำเภอและนายอำเภอได้ไปช่วยเหลือและรายงานขอเท็จจริงมายังกระทรวงมหาดไทยอยู่
 แล้ว เรื่องนี้เป็นเรื่องด่วน กระผมก็ได้รายงานด่วนไปแล้วก็ไม่ใช่ว่าเป็นของด่วนกับมาเป็น
 ของชาติที่เราทุกคนเป็นอันว่าการที่น้ำท่วม น้ำป่าท่วมก็มีมันเป็นสาเหตุหนึ่งซึ่งขอให้ทาง
 คณะรัฐบาลทุกท่านและรัฐมนตรีทุกท่านที่ได้เป็นตัวแทนของประเทศชาติบ้านเมืองอยู่ปัจจุบันนี้
 ให้รู้กันว่า เพราะผลการตัดป่าไม้ซึ่งโดยเฉพาะยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
 สหกรณ์ได้อนุมัติให้สัมปทานป่าไม้กันและ และชาวบ้านที่ได้ไปตัดทำลายไม้กันและจึง
 ได้เกิดมีน้ำป่าไหลหลากเข้ามาอย่างกระหน่ำและเป็นการท่วมที่สุด ฉะนั้นกระผมจึงได้ขอ
 กราบเรียนทางคณะรัฐบาลให้สร้างเขื่อนห้วยสักกวนที่สุดไปแล้ว เรื่องนี้ขอประธานกรรมา
 การทุกท่านนายก ฯ ที่เคารพอย่างยิ่งของกระผมว่าเขื่อนห้วยสักกวนซึ่งกระผมได้ขอร้องเรียนไป
 ยังรัฐบาลแล้วนั้น ซึ่งจะสร้างให้ พ.ศ. ๒๕๓๐ นี้ กระผมก็เต็มใจ แต่อย่างไรก็ตามเราจะ
 กันโดยอย่างไรต้องมีทุกปีตลอดไป หากว่าไม่สร้างเขื่อนห้วยสักกวน เพราะว่าทางภาคเหนือ
 ของกระผมเราเรียกว่าภูเขาหรือคอยันหัวโขนไปหมดแล้ว เปรียบประจักษ์ขอโทษถึงคน
 หัวล้าน เมื่อเทน้ำลงมาแล้วจะไม่เห็นเส้นผมแล้วน้ำก็พัดพาลงมาอย่างรวดเร็วหากว่ามีเส้นผม
 อยู่แล้วน้ำจะไม่ไหลหลากมาอย่างรวดเร็ว ยกตัวอย่างให้ดูอย่างนี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นเรื่องนี้เป็น
 เรื่องที่สำคัญที่สุดของภาคเหนือ ไม่ใช่แต่จังหวัดแพร่ ลำปาง ลำพูน จังหวัดเชียงใหม่ก็
 เช่นเดียวกัน ผลการทำลายป่าไม้อย่างอุกเหตุดังนี้ ผลที่ได้ให้น้ำท่วมไปทำป่าไม้หรือมี
 สัมปทานป่าไม้จึงทำให้ภาคเหนือเป็นต้นน้ำลำธารใน ๔ สายของลำน้ำ ปิง วัง ยม น่าน นี้
 ต้องแปรปรวนและไม่ถูกต้องตามการเดินน้ำของน้ำในฤดูแล้งก็แห้งขอด ฤดูฝนน้ำก็ไหล
 ประดังมาอย่างรวดเร็ว เป็นน้ำป่าซึ่งทำลายทรัพย์สินของราษฎรและชีวิตราษฎรตามที่
 กระผมกราบเรียนไปแล้วนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้นจึงขอให้ท่านผู้เกี่ยวข้องในวงราชการโดย
 เฉพาะยิ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอได้โปรดได้ไปพิจารณาและเอา

ไปแล้วไม่เป็นประโยชน์ กระผมก็บอกว่ากระผมได้กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรวมทั้งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมแล้ว ให้รัฐบาลได้รับทราบแล้ว ว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากน้ำท่วมนี้ทางรัฐบาลควรจะมีจัดหางบประมาณมาช่วยเหลือ หรือเข้ามาแก้ไขสถานการณ์เพื่อประชาชนได้บรรเทาความเดือดร้อนต่าง ๆ เหล่านี้ให้ไ้บ้าง แต่ว่าเมื่อเสนอไปแล้วรัฐบาลก็ตอบมาว่าได้รับไว้แล้ว ก็พิจารณาให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการต่อไปแล้วก็เพียงแค่นี้ กระผมก็ปลื้ใจใจให้เกรงราษฎรเท่านั้น ราษฎรก็ไม่พอใจจะครับ กระผมบอกว่ามันไม่รู้อะไรจะพูดอย่างไร ไม่รู้จะว่าอย่างไรถูก ก็ได้กราบเรียนให้รัฐบาลรับทราบแล้ว ที่เจ้าหน้าที่จะไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนนั้นอยู่ที่ทางรัฐบาล ผู้แทนก็มีหน้าที่เป็นสื่อสัมพันธ์สื่อกลางเมื่อประชาชนได้รับความเดือดร้อนก็มาแถลงและชี้แจงให้รัฐบาลได้รับทราบ ที่นี้รัฐบาลก็ต้องนำไปพิจารณาเพื่อหาทางแก้ไขต่อไป เพราะในฐานะเป็นผู้บริหาร อันนี้จะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวนาชาวไร่เวลานี้ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างที่สุด เนื่องจากน้ำท่วมได้รับความเสียหายเป็นอย่างมาก อย่างจังหวัดสุโขทัยกระผมนี้รวม ๘ อำเภอเสียหายน้ำท่วมหลายแสนไร่และราคาพืชไร่ต่าง ๆ ก็ยังตกต่ำอย่างที่ว่ากระผมกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีแล้วว่าเวลานี้ราคาพืชไร่ถั่วเหลือง ถั่วดำ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไพฑูรย์ กรุณาवरรับ

นายไพฑูรย์ โมกขมรรคกุล (สุโขทัย) : ครับขอบคุณมากครับ ได้รับความเดือดร้อนอย่างนี้ รัฐบาลควรจะมีหาทางแก้ไขและไปประกันราคาพืชไร่ต่าง ๆ ให้กับประชาชนเพื่อแก้ไขความเดือดร้อนอันนี้ กระผมจึงขอกราบเรียนว่า เวลานี้ประชาชนภาคเหนือได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากน้ำท่วมถนนหนทางต่าง ๆ ขาดเสียหายรัฐบาลควรที่จะหาทางที่จะแก้ไขและช่วยเหลือราษฎรต่าง ๆ ให้ได้รับความสะดวกสบายขึ้นบ้างนะครับ กระผมขอขอบคุณเพียงเท่านี้ครับ

นายสมาน ฆมภูเทพ (ลำพูน) : กระผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สมาน ฆมภูเทพ ส.ส. ลำพูน ความจริงในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาน้ำท่วมนี้กระผมเองก็ได้เสนอญัตติความตั้งแต่น้ำท่วมภาคเหนือแล้วทางภาคเหนือหลังจากที่น้ำท่วมไปครั้งแรก

แล้ว ครั้งที่ ๒ ก็ได้อีกมาตัวเดิมอีก มันดูเหมือนเป็นว่าคนในภาคเหนือของเรานั้นมีกรรมอะไรสักอย่างหนึ่ง กรรมภาคีอยู่เหมือนกันว่ารัฐบาลนี้จะไม่เหลียวแลจนทางภาคเหนือเฉียวหรือ ซึ่งกรรมก็ไปประท้วงท่านประธานไปในวันนั้นว่าทำไมไม่เอาอดีตของน้ำท่วมเข้าแล้วท่านประธานก็บอกว่าเพราะเรื่องอื่นยังมีอยู่เอาเด็กถึงอย่างไรก็ตาม แต่สิ่งที่มันเกิดขึ้นแล้วมันก็จะต้องเกิดขึ้นต่อไป กรรมใครขอกราบเรียนในฐานะที่รัฐบาลเราทำได้กรรมเองเป็นคนหนึ่งอยู่ในพรรคกิจสังคม กรรมก็ภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ปัญหา น้ำท่วมที่ไม่ได้เกิดขึ้นทุกปีอย่างนี้ตลอดมา และไม่มีรัฐบาลไหนแก้ได้เลย คนที่แท้จริงมันเกิดขึ้นจากอะไรนั้น กรรมในฐานะที่เป็นคนทางภาคเหนือ ตั้งแต่เด็ก ๆ ก็เล่นปัญหาน้ำท่วมทุกปีแหละครับ ที่นี้เรารู้อยู่แล้วว่าต้นเหตุมันเกิดขึ้นจากแม่น้ำ ๒ แม่น้ำหนึ่งเป็นแม่น้ำโขง อันนี้ปัญหาของนครจังหวัดเชียงใหม่ และอีกนครจังหวัดที่ตก ๆ ลงมา ซึ่งลุ่มของแม่น้ำโขงทั้งหลายนี้ประสบปัญหาอย่างไม่มีวันสิ้นสุด สำหรับจังหวัดลำพูนของกรรมก็มีแม่น้ำกวางซึ่งตอนแรกกรรมก็คิดว่านี่จะฉีกหัวไปเสียแล้ว กรรมไปคุยเกี่ยวกับงบประมาณไม่มีเกี่ยวกับเขื่อนน้ำกวางเลย กรรมก็พยายามตามติดตามเรื่องก็ได้รับคำตอบจาก พล.ต. นายกรัฐมนตรี ซึ่งบอกว่าขอให้ทางสำนักงบประมาณจัดสรรเงินให้ก็ปรากฏว่าความหวังนั้นก็จะขึ้น ซึ่งกรรมติดตามสำนักงบประมาณก็ให้ไปประมาณ ๑๐ ล้านบาทก่อน แล้วก็อีกประมาณ ๓๐ ล้านบาทนั้นก็จะทำเชื่อนี้ได้ แต่เริ่มต้นก็คือหมายความว่าจะมีการสำรวจอะไรต่ออะไรที่น้ำกวางก่อน ปัญหามันเกิดขึ้นบ่อยอย่างนี้ทุกครั้ง ถ้าหากว่ารัฐบาลแก้ไขในจุดนี้ได้ก็ปัญหาน้ำท่วมเมื่อเราทำเชื่อนจากต้นน้ำแล้วเก็บข้างน้ำไว้ ปัญหาที่แท้จริงที่ราบสูงบางแห่งของจังหวัดลำพูน อย่างฝั่งทางบ้านนาดี บ้านแจ่ม บ้านกลาง ก็หมายความว่าแถวฝั่งตะวันออกของจังหวัดลำพูน ที่ดินก็เป็นประมาณไม่ต่ำกว่าเป็นแสน ๆ ไร่ ถ้าเอารวมทองหรือว่าทางด้านสารภีจังหวัดเชียงใหม่ก็จะได้รับผลประโยชน์จากเชื่อนนี้อย่างมหาศาล เราได้ยิงนกครั้งเดียวนี่ครับ ยิงครั้งเดียวได้นกถึง ๒ ตัว ก็หมายความว่าปัญหาการเกษตรทางภาคเหนือก็จะไถ่มีน้ำอุดมสมบูรณ์แล้วปัญหาน้ำท่วม ประเด็นที่ ๒ นี้ก็จะแก้ไขได้และกรรมขอฝากในฐานะที่รัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรรมขอฝากโครงการหนึ่งของรัฐบาลอิสราเอลที่กำลังจะเข้าไปช่วยเหลือ หรือรัฐบาลออสเตรเลียเกี่ยวกับปัญหาคดงโค้งได้

คือหมายความว่าหลังจากที่ท่าเชื่อนเสร็จแล้วก็คงทำคดองทั้งหลายนี้เป็นได้ก็ คือว่าท่า
รูปคดองได้ก็ไปตามชนบทและแห่งต่าง ๆ ปัญหาที่ถามของภาคเหนือก็จะหมดไป และก็
จะเบาบางไป ที่นี้ฉันก็กระผมพูดถึงว่าทางแก้ไขกับทางรัฐบาล แต่ว่าสิ่งที่เราเกิดขึ้นขึ้นมา
ที่แล้ว ๆ มาที่รัฐบาลทำอะไรไปบ้าง กระผมไม่ได้โจมตี ๗๗๗ ก็พยายามมองหน้ากระผม
อยู่ในฐานะที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี และกระผมก็ไม่มีอะไร กระผมก็ขอฝากฝังท่านไว้
ด้วยว่า คนเมืองเฮอันนั้นมันยังก็ขอฝาก ๗๗๗ ด้วยเน้อ เป็นเจ้าของอย่างนี้ครับ
เพราะฉะนั้นเกี่ยวเนื่องหนทางที่ทำการเสียหาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมท่านขึ้น
ไปสำรวจแล้ว กระผมพบท่านเมื่อวันก่อนนี้ท่านก็บอกว่าถนนหนทางในจังหวัดเชียงใหม่
ลำพูน และภาคเหนือทั้งหมดนี้จะรีบเร่งทำการซ่อมแซม และสะพานศรีวิชัยที่มันกำลังชำรุด
อยู่ในขณะนี้ที่คุณสมานได้ขอไปนั้นกระผมก็ให้ไป ๔ ล้านบาท จะทำสะพานใหม่ให้ กระผมก็
ขอกราบขอบคุณด้วย แต่ว่าอย่างไรก็ตามครับ เมื่อปัญหาน้ำท่วมนี้มันจะเกิดขึ้นอยู่ แล้วถนน
ที่ท่านรับแก้ไขเกี่ยวกับปัญหาจากป่าข้างติดตรงเข้าไปเชียงใหม่ นั้น กระผมก็คิดว่าทาง
กรมทางหลวงก็คงจะช่วยเร่งไปด้วย เพราะว่าเมื่อปัญหาน้ำท่วมแล้ว คนจังหวัดลำพูน
เชียงใหม่ ไม่สามารถเดินทางสัญจรได้สะดวกเลย แต่ถนนสายนี้ทำได้นะครับ ต่อออก
จากป่าข้างเข้าเชียงใหม่แล้ว ปัญหาการสัญจรในจังหวัดทางภาคเหนือก็จะได้สะดวกขึ้น
ซึ่งกระผมก็ขอฝากไว้ในฐานะที่เป็นฝ่ายรัฐบาล จริงอยู่ซึ่งเราอาจจะมีความว่า เมื่อเราไม่
สามารถแก้ไขเชื่อนน้ำก็จังหวัดเชียงใหม่ และก็เชื่อนน้ำทางตรงที่นาแตกนั้น แต่ว่า
สำหรับเชื่อนน้ำก็ฉัน กระผมยังไม่ทราบโครงการนะครับว่าท่านจะดำเนินไปถึงไหนแล้วแต่
เชื่อนน้ำทางนั้นทราบว่าเป็นพุทธศักราชนี้จะเริ่มแล้ว กระผมก็ขอขอบคุณรัฐบาลไปด้วย
อีกข้อหนึ่งคือกระผมได้ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขไปด้วยนะครับ ที่ท่าน
จะไปสร้างโรงพยาบาลที่อำเภอป่าซางนั้น เกี่ยวกับเมื่อน้ำท่วมแล้วนะครับยังมีคนเจ็บไข้
ได้ป่วยอีกเป็นจำนวนมาก ก็ใครขอให้ทางกระทรวงส่งยาไปยังทางจังหวัด แล้วก็มิไป
ช่วยเหลือนะครับ บางแห่งก็บ้านพักพังไปแล้วไม่มีที่อยู่อาศัย ก็ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยด้วย วันนี้กระผมก็ขอฝากไว้แค่นี้ครับ

นายประวัติ เนียมภาค (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผมนายประวัติ

เนียรภาค ส.ส. นครสวรรค์ จากพรรคเกษตรสังคม ท่านประธานที่เคารพเมื่อตอนปลาย
 เกือบที่แล้ว กระผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์คนหนึ่ง ได้ร่วมเสนอญัตติ
 เพื่อจะแถลงให้สภาได้ทราบถึงจังหวัดนครสวรรค์ได้ถูกคุกคามอย่างแรง แล้วนั่นเป็นที่
 น่าเสียใจว่าสภาแห่งนี้ไม่ได้อนุมัติให้พวกกระผมได้เรียนรู้แจ้งถึงความเดือดร้อนของบรรดา
 ประชาชนทางจังหวัดนครสวรรค์ส่วนใหญ่ซึ่งไม่น้อยกว่า ๕ อำเภอ ซึ่งได้ถูกนำท่วมทำให้
 ชาวปลาอาหารหรือพืชไร่ต่าง ๆ ของเขาได้เสียจมลงไปในน้ำทั้งหมดและเวลาได้ล่วงเลย
 มาจนถึงวันนี้ ภาวะน้ำท่วมของจังหวัดนครสวรรค์ยังหาได้หมดสิ้นไปไม่แทนที่จะบรรเทา
 เบาบางลง จังหวัดนครสวรรค์ของกระผมซึ่งเป็นที่ยึดคำและรับแม่น้ำทางเหนือทั้ง ๔ สาย
 คือ ปิง วัง ยม น่าน นั้น ได้เพิ่มภาระความเดือดร้อนให้แก่บรรดาประชาชนใน ๕ อำเภอ
 ด้วยกัน มีอำเภอรูมแดง หมดทั้งอำเภอ อำเภอเมืองนครสวรรค์ไม่น้อยกว่า ๕ ตำบล และ
 อำเภอน้ำขุ่นไม่น้อยกว่า ๔ ตำบล และจากนั้นก็ยังมีอำเภอโคกพระ อำเภอพยุหะคีรี
 ซึ่งบรรดาประชาชนเหล่านั้นไม่น้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ ครอบครัว และเนื้อที่ไรนาของราษฎร
 ไม่น้อยกว่า ๓ แสนไร่จมอยู่ในน้ำ ด้วยเหตุนี้เองท่านประธานที่เคารพ พี่พันธุต่าง ๆ
 เช่นชาวหรือพืชไร่ต้องสูญเสียไปจนหมดสิ้นประชาชนขณะนี้กำลังประสบกับความเดือดร้อน
 อย่างแสนสาหัส ถึงแม้ว่าทางราชการจังหวัดนครสวรรค์โดยกรมประชาสัมพันธ์ หน่วย
 บรรเทาสาธารณภัย หรือมูลนิธิราชประชานุเคราะห์ในพระบรมราชูปถัมภ์และหน่วยอาสา
 ภาชจังหวัดนครสวรรค์ จะได้เฝ้าสิ่งจำเป็นเครื่องอุปโภคและบริโภคไปแจกจ่ายให้แก่
 บรรดาประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนแล้วก็ตาม แลว่าจำนวนสิ่งของที่น่าไปแจกจ่ายนั้นมี
 น้อยไม่พอกับความต้องการหรือความเดือดร้อนของบรรดาประชาชน โดยเหตุนี้เองเมื่อวาน
 นี้พวกกระผมในฐานะที่เป็นผู้แทนราษฎรทั้ง ๕ คนของพรรคเกษตรสังคม ได้ทำหนังสือ
 กราบเรียนให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี โดยกระผมได้ทำหนังสือร้องเรียนนั้นไปยื่นต่อ ฯพณฯ
 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อให้ทางราชการได้หาทางให้ความช่วยเหลือเพื่อ
 บรรเทาความเดือดร้อนแก่บรรดาประชาชนเหล่านั้น ซึ่งท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายก
 รัฐมนตรีได้รับรองกับกระผมว่าในวันอังคารหรือวันพุธที่จะถึงนี้ ท่านให้กระผมมารับทราบ
 ทางราชการจะให้ความช่วยเหลือแก่บรรดาประชาชนพี่น้องชาวจังหวัดนครสวรรค์ของกระผม

นั้นเพียงใด ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็อยากจะกราบเรียนต่อไปอีกว่าขณะนี้ภาวะน้ำท่วมยังไม่หมดสิ้น ความเดือดร้อนของบรรดาประชาชนผู้ถูกอุทกภัยนั้นยังมีอยู่เป็นอันมาก และบางรายซึ่งเขามีฐานะยากจนหาเช่ากินค่า ซึ่งหากินพอประทังชีวิตไปวัน ๆ นั้นนั้นได้รับความเดือดร้อนอย่างหนัก จึงใคร่ขอประธานกราบเรียนต่อว่า ~~ประธานและ~~ ๗๗ นายกรัฐมนตรี ขอได้โปรดให้ความช่วยเหลือแก่บรรดาประชาชนผู้ยากจนนั้นโดยรีบด่วน ถ้าหากทางราชการปล่อยปละละเลยหรือไม่ได้ให้ความสนใจเท่าที่ควรแล้ว กระผมก็คิดว่าพวกเหล่านั้นในเมื่อเขากำลังประสบความเดือดร้อนและไม่สามารถที่จะช่วยตัวเองได้ขณะนี้ อาจจะต้องประกอบกรรมชั่วสร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคมและบุคคลอื่นต่อไปได้ ท่านประธานที่เคารพ ถึงแม้ว่าขณะนี้กำลังประสบความเดือดร้อนดังที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ แต่ภาวะที่เขาจะต้องเดือดร้อนอยู่ในโอกาสต่อไปนั้นก็ย่อมมีอีกตามากอีก เพราะพืชไร่หรือข้าวปลาที่เขาได้ปักดำไว้ในไร่นานั้น ได้สูญเสียจนนำไปหมดสิ้นแล้ว กระผมอยากจะขอย้อนไปเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายนนั้นกระผมยื่นหนังสือต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรียนชี้แจงถึงว่าจังหวัดนครสวรรค์โดนน้ำท่วม และนอกจากนั้นกระผมก็ได้นำหนังสืออีกฉบับหนึ่งไปที่ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อให้สั่งเจ้าหน้าที่เกษตรจังหวัดนครสวรรค์ให้ไปดำเนินการสำรวจภาวะที่บรรดาประชาชนชาว จังหวัดนครสวรรค์ของกระผมทั้ง ๕ อำเภอซึ่งที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วนั้น ว่าหลังจากน้ำท่วมแล้วในบางท้องที่อาจจะทำพืชไร่หรือพืชผักสวนครัว ก็ขอให้ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นได้หาทางช่วยเหลือเป็นต้นว่าแจกพันธุ์เมล็ดพันธุ์พืชผักต่าง ๆ หรือบางท้องที่ซึ่งเป็นที่ลุ่มต่ำอาจจะสามารถทำนาปรังซึ่งเป็นการทำนาครั้งที่ ๒ ได้ซึ่งเป็นนโยบายของกระทรวงเกษตร ฯ และกระทรวงมหาดไทยอยู่แล้ว ให้ได้ช่วยเหลือบรรดาประชาชนเหล่านั้นต่อไป ท่านประธานที่เคารพ นอกจากจังหวัดนครสวรรค์ที่กำลังประสบภาวะน้ำท่วมอยู่ขณะนี้แล้วนั้น เนื่องจากแม่น้ำเจ้าพระยาเป็นเส้นเลือดสายใหญ่ไหลผ่านจังหวัดชัยนาท อุทัยธานี สิงห์บุรี และอ่างทอง ซึ่งกระผมในฐานะที่อยู่พรรคเดียวกับคุณศิริ พุกทอง และคุณบุญส่ง ภูพานิช ผู้แทนจังหวัดอ่างทองได้ปรึกษาหารือกัน ก็ปรากฏว่าทั้งสองจังหวัดนี้ก็กำลังประสบภาวะน้ำท่วมอยู่เช่นเดียวกัน โดยเหตุนี้กระผมก็ใคร่ขอประธาน

กราบเรียนท่านประธานและ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีขอให้หยิบยกปัญหาภาวะน้ำท่วม ในการที่จะช่วยเหลือบรรเทาเบาบางความเดือดร้อนของประชาชนซึ่งกำลังประสบอยู่นี้ขึ้น โดยรับความท่วย กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าราษฎรที่กำลังประสบความเดือดร้อนใน ๔ - ๕ จังหวัดซึ่งที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ และโดยเฉพาะที่จังหวัดนครสวรรค์ซึ่งขณะนี้กำลังประสบปัญหาความเดือดร้อนอย่างสาหัสนี้ หวังว่า ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีคงจะให้ความช่วยเหลือแก่บรรดาประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนนี้โดยรับท่วย กระผมในนามของบรรดา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครสวรรค์ทั้ง ๕ คนที่ได้ยื่นหนังสือกราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ไปเมื่อวานนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความเห็นอกเห็นใจในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอ กราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอกราบขอบคุณครับ

นายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ (พิจิตร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้านายวิศาล ภัทรประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิจิตร พรรคพัฒนาจังหวัด เนื่องจากน้ำท่วมทางภาคเหนือ ทำให้จังหวัดพิจิตรและภาคเหนือ เสียหายเป็นอย่างยิ่ง ทางจังหวัดพิจิตรโดยการนำของท่านผู้ว่าราชการจังหวัดและนายก เหล่ากาชาด ผู้อำนวยการโรงพยาบาล จังหวัดพิจิตร และสมาคมขงจื่อ มูลนิธิพิจิตร สามีคึกฤศสสถานสงเคราะห์ได้ออกไปช่วยเหลือราษฎร โดยการนำของท่านผู้ว่าราชการ จังหวัด กระผมก็ได้ไปร่วมด้วยนั้นก็ได้ช่วยเหลือประทั้งความเดือดร้อนเพียงเล็กน้อย การที่ทางจังหวัดพิจิตรได้มีหนังสือความ พ.จ. ๐๖/๒๖๔๔ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๑๔ และความ พ.จ. ๑๐๖/๑๓๐๐๒ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ถึงกระทรวงเกษตร ฯ และ กรมส่งเสริมการเกษตรนั้นความ กระผมก็ได้มีหนังสือถึงท่านนายกรัฐมนตรีโดยขอความ กรุณาหาการเสียหายของชาวเกษตรกรนั้น ความเสียหายของจังหวัดพิจิตรนับเป็นจำนวน ล้านบาท หวังว่ารัฐบาลนี้คงจะใช้นโยบายที่จะช่วยคนจนซึ่งกระผมเคยฝากฝังท่านรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไว้ครั้งหนึ่งแล้วนั้น หวังว่าตามที่ทางผู้ว่าราชการ จังหวัดได้รายงานมาทางกรมส่งเสริมการเกษตรนั้นคงจะจัดการให้ทันเวลาที่ เพราะว่า การช่วยเหลือเกษตรกรนั้น จะช่วยก็ควรจะช่วยให้ทันเหตุการณ์ การส่งพันธุ์พืชไปนั้น ก็ควรจะส่งให้ตามเวลาให้ทันแก่การเพาะปลูก ไม่ใช่เหมือนรัฐบาลก่อน ๆ ซึ่งกว่าจะส่ง

พันธุชาไปแล้ว ชาวนาที่ทำประโยชน์อะไรไม่ได้ กระผมในฐานะผู้แทนราษฎรจังหวัด
พิจิตร และพรรคพัฒนาจังหวัดในสังกัดของการสนับสนุนรัฐบาลนี้ หวังว่ารัฐบาลนี้คงจะ
ดำเนินการช่วยผู้ยากจนซึ่งเกษตรกรผู้ได้รับการเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง เพื่อเป็นภาพพจน์
ของรัฐบาล เราซึ่งจะดำเนินการช่วยผู้ยากจน กระผมก็หวังว่า ฯลฯ นายกรัฐมนตรีและ
รัฐบาลนี้คงจะช่วยผู้เคราะห์ร้ายทั้งภาคเหนือซึ่งเกษตรกรที่ได้รับภัยธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง
นั้น สุดท้ายนี้กระผมก็ไม่อยากจะรบกวนเวลาของสมานี้ หวังว่าที่พูดนี้เป็นความซื่อสัตย์ด้วย
ความจริงเพื่อประเทศชาติจริง ๆ ไม่ได้หวังประโยชน์สิ่งใดแก่รัฐบาลนี้ สวัสดีครับ

พันเอก ประกอบ ประยูรโภคธราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ประกอบ ประยูรโภคธราช กระทรวง
มหาดไทยขอเรียนชี้แจงเกี่ยวกับการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เกี่ยวกับเรื่องปัญหา
น้ำท่วมทางภาคเหนือดังต่อไปนี้ สำหรับเรื่องการที่ประสบภัยธรรมชาติเนื่องจากน้ำท่วม
ของประเทศไทยในระยะเดือนที่ผ่านมาี้ กระผมขอเรียนว่า ไม่ใช่เป็นการประสบภัย
เฉพาะจังหวัดทางภาคเหนือแห่งเดียวเท่านั้น จากรายงานที่ได้รับมานั้นปรากฏว่าจังหวัด
ที่ถูกน้ำท่วมประมาณ ๒๕ จังหวัดนะครับ ในปีนี้ซึ่งเป็นทั้งภาคเหนือและก็มีบางจังหวัดใน
ภาคอีสานภาคกลางและภาคใต้ เพราะฉะนั้นที่ท่านเรียนว่ามีน้ำท่วม ๔ - ๕ จังหวัดทาง
ภาคเหนือั้น กระผมขอเรียนว่าความจริงแล้ว ๒๐ กว่าจังหวัดครับ ไม่ใช่เพียง ๔ - ๕
จังหวัดและก็มีหลายภาค ทางภาคใต้ ยกตัวอย่างที่จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนองก็ท่วมใหญ่
เสียหายเหมือนกัน เพราะฉะนั้นความเสียหายต่าง ๆ เหล่านี้ ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้
พยายามดำเนินการสืบสวนและจัดหาทางช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา สำหรับการดำเนินงานของ
รัฐบาลนั้นได้ดำเนินงานเป็น ๒ ระยะ คือการให้ความช่วยเหลือโดยทันทีแก่ผู้ประสบทุกข์
ในครั้งนี้โดยได้ให้จังหวัดดำเนินการออกทำการช่วยเหลือโดยปัจจุบันทันด่วน ซึ่งทางจังหวัด
นั้นจะรวมด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและฝ่ายสำรวจฝ่ายเทศบาลคือระดมสรรพกำลังต่าง ๆ
ที่อยู่ในจังหวัดทั้งหมด นอกจากนั้นยังได้จัดส่งหน่วยบรรเทาทุกข์จากส่วนกลางออกไปคือจาก
กรมตำรวจ ซึ่งเรามีเจ้าหน้าที่อยู่ประมาณ ๓๐ ทีมมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่จะช่วยเหลือเกี่ยวกับการ
การบรรเทาสาธารณภัย ช่วยเหลือผู้ประสบภัย เช่นการจมน้ำ บ้านพัง ช่วยซ่อมแซมบ้านพัก

ต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นการช่วยเหลืออย่างทันทีทันใด นอกจากนั้นก็ให้การสงเคราะห์ในเรื่องอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ซึ่งดำเนินการโดยกรมประชาสงเคราะห์ก็มีมูลนิธิต่าง ๆ ที่มีบุญกุศลได้ร่วมมือในการบริจาคด้วย ท่านทั้งหลายจะเห็นได้ว่าจากชาวที่ออกทางวิทยุก็ดี ทางสถานีโทรทัศน์ก็ดี ก็จะปรากฏว่ามีการแพร่ข่าวให้ทราบทุกระยะว่าได้มีการช่วยเหลืออย่างใดไปบ้างในด้านการของรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอเรียนยืนยันไว้ว่ากระทรวงมหาดไทยกับรัฐบาลมีใต้งานใจที่จะทำการช่วยเหลืออย่างทันทีอยู่แล้ว โดยเจ้าหน้าที่ของจังหวัดทุกจังหวัดได้เตรียมพร้อมที่จะรับสถานการณ์นั้นตั้งแต่วะแรกที่ไ้ทราบว่ามีระดับสูงขึ้นจนผิดปกติและก่อกวนตราบังเกี่ยวกับชาวอากาศอยู่เสมอ เพราะว่ามีจังหวัดหลายจังหวัดที่ถูกน้ำท่วมในจังหวัดแรก ๆ เป็นตัวอย่างอยู่แล้วแต่อย่างไรก็ดีในเรื่องนี้ความเสียหายต่าง ๆ ที่จะทราบได้อย่างละเอียดนั้น ก็จำเป็นที่จะต้องรอการสำรวจหลังจากที่น้ำได้ลดแล้ว จึงจะทราบว่าได้มีการเสียหายโดยละเอียดประการใดบ้าง เช่นไรนาสาโท พืชไร่มิเสียหายประการใด ถนน ทางหลวง สะพาน ตลอดจนน้ำแม่ก้นน้ำหรือสิ่งสาธารณประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้เกิดความเสียหายขึ้น เมื่อได้สำรวจเรียบร้อยแล้วก็จะได้ดำเนินการ ทำการช่วยเหลือในระยะยาวต่อไปแต่อย่างไรก็ดี สำหรับในเรื่องการประกอบอาชีพของประชาชน ซึ่งได้รับเคราะห์ภัยในครั้งนี้ ทางราชการก็ได้มีคณะกรรมการจัดตั้งเป็นส่วนกลางประจำอยู่แล้วโดยปลัดกระทรวงมหาดไทย และปลัดกระทรวงที่เกี่ยวข้องอีกหลายกระทรวงได้รวมกันสำหรับดำเนินการที่จะแก้ปัญหาตามขั้นตอนต่าง ๆ เช่นเป็นต้นว่า เมื่อหลังน้ำลดแล้วจะช่วยเหลือประชาชนที่เป็นเกษตรกรในการประกอบอาชีพพืชไร่หรือว่าเพาะปลูกพืชแทนข้าวอย่างไรบ้าง หรือมีอาชีพอื่น ๆ เข้าไปสงเคราะห์ช่วยเหลือได้ ในเรื่องการช่วยเหลือระยะยาวคือการบูรณพัฒนาสิ่งที่ชำรุดเสียหายต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องใช้เงินงบประมาณเป็นจำนวนมากนั้นก็จำเป็นที่จะต้องมาพิจารณาทำโครงการกันแล้วก็จัดสรรงบประมาณประจำปีที่ได้มาได้ออกไปดำเนินการตามสัดส่วนที่เห็นว่าสมควรหรือว่าจะมีกำลังเงินพอจะช่วยเหลือดำเนินการได้ อย่างไรก็ดี กระผมขอกราบเรียนว่าสาเหตุที่น้ำท่วมนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราจะกำหนดกฎเกณฑ์ได้ เป็นเรื่องของฟ้าดินรับน้ำท่วมใหญ่อย่างผิดปกติที่เกิดความเสียหายขึ้นนี้ เป็นเรื่องที่เกิดจากความวิปริตแปรปรวน

ของอากาศที่ผิดปกติ เพราะปกติเราจะมีสถิติน้ำท่วมประจำปีอยู่ ซึ่งในเรื่องนี้ก็เป็น
ข้อมูลที่ทำมาเป็นการต่าง ๆ จะถือเป็นบรรทัดฐานในการทำในการก่อสร้าง เช่น สร้าง
ถนนก็สร้างเขื่อนก็สร้าง เขื่อนก็เก็บหลักฐานจากน้ำท่วมสถิติประจำปีหลาย ๆ ปีมาประมวล
เข้าว่าควรจะให้ระดับถนนระดับเขื่อนหรือคู คลองต่าง ๆ กว้างยาวสูงเท่าไร ป้องกัน
น้ำท่วมประจำปีได้ แต่ถ้าหากว่าน้ำท่วมในขนาดที่เป็นอย่างที่เป็นมาเนิ่นนานเป็นภัยธรรมชาติที่ผิด
ปกติเรียกว่าผิดปกติซึ่งในประเทศไทยก็เคยมีอยู่เป็นประจำเหมือนกัน ซึ่งบางครั้งก็ไม่สามารถจะแก้ปัญหาได้อย่างประเทศเนปาล หรือปากีสถาน ประเทศฟิลิปปินส์ หรืออะไร
ต่าง ๆ พอเกิดก็แปรสลับ เกิดไต้ฝุ่นขนาดใหญ่มาขึ้นก็ประมาณว่าเราไม่สามารถที่จะไปช่วย
หรือจะห้ามฟ้าก็ห้ามไม่ได้ เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้รัฐบาลเองก็พยายามดำเนินการอย่างที
กระดมกราบเรียนมาแล้ว คือช่วยกันหาเงินในเมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นแต่ละจังหวัด
โดยมีงบประมาณที่จะแก้ปัญหาฉุกเฉินให้ไปแล้วทุกจังหวัด สามารถดำเนินการได้ทันทีถ้าหาก
ว่ามีความต้องการจะช่วยเหลือในด้านขนส่งเกราะที่เกินกว่าความต้องการหรือเกินกว่า
จำนวนเงินที่มีอยู่ ก็รับรายงานมาส่วนกลางเพื่อจัดหางบประมาณไปสนับสนุนอีกทอดหนึ่ง
ซึ่งในขณะนี้เราก็ดำเนินการอยู่แล้ว จัดซื้อข้าวสาร ยารักษาโรค และสิ่งอุปโภคต่าง ๆ
ส่งไปให้อยู่ตลอดเวลาครบ ทุกจังหวัดไม่ได้มีเงินเองหรือไม่มีจังหวัดที่ไปไม่ได้ แต่ส่วนการ
ช่วยเหลือต่อไปในระยะยาวนี้กระผมขอกราบเรียนว่า จำเป็นที่ต้องรอให้การสำรวจ
เมื่อหลังน้ำลดแล้วเรากำเนินการต่อไป เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องเร่งด่วน กระผมก็ขอ
กราบเรียนชี้แจงเพียงเท่านี้

นายมีชัย ฟื้นสุวรรณ (กุ่มแพ่งเพชร) : กราบเรียนหาประธานที่เคารพ กระผม
มีชัย ฟื้นสุวรรณ ส.ส. จากกุ่มแพ่งเพชร พรรคประชาธิปัตย์ ความจริงปัญหาเรื่องน้ำท่วม
ปัญหาเรื่องฝนแล้ง มันเป็นปัญหาที่สร้างความขมขื่นให้กับเกษตรกรชาวนาของเมืองไทยเรา
มาตลอดระยะเวลา ถ้าปีไหนน้ำท่วมปีไหนฝนแล้งชาวนาแน่นใจครับ เจ็บเพราะอะไร
เพราะว่าหมกข้าวปลูก แต่อย่างไรก็ตามเท่าที่กระผมได้สัมผัสกับพี่น้องมาและในฐานะที่กระผม
เป็นกรรมาธิการการเกษตรและสหกรณ์ประจำสภาเนิ่นนาน กระผมพอจะมีข้อมูลที่เสนอแนะ
รัฐบาลว่าตลอดระยะเวลาที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันทรงเกียรตินี้เสนอขึ้นไป เสนอเรื่อง

รวามากกระผมได้ยินคำตอบจากทางรัฐบาลแต่เพียงว่า เราได้แก้ไขอย่างนั้นเราช่วย
 อย่างนี้เราช่วยอย่างนั้น แต่ความจริงอันนี้มันก็ถูกต้อง เพราะเมื่อเกิดเหตุแล้วเราก็จะ
 ต้องแก้ไข แต่หาประสิทธิภาพที่เคารพ กระผมยังจำคำพูดของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 เกษตรและสหกรณ์ ประทานโทษ กระผมอยากจะเอยนาม คือคุณทวีช กิดินประทุม ได้พูด
 ถึงปัญหาน้ำท่วมในทางภาคใต้เมื่อนานมาแล้วว่าท่านได้ไปดูสภาพที่ไม่ตรงสภาพที่แท้จริงว่า
 เมื่อน้ำป่านั้นเราสามารถจะมีคลองระบายน้ำให้น้ำป่านั้นไหลลงสู่ทะเลได้อย่างรวดเร็ว
 หรือไม่ และปัญหานั้นซึ่งกระผมอยากจะเปรียบว่า มันเปรียบประดุจการรอน้ำมียิ่ง
 ป้องกันโรคไว้ก่อนจนกว่าจะเกิดรักษาโรคนี้ก็คือว่า รัฐบาลนั้นควรจะทำมาตรการที่จะ
 ระบายน้ำป่าที่เกิดจากอุทกภัยธรรมชาตินี้ให้ไหลลงสู่คลองให้มากที่สุด และอย่างรวดเร็ว
 ที่สุด ถ้าหากไม่สามารถจะทำอย่างนั้นได้ ก็ควรจะพิจารณาหาแหล่งเก็บกักน้ำซึ่งเราจะ
 ได้จากธรรมชาติไว้เผื่อจะมีปัญหาในฤดูแล้งต่อไป อีกปัญหาหนึ่ง ซึ่งกระผมในฐานะที่เป็น
 ผู้แทนมานอก และก็ขอรับว่าที่กระผมจะพูดไปนี้คณะรัฐมนตรีอาจจะยังไม่เคยคิดถึงได้ว่า
 ในขณะที่ดินแดนดินไทยของเราที่กว้างใหญ่ไพศาลนั้น ความจริงเรามีคลองธรรมชาติที่
 สามารถพอจะบรรเทาเบาบางน้ำป่านั้นได้บ้าง แต่ว่าคลองนั้นได้รับการปิดกั้นจากชาวนา
 ผู้ยึดครองที่ได้รับการปิดกั้นเพื่อเขาจะกักน้ำไว้ทักน้ำขึ้นมาเขาโดยไม่เสียของทางระบาย อันนี้
 ก็อาจจะเป็นอุปสรรคหนึ่งที่จะทำให้คลองธรรมชาตินั้นไม่สามารถที่จะระบายน้ำป่าที่หลาก
 มาตามธรรมชาตินี้ให้ไปอย่างรวดเร็วก็เป็นได้ ถ้าหากทางคณะรัฐมนตรียังไม่มีมาตรการ
 ที่จะแก้ไขในเรื่องนี้โดยสิ้นเชิงถึงพอยท์ (point) อันนี้ กรุงเทพมหานครกับ จลไว้
 ควบ และกรุงเทพฯไปถึงทางผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ ตลอดจนทั้งท่านกำนันและ
 ท่านผู้ใหญ่บ้านได้สำรวจและขอความร่วมมือจากประชาชนที่ทำไร่นาอยู่กับคลองธรรมชาติ
 เหล่านั้นว่าในกรณีที่เขาจะปิดกั้นเพื่อจะกักเป็นกรรมสิทธิ์ส่วนตัวเขาก็ดี ก็ขอให้ความ
 อนุเคราะห์เปิดทางน้ำไว้สำหรับให้น้ำธรรมชาตินั้นไหลมาไปด้วย และอีกอันหนึ่งซึ่งเป็น
 เรื่องที่เราเห็นได้พูดกันมานานนักหนา คือการชลประทาน ความจริงนี้กระผมได้ตั้ง
 กระตุกถามเรื่องการชลประทานมาตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายนแล้ว แต่ว่าเรื่องนี้ยังไม่เข้าสู่วาระ
 ก็จะไม่พูด แต่มันเกี่ยวโยงกับการแก้ปัญหาน้ำท่วมของท่านใดบ้าง ซึ่งกระผมอยากจะเสนอ

แนวทางการสร้างคลองชลประทานนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่งที่จะช่วยผ่อนปรนปัญหาน้ำท่วม แทนที่มันจะท่วมขึ้นมาถึง ๑๐ เมตร ๕ เมตร ๑๐ เมตร มันอาจจะท่วมแค่ ๒ เมตร ๓ เมตร ก็อาจจะเป็นไปได้ และทำประชาที่เลวทร กระทบเชื่อเหลือเกินว่า เมื่อเกิดปัญหาน้ำท่วมอย่างนี้ไรนาของประชาชนชาวไทยของเราเสียหายนับเป็นแสน ๆ ล้าน ๆ ไร่ มันจะต้องเกี่ยวโยงเกี่ยวกับงบประมาณที่รัฐบาลจะได้จากค่าฟรีเมียมข้าวในการจะขายในปีหน้าตามมากวย สถิติที่ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประเมินไว้ว่าปีนี้น้ำท่วมหนักกว่าปีไหนจะเป็นข้าวเจ้าก็ถึง จะเป็นข้าวเหนียวก็ถึง จำนวนประชาชนได้เท่าไร เราอาจจะเก็บไว้ทำพันธุ์และขายเท่าไร อันนั้นครั้นมันจะตามมาในอนาคต เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระทบห่วงเหลือเกินนั้น ท่านอย่ามัวแต่พะวงในเรื่องการรักษาเท่านั้นครับ ได้กรุณามองไปถึงว่าทำอย่างไรเราจะป้องกันไม่ให้น้ำท่วมนี้ได้ ถูกแล้ว กระทบไม่ปฏิเสธที่ ๖ พดฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยได้บอกว่ามันเป็นเรื่องของธรรมชาติ แม้ว่าต่างประเทศเราที่มีกระทบไม่ปฏิเสธ และกระทบเชื่อว่าสมาชิกสภาผู้แทนในสภานี้ก็ไม่ปฏิเสธ เพราะว่ามันเป็นเรื่องของธรรมชาติ แต่เบื้องหลังของการไม่ปฏิเสธนั้นท่านยอมรับไหมว่า ท่านเคยคิดในแง่การป้องกันไหม กระทบก็ไม่ปฏิเสธเช่นกัน ถ้าหากว่าท่านบอกว่าท่านมารับตำแหน่งในรัฐบาลนี้เพียงไม่กี่เดือน แต่เพียงไม่กี่เดือนนั้น ปัญหาที่เราจะแก้ไขความทุกข์ยากของอาณาประชาราษฎร์ไทยนั้น ปัญหาอยู่ที่ชาวไร่ชาวนา มันควรจะเป็นวินาทีแรกที่ทางรัฐบาลควรที่จะนึกถึงว่าทำอย่างไรเราถึงจะทำให้อาณาประชาราษฎร์เกษตรเหล่านี้ ได้รับความผาสุกจากผลผลิตจากแรงงานจากหยาดเหงื่อของเขาลงมาให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย กรุณาได้คิดและให้นำเอาความเห็นของผู้แทนจังหวัดกำแพงเพชร กระทบ มีชัย พันธุวร คนนี้ไปเป็นข้อมูลบ้างครับ แม้แต่จะได้สัก ๑๑ เปอร์เซ็นต์ กระทบก็จะขอขอบพระคุณแทนพี่น้องประชาชนชาวไทยทั่วประเทศ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพียงเท่านั้นครับ ต่อไปผมจะระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระต่อไป กระฐูถาม กระฐูถามลำดับแรกของคุณประกิจ รัตตณี เรื่องการขาดแคลนผู้เสียเงินค่าถมที่ถมทางพาณิชย์ คุณประกิจ เจริญครับ

นายประกิจ รัตตณี (ตรัง) : ท่านประธานครับ กระผมประกิจ รัตตณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์

(นายณรินทร์สร รัตนไพฑูรย์ ไกล่ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียว คุณประกิจ ขอให้คุณณรินทร์สร นึกหนึ่ง คุณณรินทร์สรสั้น ๆ นะครับ

นายณรินทร์สร รัตนไพฑูรย์ (แม่อองสอน) : ท่านประธานครับ กระผมต้องขอกราบประทานโทษเป็นครั้งแรกที่กระผมต้องขอพูดอย่างนี้ เพราะว่าท่านประธานก็ได้กรุณา ส.ส. ภาคเหนือมาบอกผมแล้วว่า แล้วก็ญาติของ ส.ส. ภาคเหนือทั้ง ๆ ที่มี ส.ส. ภาคเหนืออีกท่านหนึ่งก็ไม่ได้เห็นว่าเราพูดกันก็ไม่ได้อะไรเลย เพราะฉะนั้นเพื่อให้ผิดธรรมดาเนี่ยผมและหลายคนที่พูดกันไปแล้ว กระผมอยากจะขอชี้แจงกราบเรียนว่าเผื่อว่าทางสภาฯยังไม่อาจจะทราบข้อเท็จจริง จังหวัดที่ดิฉันที่สุดในประเทศไทยนี้ กระผมจึงขอประทานเวลาของสภานี้กราบเรียนชี้แจงความเป็นไปในจังหวัดนั้นบ้างพอสมควร เพราะว่าได้รับความเดือดร้อนทั้งสองญาติที่เสนอต่อสภาฯเมื่อคะกัน เมื่อ ส.ส. หลายคนที่พูดไปในทำนองที่ว่าพูดเอ๋ยถึงจังหวัดของตัวเองเท่านั้นว่าเดือดร้อนและจังหวัดอื่น ๆ ทั้ง ๗๐ กว่าจังหวัดก็ไม่ได้รับความเดือดร้อนอาจจะเป็นผู้ฟังนะครับ อาจจะลึกลงไปในทำนองนั้น กระผมจึงจำเป็นต้องขอลุกขึ้นให้เป็นที่ยกย่องท่านประธานสักนิดหนึ่ง โดยขอรับรองว่าวิญญูท่านขอชี้แจงสักนิดหนึ่งว่าจังหวัดของกระผมนั้นนะครับก็ได้รับความเดือดร้อนไม่แพ้กันกับจังหวัดอื่น ๆ ไม่เฉพาะแต่จังหวัดในภาคเหนือเท่านั้นที่ ส.ส. ภาคเหนือมีโอกาสได้พูดกันมากหน่อยในวันนี้ กระผมก็เห็นใจสำหรับภาคอื่น ๆ ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน กระผมก็ได้รับทราบจากเพื่อน ส.ส. แล้ว ก็มีราษฎรจากภาคอีสานก็มาร้องเรียนกันอยู่ ณ ที่นี้เขาเกี่ยวกับราษฎรอำเภอปลายของกระผมก็มาร้องเรียนกับกระผม ณ ที่นี้อยู่ นี่เองอยู่ที่ข้างบนเหมือนกันนะครับ โดยเฉพาะจังหวัดขอนแก่นบ้านเป็ด แล้วก็นานพระคืออันนี้ระดับน้ำในเขื่อนสูงขึ้นทุกทีนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนให้ทางรัฐบาลและเจ้าหน้าที่สนใจหน่อยว่าในภาคอีสานนั้นไม่ใช่ว่าน้ำจะแห้งแถมกันนะครับ เคียวนี้มีฝนตกและที่น้ำมาได้ลดอุณหภูมิพอสมควรแล้ว แต่ก็เกิดมีเงื่อนน้ำมากขึ้นนี้แหละครับน้ำจะท่วม

ภาคีสานนี้ เป็นความรู้นี้ใหม่ทีกระผมอยากจะขอกราบเรียนสภานี้ไว้ด้วยว่า ตอนนั้นน้ำเหนือ
 เขื่อนกำลังขึ้นทุกวันวันละ ๘ เซนติเมตรอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องระบายน้ำออก
 ไป เมื่อระบายน้ำออกไปแล้วกับบ้านพระคีและกับบ้านเป็ดนี้ น้ำก็ท่วมทุกทีแล้ว กระผมก็กราบ
 เรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ช่วยเหลือหาผู้นำไปช่วย ระบายน้ำ
 ด้วยเพื่อจะระบายความเค็มครอน สำหรับบ้านกระผมนั้นจังหวัดแม่ฮ่องสอนกระผมได้ไปมา
 เมื่อวานนี้ขึ้นรถรับ กระผมเดินทางไปเมื่อวันอังคาร แล้วกลับมาประชุมกันเมื่อวันพฤหัสบดี
 นี้กระผมเดินทาง ๒ คืน ๒ วัน ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๒,๐๐๐ กว่ากิโลเมตรเศษนั้น
 ผ่านทั้ง ๔ อำเภอ แล้วก็ประสบถนนหนทางต่าง ๆ ทุกวันครับ พังเสียหายมากมาย
 เหลือเกิน แล้วก็ขึ้นจากภูเขาพังทลายลงมาทับเส้นทางต่าง ๆ กระผมนับได้ ๔๓ จุดครับ
 เพราะฉะนั้นมีกองหินดินต่าง ๆ ทับถนนต่าง ๆ ไม่สามารถจะเดินทางได้สะดวกครับแล้ว
 ก็ทางกรมทางก็มีแต่ไรคนเท่านั้นเอง กับจอม เลี่ยม เท่านั้นซุกและทำกันได้ไม่กี่จุดเลย
 แล้วก็เครื่องมือเครื่องจักรกลต่าง ๆ ก็ยังไม่ได้เข้าไป ตอนที่กระผมไปนั้นก็มีเครื่องจักร
 เล็ก ๆ จากเชียงใหม่ไปตัวเดียว สำหรับเครื่องจักรกลที่ซื้อใหม่นั้นครับราคาประมาณ
 ๕ ล้าน ๒ แสนเศษนั้น อธิการว่าการจังหวัดแม่ฮ่องสอนจึงเดินทางไปขอซื้อในวง ๒
 อาทิตย์สุดท้ายก่อนที่จะเกษียณครับ อันนี้ก็ได้ไปแล้วก็ไม่ฟังอะไรเอาไว้ที่อำเภอแม่สะเรียง
 ก็ไม่สามารถจะใช้งานได้ เดียวนี้สมาชิกสภาจังหวัดในเขตอำเภอแม่สะเรียงก็กำลังจะขอ
 เงินให้จ้างคนเฝ้าเครื่องจักรกลอันนี้อยู่ แล้วก็ขอน้ำมันต่าง ๆ ก็ไม่มีน้ำมันที่จะใช้ เพราะ
 ฉะนั้นเรื่องเค็มครอนต่าง ๆ ก็ยังไม่มีคนแก้ไขอีกเป่า ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยได้ตอบข้อซักถามต่าง ๆ ชาวบ้านก็คงจะมีความหวังขึ้นมาบ้างแต่สำหรับ
 กระผมฟังท่านพูดแล้วก็เหมือนกับระบบราชการเก่า ๆ นั้นเอง ก็คงเหมือนชุดทรงธรรม
 รู้สึกจะเป็นพรรคเดียวกันหรือเปล่าไม่ทราบ จะคิดว่าเราทุกคน เราเสนอยุติกันก็ไม่ได้เห็น
 มีอะไรขึ้นมา ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงขึ้นมาเลย ไม่เห็นช่วยอะไรได้เลย ทำไมจะไม่เสนอ
 เป็นกระทุ้งขึ้นมา อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น กระผมก็คิดว่ายังมีความเข้าใจผิดอยู่ ถ้าเมื่อ
 ระบบรัฐสภานี้ยังไม่แก้ไขปัญหาต่าง ๆ ของบ้านเมืองได้ เพราะฉะนั้นเราก็ควรเอา
 ปลัดกระทรวงมาเป็นรัฐมนตรีเสียไม่ดีกว่าหรือ หรือว่าพวก ส.ส. ก็ไม่ควรจะมีอะไรต่าง ๆ

มีเขารวบรวมอย่างถี่ถ้วน เพื่อชำระภาษีโดยราชการ เท่านั้นเองก็ควรจะเรียบเรียงไป
หมดทุกสิ่งทุกอย่าง กระผมคิดว่าอย่างน้อยที่สุด ส.ส. ก็มีความหมายบ้างเหมือนกัน สำหรับ
กระผมในท่าเรือเมืองกันน้ำทมนะครับ มีน้ำท่วมท่วมผืนนาของได้รับความเสียหายมาก ไร่นา
เสียหายมากเหลือเกิน สำหรับที่อำเภอชุมพลบุรีนั้นน้ำท่วมแล้วก็มีเมืองฝายอะไรต่าง ๆ ทั่ว
เสียหายไป ๕ แห่ง อันนี้กระผมอยากจะขอทราบเรียนทางรัฐมนตรีมหาดไทยโดยด่วนใจเป็น
พิเศษด้วย เพราะฉะนั้นสำหรับ พวกๆ นายกรัฐมนตรีนั้น ก่อนที่ท่านจะมาเป็นรัฐบาลคุณ
ท่านก็เคยศึกษาารัฐบาลหลายรัฐบาลแล้ววาทะของประเทศไทยปัจจุบันนี้ ได้ถูกทอดทิ้งมาก
เหลือเกิน ซึ่งเป็นอันตรายอย่างยิ่งที่สุดสำหรับประเทศชาติ สำหรับกระผมกับจังหวัด
แม่ฮ่องสอนที่กำลังตกอยู่ในภาวะเหมือนกับความรู้สึกรอง พวกๆ นายกรัฐมนตรีที่มีความรู้สึก
ต่อรัฐบาลคุณแล้ว ๆ มา กระผมหวังว่าท่านรู้สึกดีแล้วมีความรู้มีความสำนึกอย่างดีที่สุด
มีความรู้สึกให้จริงดัง ๆ เหมือนกับที่ท่านจะเป็นรัฐบาล ท่านมาเป็นรัฐบาลมาเป็น
หัวหน้ารัฐบาลแล้วก็หวังว่าคงจะรับเอาความรู้สึกนั้นไปแก้ไขกับเจ้าจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่ง
ถูกทอดทิ้งมาเป็นเวลานานแล้ว กระผมคิดว่าท่านคงจะรำคาญของสมการที่มีหลายตอนเอา
กลอส (clause) แล้วเก็บเอาคำพูดเอา ๆ ของท่านมาพูดนิด ๆ หน่อย ๆ เหล่านี้กระผม
ก็คิดว่าถึงแม้จะไม่ถึงขนาดพูดนี้ไม่ว่าฝ่ายไหนก็ตามที่รัฐบาลคุณนั้นก็คงจะทำตามที่มีคำขวัญว่า ก็
เราทำไปอย่างนี้มันถูกต้องไป กระผมคิดว่าอันนี้ขึ้นอยู่กับรัฐบาลที่จะทำ กระผมก็มีส่วนหนึ่ง
ไปร่วมกับสำรวจน้ำท่วมหรือความเสียหายต่าง ๆ โดยเฉพาะทางบ้านเมืองที่มีความ
เสียหายเหมือนกัน กระผมก็เข้าไปร่วมกับกรมการจังหวัดกรมการอำเภอต่าง ๆ ขณะนี้
จังหวัดแม่ฮ่องสอนนะครับไม่มีผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่มีนายอำเภอเลยอำเภอเพราะฉะนั้น
กระผมไปก็ไปร่วมกับตัวแทนของอำเภอซึ่งเป็นระดับหัวหน้าแผนกเท่านั้นเอง ถ้าแผนของ
จังหวัดมีปลัดจังหวัดก็กำลังจะย้ายไปอีกต่าง ๆ เหล่านี้ นี่ก็ภาวะของจังหวัดแม่ฮ่องสอน
กระผมคิดว่าอย่างนี้ พวกๆ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยนั้นนะ นอกจากการ
ราชการจะรายงานมาต่าง ๆ เหล่านี้ก็คิดว่าคงจะลำบากไม่ทันแก่กาลล่วงล่วงว่ากันว่า
จะต้องสั่งการมีเงินช่วยเหลือเงินต่าง ๆ ในวงเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทนั้นยังไม่ทันที่จะ
จะจัดอีกเป่าไปโดยภาวะของจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นอย่างนี้ครับท่านประธาน ขอความกรุณา

ออกหนังสือกระดกนิติน้อย กระดกก็จะจบอยู่แล้ว กระดกรู้สึกวาทานกระวนกระวาย ไม่อยากกระดกกระดกเหวี่ยงเหวี่ยงพรคพลังใหม่ทุกที่ไรทานก็สะกิดให้ตะกุกตะกักไม่สามารถ กระดกได้ กระดกคิดว่า เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องทำโดยไม่จำเป็นที่เราจะต้องมาพูดกัน พูดเพื่อหาเสียงกันในจังหวัดของตัวเท่านั้น กระดกคิดว่าไม่ถูกต้องอย่างยิ่งเป็นเรื่องของ รัฐบาลจะต้องทำอยู่แล้ว แต่ปัญหาจะทำแค่ไหน เพียงไร รับผิดชอบอย่างไร ถูกคุกแค่ไหน สำหรับกระดกนั้นเป็นจังหวัดที่ถูกทอดทิ้งมาก กระดกไม่สามารถที่จะทนฟังอะไรต่าง ๆ อีกต่อไปได้แล้ว กระดกคิดว่ากระดกต้องมาทำนี้ตามธรรมเนียมเท่านั้นเอง แต่กระดกก็หวังว่า คงจะได้รับความพิจารณาช่วยเหลือ สำหรับกระดกถึงแม้ไม่พูดกระดกก็ได้ไปคิดคดทาง หน่วยราชการต่าง ๆ โดยเฉพาะ ฯพณฯ รัฐมนตรีมหาดไทยก็ได้ให้ความกรุณากระดกสั่ง การไปต่าง ๆ ทางจังหวัดไปเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นคนที่ไปอยู่ทางบ้านอาจจะเกิด ราคายูกได้ว่าทำไมถึงไม่พูดนะ กะที่พูดนั้นเขาได้ไปอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ กระดกคิดว่า เป็นวิธีการที่ผิดพลาดอย่างที่สุดเลย ถ้าใครพูดแล้วได้ช่วยจังหวัดของตัวนั้น กระดกคิดว่า รัฐบาลนี้ไม่ทำอย่างนั้น โดยเฉพาะเงินต่าง ๆ ของ ส.ส. ที่จะไปเป็นพิเศษ งบประมาณ อะไรต่าง ๆ นั้น กระดกคิดว่าไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยเฉพาะตัวอย่างสำคัญอีกอันหนึ่ง ไม่ทราบว่าคุณเียนอยู่ที่นี่หรือเปล่าจะครับ นั้นเขาบอกว่าได้รับเงินบำรุงวัดมหาธาตุทั้ง ๕ ลำนาท อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าเมื่อรัฐบาลดูที่นั่นจะครับ กระดกคิดว่า ควรจะทำอย่าง เท่าเทียมกันหมดเลย โดยคนที่ไม่พูดก็ได้ช่วยเหมือนกัน กระดกคิดว่ารัฐบาลต่อไปนี้จะครับ ถ้าเมื่อเราไม่มีความหวังอีกแล้ว อย่างนี้แล้วกระดกจะเสนอพรคพลังใหม่นะครับ ถ้าเมื่อ พรคพลังใหม่เป็นรัฐบาลแล้ว กระดกคิดว่ากระดกจะสนใจเป็นพิเศษไม่เฉพาะชอชราชครู เท่านั้น กระดกจะสนใจพิเศษในเฉพาะชอชสวนพลูด้วย และก็โดยเฉพาะที่คลองเตยของ ฯพณฯ ทวีชัย ถิ่นประทุมด้วย เพราะฉะนั้นพรคพลังใหม่จะให้ความเป็นธรรมในสังคม ทุกแห่งทุกยุคไป ไม่ว่าจังหวัดไหนในประเทศไทยนี้กระดกขอพูดแก่นี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประกิจ เชิญเลยครับ ไม่เอาแล้วครับ พอแล้ว ครับ คุณประกิจ เชิญ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ลงจากบัลลังก์ไปและได้มอบให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่แทน)

นายประกิจ รัตตณี (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมประกิจ รัตตณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ด้วยปรากฏว่าขณะนี้วัสดุการก่อสร้างบางชนิดซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการก่อสร้าง

(นายสวัสดิ์ คำประกอบ โดยกมือตะย่นขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็นั่นเป็นระเบียบวาระกระทู้แล้ว มีหรือ กระทู้ใหม่คุณประกิจ

นายประกิจ รัตตณี (ตรัง) : ใจครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทู้แล้วนี้คุณสวัสดิ์พูดนิด ๆ หน่อย ๆ อย่างมาก อย่างยวนะ ให้หนักหน่อย และก็จะให้รัฐมนตรีชี้แจงเสียหน่อย เชิญคุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : กระผมยกมือตลอดเวลา ประท้วงท่านผู้เป็นประธาน คือกระผมต้องขอประธานโทษเพื่อนสมาชิกคือคุณประกิจ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ด้วย ที่กระผมต้องมาชี้แจงหะเสียหนักหน่อยเกี่ยวกับปัญหาน้ำท่วมยังไม่เสร็จสิ้น เพราะเหตุที่ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเข้านี้เองกระผมได้นำitudิความไปพบประธานด้วยตัวเองที่ห้องเมื่อเวลา ๕.๐๐ นาฬิกา ขอให้บรรจกระเปียบวาระitudิความของกระผมเข้าวันนี้ได้ เพราะได้เลื่อนมาถึง ๓ ครั้งแล้ว ก็ไม่ได้รับการบรรจุและวันนี้กับบรรจุของกระผมเข้ามาแล้ว ก็ปรากฏว่าไม่ได้ชี้ให้กระผมพูดอีก

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าไป คุณมาสายเองนะ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ไม่ใช่มาสาย กระผมมาขึ้นต่อท่านประธานตั้งแต่ ๕.๐๐ นาฬิกาครับ ท่านประธาน

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป ๆ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : สำหรับปัญหาเรื่องน้ำท่วมในภาคเหนือ นั้นก็อยากจะกล่าวขอประธานขอบรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายว่า ขอโอกาสสักครั้งเถอะ เพราะมันเป็นความเดือดร้อนของบรรดาประชาชนอย่างจริงจัง ท่านประธานที่เคารพ

สำหรับจังหวัดนครสวรรค์นั้นมันเป็นจังหวัดซึ่งค่อนข้างจะอาภัพเกี่ยวกับปัญหาอุทกภัยอยู่เสมอ เราจะมีการน้ำท่วมอย่างมากมาประมาณ ๔ ปีต่อครั้งตลอดมา ตลอดระยะเวลาตั้งแต่ กระผมเป็นเด็กจนเติบโตขึ้นมาขณะนี้ จะประสบกับชะตากรรมของน้ำท่วมนครสวรรค์มา โดยตลอด ๔ ปี ต่อครั้ง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๓ ที่ท่วมใหญ่มากมายเหลือเกิน กระผมได้เคย พูดยุติในสภาครั้งนั้นว่า ขอให้รัฐบาลได้แก้ไขปัญหาน้ำท่วม ซึ่งมีหนทางที่จะแก้ไขได้ ท่าน ประธานที่เคารพ ต่อมา พ.ศ. ๒๕๑๖ เมื่อ ๒ ปีมานี้ท่วมอีกครั้งหนึ่งแต่ไม่ใหญ่มากจนเกินไปนัก มาในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็ปีนี้ก็ได้เกิดน้ำท่วมใหญ่เช่นเดียวกับปี พ.ศ. ๒๕๑๓ อีกครั้ง หนึ่ง ขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมเองได้ตระเวนไปทุกอำเภอเกือบ จะทุกหมู่บ้านทุกตำบลที่มีการน้ำท่วมในครั้งนี้อยู่ร่วมกับทางราชการร่วมกับกรมประจวบเสนาบดี ไปโดยตลอดขอประทานกราบเรียนว่าการที่น้ำท่วมครั้งนี้ได้เสียหายอย่างมากมายเหลือเกิน เป็นประวัติการณ์ ทั้งนี้ก็เนื่องจากน้ำท่วมในต้นฤดูการที่ข้าวกำลังจะออกเงยขึ้น เพราะ ฉะนั้นข้าวซึ่งกำลังขึ้นต้นเล็ก ๆ อยู่ นั้นไม่สามารถจะแข่งกับระดับน้ำซึ่งขึ้นอย่างรวดเร็ว ได้แต่ประการใด เพราะฉะนั้นพื้นที่นาที่ไรของบรรดาประชาชนจึงสูญเสียไปเป็นจำนวน ถึง ๔ แสนไร่ ในจำนวน ๕ อำเภอของจังหวัดนครสวรรค์ ไม่แต่เฉพาะเนื้อที่นาจะสูญเสียไป เท่านั้น บรรดาบ้านเรือนของราษฎรซึ่งกระผมพร้อมด้วยหน่วยราชการออกไปประสบพบเห็น นั้นเขาได้คุยกันด้วยความลำเอียงอย่างยิ่งบ้านเรือนราษฎรเป็นจำนวนหลายร้อยหลังคาเรือน ซึ่งมิคิน่ามองไม่เห็นหลังคาได้แล้ว แต่จำนวนส่วนใหญ่ที่ท่วมถึงหน้าคางชันบน ประชาชนจะ ต้องเอาไม้กระดานไปพาดอยู่บนที่ขอบตงอย่างนี้เป็นต้น จะเห็นอยู่เสมอปัญหาดังกล่าวมาเรียน มานี้ กระผมจะไม่กล่าวให้ยาวความเพราะคาดหมายว่าบรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายคงจะมีโอกาสเห็นว่าสภาพของการน้ำท่วมเป็นประการใดคงจะประสบกันอยู่แล้ว แต่อยากจะ ขอประทานกราบเรียนอีกนิดหนึ่งถึงการช่วยเหลือของทางราชการ ว่านับแต่ที่นครสวรรค์ เป็นต้นมา กระผมได้ร้องเรียนต่อสภาที่ปรึกษาให้หาทางช่วยเหลือได้มีโอกาสพบกับอธิบดี กรมประจวบเสนาบดีซึ่งท่านได้ถูกให้ไปรายงานตัวไปประจำอยู่ที่กระทรวงเสีย ก็พบท่าน หัวหน้ากองเกี่ยวกับบรรเทาภัย ก็จัดหาทางช่วยเหลือแต่ขอประทานกราบเรียนท่านประธาน ว่าบรรดาประชาชนประมาณ ๙,๐๐๐ ครอบครัว ประชาชนซึ่งลำบากเดือดร้อนจริง ๆ

นั้นมีถึงประมาณ ๔๖,๐๐๐ คนนั้นได้รับการช่วยเหลือจากกรมประชาสงเคราะห์ได้ส่งเงินไป
 ช่วยท่านประธานที่เคารพเท่าไรครับ คนซึ่งกำลังอยากหิวโหยได้ส่งเงินไปช่วยเพื่อ
 เยียวยาบรรเทาอาการเดือดร้อนหิวโหยของเขาเป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาทครับ
 ท่านประธาน ๕๐,๐๐๐ บาทได้ส่งไปถึงจังหวัดนครสวรรค์แล้วกระผมกับออกประชาสงเคราะห์
 จังหวัด ๕๐,๐๐๐ บาทเพียงพูนับแต่นั้นก็จะหมดแล้ว นี่ถึง ๕ อำเภอ ได้ขอมาอีก
 กระผมมาติดต่อกับกรมประชาสงเคราะห์ได้อนุมัติไปอีกแต่เป็นตัวเลขไม่มีเงินให้ ไปอีก
 ๒๐๐,๐๐๐ บาท มันก็เลยเหลือเกิน ท่านประธาน ให้อีก ๒๐๐,๐๐๐ บาทที่ให้ไปนั้นมันก็อยู่ใน
 แผนกระดาษโทรเลขเท่านั้นไม่สามารถจะไปเอาเงินที่ไหนได้ นี่แหละครับ ท่านประธาน
 ได้ขอมาอีก ๓๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อประมาณสิบวันมานี้จนบัดนี้ยังไม่ได้อะไรไปเลย เพราะ
 ฉะนั้นระบอบการที่ทางรัฐบาลได้กล่าวว่าได้ให้การช่วยเหลือบรรเทาประชานานการสวรรคต
 อย่างมากมายนั้น ขอประทานกราบเรียนด้วยความเคารพด้วยความเห็นใจว่า เราไม่เคย
 ได้รับการช่วยเหลืออะไรอย่างจริงจังและอย่างเห็นใจแม้แต่น้อย ท่านประธานที่เคารพ
 ทางราชการนครสวรรค์มีความปรารถนาที่ต้องการจะได้เงิน ท่านจะให้ทางราชการ
 จังหวัดนครสวรรค์ไปดำเนินการช่วยเหลือประชาชนโดยมีเปิดอย่างไรจังหวัดนครสวรรค์
 มีงบประมาณทุกกัณฑ์ที่ไหน ไม่มี นอกจากพึ่งรัฐบาลกลางเท่านั้น กระผมอยากจะเห็นการ
 กระปรี้กระเปร่าการดำเนินงานของรัฐมนตรีแต่ละกระทรวงโดยเฉพาะกระทรวงเกษตร ฯ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระทรวงมหาดไทยซึ่งรับภาระอันนี้ท่านได้ใส่ใจและสนใจ กระปรี้
 กระเปร่าและหัวใจท่านร้อนเป็นไฟเหมือนกับประชาชนซึ่งกำลังเดือดร้อนอยู่ขณะนี้หรือเปล่า
 ไม่ทราบ ความทุกข์ยากของประชาชนนั้นขอให้ท่านสนใจเป็นพิเศษ ท่านประธานที่เคารพ
 ขณะนี้ประชาชน ๔๖,๐๐๐ คนไม่มีข้าวสารจะหุงบริโภคทั่ว ๆ ไป กระผมไปแจกจ่ายกับ
 ข้าหลวงประจำจังหวัดเมื่อวานนี้ได้ออกไปให้คนละลิตรครึ่ง พายเร็วมากรุ่งวันได้
 ข้าวสารไปคนละลิตรครึ่ง ลิตรครึ่งกินได้ก็วันครับ สองวันหมดแล้ว และทางราชการ
 บ้านเมืองนครสวรรค์ก็ไม่สามารถจะหาเงินที่ไหนไปจับจ่ายใช้สอยอีก เมื่อวานนี้กระผม
 เดินทางจากนครสวรรค์มาที่นี่ ผู้ว่าราชการจังหวัดได้กรุณาเรียกเงินเพียงเล็กน้อยเท่าที่
 มีอยู่มาอุดหนุนซื้อข้าวจากกองการคลังสินค้าของทางราชการเพียง ๒๐๐ กระสอบทั้งหมด

ทุกน้ำล้นนั้นท่านต้องแจกมันจากนี้ไปอีกไม่เกินเดือน ประมาณเดือนเศษ ๆ น้ำจะลด กินจะเป็นเลนในระยะนั้นเราจะหว่านพืชต่าง ๆ ได้โดยไม่ต้องไถรดไถไถไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการไถจะเป็นการทุ่นประหยัด ความฉงนของทางราชการคงคว่าเป็นโดยรีบด่วนและต้องรอบคอบ และต้องสามารถจะรู้เหตุการณ์ข้างหน้าได้ว่าประชาชนปรารถนาสิ่งใด และพืชพันธุ์ที่ขายไปนั้น ขอให้ตรงกับความต้องการของบรรดาประชาชนที่เขาปรารถนาอย่าให้เป็นอย่างอื่นหลายปีมาแล้ว อำเภอลำทะโกเกิดน้ำท่วมทางรัฐบาลปรารถนาจะให้ประชาชนหว่านถั่วถั่วกันให้ทั่วทั้งอำเภอก็แจกพันธุ์ถั่วเขียวไปทั่วทั้งอำเภอ ทั้ง ๆ ที่ก็ไม่ทราบสภาพท้องดินของอำเภอลำทะโกนั้น มันถั่วถั่วไคหรือเปล่า หลังจากแจกจ่ายพันธุ์ข้าวไปหลายสิบเกี่ยวนเห็นเลื้อเกิน ขอประทานโทษ แจกพันธุ์ถั่วไปหลายสิบเกี่ยวนให้แก่อำเภอนั้นแจกจ่ายกับประชาชนทุกคนรอบครัวหวังว่าจะทำถั่วถั่วกันทั้งอำเภอคงเขียวชอุ่ม คงจะร่ำรวยกันหลังจากแจกไปแล้วเดือนหนึ่ง กระผมในฐานะผู้แทนราษฎรไปเยี่ยมประชาชนหวังจะเห็นถั่วเขียว มัน เหล่านี้เคยอยู่ความทองไรทองนา เปลา ขึ้นนานไหมนี้แต่ถั่วเขียวค่นน้ำศาลแจกผู้แทนทุกคน จนในที่สุดต้องถามว่าถั่วเขียวค่นน้ำศาลแจกผู้แทนกินนะเอามาจากไหน ก็เอามาจากที่ทางราชการแจกให้ท่านนั่นเอง บอกว่าทำไมไม่ไปปลูก เขาก็บอกอย่างไรงี้ก็กินมันแต่กระแงหมกแล้วมันปลูกไม่ได้ นี่จึงขอประทานกราบเรียนฝากต่อทางราชการไว้ด้วยว่า การที่จะแจกพันธุ์ผักพันธุ์พืชต่าง ๆ ให้แก่ราษฎรปลูกนั้นต้องสำรวจถามความต้องการของเขาให้ถูกต้องว่า เขาต้องการพืชอะไรให้เหมาะกับสภาพดินฟ้าอากาศของเขา ค่อยแจกไปให้ประการหนึ่ง นี่เป็นการช่วยเหลือระยะที่ ๒ ระยะที่ ๓ ท่านประธานที่เคารพที่กระผมเสนอไปว่าขอให้รัฐบาลได้หาทางช่วยเหลือประชาชนในระยะอันถาวร คือแจกพันธุ์ข้าวปลูกก็หว่านปีในราวเดือน ๔ เดือน ๕ ที่จะต้องให้ท่านต้องหาพันธุ์ข้าวปลูกให้เขาแล้ว ต้องหาทางหาพันธุ์ข้าวปลูกให้เขาปลูกในฤดูกาลที่นา ขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ทราบไว้ด้วยว่า ปีที่แล้วประชาชนอำเภอลำทะโกหลายตำบลเกิดแล้งหว่านไม่ได้ เราได้ขอพันธุ์ข้าวปลูกมาตั้งแต่เดือน ๕ เดือน ๖ ท่านทราบหรือเปล่า ว่าทางราชการได้จ่ายพันธุ์ข้าวปลูกไปเมื่อไรปรากฏว่าได้จ่ายพันธุ์ข้าวปลูกไปให้เมื่อประมาณปลายเดือนสิงหาคมนี้เอง เป็นจำนวนเงิน

ลำนบาท เพื่อให้ทางราชการจังหวัดนครสวรรค์ซื้อข้าวปลูกแจกแก่ราษฎรเมื่อเดือนสิงหาคม ในเดือนสิงหาคมนี้ฝนน้ำท่วมหมดแล้ว เงินจะซื้อข้าวปลูกแจกประชาชนเพิกไปถึงอย่างนี้เป็นต้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รวยรักน้อยครับ ท่านก็ขอเวลาสักเล็กน้อยเท่านี้ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ ท่านประธาน ก็อยากจะชี้แจงให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ทราบว่า การที่จะขายข้าวปลูกไปก็อาจจะขายอะไรก็ได้ให้ทันต่อฤดูกาล การจะทันต่อฤดูกาลหรือไม่เพียงใดนั้น มันอยู่ที่สมรรถภาพความสามารถการเอาจริงเอาจังและความใส่ใจและสนใจของทางรัฐบาล เป็นประการสำคัญจึงขอฝากไว้ว่า การช่วยประชาชนต้อง ๓ ระยะและขอให้ทันต่อเหตุการณ์นี้เป็นการสำคัญและจำเป็นประการสุดท้ายว่าขณะนี้ประชาชน ๘๒,๐๐๐ คน นครสวรรค์ หุ่กรอบครัวซึ่งเดือดร้อนเป็นผู้ที่ยากจนจริง ๆ ท่านยังเข้าไปให้เขาอย่างไรบ้าง เขาไม่มีข้าวจะบริโภค กระผมเสียใจเหลือเกินมีผู้ใหญ่คนหนึ่งได้พูดกับกระผมเมื่อวันก่อนว่า เพราะอุทกภัยน้ำท่วมแล้วไม่มีข้าวสารจะหุงกิน เขาไม่เชื่อ เขาบอกว่าในฤดูนี้ถึงแม้ว่าไม่เกิดอุทกภัยน้ำท่วมราษฎรก็ยังไม่สามารถจะเกี่ยวข้าวได้ ข้าวยังเขียวช่ออยู่ในนา แต่ทำไมถ้าไม่มีอุทกภัยข้าวเขียวช่ออยู่ในนา เอาข้าวสารที่ไหน แต่พอน้ำท่วมแล้วทำไมจึงไม่มีข้าวสารจะหุงกินกระผมไม่อยากจะได้นึกกล่าวจากผู้ใหญ่ออย่างนั้น กระผมจึงชี้แจงให้ฟังว่า ราษฎรนั้นเมื่อก่อนข้าวเขียวช่อในขณะนี้ไม่สามารถจะเกี่ยวข้าวได้ ยังไม่ถึงฤดูจะเกี่ยวข้าว ยังไม่สามารถถึงฤดูไถมรรคไถมัด แต่เขามีข้าวสาร เพราะเขาเอาข้าวเขียวในนา ท่านประธานที่มันเขียวช่ออยู่นั้นแหละ เอาไปแลกข้าวสาร ข้าวขาวตามท้องตลาดได้वानาของเดิมได้ข้าวบริบูรณ์ ขอซื้อข้าวสารไว้สัก ๕ กระสอบ เขาก็ให้ แต่เดี๋ยวนี้มันไม่มีข้าวเขียวจะไปแลกข้าวขาว มันมีแต่น้ำชาช ๆ เอาไปแลกข้าวขาวไม่ได้ มันจึงไม่มีข้าวสารจะหุงนี้แหละจึงจะเข้าใจกัน นี่แหละผู้ใหญ่ในกระทรวงไม่เข้าใจข้อเท็จจริงอย่างนี้ มักจะกล่าวเช่นนั้น

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ยุตินะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : จึงขอประทานปากต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้โปรดสนใจและใส่ใจถึงความทุกข์ยากอันนี้ของประชาชนโดยทั่วกันด้วย และขอได้โปรดกระทรวงมหาดไทยสั่งกรมประชาสัมพันธ์ ๕ หมื่นบาทนั้นไม่พออะไรหรือครับมันคง ๒ ล้านบาท ขอได้ส่งไปโดยด่วนครับ ท่านประธานขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้เป็นวาระกระทู้ถามกระทู้ถามของคุณประกิจ รัตตณี เรื่องการขาดแคลนปุ๋ยเคมี ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ขอเชิญคุณประกิจ

นายประกิจ รัตตณี (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกิจ รัตตณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์

ด้วยปรากฏว่าขณะนี้วัสดุการก่อสร้างบางชนิดซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่ง ในการก่อสร้างทั้งของทางราชการ เอกชนและการพัฒนา ก็ปุ๋ยเคมีมีการขาดแคลนไม่เพียงพอแก่ความต้องการในปัจจุบัน เป็นเหตุให้โครงการก่อสร้างต่าง ๆ โดยเฉพาะโครงการชล. ไม่สามารถทำการก่อสร้างให้แล้วเสร็จตามที่รัฐบาลได้ตั้งเป้าหมายไว้ จึงเป็นเหตุให้ต้องหยุดชะงักลง ทำให้ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างยิ่ง อีกประการหนึ่งบริษัท ห้างร้านที่จำหน่ายปุ๋ยเคมีจากปรากฏการณ์และพฤติกรรมโรงงานปุ๋ยเคมีที่มีอยู่ไม่สามารถผลิตปุ๋ยเคมีได้เพียงพอับความต้องการได้เป็นจำนวนมาก ทั้งราคาในท้องตลาดก็แพง ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ในเขตจังหวัดภูเก็ต ปุ๋ยเคมีตราเสือราคาขายในท้องตลาด ราคาถุงละ ๔๔ บาท ในเขตจังหวัดน่าน ปุ๋ยเคมีตราเสือราคาขายในท้องตลาดราคาถุงละ ๕๐ บาท และในเขตจังหวัดตรังของกระผมมัน ปุ๋ยเคมีตราเสือราคาขายในท้องตลาดถุงละ ๔๐ หรือ ๔๕ บาท และปรากฏว่าปุ๋ยเคมีที่ผลิตขึ้นภายในประเทศได้ส่งออกไปขายยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในเขตจังหวัดของกระผมมันปรากฏว่า มีการส่งปุ๋ยเคมีออกไปต่างประเทศทางด่านศุลกากรกันถึงเป็นจำนวนประมาณเดือนละ ๓๐,๐๐๐ ถึง ๓๕,๐๐๐ ตัน ด้วยเหตุดังกล่าวนี้จึงมีแนวโน้มทำให้เกิดการขาดแคลนและราคาแพง ก่อให้เกิดความเดือดร้อน

แก้ไขเป็นอย่างยิ่ง กระผมขอตั้งกระทู้ถาม ถาม าพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เพราะเหตุใดบูตี่เมเนต์จึงได้ขาดแคลนและมีราคาแพงท่านจะแก้ไขอย่างไร

ข้อ ๒ โรงงานบูตี่เมเนต์ได้กำหนดโควต้าให้แก่วัฒนเป็นผู้นำจำหน่ายภายใน และ
ต่างประเทศจริงหรือไม่

ข้อ ๓ ท่านมีนโยบายจะบรรเทาเหตุดังกล่าวเพื่อที่จะช้จักปัญหานี้ไ้้อย่างไรหรือไม่
ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใด

นายทองหยด จิตตวิระ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านผู้เป็นประธาน
กระผม ทองหยด จิตตวิระ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ใครขอเรียนตอบกระทู้ถาม
ของ ขอประธานโทษ คุณประกิจ รัตตณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ดังมีข้อความ
ต่อไปนี้

ความจริงกระฐนี้กระผมคิดว่าคงจะเป็นกระทู้ถามที่ส่งเข้ามาในสภานานพอสมควร
เพราะว่าในระยะเกือบุณยานถึงเดือนกรกฎาคมนี้ ความมันปวนของบูตี่เมเนต์นั้นมีอยู่
มากมายหลายประการ และต่อมารัฐบาลโดยกระทรวงพาณิชย์ก็ได้พยายามแก้ไขปัญห
ต่าง ๆ จนขณะนี้ปัญหาเรื่องบูตี่เมเนต์นั้นไ้อยู่ในสภาพปกติแล้ว แต่ถึงอย่างไ้ก็ไ้ เมื่อ
กระทู้ถามไ้ส่งเข้ามาในสภานี้ กระผมก็ไ้เกรจะขอกราบเรียนตอบท่านสมาชิกผู้มี้เกียรติดังนี้

ข้อ ๑ ที่ถามว่าเพราะเหตุใดบูตี่เมเนต์จึงไ้ขาดแคลนและมีราคาแพง ในข้อนี้
กระผมไ้เกรจะขอกราบเรียนว่าในระยะที่มีการขาดแคลนนั้นเป็นฤดูแล้ง ซึ่งมีการก่อสร้างกัน
มากมายหลายประการ จึงมีความต้องการบูตี่เมเนต์อยู่มาก เมื่อเป็นอย่างนี้ไ้ทำให้เกิดการ
ขาดแคลนขึ้น

แล้วประการที่ ๒ ก็ไ้ถือว่าพอถ่วงโอกาสในระยะนั้นทำการกักตุน เพราะว่า
ทราบว่บูตี่เมเนต์ในระยะนั้นจะต้องขาดแคลน

ประการที่ ๓ โรงงานบูตี่เมเนต์เท่าที่ไ้ทราบว่ในระยะนั้นไ้พยายาม ที่จะผลิต
บูตี่เมเนต์ออกไ้มาก ปรากฏว่เครื่องบางเครื่องของโรงงานบางโรงก็เกิดขัดข้องและ
เสียหายเพราะทำงานมาก จึงเกิดไ้มีการขาดแคลนขึ้น ดังนี้เป็นต้น

ที่นี้ถามว่า ท่านจะมีทางแก้ไขอย่างไร และในระบายนั้นได้มีการส่งปฐมนิเทศให้
ตัวแทนเป็นผู้นำในต่างประเทศด้วยหรือไม่นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า สำหรับตัวแทน
ในต่างประเทศและในประเทศนั้น ทางโรงงานได้มีตัวแทนอยู่ และก็จัดส่งไปขายต่างประเทศ
จริงตามที่ท่านสมาชิกได้ถามมาทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าการค้านั้นในระยะปกติปฐมนิเทศ
ในประเทศของเราที่เหลือไว้ ก็จำเป็นที่จะต้องหาตลาดในต่างประเทศ นี่เป็นธรรมชาติ
ส่วนประการที่ ๒ ว่า ถึงตัวแทนภายในประเทศนั้น ทางโรงงานตั้งตัวแทนจริง ก็เพราะ
เหตุว่าการค้าใหญ่ ๆ และโรงงานนั้นจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับประเทศ สำหรับค้าขาย
อันนี้กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้

สำหรับที่ถามว่า หากว่าท่านจะมีนโยบายอย่างไร เพื่อจะจัดปัญหานี้ให้ได้นั้น
กระผมขอกราบเรียนว่าปัญหานี้ทางกระทรวงพาณิชย์ได้จัดการแก้ไขไปแล้ว โดยจัดการ
เรียกเอาโรงงานปฐมนิเทศทั้งหมดนี้มาทำความเข้าใจกันว่า ถ้าหากว่าเราโรงงานปฐมนิเทศ
ภายในประเทศไม่ลดลงหรือจำนวนไม่พอจำหน่ายนั้น ทางกระทรวงพาณิชย์ก็มีกฎเกณฑ์
จะห้ามไม่ให้โรงงานปฐมนิเทศส่งออกไปยังนอก การที่ทางกระทรวงพาณิชย์ไม่ได้ห้าม
ในขณะนี้ อันนี้กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่าเรามีพ่อค้าหรือลูกค้าอยู่ในต่างประเทศนั้น
ก็มีความจำเป็นเหมือนกัน เพราะว่าในระยะปกติเมื่อปฐมนิเทศเหลือไว้ในประเทศ ก็
มีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับลูกค้าในต่างประเทศ เพื่อบริหารสินค้าของเราออกไป แล้วก็นำ
เงินของเราเข้ามา ที่นี้ถ้าหากว่าเราจะไปตัดเสียไปบ้างที่มันเกินไปนั้นจะเป็นการเสียลูกค้า
ไป ถ้าหากว่ามีความจำเป็นจริง ๆ จนเหลือทนแล้ว เราก็จะได้ดำเนินการมาตรการอย่างนั้น
แต่ทั้งนี้กระทรวงพาณิชย์ก็ได้เรียกเอาโรงงานนั้นมาดำเนินการแล้ว ก็เป็นที่ตกลงและ
ต่อจากที่ทางกระทรวงพาณิชย์ได้จัดการไปแล้ว ก็ปรากฏว่าปฐมนิเทศไม่ได้ขาดตลาดแต่
อย่างใดในขณะนี้แล้วก็มีราคาพอสมควร กระผมขอกราบเรียนดังนี้ครับ

นายประกิจ รัตมณี (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกิจ รัตมณี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ตามที่ ขบวนการ รุณนทรีว่าการ
กระทรวงพาณิชย์ได้ตอบไปนั้น ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาการขาดแคลนปฐมนิเทศและ
ราคาแพงนั้น สืบเนื่องมาจากหลายเหตุหลายประการด้วยกัน ปัญหาหนึ่งก็ปัญหาปริมาณ

ไว้ได้สูงขึ้นจริง เพราะการผันเงินของรัฐบาลสู่สภาพล

ข้อ ๒ การส่งปุ๋ยเคมีออกไปต่างประเทศเป็นจำนวนมากดังที่กระผมได้ประทาน
กราบเรียนท่านประธานแล้ว

และข้อ ๓ ปัญหาเรื่องตัวแทนผู้ค้าปุ๋ยเคมี ท่านประธาน มีการกักตุนเพื่อเก็ง
กำไร เช่นปุ๋ยเคมีที่วางขายอยู่หน้าร้าน ถ้ามีคนจะมาซื้อ ทางร้านจะต้องบอกว่าเขา
ซื้อไปแล้ว ถ้าซื้อจะซื้ออีกได้ในราคาถูกๆ ๔๐ บาทหรือ ๔๕ บาท ท่านประธานที่เคารพ
ตัวแทนผู้ค้าปุ๋ยเคมีในเขตมักจะนำปุ๋ยเคมีไปขายนอกเขตในจังหวัดที่ใกล้เคียง กระผมขอ
ประทานกราบเรียนท่านประธานว่าในเขตจังหวัดวังของกระผมเนี่ย ตัวแทนผู้ค้าปุ๋ยเคมี
ได้นำปุ๋ยเคมีออกไปขายในเขตที่ใกล้เคียงเช่นจังหวัดสุทนต์ ทั้งนี้เนื่องจากว่าได้ราคา
สูงกว่า ท่านประธานที่เคารพ ประชาชนโดยทั่ว ๆ ไป จะไปติดต่อซื้อปุ๋ยเคมีโดยตรง
จากโรงงานนั้นไม่ได้ จะต้องผ่านตัวแทนผู้ค้าปุ๋ยเคมีเสียก่อน และพฤติการณ์อย่างหนึ่ง

กระผมขอประทานกราบเรียน ท่าน ประธาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นจาก
โรงงานปุ๋ยเคมีนั้น เนื่องจากโรงงานปุ๋ยเคมีได้วางระเบียบไว้ว่าการขนปุ๋ยเคมี
ผู้ขนจะต้องนำรถไปตรวจสอบให้ทราบจำนวนที่แน่นอนเสียก่อน แล้วทางพนักงานโรงงานจะ
ได้น้ำหนักให้ทราบบรรทุกปุ๋ยในวันหลัง เมื่อถึงวันกำหนดให้รถมารับปุ๋ยเคมี รถจำนวนที่ได้
ตรวจสอบไว้แล้วนั้นจะต้องมาเข้าคิว และก็ตรวจนับอีกครั้งหนึ่งด้วยพฤติการณ์ดังที่กระผม
ได้กราบเรียนมาข้างนี้เป็นเหตุให้ค่าขนส่งมีราคาสูงขึ้น ท่านประธานที่เคารพราคาปุ๋ยเคมี
ซึ่งซื้อจากโรงงานนั้นปรากฏว่าถูกลง ๒๓ บาท ๔ สตางค์ พอค่าขนส่งก็ขึ้นอีก ๑๐
บาท ค่าขนส่งจากโรงงานปุ๋ยเคมีถึงในตัวเมืองจังหวัดวังถูกลง ๕ บาทเมื่อรวมกัน
แล้วเป็นเงินถึง ๓๔ บาท ๔ สตางค์ แต่ประชาชนทั่วไปไปซื้อปุ๋ยในราคาถูก ๔๐ หรือ
๔๕ บาท ท่านประธานที่เคารพ เมื่อ ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ทราบแล้ว
ว่าปัญหาการขาดแคลนปุ๋ยเคมี ปัญหาราคาแพงก็ขึ้น เนื่องมาจากพ่อค้าคนกลางฉวยโอกาส
กระผมใคร่ขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่า ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
มีมาตรการอย่างไรที่จะควบคุมราคาตามที่ท่านได้กำหนดไว้ กระผมขอถามแค่นี้ก่อนครับ

นายทองหยด จิตตวิระ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านผู้เป็นประธาน

และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใคร่ขอตอบกระหู่ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่ถามมา
 ดังนี้ การที่ท่านได้แจ้งให้ทราบว่าการขาดแคลนปุ๋ยเคมีนั้นเกิดขึ้นด้วยเหตุผลหลาย ๆ
 ประการดังที่ท่านได้แจ้งให้ทราบ ว่า เช่นการผันเงินและการกักตุนนั้น กระผมได้กราบเรียน
 ไปในครั้งแรกแล้วว่ามันเป็นความจริง การผันหรือการก่อสร้างต่าง ๆ ในระยะนี้มีการ
 เกิดขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ความต้องการของการใช้ก็มีมาก และการกักตุนนั้นก็เป็นเรื่อง
 เมื่อมีการขาดแคลนขึ้นพอคาก็มักจะฉวยโอกาสในการกักตุนเช่นนั้นเป็นเรื่องธรรมดา กระผมเอง
 ก็ได้พยายามในระยะนี้ที่มีการผันวนของปุ๋ยเคมี ในระยะเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม
 นั้น ก็ได้พยายามที่จะทำทุกอย่างเพื่อให้ราคากาปุ๋ยเคมีลดลง และก็ไ้มาทำความเข้าใจกับ
 กระผมได้เรียนไปแล้วว่าได้เรียกโรงงานทุก ๆ โรงนี้มาทำความเข้าใจว่าตัวแทนของ
 โรงงานก็คิดในการที่นำไปขายนั้น ถ้าเกิดมีการขายเกินราคาเท่าที่เราได้กำหนดและได้
 ทำการควบคุมไว้แล้ว ก็จะดำเนินการเป็นขั้นเด็ดขาดกับโรงงาน คือจะถือว่าโรงงานนี้เป็น
 ผู้ประพฤติดีกกว่า คือเราจะห้ามการส่งออกนอก อันนี้เมื่อเราได้มาตรการอย่างนี้กับ
 โรงงานแล้วต่อมาในภายหลังก็ปรากฏว่าทางโรงงานก็ได้ปฏิบัติตามเรื่องมา ที่นี้สำหรับ
 เรื่องการควบคุมราคานั้น เราก็ได้มีการควบคุมราคาเหมือนกัน เราได้ประกาศการควบคุม
 ราคาออกไปเหมือนกันทุก ๆ แห่ง เช่นอย่างปุ๋ยเคมีตราเสือนี้ เราก็ได้มีการควบคุม
 ให้ขายถุงละ ๒๕ บาท ตราช้าง ๓๒ บาท ตราเอราวัณ ๓๒ บาท ตรางูเห่า ๒๕ บาท
 ตราพญานาคเศียรเดียวสีเขียวกี่ ๓๒ บาท ตราพญานาคเศียรเดียวสีแดงก็ ๓๒ บาทซึ่งเรา
 ได้ควบคุมอยู่ในราคานี้ แต่ที่นี้เรื่องการควบคุมนี้กระผมก็ใคร่จะขอกราบเรียนว่าบางที่ที่เรา
 ก็ทำได้สำเร็จสมความปรารถนา แต่ว่าบางครั้งเราก็ทำไม่ได้สำเร็จ เพราะเหตุว่า
 เจ้าหน้าที่ย่อยเฉพาะของกระทรวงพาณิชย์นั้นบางจังหวัดก็มี บางจังหวัดก็ไม่มี อย่างนี้
 เป็นต้น ถึงมีบางที่มีจังหวัดละ ๑ คน และอีก ๒ คนเป็นอย่างมาก เมื่อเป็นอย่างนี้การ
 ควบคุมก็ไม่ค่อยจะทั่วถึง นี่กระผมขอรับ แต่เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็ได้ช่วยควบคุม ซึ่งถ้าจะ
 คิดกันแล้ว ในเวลานี้ราคากาปุ๋ยเคมีดังที่ท่านสมาชิกมีความเป็นห่วงและก็ได้ถามมาเช่น
 ก็ได้เข้าอยู่ในสภาพปกติแล้ว กระผมคิดว่าคงจะไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงต่อไปอีก ในระยะนี้
 เพราะเหตุว่าในระยะนี้การก่อสร้างนั้นได้ลดจำนวนน้อยลง เพราะเหตุว่าเป็นฤดูฝนและ

เป็นคุณน้ำ การก่อสร้างก็ไม่ค่อยจะมี เพราะฉะนั้นปูนซีเมนต์ในตลาดเวลานี้จึงมีพอจำหน่ายตามสมควรแล้ว ขอขอบคุณ

นายประกิจ รัตตมณี (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกิจ รัตตมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ขอซักถาม าพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ครั้งที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อพฤติการณ์เป็นอย่างนี้และราคาที่ท่านมีข่าวมาฉันไม่มีการซื้อขายอย่างที่ท่านได้ประมาณการไว้ยื่นต่อสภาฯ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจึงขอถาม าพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ในดูแลที่จะถึงนี้ าพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ท่านมีมาตรการอย่างไรที่จะควบคุมราคายาในท้องตลาดตามราคาที่ท่านได้กำหนดไว้แล้ว กระผมขอถามท่านด้วย

นายทองหยด จิตตวิระ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านผู้เป็นประธาน กระผม ทองหยด จิตตวิระ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ขอเรียนตอบกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่าการกำหนดมาตรการในการควบคุมนั้น เวลานี้เราได้กำหนดอยู่แล้วครับและก็คิดว่าในปี พ.ศ. ๒๕๐๘ นี้คงจะไม่มีปัญหา เพราะเหตุว่าทางโรงงานปูนซีเมนต์ไทยก็ได้เพิ่มเตาผลิตขึ้นไปอีก ๑ เตา ซึ่งจะเป็นการเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น และอีกประการหนึ่งโรงงานปูนซีเมนต์ก็ได้ทำข้อตกลงไว้ไว้กับกระทรวงพาณิชย์แล้วว่า ถ้าหากว่าเกิดการขาดแคลนปูนซีเมนต์ขึ้นในประเทศเมื่อใดทางกระทรวงพาณิชย์จะไม่อนุญาตให้โรงงานปูนซีเมนต์นั้นส่งปูนซีเมนต์ออกไปนอกประเทศเป็นอันขาด ซึ่งข้อตกลงนี้ทางโรงงานทุกโรงในประเทศของเราได้ทำข้อตกลงไว้ไว้กับกระทรวงพาณิชย์โดยสมบูรณ์แล้ว กระผมจึงคิดว่าในโอกาสต่อไปนั้นเรื่องปูนซีเมนต์นั้นคงจะมีปัญหาไม่มากนัก กระผมขอขอบคุณครับ

นายประกิจ รัตตมณี (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประกิจ รัตตมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ขอซักถาม าพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เป็นครั้งสุดท้ายถึงต่อไปนี้ ที่จังหวัดตรังซึ่งมีสำนักงานพาณิชย์จังหวัด กระผมขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ว่าสำนักงานแห่งนี้ประธานไม่ได้เรียกชื่ออย่างนี้ครับ ท่านประธานแต่ประธานได้เรียกชื่อว่าเป็นสำนักงานครอบครัวจังหวัด กระผมขอประทานกราบเรียนท่านว่า ราคาปูนซีเมนต์และสินค้าอื่น ๆ

ซึ่งทางราชการได้กำหนดโดยกระทรวงพาณิชย์และพาณิชย์จังหวัดนั้น ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาซึ่งเกิดขึ้นในจังหวัดศรีสะเกษของกรณีนี้มีใจว่าจะเกิดแต่ปัญหาอย่างเดียว ท่านประธานแม่เตของกินซึ่งมีความจำเป็นกับดูยากจนทั้งเช่นปัญหาที่อาศัยรายก็ดี ปัญหาเรื่องข้าวสารก็ดี และราคาสินค้าอื่น ๆ ปรากฏว่าประชาชนได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก และประชาชนไม่เคยได้อธิบายในราคาซึ่งทางราชการได้ควบคุมไว้แล้ว กรณีขอประธานทราบเรียนท่านประธานว่าเมื่อขอเท็จจริงเป็นอย่างนี้ ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไปรุดกำกับเจ้าหน้าที่ของท่านที่ปฏิบัติการอยู่ที่จังหวัดศรีสะเกษ ขอให้เร่งรัดกวดขันเรื่องราคาสินค้าและขอให้ควบคุมราคาสินค้าให้ได้ กรณีขอประธานทราบเรียนท่านว่าท่านจะรับปากและจะยืนยันต่อสภาแห่งนี้จะไต่หรือไม่ว่างกรณีขอชักเส้นครับ

นายทองหยก จิตศิริ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กรณีขอขอบคุณครับ เพราะว่าเราในฐานะที่เป็นตัวแทนของราษฎรด้วยกัน ทั้ง ๆ ที่กรณีเป็นรัฐมนตรี กรณีก็เป็นตัวแทนราษฎรด้วยกัน เรามีความห่วงใยในเรื่องนี้เป็นอันมากอยู่เช่นเดียวกับท่าน ขอเสนอแนะข้อคิดที่จะให้ทางกระทรวงพาณิชย์ดำเนินการนั้น กรณีขอทราบเรียนด้วยความขอบคุณและขอรับเอาไปปฏิบัติและก็จะสั่งให้ทางพาณิชย์จังหวัดได้กวดขันในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก และกรณีใครจะขอทราบเรียนว่าอำนาจในการควบคุมกำหนดราคานั้น ตามธรรมดาจังหวัดนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจในการกำหนดราคาก็เป็นประธานในการควบคุมราคาของจังหวัดนั้น ๆ อันนี้ แต่ถึงอย่างไรก็ดี กรณีจะได้ประสานงานกับทางกระทรวงมหาดไทยในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ให้เป็นไปด้วยดีตามความประสงค์ของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ขอขอบพระคุณ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งไป ของคุณอัมพล จันทระเจริญถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลมหาสารคาม ขอเชิญคุณอัมพล

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กรณี นายอัมพล จันทระเจริญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคธรรมสังคม กระทั่งถาม กรณีรู้สึกว่าเป็นกรณีที่มาราพอนพอสมควรครับกว่าจะได้พูด

ก็ตั้งนาน แล้วก็ปัญหาเรื่องนี้เกี่ยวกับโรงพยาบาลครับ เป็นปัญหาสำคัญยิ่งสำหรับประชาชน
ทั่ว ๆ ไป ทั่วทั้งประเทศ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับจังหวัดมหาสารคามของกรม
ซึ่งประชาชนพยายามร้องทุกข์ร้องเรียนต่อกรมอยู่เสมอเกี่ยวกับเรื่องโรงพยาบาลนั้น
ด้วยความจำเป็นถึงเหตุนี้ กรมจึงขอตั้งกระทู้ถาม ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวง
สาธารณสุข ดังต่อไปนี้ เนื่องจากปรากฏว่าประชาชนชาวจังหวัดมหาสารคามและจังหวัด
ใกล้เคียง ผู้เจ็บป่วยซึ่งไปขอรับบริการด้านการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลไม่ได้รับความ
สะดวกเท่าที่ควร ทั้งนี้และทั้งนั้นเนื่องจากสาเหตุหลายประการ อาทิเช่น เจ้าหน้าที่ของ
โรงพยาบาลบางคนใช้กิริยาวาจาไม่สุภาพ ชู้ตะคอกคนไข้ไม่มีการเอาใจใส่คนไข้และยัง
แสดงอาการเฉื่อยชาไม่กระตือรือร้น ไม่สนใจคนไข้ ยิ่งเป็นคนไข้ที่มีฐานะยากจนแล้ว
เขายังไม่เหลียวแล และประการต่อไปนายแพทย์เวรก็ไม่ค่อยจะอยู่ประจำที่โรงพยาบาล
โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันเสาร์วันอาทิตย์ หรือวันหยุดราชการเมื่อคนไข้ไปโรงพยาบาลก็ไม่
พบหมอต้องทนทรมานรอเป็นชั่วโมง ๆ ครบถ้วนประชาชน ถ้าป่วยหนักก็อาจจะเสียชีวิต
เสียก่อนที่จะพบหมอ ทำให้คนไข้ที่กำลังป่วยหนักต้องเสียกำลังใจและเกิดความเอือมระอา
ในการที่ต้องไปโรงพยาบาล ครั้นจะกระเสือกกระสนไปหาหมอที่คลินิกก็ไม่มีเงินที่จะเสียค่า
ยาซึ่งแพงมาก เพราะส่วนมากประชาชนชาวมหาสารคามของกรมนี้มีฐานะยากจน
อยู่แล้ว และสถานพยาบาลของโรงพยาบาลมหาสารคามที่รัฐบาลสร้างให้ก็กล่าวกันว่า
ไม่เพียงพอ ควรจะได้จัดสรรงบประมาณพิเศษ เพื่อก่อสร้างและขยายสถานที่รับรักษาคนไข้
ให้เพียงพอ กรมจึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุข จะกำกับเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลให้
ปฏิบัติตามให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ให้สมกับเป็นผู้รับใช้ประชาชนได้หรือไม่

๒. จะดำเนินการสอบสวนลงโทษเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานไม่เหมาะสมได้หรือไม่เพียง
ใด และกระทรวงสาธารณสุขได้เคยลงโทษเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไปบ้างแล้วหรือไม่

๓. ขอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้สั่งให้โรงพยาบาลติดประกาศไว้
ในสถานที่ชัดเจน โดยข้อความว่า "ประชาชนโปรดทราบ ถ้าหากปรากฏว่าเจ้าหน้าที่
ของโรงพยาบาลนางพยาบาลหรือนายแพทย์หรือตลอดทั้งการโรง ใช้กิริยาวาจาไม่สุภาพ

ต่อประชาชนคนไข้ ก็ขอให้ประชาชนไปรุดแจ้งให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาล หรือว่า
ราชการจังหวัดทราบเป็นการด่วน"

๓ ข้อนี้ กระผมขอถามท่านเป็นประเด็นแรก เชิญรัฐมนตรีตอบสิครับ

นายประชุม รัตนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายประชุม รัตนเพียร ส.ส. ตราก และรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุข ก่อนตอบกระผมขอขอบคุณ จันทรวเจริญ แห่งมหาสารคาม
กระผมใคร่ขอขอบคุณ คุณอัมพล จันทรวเจริญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคธรรมสังคม
แห่งจังหวัดมหาสารคามอีกครั้งหนึ่งที่ได้อาใจใส่ในด้านการให้บริการของ กระทรวง
สาธารณสุข แก่ประชาชนที่เจ็บไข้ได้ป่วยโดยจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งท่านเป็นผู้แทนราษฎร
อยู่

คำถามที่ว่า รัฐบาลโดยกระทรวงสาธารณสุขจะกำชับเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล
ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ให้สมควรกับผู้รับใช้ประชาชนได้หรือไม่ ขอตอบว่า
ได้ครับ และในกรณีที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสมในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องเจ้าหน้าที่ของ
โรงพยาบาลมหาสารคามใช้กิริยาวาจาไม่สุภาพต่อคนไข้ นั้น กระทรวงสาธารณสุขยังไม่เคย
ได้รับคำร้องเรียน แต่เมื่อมีเรื่องเกิดขึ้นเมื่อใด กระทรวงสาธารณสุขก็ได้กำชับเจ้าหน้าที่
ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้สมควรกับหน้าที่เป็นผู้รับใช้ประชาชน โดยให้มีความอดกลั้นปรับปรุงนิสัยใจคอ
และวาจาให้สุภาพอ่อนหวาน หากผู้ใดปฏิบัติไม่ได้ขอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาไปยังทำ
หน้าที่อื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับคนไข้ กรณีแพทย์เองไม่ค่อยอยู่ประจำที่โรงพยาบาลนั้นกระทรวง
สาธารณสุขเคยได้รับคำร้องเรียน แต่เมื่อได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ปรากฏว่า
ไม่เป็นความจริงเพราะมีผลงานและหลักฐาน ชูช่วย ปรากฏว่าในวันธรรมดาแพทย์ของ
โรงพยาบาลมหาสารคามได้ทำการตรวจผู้ป่วยโดยเฉลี่ยวันละ ๑๐๐ กว่าราย และในวันเสาร์
วันอาทิตย์วันหยุดราชการการตรวจรักษามีอยู่ประมาณวันละ ๔๐ ราย

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ ที่ถามว่าจะดำเนินการสอบสวนลงโทษเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติ
ไม่เหมาะสมได้หรือไม่เพียงใด กระทรวงสาธารณสุขได้เคยลงโทษเจ้าหน้าที่ดังกล่าวไปบ้าง
หรือไม่นั้น ขอตอบว่า กรณีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสม หากมีผู้ร้องเรียนอ้างหลักฐาน

โดยมีใบเป็นบัตรสนเท่ห์ กระทรวงสาธารณสุขก็ได้ส่งสืบสวนข้อเท็จจริง ถ้าปรากฏว่าได้กระทำผิดจริงก็จะไต่ลงโทษตามควรแก่กรณีเท่าที่เป็นมา สำหรับในโรงพยาบาลอื่น ๆ กระทรวงได้เคยลงโทษรวมทั้งว่ากล่าวตักเตือนไปก็มี แต่เฉพาะโรงพยาบาลมหาสารคามไม่เคยมีผู้ร้องเรียนโดยระบุหลักฐานพอที่จะสอบสวนได้

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพครับ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอัมพล จันทระเจริญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคธรรมสังคมครับ ท่านรัฐมนตรีก็ยังไม่ตอบกระผมไม่หมดคนละครับ คือกระผมอยากจะให้ทางรัฐมนตรีมีบัญชาไปตามโรงพยาบาลต่าง ๆ เพื่อที่จะได้ขึ้นไปไว้ในสถานที่ที่ชัดเจน ทั้งนี้และทั้งนั้นเพื่อจะให้ประชาชนได้เข้าใจว่าโรงพยาบาลแห่งนี้ ได้พยายามเอาใจใส่ประชาชนคนไข้ย่างเต็มที่ โดยพยายามขึ้นป้ายไว้ให้รู้ ถ้าหากเจ้าหน้าที่เจ้าของโรงพยาบาลใดใช้กิริยาว่าจาไม่สุภาพต่อประชาชนหรือคนไข้แล้ว ให้ประชาชนรายงานต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลทันทีหรือต่อผู้ว่าราชการจังหวัดทันที ที่กระผมเสนอเรื่องนี้ก็เพื่อต้องการที่จะให้ข้าราชการปฏิบัติตนอยู่ในขอบข่ายสมกับเป็นผู้ที่ทำงานให้กับประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง และต้องการให้รัฐบาลซึ่งเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชน และเพื่อประชาชน กำจัดข้าราชการที่ใช้อำนาจกดขี่ข่มเหงประชาชนอย่าให้มารับราชการต่อไปให้เหมาะสมกับหน้าที่ที่นี้คือเจตนาของกระผมครับ ท่านประธาน ประเด็นต่อไปครับ ที่กระผมจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านประธานครับ ในจังหวัดมหาสารคามของกระผมก็น่าเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า เป็นจังหวัดที่มีความเป็นอยู่ที่ยากลำบากอย่างมาก ประชาชนอดอยากมาก เพราะขณะนี้ในเขตจังหวัดของกระผมในเขต ๒ อำเภอ คืออำเภอนาเชือก อำเภอบรบือก็ประสบภาวะฝนแล้ง และในเขตอำเภอเมืองขณะนี้ในเขตตำบลกึ่ง ตำบลท่าคูม ก็ปรากฏว่าน้ำกำลังจะท่วมข้าว เพราะว่าน้ำขึ้นเอ่อล้นฝั่งมากเหลือเกิน ท่านประธานครับ ที่โรงพยาบาลมหาสารคามของกระผมใช้วิธีปฏิบัติดังนี้ก็จะดีหรือไม่ก็ประการใดก็สุดแต่ที่ท่านรัฐมนตรีจะพิจารณา เพราะว่าเวลาคนไข้มารักษาก็หลังจากที่คนไข้มารักษาแล้วมาตรวจโรคแล้ว ก็ปรากฏว่าพบโรคที่หมอต้องการจะสั่งยา ที่นี้ก็ฝ่ายผู้ที่เป็นแพทย์เวรนั้นครับที่รับการตรวจโรคก็จะเขียนใบสั่งยา

เมื่อเขียนใบสั่งยาแล้วก็ให้คนไข้ที่เจ็บป่วยนั้นถือใบสั่งยากลับ ไปที่ห้องเภสัชเพื่อที่จะรับการ
ชื้อยา แต่ที่นี้ประชาชนจังหวัดของกระผมที่มีฐานะยากจนเมื่อไปถึงห้องจ่ายยาหรือห้องเภสัช
ไม่มีเงินจะจ่ายค้ายา สมมุติว่าใบกระเป๋ายาของเขาไม่มีเงินอยู่เพียง ๑๐ - ๔๐ บาทแต่ใน
ขณะเดียวกันยาทั้งหมดซึ่งนั้นราคารวม ๒๐๐ - ๓๐๐ บาท เงินในกระเป๋าไม่มี เมื่อไปชื้อยา
กลับ ไม่มีเงินให้ค้ายาก็จำเป็นเขาต้องกลับไปนอนตายที่บ้าน ทั้งนี้กระผมอยากจะให้รัฐบาล
โดยกระทรวงสาธารณสุขได้โปรดหาวิธีการแก้ไขจัดแบ่ความทุกข์ยากของประชาชนใน
จังหวัดมหาสารคามของประชาชนด้วย ถ้าหากประชาชนไม่มีเงินไปชื้อยาไปรักษาตัวเอง
ที่โรงพยาบาลแล้ว ควรที่โรงพยาบาลนั้นควรจะมีมาตรการที่ดีกว่านั้น หาทางแนะแนว
ช่วยเหลือคนยากจนซึ่งเขากำลังจะตายแล้วนั้น ให้ได้รับความสะดวกสบายด้วยกับ
ทานประธาน

ขอต่อไปครับ ข้อที่ ๒ อันนี้เป็นความลำบากมากของประชาชน โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งครับ ประชาชนตามบ้านนอกที่อยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัด ที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมือง
เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วยเวลามารักษาตัวเองที่โรงพยาบาลนี้ละครับ เมื่อเกิดการตายเกิดขึ้น
ได้รับความลำบากเป็นอย่างมาก ประชาชนในจังหวัดของกระผม ความเจริญในด้านการรักษา
พยาบาลนั้น ถ้าจะเทียบกันแล้วก็ไม่เหมือนกับในกรุงเทพมหานคร เพราะความเจริญใน
ตัวเมืองหลวงนั้นมากกว่าในจังหวัดของกระผม สมมุติว่าที่กรุงเทพ ฯ มีมูลนิธิเก็บศพ
ช่วยให้ และก็มีเมรุเผาศพที่มีมาตรฐานดาวไว้ระบบไฟฟ้า แต่ทางบ้านของกระผมไม่เป็น
เช่นนั้นครับทานประธาน สมมุติว่าราษฎรจากอำเภอยะยี่น อำเภอกันทรวิชัย อำเภอ
โกสุมพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอวาปีปทุม อำเภอนาเชือก เจ็บไข้ได้ป่วยแล้ว เวลา
มารักษาตัวเองที่โรงพยาบาล เมื่อเกิดการตายลำบากมากเพราะมาตายในเมือง ตายใน
เมืองป่าช้าอยู่ที่ไหน ฟินเผาศพอยู่ที่ไหน กระดานจะมาหาหีบศพอยู่ที่ไหน สร้างความลำบาก
ให้กับคนยากจนเป็นอย่างมาก ไม่เหมือนในกรุงเทพ ฯ ครับทานประธาน ความยาก
ลำบากนี้ยังเกิดขึ้นแล้วในเขตชนบท เพราะว่าคนเหล่านั้นมีกันอยู่ ๓ ระบุว่ากับ ทาน
ประธานครับ ถ้าเศรษฐกิจตก คนมีศรีสุขเขาตายเงินที่จะจ้างรถบรรทุกศพจากโรงพยาบาล
กลับไปบ้านเพื่อฝังศพที่บ้านในราคาสัก ๒,๐๐๐, ๓,๐๐๐ บาทหรือ ๕๐๐ บาท ๑๐๐ บาท

เศรษฐีเขาจ้างได้ แດหาหากนยาจนตายละครับ ท่องการจะเอาศพของญาติพี่น้องกลับไป
เผาที่บ้านไปฝังที่บ้าน ไปฆ่าเพื่อกุศลที่บ้าน แดเขาไม่มีปัญญากลับไป เพราะไม่มีเงินจะไป
จ้างรถ ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อ
ประชาชน ควรที่จะหาวิธีการช่วยเหลือประชาชนให้ดียิ่งกว่านั้น ให้ดียิ่งกว่ารัฐบาล
ชุดเก่า ๆ ที่แล่วมา ท่านประธานครับ ความยากลำบากอันนี้เวลารัฐบาลซื้อรถให้ขาดหลวง
ให้ดูวารสารการจังหวัดซี ซีโอได้ ซื้อรถให้หัวหน้ากอง ซื้อรถให้อธิบดี ซื้อรถให้นายช่าง
ชลประทาน กรมทางให้ซี ซีโอได้ เงินทุกบาททุกสตางค์ไปจากภาษีอากรของประชาชน
แต่เมื่อประชาชนเขาตาย ควรที่จะมีสวัสดิการที่ดีกว่านั้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชน
ในชาติของตนเองให้มีความก้าวหน้านี้ กระผมจึงอยากจะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขได้โปรดพิจารณาหาว่าถ้าหากโรงพยาบาลใดที่มีรถเก่า ๆ พอที่จะซ่อมแซม
เป็นบริการขนส่งของประชาชนไปส่งถึงบ้านฟรีได้แล่ว ก็ให้พยายามฟังกระทรวงจะเป็นการดี
ที่สุด และข้อที่ ๓ ให้หมอและพยาบาลดูแลคนไข้อย่างใกล้ชิดที่สุดเท่าที่จะใกล้ชิดได้ เพราะ
ในจังหวัดมหาสารคามของกระผมเนั้น เคยมีประวัติศาสตร์จารึกไว้แล่วครับว่า คนไข้ตก
เตียงตาย หญิงที่ไปคลอดลูกตกเตียงตาย ซึ่งชาวนั้นหนังสือพิมพ์ไทยรัฐได้ข่าวทั่วทั้งประเทศ
เหตุที่คนไข้หรือคนที่ไปคลอดลูกตกเตียงตายเป็นเพราะอะไร โดยความสำนึกของกระผม
แล่วท่านประธานครับ กระผมขอเข้าใจว่าเป็นเพราะว่าคนไข้หรือคนที่ไปคลอดบุตรนั้นขาด
การเอาใจใส่ดูแลจากหมอและนางพยาบาล ท่านประธานครับ ขณะที่คนกำลังจะไปคลอด
ความเจ็บปวดโศกโอยของผู้หญิงซึ่งกำลังตั้งครรภ์และจะคลอดลูก ในขณะที่เขารับทศมาส
๕ เดือน ๑๐ เดือนแล่ว ในขณะที่เขาไปคลอดความเจ็บปวดโศกโอยเหล่านี้กรวดูขวาง
อยู่เสมอ การเจ็บปวดในขณะที่หญิงที่จะคลอดลูกนั้น ทางที่ถูกต้องแล่วโดยหน้าที่อันพึง
รับผิดชอบที่พึงมี นางพยาบาลก็ดี หรือนายแพทย์ก็ดี ไม่ควรที่จะอยู่ห่างเหินคนไข้ เพราะ
เป็นเหตุการณ์ที่น่าสมเพชเวทนาเป็นอย่างมาก ผลสุดท้ายเมื่อคนไข้หรือหญิงที่ไปคลอดกำลัง
ปวดท้องเจ็บท้องหนักอยู่ในห้องคลอด ก็มีการตื่นตระเลกกระสั่นเพราะตนเองเจ็บท้อง
จะคลอดลูก แดแล่วแล่วในขณะที่เขาดูแลนั้น ไม่มีหมอไม่มีพยาบาลอยู่ใกล้ เป็นเหตุให้
เขาต้องตกเตียงคดหักตาย นี่แหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ด้วยเหตุนี้กระผมจึง

ขอตั้งคำถามให้ ๓๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้โปรดกำชับควบคุมโรงพยาบาล
หรือนายแพทย์ เมื่อมีคนไข้ที่จะมาคลอด เมื่อมีคนจะมากลอดลูกหรือคนกำลังไข้หนักเจ็บหนัก
กรุณาอยู่ใกล้หรือยาหนีห่างเป็นอันขาด ไດหรือไมไครบ

นายประจุม รัตนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ประจุม รัตนเพียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข ขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดมหาสารคามดังนี้ เรื่อง
คนเจ็บไข้ได้ป่วยมาโรงพยาบาลและไม่ได้รับความสะดวกเท่าที่ควร รวมทั้งการซื้อยา
จากห้องยา หรือในเมื่อเจ็บป่วยไม่มีเงินพอที่จะซื้อยาในการรักษาบำบัดโรคนั้น ขอเรียนว่า
เดิมทีกระทรวงสาธารณสุขได้รับงบประมาณจากทางราชการจำนวนน้อยมาก งบประมาณ
ของโรงพยาบาลที่ได้รับนั้นจะใช้กันสำหรับเป็นงบสำหรับซื้อยานั้นจริง ๆ แล้วที่รัฐบาลให้
๒๒ เกือนนั้น ทางโรงพยาบาลใช้ได้เพียง ๓ ถึง ๔ เกือนเท่านั้น เงินก็หมด จึงจำเป็นต้อง
อยู่เองที่ทางโรงพยาบาลจะต้องจำหน่ายยาให้กับคนไข้สำหรับผู้ที่ไม่มีรายได้อาจจะซื้อได้สำหรับ
ผู้ยากจนจริง ๆ ทางโรงพยาบาลหรือทางนายแพทย์ก็ได้ฟรีไป แต่ด้วยเหตุจำเป็นในการที่
จะต้องขายยาให้ได้เพื่อเอาเงินมาหมุนเวียนในการซื้อยาให้มีไว้สำหรับจ่ายคนไข้ในคราว
ต่อไปอีกนี้ จึงทำให้นายแพทย์จะจ่ายยาฟรีให้กับคนไข้ยากนักไม่ได้ ที่เล่ามานี้เป็นเรื่องของ
อดีตที่ผ่านมาเป็นเรื่องของรัฐบาลก่อน ๆ แต่รัฐบาลนี้มีปัจจุบันนี้และเดี๋ยวนี้เราได้มีงบสำหรับ
โรงพยาบาลมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลก็มีนโยบายที่จะให้การรักษายาฟรีแก่ผู้
มีรายได้น้อยและหลักการนี้ก็เริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมมาแล้ว กระทั่งท่านนี้ถามมา
ก่อนวันที่ ๑ ตุลาคมนี้ เหตุการณ์ต่าง ๆ ดังที่ท่านได้ถามกระผมคิดว่าจะไม่มีอีกแล้วใน
ปัจจุบันนี้ ทางกระทรวงก็ได้ทำความเข้าใจกับทางโรงพยาบาลพยายามจะให้การ
รักษาฟรีกับทุกคนด้วยซ้ำไป แต่ว่าในขณะนี้เดี๋ยวนี้เรายังไม่ถึงที่จะรักษาได้ทุกคน เรา
จึงต้องแบ่งขั้นตอนในการรักษา ซึ่งกำหนดไว้เพียงว่าผู้มีรายได้น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาทก่อน
ถ้าหากว่ากระทรวงสาธารณสุขมีงบมากกว่านี้ ทางกระทรวงสาธารณสุขก็อาจจะให้บริการ
รักษาฟรีได้แก่คนทั้ง ๔๑ ล้าน

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ เกี่ยวกับเรื่องรถ ที่ท่านว่าผู้เฒ่าเจ็บป่วยแล้วต้องเสียชีวิต

ที่โรงพยาบาลได้รับความลำบากในการที่จะขนส่งไปมาเพื่อกู้ยืมที่นั่น ก็ขอเรียนว่า สำหรับเรื่องนี้กระทรวงสาธารณสุขก็ทราบ แต่ว่าในการที่จะมีรถสำหรับขนส่งได้อย่างเดียวนั้น กระทรวงสาธารณสุขก็ยังไม่รับรองอย่างนั้น เพราะว่าโรงพยาบาลทุกโรงพยาบาลก็อาจจะไม่มีคนตายทุกคน แล้วถ้ามารถคันหนึ่งจะใช้สำหรับขนส่งเพียงครั้งหนึ่งในวันเดี๋ยวนั้นก็จะเป็นการยากและลำบากมาก นอกจากนั้นก็อยากจะเรียนท่านประธานว่า อย่างว่าแต่รถสำหรับส่งศพผู้ตายเลย แม้แต่รถสำหรับที่จะรับคนเจ็บ กระทรวงก็ได้รับงบประมาณ กระทรวงได้รับงบประมาณสำหรับซื้อรถแอมบูแลนซ์ (Ambulance) นั้นปีละประมาณ ๑๐ คันเท่านั้น ซึ่งเรามีโรงพยาบาลในเครือของกระทรวงสาธารณสุขนั้นเกือบ ๑๐๐ แห่งรถได้รับ ๑๐ คัน ก็หมุนเวียนกันไปจนกว่าจะครบรอบ จะได้รับรถใหม่ ก็รถที่ได้รับก็เก่าอีกแล้ว จะต้องเปลี่ยนแปลงอีกแล้ว จึงไม่มีเงินไม่รับรองสำหรับที่จะขนส่ง

สำหรับคำถามข้อ ๓ ที่ท่านถามว่าจะให้หมอ พยาบาลดูแลคนไข้อย่างใกล้ชิดได้หรือไม่ ก็ขอเรียนว่า ใจจริง ๆ แล้วกระทรวงสาธารณสุขจะทำอย่างที่ท่านว่านั่น แต่ว่าเวลานี้เรามีแพทย์ พยาบาลไม่เพียงพอ สูตรที่ถูกต้องสำหรับโรงพยาบาลนั้น ถ้าหากว่าเรามีแพทย์ ๑ คนต่อผู้ป่วยใน หมายถึงเจ็บป่วยในโรงพยาบาลนั้น ๔ คน ก็จะเป็นสูตรที่ถูกต้อง แต่ปัจจุบันนี้กระทรวงสาธารณสุขไม่มีจำนวนแพทย์หรือพยาบาลอย่างนั้น เราต้องใช้สูตรหมอ ๑ คนต่อคนไข้ถึง ๒๐ คนเป็นอย่างนั้นครับ อย่างไรก็ตาม สำหรับบุคลากรประเภทที่ผลิตได้ง่าย อย่างเช่นผู้ช่วยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุขก็ได้มีโครงการผลิตหลักสูตรเร่งรัดซึ่งสามารถจะผลิตได้วันละ ๑,๐๐๐ คนเพิ่มจากเดิม และปัจจุบันนี้ก็ได้เปิดวงแรกแล้วเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคมนี้ ขอขอบคุณ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอัมพล จันทระเจริญ หรือนายกล้วย ลูกสารคาม ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม พรรคธรรมสังคม กระผมก็เห็นใจท่านรัฐมนตรีครับ แต่ทว่าคำถามของกระผมมัน ขอให้ พณฯ รัฐมนตรีครับ ได้โปรดตรองอีกครั้งหนึ่ง กระผมพูดไปนั้นมิได้หมายความว่า แพทย์ไม่พอ พยาบาลไม่มี แต่แพทย์มีอยู่แล้ว พยาบาลมีอยู่แล้ว แต่ขาดการเอาใจใส่ท่านนั้นแหละครับท่านประธาน ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้โปรดพิจารณาคำถามของกระผมด้วย และก็

อีกประการหนึ่งกระผมก็เคยถามท่านไปแล้วว่า ป้ายนี้จะให้โรงพยาบาลเขาขึ้นได้ไหม เพื่อที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นเขาได้ทราบว่ามีรัฐบาลนี้เอาจริงเอาจัง กับเจ้าหน้าที่ของ รัฐบาลซึ่งปฏิบัติหน้าที่บางคนอาจจะปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบไม่คุ้มกับเงินค่าภาษีอากร ของประชาชนขอให้ท่านรัฐมนตรีได้ไปตรวจซัก ๆ แล้วก็จำไว้แน่ ๆ ด้วยครับ กระผมขอ เรียนถามท่านต่อไป ท่านรัฐมนตรีที่เคารพ และท่านประธานที่เคารพของกระผม ปัญหา ต่อไปเกี่ยวกับเรื่องโรงพยาบาลจังหวัดมหาสารคามของกระผมนั้น เนื่องจากว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับตึกที่ใช้สำหรับรักษาคอนไซค์เนี่ยเก่าทรุดโทรมมากอยู่ ๒ หลัง อันนี้ก็น่าเห็นใจ ชาวมหาสารคาม จึงขอฝากท่านรัฐมนตรีซึ่งเป็นรัฐบาลในชุดนี้เป็นรัฐบาลที่มาจากการ เลือกตั้งของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน อันนี้เป็นข้อร้องทุกข์ของผู้แทน ราษฎรมหาสารคามว่าตึกสำหรับรักษาคอนไซค์ในจังหวัดมหาสารคามนั้นเก่าทรุดโทรมเกินไปแล้ว ควรที่จะมีการพิจารณาก่อสร้างใหม่ อันนี้ฝากเรียนถามท่าน และก็ประการต่อไปครับ ตึกสำหรับไว้รักษาเด็กที่เจ็บป่วยไม่มี ท่านประธานที่เคารพครับ อันนี้ก็น่าเห็นใจชาว มหาสารคามเป็นอย่างมากเกี่ยวกับในขณะที่ยังคราวบางครั้งลูกหลานตัวเล็ก ๆ ตัวแคง ๆ เจ็บไข้ได้ป่วย เวลาไปรักษาที่โรงพยาบาลมหาสารคามครับ ไม่มีตึกไว้สำหรับเด็กโดยเฉพาะ ต้องไปผสมผสานไปกับพวกที่อายุมาก ๆ คนไข้ที่มาอายุสูงครับ ซึ่งมีโรคติดประจำอยู่แล้ว เวลาเอาเด็กไปนอนด้วยไปรักษาคอนไซค์อย่างนี้ละครับทำให้เด็กติดเชื้อจากผู้ใหญ่ได้ง่าย ฉะนั้นตึกเด็กสำหรับโรงพยาบาลมหาสารคามไม่มีที่จะเป็นบริการสำหรับเด็กเลย ซึ่งเรื่องนี้ ครั้งหนึ่งเมื่อประมาณสักเดือนพฤษภาคมเห็นจะได้ครับ กระผมก็จำไม่ถนัดว่าครั้งนั้น ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้เดินทางไปตรวจราชการที่จังหวัดมหาสารคาม ในขณะนั้นครับ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลมหาสารคามคือ คุณหมอสุธี โพธิ์สุนทร และกั ้วย คุณหมอ สมโพธิ มนต์เพียรกิจ คุณหมอพนัส สุข เวชานุเคราะห์และคุณหมอสุมิตร ชัยวุฒิฉิมพิต ก็ได้พยายามร้องทูลท่านว่าโรงพยาบาลมหาสารคามนี้ ขาดตึกเด็กนางสงสาร ชาวมหาสารคามเหลือเกินครับ ขอให้ท่านรัฐมนตรี ฯ ได้ไปรื้อพิจารณาด้วยเพราะไม่มี ตึกเด็ก สำหรับจะรักษาเด็ก อันนี้ท่านก็คงจะได้เคยทราบมาแล้ว กระผมขอฝากท่านว่า ท่านจะพิจารณาหาทางที่จะจัดสรรงบประมาณขยายสถานพยาบาลและโรงพยาบาลมหาสารคาม

เกี่ยวกับการสร้างตึกเด็กไคหรือไม่ แล้วข้อที่ ๒ อภิปราย ท่านจะจัดตั้งเขตไปประจำที่
โรงพยาบาลให้เพียงพอไคหรือไม่ ถ้าไม่ไคเป็นเพราะเหตุไค แล้วข้อที่ ๓ อันนี้บอก
ประเด็นหน่อยก็ขอฝาก เนื่องจากนางผดุงครรภ์ในจังหวัดมหาสารคามนครชัย บางแห่ง
ไม่ค่อยอยู่ประจำที่สถานอนามัย เวลาพี่น้องตามหมู่บ้านชนบทเจ็บท้องจะคลอดลูกต้องหอบหิ้ว
วิ่งเข้ามาตามนางผดุงครรภ์ ซึ่งมาอยู่ในเมืองระยะทางถึง ๑๐ กว่ากิโลเมตร กว่าที่จะไป
และกลับไคก็ลำบาก อันนี้กระผมอยากให้ ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ไค
โปรดมีบัญชาหรือควบคุมและกำกับกำซาให้นางผดุงครรภ์แต่ละสถานอนามัย แต่ละแห่ง อยู่
ประจำที่สถานอนามัย อย่าไปไหนจนกว่าจะมีเวลาอย่างอื่น และจะไปไหนต้องขออนุญาต
จากแพทย์ใหญ่ในนครชัย อันนี้จึงขอฝากถามเสียด้วย ท่านทำไคหรือไม่ครับ

นายประชุม รัตนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน
ที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมได้คำตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไป
ข้อหนึ่ง คือข้อความที่ท่านต้องการให้เขียนนั้น กระผมก็จกไม่ทัน แต่ว่าสำหรับเรื่องนั้น
ความจริงทางโรงพยาบาลได้ตั้งรับเรื่องราวร้องทุกข์ไว้แล้วทุกแห่งทั่วราชอาณาจักรนครชัย
และเรามีตั้งรับเรื่องราวร้องทุกข์ไว้แล้วทุกแห่งนครชัย นี่ขอทำความเข้าใจอย่างนั้น สำหรับ
ที่ท่านบอกว่าจังหวัดมหาสารคามมีตึกไม่พอรับคนไข้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กนั้นก็ขอเรียน
ท่านประธานว่า การขยายโรงพยาบาลของกระทรวงสาธารณสุขนั้นเป็นนโยบายที่จะขยาย
และปรับปรุงโรงพยาบาลในสังกัดนั้นทั้ง ๔๖ แห่งในส่วนภูมิภาค แต่ทั้งนี้เราต้องพิจารณา
ความจำเป็นเร่งด่วนก่อนหลังโดยถือจำนวนผู้ป่วยที่อยู่รักษาตัวในโรงพยาบาล แต่ละวัน
ต่อจำนวนเตียงของโรงพยาบาลเป็นเกณฑ์ ถ้าเห็นว่าผู้ป่วยแออัดมากก็พิจารณาให้
งบประมาณสร้างอาคารรับคนไข้ขึ้นอีก นอกจากนี้การเพิ่มคนไข้ ทางกระทรวงยังต้องคำนึง
ถึงกำลังของเจ้าหน้าที่ให้สมดุลกันด้วย คือแพทย์และพยาบาลที่มีอยู่ และที่จริงแล้วสำหรับ
โรงพยาบาลมหาสารคามนี้ ขณะนี้มีเตียงผู้ป่วยรักษาคอนไขได้ ๒๔๐ เตียง โดยเฉลี่ยปัจจุบัน
โรงพยาบาลจังหวัดมหาสารคามมีผู้ป่วยวันละ ๑๓๕ คน ก็ยังมีที่ว่างอยู่สำหรับรับผู้ป่วยไคอีก
พื้นที่สำหรับตึกเด็กทางโรงพยาบาลจังหวัดมหาสารคามยังไม่มี กระทรวงสาธารณสุขก็ได้
ขอตั้งงบประมาณก่อสร้างตึกคนไข้เด็กให้ ๑ หลัง ซึ่งจะมีเตียงคนไข้ได้ ๕๐ เตียง ในปี

๒๕๖๕"นี้แล้ว สำหรับปัญหาเรื่องตุงกรรภไม่อยู่กับที่โดยตลอดนั้น อันนี้กระผมก็อยากจะขอความเห็นใจกันว่า สถานตุงกรรภนั้นเรามีเจ้าหน้าที่พนักงานตุงกรรภเพียงคนเดียว และก็ต้องรับผิดชอบอยู่ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในขณะที่ผู้ป่วยไปทำกิจอาจจะเป็นเวลาที่ต้องพักนอนหรือว่าไปทำธุรกิจเกี่ยวแก่หน้าที่อื่นก็อาจจะเป็นไปได้ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับเรื่องนี้กระทรวงสาธารณสุขได้กำชับกำซาไปแล้วเข้าใจว่าจะไม่มีปัญหาอีก และเกี่ยวกับเรื่องแพทย์ที่ท่านว่าเรายังมีแพทย์ไม่พอในการจักษุแพทย์เพิ่มให้ได้อีกหรือไม่ฉันนั้นอยู่ที่ว่ากระทรวงสาธารณสุขได้รับจัดสรรแพทย์สำเร็จใหม่ คือแพทย์จักษุแพทย์นั้นมากน้อยเพียงใด อย่างที่ที่แล้วนี้เรามีแพทย์สำเร็จใหม่จักษุแพทย์เพียง ๓๑ คน และกระทรวงสาธารณสุขได้รับมาเพียง ๔๙ คน ฉะนั้นการที่จะส่งแพทย์ไปประจำในโรงพยาบาลให้ได้มากเพียงพอหรือไม่ฉันจึงขึ้นอยู่กับการศึกษาว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้รับจัดสรรแพทย์มากน้อยเพียงใด ขอขอบคุณ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ ผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคธรรมสังคม กระผมก็ขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งท่านก็ได้จัดสรรงบประมาณไปสร้างตึกเด็กให้กับจังหวัดมหาสารคาม อันนี้ชาวมหาสารคามคงจะดีใจต่อนี้ครับ เป็นครั้งสุดท้ายคำความครั้งสุดท้ายที่กระผมจะเรียนถามท่านต่อไปนี้ครับ เป็นครั้งที่ ๓ พอที ก็อย่างนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ เวลาปฏิบัติราชการนั้นเริ่มเวลาปฏิบัติราชการนั้น เวลา ๘ นาฬิกา ๓๐ นาทีนะครับ ไปรอจำไว้แล้วก็ไปพักเที่ยง ๑ ชั่วโมง แล้วก็เวลาเลิกราชการนั้นคือเวลา ๑๖ นาฬิกา ๓๐ นาที หรือว่า ๔ โมงครึ่งในช่วงระยะเวลา ๘ นาฬิกา ๓๐ นาทีนี้ เป็นเวลาปฏิบัติราชการซึ่งข้าราชการนั้นจะต้องอุทิศตนอุทิศเวลาให้เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างมากที่สุด แต่ในช่วงระยะเวลานั้นประชาชนของกระผมครับบางขณะไปที่โรงพยาบาลมหาสารคามถึง ๓ โมงเช้ารวมจะ ๔ โมงแล้ว ก็ยังไม่เห็นหน้าแพทย์เฝ้ามาทำงานเลย อันนี้ครับเวลาปฏิบัติราชการก็เวลา ๘ นาฬิกา ๓๐ นาที ฉะนั้นขอได้โปรดให้ ๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้โปรดมีคำสั่งมีบัญชาช่วยว่ากล่าวตักเตือนหมอบทั้งหลายด้วยว่า อย่าเอาเวลาของราชการนั้นไปประจำคลินิกมากจนเกินไป กรุณาห่วงใยประชาชนผู้ที่เขาเจ็บไข้ได้ป่วยซึ่งขณะนั้นเขารอหมออยู่ที่โรงพยาบาล

แล้ว ขอได้โปรดคำนึงถึงประชาชน เงินทุกบาททุกสตางค์ที่ประชาชนเสียภาษีอากรนั้น
เป็นเงินก้อนนี้ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้กินอยู่ปัจจุบันนี้ ฉะนั้นกระผมจึงอยากขอให้รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้โปรดกำชับกำชาเรื่องนี้ด้วย เล็กก็เล็กตามเวลาราชการ
ของทางราชการ พักก็พักตามเวลาราชการ ทำงานก็ทำงานเวลาของราชการที่กำหนด
ขอขอบพระคุณครับ

นายประชุม รัตนเพียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข) : ท่านประธาน
ที่เคารพ สำหรับคำถามข้อนี้กระทรวงสาธารณสุขขอรับแต่ก่อนจะขอทำความเข้าใจว่า
การเริ่มต้นทำงานของแพทย์นั้นอาจจะเริ่มต้นได้ ๘.๓๐ นาฬิกา แต่การเลิกของแพทย์ไม่
สามารถจะเลิกตามกำหนดเวลานั้นได้ เพราะเหตุว่าการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วยในบางราย
จะต้องทำการผ่าตัดนั้น ถ้าจะเลิกตรงเวลาอย่างกำหนดเวลาที่เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกาก็กำลัง
ทำการผ่าตัดยังไม่เสร็จ ต้องเลิกละก็ คงทำไม่ได้จริง ๆ แล้วแพทย์ในชนบทใน
หัวเมืองนั้นต้องทำงานมากกว่าที่กำหนดอย่างที่ท่านว่าเสียอีกนะครับ เพราะฉะนั้นแต่เดิม
ที่แล้ว ๆ มานี้ แพทย์ชนบทต้องทำงานมากโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนแต่อย่างใดเลย ซึ่ง
เรื่องนี้กระทรวงสาธารณสุขก็ทราบ และปัจจุบันนี้ก็ได้หาทางแก้ไขไปแล้ว โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเพื่อให้สอดคล้องกับโครงการรักษาพยาบาลฟรี กระทรวงสาธารณสุขจะได้กำชับ
กำชาไปทางโรงพยาบาลต่าง ๆ ให้ใช้เวลาเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลนี้ให้มากที่สุด และ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขกระทรวงสาธารณสุขจะมีการประชุมแพทย์ระดับผู้บริหารทั่ว
ประเทศ ก็จะได้ทำการซักถามความเข้าใจในเรื่องนี้อีกครั้งหนึ่งหวังว่าประชาชนผู้ต้องมา
ขอรับบริการจากโรงพยาบาลคงจะไม่ผิดหวังต่อไป ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้เป็นเวลาพอสมควรแล้ว ขอพัก
การประชุม และประชุมต่อเวลาบ่ายสองโมง

พักการประชุมเวลา ๑๒.๓๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๒๐ นาฬิกา

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรทำ

หน้าที่แทน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้สมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว
ณขอเปิดประชุมต่อไประเบียบวาระต่อไป คือกระทู้ถามซึ่งค้างอยู่เมื่อเช้านี้

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
กระผม นายนิยม วรปัญญา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี เมื่อคืนมีการอภิปราย
กันถึงเรื่องน้ำท่วม บังเอิญกระผมไปประชุมกรรมการการค้าเขานาเสีย กระผมจึงไม่ได้มี
โอกาสพูดครับ เนื่องจากห้องที่อำเภอไชยาอากาศ อากาศบ้านผม

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอโทษครับคุณนิยมครับ

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : ขอ ๓ นาทีครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนป.ร. ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ ๆ ผมไม่อนุญาตให้พูดพูดอีกแล้วกัน
ผมไม่อนุญาต หมดระเบียบวาระนั้นไปแล้ว

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : อันนี้กระผมขอความช่วยเหลือมายังกระทรวง
มหาดไทยแล้ว กระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้ตอบอะไรกระผมครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละไม่ต้อง วิจารณ์ก็ไม่ค่อย
สิ้นกัน

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : กระผมเสนอข้อซักถามไม่ตอบครับ ไม่ให้กระผมพูด
กระทั่งไม่ตอบ แล้วกระผมจะพูดกับใครละครับ เมื่อรัฐบาลไม่รับ กระผมมีหน้าที่ไปประชุม
คาเขานานี้ครับ กระผมไม่ได้อยู่เฉย ๆ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เมื่อเข้าคุณไม่รักษาวินัยของ
คุณเอง เมื่อถึงวาระหน้าที่ของคุณ คุณไม่มาเอาใจใส่

นายนิยม วรปัญญา (ลพบุรี) : กระผมไปประชุมคาเขานานี้เป็นกรรมการ
ครับ กระผมเป็นประธานกรรมการด้วย แล้วรัฐบาลไม่ตอบจะให้กระผมทำอย่างไร
ละครับอย่างนี้

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนั่งลง ๆ ต่อไปเป็นวาระ
กระทู้ถามลำดับที่ ๓ เรื่องการแต่งตั้งที่ปรึกษาประจำองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ของ

คุณอุสิต พานิชพัฒน์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เชิญครับ

นายอุสิต พานิชพัฒน์ (ลำปาง) : ท่านประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมนายอุสิต พานิชพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง พรรคกิจสังคมในฐานะที่กระผมสังกัดอยู่พรรครัฐบาลคือพรรคกิจสังคมนี้ ต้องขอประทานอภัยต่อบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติและท่านประธานที่เอาปัญหาซึ่งควรจะถามกันในพรรคหรือในชั้นที่มาถามในสภา ซึ่งกระผมก็ตระหนักอยู่เสมอว่าหน้าที่หนึ่ง ๆ ของสภานี้เราต้องเสียเงินถึง ๓๐๐ บาท แต่ก็เป็นเรื่องที่กระผมจำเป็นต้องมาถามนั้นมันเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติด้วย และปัญหาที่กระผมจะหยิบยกมาถามนั้นจะเกี่ยวข้องกับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอาจจะเห็นไปว่าไม่ใช่ของส่วนรวม แต่กระผมได้มองทุกแง่ทุกมุมแล้วมันเกี่ยวกับผลประโยชน์ส่วนรวมเหมือนกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัญหาแรกเกี่ยวกับการตั้งที่ปรึกษาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ซึ่งกระผมจะขอถามเป็นคำถามแรกนั้นกระผมเองที่ลุกขึ้นมาถามนี้ไม่ใช่ว่าเนื่องจากนอกใจที่กระผมไม่ได้รับการแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาใด ๆ ก็หาไม่ได้ กระผมขอรับรองด้วยเกียรติว่าถามเพื่อป้องกันผลประโยชน์ของรัฐแท้ ๆ ครับ คือว่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ไปเป็นเงินเดือน หรือของที่ปรึกษาต่าง ๆ นั้นก็ไปจากภาษีอากรส่วนหนึ่งของราษฎรเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมก็จำเป็นต้องมาถาม และสำหรับกระผมเองก็ได้ตระหนักอยู่เสมอว่า จะต้องรักษาเวลาให้มากที่สุด กระผมขอแยกคำถามเป็นสองระยะด้วยกัน ทางคำถามแรกกระผมขอตั้งกระทู้ถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ บังเอิญท่านรัฐมนตรีว่าการ ฯ ซึ่งเป็นผู้ทราบเรื่องนี้ดีกว่าผมมาเสียด้วยครับ และท่านให้ ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วย ฯ มาตอบแทน ซึ่งท่านอาจจะไม่ทราบเรื่องครับ

สำหรับข้อ ๑ นี้ กระผมได้ทราบว่าการกระทรวงเกษตร ฯ มีนโยบายที่แต่งตั้งที่ปรึกษาไปประจำองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ หรือองค์การหรือบริษัทของรัฐบาลที่อยู่ในความควบคุม ทั้งนี้รวมถึงตำแหน่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันด้วย ซึ่งกระผมได้พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความจำเป็นต้องกระทำเช่นนั้น เพราะจะทำให้องค์การหรือบริษัทของรัฐซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น สำหรับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ได้

ค่าเป็นธุรกิจมาเป็นผลก็อยู่แล้วนะครับ ก็นำส่งรายได้ให้แก่รัฐบาลปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๖๐ ล้านบาท แล้วก็ต้องแตกมากส่งเงินไปแล้วถึง ๓๕ ล้านบาท องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ นะครับ แล้วก็ผู้บริหารงานองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระผมก็ใคร่ขอกราบเรียนว่าไม่ใช่จะมายกของคนที่ในปัจจุบัน เพราะว่าสมัยก่อน ๆ นั้นนะครับ ผู้ที่มาเป็นองค์การหรือตำแหน่งสำคัญในองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้นั้นล้วนแล้วแต่ทางการเมืองเป็นหลักเสีย เฝิงจะเป็นคนแรกครับที่ในสมัยรัฐบาล ฯพณฯ สัญญา ธรรมศักดิ์ที่ได้แต่งตั้งลูกหม้อขึ้นมาเป็นผู้อำนวยการ องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ กระผมก็มีความห่วงใยไปว่าในเมื่อเรามีผู้บริหารที่อยู่แล้วนี้ ถ้าเกิดไปตั้งที่ปรึกษาซึ่งไม่มีความรอบรู้ทางนี้เข้ามาแล้ว ก็จะทำให้องค์การนั้นพังไปอีก อาจจะนำไปอำนาจหน้าที่มาหากันในองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ซึ่งเกี่ยวข้องกับไม้สักและไม้กระยาเลยมีค่า กระผมขอถามเป็นอันดับแรกนี้ก่อนครับ

นายคาบชัย อัคราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตอบกระทู้ถามของคุณสุจิต พานิชพัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ดังต่อไปนี้ ก่อนหน้านั้นกระผมใคร่ขอกราบขอบพระคุณคุณสุจิต พานิชพัฒน์ ท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการป่าไม้ ซึ่งมีความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องผลประโยชน์ของประเทศไทย และผลประโยชน์ของประชาชนในเรื่องการที่จะแต่งตั้งที่ปรึกษาขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ สำหรับคำถามข้อนี้กระผมเองขอเรียนตอบว่าทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นไม่ได้มีเจตนาและไม่ได้อะไร และยังไม่ได้อำนาจที่จะแต่งตั้งตำแหน่งที่ปรึกษาอย่างใด ดังนั้นสำหรับคำถามข้อ ๑ นี้ที่ท่านได้ถามว่า เมื่อแต่งตั้งไปแล้วจะเกิดประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจะให้คำปรึกษาอย่างไรบ้างนั้น กระผมจึงไม่สามารถที่จะตอบได้ทั้งนี้เนื่องจากว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์ยังไม่ได้อำนาจที่จะแต่งตั้งที่ปรึกษา ดังนั้นกระผมขอเรียนตอบท่านเพียงแค่นี้ครับ

นายสุจิต พานิชพัฒน์ (ลำปาง) : ขอบคุณท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอขอบคุณมากครับที่ได้ให้ความกระจ่างแจ้งต่อสภานี้ ด้วยความเป็นห่วงใยจริง ๆ ครับ ก็เพราะว่าองค์การและบริษัทรัฐวิสาหกิจในเครือที่รัฐบาลอุปถัมภ์อยู่นี้มีถึง ๒๐๐ กว่าองค์การ ฉะนั้นสมาชิกผู้มีเกียรติและรวมทั้งท่านประธานก็ได้รับทราบแล้ว

น่ะครับว่ารัฐบาลจะไม่ตั้งโดยเฉพาะกระทรวงเกษตร ฯ จะไม่ตั้งที่ปรึกษาไปประจำตาม
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้หรือรัฐวิสาหกิจใด ๆ อันนี้ขอขอบพระคุณมากครับ

คำถามที่ ๒ นั้นก็ไม่เกี่ยวกับทั่วประเทศครับ มันมีปัญหายูทางภาคเหนือคืออาชีพ
การแกะสลักไม้ในจังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแพร่ จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัด
เชียงราย พวกนี้ ๔ - ๕ จังหวัดก็ได้มีการเอาไม้สักจากป่าโดยไม่ได้รับอนุญาตมาแกะสลัก
ปีหนึ่งเสียหายเป็นจำนวนมาก แล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กรุณา
สนใจเรื่องนี้เป็นพิเศษก็ได้เดินทางไปประชุมบรรดาผู้มีอาชีพแกะสลักที่จังหวัดแพร่ ในวันนั้น
กระผมได้นำราษฎรที่เป็นผู้มีอาชีพแกะสลักจากจังหวัดลำปางมาเพื่อมาพบและมาเสนอข้อคิด
เห็นกับท่าน แต่เป็นที่น่าเสียใจเหลือเกินครับ ผู้มีอาชีพแกะสลักจากจังหวัดลำปางไม่มีโอกาส
แม้แต่กระผมเองไม่มีโอกาสได้เสนอความคิดเห็นแม้แต่คำเดียวครับ ท่านก็สรุปง่าย ๆ ว่า
เป็นที่พอใจกันแล้ว ก็อาจจะเป็นที่พอใจสำหรับชาวจังหวัดแพร่ แต่ชาวจังหวัดลำปางจังหวัด
ลำพูน และจังหวัดเชียงใหม่เขายังไม่ไ้ทราบ เพราะฉะนั้นกระผมก็เลยจำเป็นต้องมา
เรียนถามเป็นกรณีในนี้ เพราะว่ากระผมเอาไม้ไปแกะสลักทำให้สูญเสียไม้สักเป็นจำนวน
มาก ที่นี้กระผมที่กระผมขอเรียนถามเป็นข้อ ๒ คือคำถามที่กระทรวงเกษตร ฯ ได้สั่งให้
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ให้นำไม้สักขององค์การไปจำหน่ายให้แก่ผู้มีอาชีพแกะสลัก และ
ทำเฟอร์นิเจอร์ที่จังหวัดแพร่ โดยให้ขายในราคาถูก อันนี้หมายความว่าภาคเหนือด้วยน่ะครับ
หรือชาวพม่าเพื่อช่วยเหลือราษฎรผู้มีอาชีพดังกล่าว ก่อนสั่งการให้สืบหาข้อมูลและหลักเกณฑ์
ก่อนดำเนินการหรือไม่ และรัฐได้สูญเสียประโยชน์ไปเพราะคำสั่งนี้เป็นจำนวนเงินเท่าใด
อันนี้ครับ

นายคานชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมได้รับมอบหมายหน้าที่การตอบ
กระทู้จากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้กระผมเป็นผู้ตอบและชี้แจง
แทน ทั้งนี้เนื่องจากว่าเมื่อเช้าท่านคิดุระและท่านไคปากกระทู้ให้กระผมเป็นคนตอบแทน
น่ะครับ

ปัญหาคำถามที่ ๒ ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติของจังหวัดลำปางได้ถามว่า ตามที่

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้สั่งการให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ นำไม้สักขององค์การไปจำหน่ายให้แก่ผู้มีอาชีพแกะสลัก และทำเฟอร์นิเจอร์ที่จังหวัดแพร่ โดยให้ขายในราคาทุน หรือขาดทุนเพื่อช่วยเหลือราษฎรที่มีอาชีพดังกล่าวนั้น ก่อนสั่งการท่านได้สืบหาข้อมูลและหลักเกณฑ์ก่อนดำเนินการหรือไม่ และรัฐได้สูญเสียประโยชน์ไปเพราะคำสั่งของท่านเป็นจำนวนเงินเท่าใด เมื่อเปรียบเทียบกับองค์การดำเนินการธุรกิจตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการและคำสั่งของท่านนั้นได้สั่งการไปโดยชอบหรือไม่ประการใดสำหรับข้อนี้กระผมขอเรียนตอบคำถามของคุณสุจิตท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องต่อไปนี้ การที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้สั่งให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ นำไม้สักจำหน่าย ให้แก่ผู้มีอาชีพแกะสลักและทำเครื่องเรือนที่จังหวัดแพร่ นั้นเนื่องจากจังหวัดสนใจที่จะส่งเสริมอุตสาหกรรมและแกะสลักไม้ซึ่งราษฎรในท้องที่จังหวัดภาคเหนือคือจังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง เชียงราย แพร่ ซึ่งเป็นส่วนใหญ่ราษฎรส่วนมากนั้นได้ทำอาชีพเกี่ยวกับเรื่องการแกะสลักนี้ ด้วยเหตุผลดังนี้ ไม่ทุกถิ่นทุกส่วนที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ ปรากฏว่าผู้ประกอบการอาชีพในด้านการแกะสลักนั้นได้พยายามลักลอบเอาไม้เถื่อนมาดำเนินการประกอบอาชีพ ในเรื่องนี้ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มองเห็นแล้วว่า การกระทำอย่างนี้เป็นการส่งเสริมให้ราษฎรในเขตจังหวัดทางภาคเหนือถึงที่กระผมกล่าวมาแล้วนั้น เป็นการดำเนินการที่ผิดกฎหมายผู้ประกอบการอาชีพนั้นได้รับความหวาดกลัวอยู่ตลอดเวลา เมื่อเป็นเช่นนี้ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นได้คิดไปถึงความเป็นอยู่และอาชีพของราษฎรในภาคเหนือ ซึ่งมีอาชีพเกี่ยวแก่การแกะสลัก จะมีวิธีการอย่างไรบ้างที่จะทำให้ราษฎรเหล่านั้นประกอบการอาชีพอย่างสุจริตใจ และไม่มี ความหวาดกลัว เมื่อเป็นเช่นนี้ ๗๗๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงกล่าวว่า ควรจะให้ราษฎรเหล่านั้นได้รวมกลุ่มกันเป็นสหกรณ์ผลิตผลิตภัณฑ์ไม่ประสงค์การแกะสลักขึ้น โดยจะหาทางแก้ไขโดยให้ไม้สักที่ผลิตออกมานั้นได้มีการจำหน่ายให้แก่ราษฎรเหล่านั้นได้ให้มีอาชีพโดยถูกต้องโดยไม่มีการลักลอบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้การลักลอบตัดไม้ก็จะไม่มีขึ้น และประชาชนที่ได้รับโทษนั้นก็จะไม่มีขึ้น จึงหาวิธีการที่จะแก้ไขและอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนผู้ประกอบการอาชีพ ในการ

แกะสลักนี้ จึงได้วางนโยบายลงไปว่าให้ราษฎรนั้นรวมกลุ่มกันขึ้นเป็นรูปสหกรณ์ เมื่อเป็นรูปสหกรณ์แล้วก็จะให้ทางองค์การป่าไม้ช่วยความสะดวกในด้านการส่งไม้ให้ทางองค์การป่าไม้ได้ผลิตขึ้นส่งขายให้แก่ผู้ประกอบการอาชีพในคานี้ เมื่อวางมาตรการเช่นนี้ขึ้นมาแล้ว ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็เห็นห่วงเป็นใยในเรื่องผลประโยชน์ขององค์การป่าไม่ว่า ถ้าหากทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดอย่างนี้แล้วโดยเป็นการบังคับให้ ออป. หรือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ส่งไม้ให้แก่ราษฎรในราคาถูกเกินไปนั้น อาจจะทำให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ขาดทุน แต่ความจริงแล้วนั้นวิธีการดำเนินการแบบนี้เป็นวิธีการส่งเสริมให้ประชาชนประกอบอาชีพถูกต้องตามกฎหมายและรัฐเองก็จะได้ผลประโยชน์มาเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ไขตัดปัญหาการลักลอบตัดไม้ นั้นจะหมดสิ้นไป นี่เป็นนโยบายการดำเนินของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ แต่อย่างไรก็ตามปัญหาเรื่องนี้ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามไปว่า เรื่องนี้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นประการใดบ้าง อาจจะทำให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ถึงกับการขาดทุนหรือลืมนั้น ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอตอบว่า นโยบายอันนี้ไม่ทำให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ขาดทุนแต่ประการใด ตรงกันข้ามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการคือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ได้ผลประโยชน์มากขึ้น หากไม่ถึงกล่าวเช่นนั้น จากตัวเลขตั้งแต่วันที่ ๑๗๓ รัฐมนตรีได้ไปรับปากแล้วนั้น เมื่อมีการส่งไม้ที่แปรรูปออกมาแล้วจำหน่ายให้แก่ราษฎรในจังหวัดแพร่หรือจังหวัดภาคเหนืออื่น การลักลอบตัดไม้ได้ลดลงชด้อยลง และผู้ประกอบการอาชีพนั้นได้ประกอบการอาชีพอย่างเป็นสำเนียงอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะเป็นการประกอบการอาชีพที่ไม่ผิดกฎหมายและทำการประกอบการอาชีพอย่างไม่มี การขาดกลัว ดังนั้น **จากการดำเนินการจัดงานในคราวนี้** การจัดให้มีรูปสหกรณ์ขึ้นมาคราวนี้จึงเป็นผลดียิ่ง ดังนั้นกระผมเองในการตอบคำถามในข้อสองนี้ก็หวังว่าท่านผู้ถามนั้นคงจะเข้าใจตามนี้ว่า ผลประโยชน์ของ ออป. หรือองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ไม่มีการขาดทุนแต่ประการใด ตรงกันข้ามกลับมีผลกำไรมากขึ้นกว่าเดิมเท่าที่เป็นอยู่ กระผมขอตอบคำถามของท่านในข้อสองนี้เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

นายกุลิต พานิชพันธ์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ

ขอขอบคุณที่ ๗๗๓ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้คำยืนยันว่าองค์การ
อุตสาหกรรมป่าไม้จะไม่ขาดทุน แต่กระนั้นก็มีความห่วงใยเป็นอันมากครับ เพราะว่า
บรรดาป่าไม้สักที่องค์การได้รับมา ๓๗ ป่านั้นครับ มีไม้พอทำได้แต่เพียง ๕ ป่าเท่านั้นเอง
แล้วก็องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ก็กำลังได้สูญเสียป่าไปในสมัยที่คณะปฏิวัติครองอำนาจป่า
ไม้สักทั้งหลายป่า แล้วกระผมก็ได้อยู่ในวงการนี้ พอป่าไม้กำลังโจนขานกันว่ากำลังจะ
เสียอีกหนึ่งป่าทางจังหวัดตาก ให้แก่ผู้มีอิทธิพลขึ้นไปซึ่งอันนี้กระผมก็ไม่ยอมจะเชื่อครับ
เพราะว่า ๗๗๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็เป็นคนที่มีความดีศรี เงินคงจะ
ซื้อท่านไม่ได้นะครับ อันนี้ท่านอาจจะไม่ทราบก็ได้เพราะในวงการนี้เขาพูดกันว่าป่าไม้สัก
จังหวัดตาก องค์การได้สูญเสียไปแล้วหลายป่าครับแล้วจะต้องมาสูญเสียอีก ฉะนั้นกระผมก็
ได้ทำบันทึกเสนอไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพราะว่าไม่
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ค่อยลง ๆ นะครับ และอันนี้กระผมได้เสนอไปหนังสือพร้อมกับ
คำร้องเรียนของพวกชาวเกาะสลักชาวลำปาง ซึ่งการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์มาช่วยผู้มีอิทธิพลเกาะสลักนี้ กระผมในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรลำปางก็รู้สึกเป็นพระคุณ
อย่างยิ่ง เพราะสิ่งใดที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎรโดยไม่ต้องทำผิดกฎหมายนั้นแหละ
เป็นขอบปรารถนาของกระผมและราษฎรนี้โดยปกติไม่อยากจะทำผิดกฎหมายครับ เพราะ
การที่ไปเอาไม้เถื่อนมาครอบครองไว้นั้นโดนโดนโดนจากแทบทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นกระผม
ก็ได้เสนอไปว่าขอให้ทางกระทรวงเกษตร ฯ นี้ครับไม่ใช่ไปริบมาจากองค์การอุตสาหกรรม
ป่าไม้ที่มาขายให้แก่ทางผู้มีอิทธิพลเกาะสลัก ขอให้เอาจากผู้รับสัมปทานทุกป่าจะเป็นองค์การ
ผ่านสักหรือเป็นเอกชนใดก็ตามที่ได้รับสัมปทานไม้สักไปนั้น ขอให้มาขายให้แก่ผู้มีอิทธิพล
เกาะสลักในราคาเช่นเดียวกับองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ครับ แล้วนอกจากนั้นกระผมก็
ขอประทานเสนอนอกเหนือจากที่กระทรวง ฯ บรรดาเกษตรกรทั้งหลายก็ขอความกรุณาท่าน
รัฐมนตรีเกษตรและสหกรณ์ได้ให้ความเป็นห่วงใยด้วยครับ เพราะเขาต้องการไม้ใช้สอย
เป็นจำนวนมาก แต่ไม่หาขายเข้าทุกกัน เพราะฉะนั้นบรรดาผู้รับอนุญาตทำไม้ทั้งหลาย จะ
เป็นบริษัทป่าไม้จังหวัด องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้หรือทุกฝ่ายนั้นจำเป็นจะต้องมีไม้จำหน่าย
ถึงร้านค้าจำหน่ายไม้ให้ตามตำบลและอำเภอใหญ่ ๆ ให้มีโดยครบครัน ให้ไม้ในราคาถูก

เขาซื้อจากโรงเรือไม่ไหวครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านยังไม่พร้อมที่จะตอบในวาระนี้
กระผมก็ขอประทานเป็นข้อสังเกตไป ขอขอบคุณครับ

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผมขอตอบข้อซักถามของคุณสุจิต พานิชพัฒน์
ดังต่อไปนี้ครับ ปัญหาเรื่องนั้นความจริงทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์นั้นได้วาง
มาตรการไว้ในการแก้ไขความเดือดร้อนของราษฎรเกี่ยวกับเรื่องไม้ไผ่สอยและไม้ใน เรื่อง
การแกะสลักนั้นว่าจะเกิดความไม่สะดวกขึ้นนั้น ความจริงนั้นเมื่อเดือนกันยายนได้มี
สมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณสมชาย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคุณเล็ก ม่วงไข สมาชิก
สภาจังหวัดแพร่ ได้ยื่นเรื่องราวมาเกี่ยวกับการทำไม้ไผ่สอยว่าไม่ได้รับความสะดวกตามที่
ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กล่าวและให้คำมั่นสัญญาไว้ แต่
อย่างไรก็ตาม หลังจากนั้นทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไม่ได้สนองใจได้วางมาตรการ
แก้ไขปัญหานี้เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังที่หนังสือคำตอบปัญหา เรื่องนี้จากคุณเล็ก
ม่วงไข สมาชิกของจังหวัดแพร่ได้ตอบยืนยันมาว่า หลังจากที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ให้คำมั่นสัญญาแล้วนั้น ต่อจากนั้นมาประมาณ ๑ เดือน
เหตุการณ์เหล่านี้ก็เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งราคาไม้ที่เราจำหน่ายให้แก่ราษฎรที่มีอาชีพใน
ด้านการแกะสลักนั้นได้เป็นไปด้วยความสะดวกและราคาที่ถูกลง โดยทั้งนี้และทั้งนั้นกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดราคาไม้ไผ่สอยต่ำกว่าราคาที่จำหน่ายในท้องที่โดยลดเปอร์เซ็นต์ให้
ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมอาชีพของราษฎรที่ทำการแกะสลัก โดยได้วางมาตรการไว้ดังนี้
เศษไม้สูงที่มีความยาวตั้งแต่ ๒ เมตรลงมา ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แบ่งเฉลี่ยให้แก่
กลุ่มโดยคิดราคาเก็บเท่าค่าภาคหลวง ๓ ที่รวมหมอนไม้ ซึ่งสามารถเข้าไปสาธยายได้
นี้ขอหนึ่งนะครับ

ข้อ ๒ เศษไม้สูงที่ยาวกว่า ๒ เมตรขึ้นไป ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้แปรรูป
ทุกขนาดลดกันแล้วขายให้แก่กลุ่มในราคามาตรฐานลด ๑๕ เปอร์เซ็นต์ เฉพาะไม้แปรรูป
ที่มีความยาวเกินกว่า ๒ เมตรขึ้นไป โดยลดไม้ขนาดทั้งดีและรองลงกัน อันนี้เราได้วาง
มาตรฐานไว้แล้ว และโดยเฉพาะอย่างยิ่งไม้ของกลางที่จับได้ในการทำไม้เถื่อนนั้น ได้วาง

มาตรการไว้ว่าให้องค์การนี้ขายให้แก่องค์กรที่ประกอบการอาชีพในการแกะสลัก โดยให้สิทธิอันนี้แก่องค์กรที่มีอาชีพเหล่านี้มีสิทธิหรือไม่ที่เราอีกจากการทำไม้เถื่อน ดังนั้นจะเห็นว่ามาตรการเหล่านี้เป็นการแก้ไขเรื่องการทำไม้เถื่อนด้วย และยิ่งกว่านั้นยังให้สิทธิแก่องค์กรที่มีอาชีพการแกะสลักให้ซื้อไม้ของเถื่อนไม้ของกลางในราคาถูกกว่า ปัญหาอันนี้จึงได้รับคำตอบจากท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือคุณสมชาย และคุณเล็ก สมาชิกสภาจังหวัดเมืองแพร่ได้ตอบยืนยันมาว่า การอำนวยความสะดวกอย่างนี้ขณะนี้ทางเมืองแพร่ นั้นได้รับการบริการไว้อย่างดีและเป็นที่พักใจของผู้มีอาชีพแกะสลัก ปัญหาอันนี้กระผมก็เชื่อมั่นว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณดุสิต ท่านคืออธิบดีกรมป่าไม้ในที่ท่านมีความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องผลประโยชน์ขององค์การป่าไม้และรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ตลอดจนผลประโยชน์ของประชาชน เมื่อได้รับฟังคำตอบกระซู่ของท่านแล้ว กระผมก็เชื่อมั่นว่าท่านคงจะหาความกังวลที่ท่านมีความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องความเดือดร้อนของผู้ประกอบการอาชีพทางก้านนี้และหาภัยกังวลในเรื่องที่ผลประโยชน์ของประเทศชาติจะขาดหายไป กระผมเชื่อมั่นว่าท่านคงจะเข้าใจตามคำตอบของกระผมนี้ กระผมขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณดุสิต ไว้ในโอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นกระซู่ตามของคุณเริ่มรัฐ จิตรภักดี เรื่อง ขอให้เปิดป่าสงวนที่อำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญ คุณเริ่มรัฐ

นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ อาทิตย และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมเริ่มรัฐ จิตรภักดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ขอตั้งกระซู่ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

๑. เนื่องจากการอำเภอกันทรวิชัย จังหวัดศรีสะเกษ ได้เกิดขบวนการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่แล้ว เพื่อเรียกร้องให้ทางราชการเปิดป่าสงวนที่อำเภอขุนหาญ ซึ่งพวกคนใดแสวงหาไร่และประกอบการเกษตรค่านอื่น ๆ จนหมดสภาพป่าสงวนแล้ว และในวันที่เกิดขบวนการเรียกร้องนั้น ทางเจ้าหน้าที่บ้านเมืองก็รับว่าจะจัดการเรื่องนี้ให้โดยเร็ว แล้วก็มีคนสลายตัวไป บัดนี้เวลาก็ดวงเลยนานมาแล้ว ผมคิดว่าเหตุการณ์

เห็นว่าน่าจะเกิดขึ้นมาอีก จึงขอเรียนถามว่า ทางรัฐบาลทราบเรื่องนี้หรือไม่ และจะ
ดำเนินการประการใด

๒. รัฐบาลจะจัดการให้ผู้ใดครอบครองที่ดินอยู่แล้ว มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยถ้วน
ได้หรือไม่ ถ้าได้จะได้เมื่อใด และถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดครับ

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ และท่านสมาชิก ผม คาบชัย อัครราช รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ ได้รับมอบหมายจากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ให้ตอบกระทู้ถามของคุณเริ่มรัฐ จิตรภักดี แทนท่านดังต่อไปนี้ บัญหาคำถามของท่านเกี่ยวกับ
ชาวอำเภอบางบาล จังหวัดสุรินทร์มีความเดือดร้อน ปัญหาเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดิน
ปัญหาที่ดินที่ราษฎรได้เข้าไปบุกเบิกและแผ้วถางป่าไว้ก่อนคำสั่งของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๔ เมษายนนั้น เขามีสิทธิหรือไม่ประการใดอย่างไร และต้องการหนังสือ
กรรมสิทธิ์โดยรีบด่วน

สำหรับในคำถามของท่านข้อ ๑ ซึ่งท่านถามว่า ทางรัฐบาลทราบเรื่องนี้หรือไม่
และจะดำเนินการอย่างไร ข้อ ๒ ท่านถามว่า รัฐบาลจะจัดการให้ผู้ใดครอบครองที่ดินอยู่แล้ว
มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยถ้วนได้หรือไม่ ถ้าได้ จะได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้เป็นเพราะเหตุใดสำหรับ
คำถามของท่านในข้อ ๑ และ ข้อ ๒ นี้ กระผมขอตอบรวมกันดังต่อไปนี้

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มีนโยบายในการจัดสรรที่ดินในภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดสุรินทร์ ก็จะเห็นว่าในเมื่อเร็ว ๆ นี้เมื่อวันที่ ๒ เดือนตุลาคม
ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ทำหนังสือเชิญสื่อมวลชนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตลอดจน
จนสมาชิกสภาจังหวัดและกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และตัวแทนราษฎรในเขตพื้นที่ที่จะจัดสรรที่ดิน
ไปชมการจัดสรรที่ดินในภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นหมู่บ้านสวนสัตว์หรือเป็นหมู่บ้านป่า
ไม้ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้เพื่อให้สื่อมวลชนทั้งหลายและผู้แทนของจังหวัด เช่น
สมาชิกสภาจังหวัด และกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ไปดูข้อเท็จจริงว่า ทางกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์นั้นได้ดำเนินการไปประการใดแล้วบ้าง เพื่อให้ทางภาคอีสานซึ่งจะเริ่มดำเนินการ
นี้ได้ ถือเป็นตัวอย่างว่า ทางรัฐบาลนั้นได้ทำมาแล้วและได้ผลอย่างจริงจังเพียงใดแค่ไหน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตอำเภอขุนหาญนั้น ได้เชิญสมาชิกสภาจังหวัดศรีสะเกษในเขต
อำเภอขุนหาญ และกำนัน ในตำบลนั้น และตัวแทนราษฎรในเขตที่จะจัดสรรที่ดินนั้นไปคุ
ข้อเท็จจริงมาแล้ว ในเมื่อวันที่ ๒ ซึ่งเริ่มเดินทางและกลับไปถึงจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อวันที่
๖ เดือนตุลาคมนี้เอง อย่างไรก็ตาม ปัญหาที่ท่านถามมานั้นว่าที่ดินดังกล่าวนี้ทางกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์หรือทางรัฐบาลนี้จะจัดสรรให้แล้วเสร็จเมื่อใด และจะออกหนังสือ
กรรมสิทธิ์ให้ได้เมื่อใดนั้น ขณะนี้ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการอยู่แล้วตั้งแต่
วันที่ ๑ ตุลาคมเป็นต้นมา และเชื่อมั่นว่าเหตุการณ์ในอำเภอขุนหาญนั้นจะเป็นที่เรียบร้อย
และจะเป็นที่พอใจของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ ก็คือท่านเริ่มรู้เป็น
อย่างยิ่ง

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าพอใจใช่ไหม

นายเริ่มรัฐ จิตรภักดี (ศรีสะเกษ) : ยังอีกนิดหน่อยครับ รับรองผมจะรักษา
เวลาของสภานี้ครับ คือเมื่อวันที่ ๒๓ กันยายนนั้นครับ มีกลุ่มสหกรณ์เลี้ยงสัตว์ของอำเภอ
ขุนหาญนี้ได้มาร้องเรียนที่สำนักนายกรัฐมนตรีว่า จะขอที่ดินที่ทางราชการกำลังสำรวจ
อยู่ขณะนี้ประมาณ ๖ พันไร่ไว้เป็นส่วนกลาง และขณะนี้ขอเข้าดำเนินการเพื่อจะเข้าไป
สำรวจร่วมกับทางราชการ ซึ่งดำเนินการตามที่ท่านรัฐมนตรีได้แจ้งมาก็เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม
นั้นครับ เขามีหนังสือมาอีกครับ เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคมนี้ว่าอยากจะขอความร่วมมือจากทาง
ราชการ โดยฝ่ายกลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ของอำเภอขุนหาญนี้จะขอเข้าไปร่วมกับเจ้าหน้าที่
คือหมายความว่าไปให้ความช่วยเหลือ หรือว่าไปร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ทางบ้านเมืองนี้เข้าไป
สำรวจป่าสงวนนี้ด้วย และจะขอให้คนที่ฝั่งขวาของป่าศาลา ห้วยศาลาโน้นไว้เป็นส่วนกลาง
ประมาณ ๖,๐๐๐ ไร่ อยากจะขอเรียนถามท่านรัฐมนตรีว่าการที่ราษฎรเขาขอให้ความ
ร่วมมือในเรื่องอย่างนี้ทางราชการจะชักของไหม อีกคำถามเกี่ยวกับ

นายคาบชัย อัครราช (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพ ปัญหาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณเริ่มรัฐ ได้ถามมาว่า ถ้าจะให้
กลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์มีส่วนร่วมสำรวจที่ดินที่จะจัดสรรนั้น ทางกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์จะชักของหรือไม่ กระผมเองขอตอบในนามกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ว่า ยินดีเป็นอย่างยิ่งที่กลุ่มเกษตรกรเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์นี้ จะร่วมมือในการสำรวจป่า และยิ่งกว่านั้นปัญหาที่ท่านเรียนถามว่า จะขอพื้นที่ในส่วนที่จะจัดสรรนี้ไว้สำหรับเป็นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์จำนวน ๒ พันไร่ ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็มีมาตรการอยู่แล้วว่า การจัดสรรที่ดินทุกแห่งนั้นจะต้องวางมาตรการไว้เป็นขั้นเป็นตอนว่า ที่ไหนควรจะเป็นที่ทำไร่ทำนา ที่ไหนควรจะเป็นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามกฎเกณฑ์ที่แน่นอนได้มุ่งมันไปทางการส่งเสริมเลี้ยงสัตว์ภายในขณะนี้ เพราะมีผู้เลี้ยงสัตว์ที่มีความสนใจในเรื่องที่จะให้ทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดสรรที่ดินไว้ สำหรับเป็นที่ทำเลเลี้ยงสัตว์นั้น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเห็นใจราษฎรในจังหวัดศรีสะเกษ และราษฎรในจังหวัดภาคอีสาน เพราะว่าในจังหวัดศรีสะเกษก็ตาม หรืออีสานทั่วไปก็ตามจะต้องมีการเลี้ยงสัตว์ควบคู่กันไปในการทำไร่นาตลอดมา ดังนั้นทางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอขอบคุณท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือคุณเวมรัฐที่มีความสนใจในความเดือดร้อนของประชาชนในจังหวัดศรีสะเกษ และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะพยายามสนองตามความต้องการของท่าน ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเวมรัฐพอใจไหมครับ

นายเวมรัฐ จิตรภักดี (ศรีสะเกษ) : ครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ ขอประท้วง ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีร บุนนาค สุพรรณบุรี กระทั่ง วาระกระทั่งนี้กระผมว่ายังไม่หมด วันนี้วันศุกร์เป็นวันที่กระทั่งกระผมเข้า และอีก ๔ กระทั่ง ท่านเอาไปไว้ไหนครับ มาตัดเขาไก่อ่างไรครับกระผมยังสงสัย ที่ตอบมานี้กระทั่งวันพฤหัสบดีครับ วันศุกร์อีก ๔ กระทั่งเอาเข้าไปไว้ไหนครับ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือระเบียบวาระกระทั่งที่ทางเจ้าหน้าที่จัดให้ในวันนี้ ๔ กระทั่ง

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าทำอย่างนั้นไม่ได้ครับ

เพราะกระตู่สี่สี่เลื่อนมาหลายครั้งแล้ว ถ้าท่านเปิดให้ทองเปิดตั้งแต่เมื่อวานนี้ ๔ กระตู่เมื่อวานนี้ ๔ กระตู่ผ่านไปแล้ว กระตู่ประจำวันศุกร์วันนี้นะครับ ๔ กระตู่ ท่านเอาไปไว้ไหน จะมาถือว่าจักรกระตู่ถือว่ากระตู่ระเบียบวาระแล้ว กระตู่ถือว่าวันนี้เป็นวันต้องคอย กระตู่ให้พวกกระตู่ ๔ กระตู่นี้ กระตู่ยืนยันตามซอชิงกับค้าย

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าระเบียบวาระการประชุมของเราสมัยวิสามัญยังไม่หมด คิดว่าคงจักรระเบียบวาระกระตู่ของคุณเข้าทัน

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ จะถือว่าคงไม่ได้ กราวที่แล้วคงอย่างนั้นครับ กระตู่ค้างอยู่ แล้ววันนี้เป็นวันที่ตรงกับวันศุกร์ เป็นวันกระตู่ของพวกกระตู่ทั้ง ๔ ท่านที่ตังมา ต้องให้พวกกระตู่ดำเนินการตั้งกระตู่ตามรัฐบาลตามซอชิงกับครับ จะเอาไปไว้รอไม่ได้ครับ เพราะถ้าจะถือว่าทางสภาจัดมา ๔ กระตู่เท่านี้ไม่ได้ครับ รับมาแล้วระเบียบวาระออกมาแล้ว เชิญกระตู่มาใหม่อภิปรายวันนี้ในเรื่องกระตู่แล้วมาตัดกระตู่ได้อย่างไร

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระกระตู่วันนี้มี ๔ กระตู่พอสมควรแก่เวลาแล้ว เราจะได้พิจารณาเรื่องอื่นกันก่อน เพราะฉะนั้นเฉพาะกระตู่ของคุณก็คงไม่เสียสิทธิหรอกครับ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ กระตู่ยังติดใจครับ เพราะกระตู่ถือวาระระเบียบวาระออกไป กระตู่ของกระตู่ทั้ง ๔ กระตู่รวมทั้งเพื่อนสมาชิกคนอื่นเข้าในวันศุกร์นี้ครับ เลื่อนมาหลายศุกร์แล้ว แล้วเมื่อวานนี้เป็นกระตู่วันพฤหัสบดี ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นควรจะให้กระตู่นี้หมดไปเสีย เสียเวลาอีกไม่เท่าไรครับ อย่าทำให้กระตู่กระเทือนจิตใจกันครับ เพราะการตั้งกระตู่เป็นการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพึงกระทำในการที่จะควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินครับ กระตู่จำเป็นจะต้องยืนในกระตู่ของพวกกระตู่อยู่ ๔ กระตู่วันนี้เป็นวันศุกร์ ตามระเบียบวาระที่ออกมาด้วย

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือมันเลื่อนมา ๆ ปกติมันหนึ่งเราก็จัก ๔ กระทุ
แล้วก็เป็นอย่างนี้มาตลอดเวลา แล้วถ้ามันต้องเลื่อนมาสักคำที่แล้วก็ต้องมาสักคำที่
สมมุติว่า สักคำที่มันไม่เข้าก็จะต้องเลื่อนไปสักคำหน้าอยู่ดี มันไม่ใช่สภาจะแก่งหรือจะถ่วง
อะไรหรอก

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมขอประธาน
ความกรุณาเถอะครับ จะทำอย่างไรให้สมาชิกกระผมทำไม่ เครื่องขยายเสียงปิดทำไม
จะมาพูดเฉยอะไรก็แล้ว ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอประธานกราบเรียนต่อท่านประธาน
ในสิ่งที่ที่ไม่เป็นการผิดระเบียบแล้ว กระผมก็จะต้องขอยืนยันครับ เพราะว่าไม่ใช่กระทุ
ของนายพีร บุนนาค ส.ส. สุพรรณบุรี นี่คนเดียว เป็นกระทุของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรทั้ง ๔ ท่าน แล้วเมื่อจะทำแล้วท่านมาตั้งข้อยกเว้นอะไรให้เพียง ๔ กระทุเท่านั้น
กระผมไม่เข้าใจ ระเบียบวาระออกมาแล้ว กระผมได้รับเชิญมาตั้งกระทุตามระเบียบวาระ
ที่รัฐบาลออกไปนะ ท่านประธานสภาออกไปด้วย กระผมเคารพท่านประธานสภา จึงต้อง
ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสภา กระผมขอยืนยันครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังไม่ใช่กระทุ คุณก็อภิปรายได้ผลไปแล้ว แล้ว
กระทุของคุณถึงแน่ อาทิตยหน้า แล้วคุณก็นั่งยืนยันยันอะไรก็ได้แล้วแต่ ประธานไม่ยอมด้วย

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ สภานี้เราอยู่กัน
ด้วยเหตุผลครับ กระผมมาพูดนี้กระผมประท้วง กระผมไม่ใช่อภิปราย แต่กระผมจะพูด
เข้าหาประเด็นก็คือว่ากระทุที่กระผมตั้งนี้เกี่ยวกับเรื่องชลประทานชาวไร่ชาวนา กระผม
เดือดร้อนครับ แล้วเรื่องโครงการกระเสียวเป็นเรื่องใหญ่ด้วย อีก ๔ ท่านนี้ ประเดี๋ยวจะ
โผล่ขึ้นมาครับ ไม่ใช่นายพีรคนเดียว ถ้าเขายังอยู่เขาต้องรักษาสติของเขานะในฐานะเป็น
ผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : โอ้ ผมเห็นใจครับ ผมเห็นใจ ส.ส. สุพรรณบุรี
ห่วงใยราษฎรชาวสุพรรณบุรี ผมเห็นใจ แต่ว่าถึงแม้กระทุของคุณถึงแน่ไม่ต้องห่วง
หรอกครับ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ ถ้ายังเชิญท่านมาปิด

สมัยประชุมเสียก่อนแล้วกระตุกระดกมันถึงแนลรับมันถึงอยู่สมัยประชุมหน้าแล้วจะว่าอย่างไร
ครับ กระณชกรกราบเรียนว่า ไหน ๆ จะให้แล้วก็ให้เถอะครับ อีก ๔ กระตู่ก็เท่ากันให้
มันเป็นวาระกระตุเสียบ้างซี อะไร ๆ ก็เอาเรื่องอื่นขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ เกี่ยวคุณทินกร คุณอะไรนะ คุณฉียะ ก็จะมี
มาว่าผม ท่านประธานไม่คำนึงตามระเบียบวาระอีก

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธาน ของเขาเข้ามาที่หลังกระตุพวก
กระณและการกระตุนี้ครับ เป็นการคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ในเมื่อร่างกฎหมายมีความ
เดือดร้อนกระณจะตั้งกระตุตามรัฐบาลแล้ว กระณก็ถูกจำกัดสิทธิอย่างนี้ กระณถือว่าไม่
เป็นการถูกต้องสิ่งที่ท่านบอกว่ามันเสียแล้วจริงของท่าน แต่ว่าเมื่อเปิดให้มีการกระตุ
ขึ้นมาแล้วก็ควรจะต้องจัดให้มันเสร็จ ๆ ไป กระณจะขอประธานเป็นนัยอยู่ครับ ไม่ใช่จะคัดค้าน
แต่กระณทำถูกต้องตามข้อบังคับของสภานี้ กระณถือว่าวาระที่ออกไปนั้นเป็นเรื่องที่
ท่านประธานได้สั่งออกไปให้เลขาธิการรัฐสภาแจ้งไปว่าให้กระณมาชักกระตุรัฐบาลกระณ
ก็มาตามระเบียบวาระอย่างนี้เป็นการผิดหรือครับ ขอสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระณขอให้
ท่านได้โปรดวินิจฉัยชี้แจงความเป็นธรรม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมวินิจฉัยผมจัดไปถูกต้องแล้ว เข้าระเบียบวาระ
ต่อไป

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ ท่านจะบอกว่าจัดถูกต้อง
ไม่ได้ เพราะว่ากระตุเขามืออยู่ ๔ ท่านตัดออกไปเสียเหลือ ๔ อย่างนี้ออกมาในระเบียบ
วาระมาได้อย่างไรกระณไม่เข้าใจครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ๆ หอมปากหอมคอแล้ว

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : กระณอยากจะเห็นะ ไม่ใช่เรื่องหอมปาก
หอมคอครับ กระณไม่ต้องการมยาขึ้นต้นครับ ปากไม่เหม็นหรือครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเข้าระเบียบวาระครับ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ก็จะบอกให้ท่านประธานว่าสิ่งใด ถ้าเราจะ
มาโกหกประธานเขามันก็เป็นการที่ไม่ถูกต้องนัก เพราะฉะนั้นท่านลอง ๆ ถามคุณครับ

ว่าอีก ๔ ท่านเขาวางอย่างไรครับ เจ้าของกระตู่เดิมนะเขาวางอย่างไรครับ ที่เขามีอยู่ ๔ วันที่เป็นวันศุกร์เป็นวันที่กระตู่เข้ามาควย เป็นกระตู่ของวันศุกร์ควย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แล้วนี่เมื่อวานนี้คนที่ตอบกระตู่วันนี้นะ ซึ่งความจริงเข้าเมื่อวานนี้แล้ว เมื่อวานนี้ท่านเหล่านั้นทำไมไม่เอะอะบ้าง

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ไม่ใช่เรื่องเอะอะครับ เป็นเรื่องท่านประธานครับ ไม่ใช่ว่ากระตู่จะมาเถียงท่านนะครับ กระตู่พูดในสิ่งที่ถูกที่ควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอานะ พอสมควรแล้ว เคยจะไปกินใหญ่แล้วเข้าระเบียบวาระ คุณพีร ขอให้เถอะ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานครับ ท่านยืนยันอีกได้ไหมครับว่าจะไม่ปฏิบัติอะไรผิด ๆ อย่างนี้อีกต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมยืนยันว่าผมผิด

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เอา กฎหมายชุดเข้า ประเดี๋ยวครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละผมก็พอใจคุณละ คุณก็ไม่ผิด ผมก็ไม่ผิด

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : เอาละ เมื่อท่านบอกอย่างนั้นแล้วท่านรับรองไหมครับว่ากระตู่กระตู่ที่อาศัยที่นั่นจะไม่ทักนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอา ผมได้สอบถามแล้วคุณ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : อย่าเล่นแบบสกปรกนะครับ เมื่อท่านจึกไม่ได้กระตู่ตั้งกระตู่นอกสภาอยู่นะ กระตู่บอกให้รู้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ผมรับปากคุณแล้วนะถึงแม้ อาทิตยหน้าถึงแน่ เรื่องต่อไปเรื่องท่านนะครับ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ...

(นายบัญญัติ เกสรทอง ไต่ถามมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบัญญัติว่าอย่างไร

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระตู่ บัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ กระตู่แปลกใจท่านประธานเหลือเกินว่าสภาทำไมกระทำการกันอย่างนี้ ยืนโต้ตอบกันเป็นสภาคาทะไปได้ ท่านทำไมไม่ใช้

อำนาจหน้าที่ของท่าน กระผมเสียใจกับท่านที่ขึ้นขึ้นเมื่อคืนนี้เหลือเกิน ท่านเป็นถึงที่ปรึกษา
นายกรัฐมนตรีทำไมมาดำเนินการในสภาอย่างนี้ในเมื่อท่านประธานนอกแล้วก็ทำไมไม่ เชื้อทั้ง
บ้าง เด็กก็ร้อนยังน่ารัก แต่คนแก่ก็ร้อนมันน่าเกลียด ขอให้ท่านดำเนินการให้ถูกต้องครับ

(นายพีร์ บุญนาค ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นาที่เดียว ๆ คุณพีร์

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : อย่าปิด นาที่เดียว ท่านประธานที่เคารพ
กระผมคิดว่ามันจะลงเองกันด้วยดีแล้ว กระผมขึ้นมาประท้วงตามสิทธิของกระผม คุณบัญญัติ
เกรงทอง ท่านบอกว่ากระผมเป็นผู้ใหญ่ แล้วชอบเอาตำแหน่งที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีมาพูด
มันนอกประเด็น มันคนละเรื่องกัน แต่กระผมอยากจะเรียนว่าการที่เรียกร้องคนอื่นมาทั้ง
ประท้วงผิด ๆ ถูก ๆ ก็ทำให้กันได้ แต่ว่ากระผมตั้งกระทู้ไปนี้กระผมเพ็งขึ้นขึ้นมา กระผม
มาเรียกร้องสิทธิของกระผมในฐานะเป็นผู้แทนราษฎรนั้นกระผมกระทำได้หรือครับ การที่
ผู้แทนราษฎรมาต่อสู้ในนามของประชาชนนั้นเป็นกรรมอย่างไร จะต้องมาถกกันแล้วมา
โหม่งกัน กระผมอยากจะให้คุณบัญญัติได้ออกคำพูดที่มาก้าวร้าวกระผมเมื่อตะกี้ วาระของ
กระผมซึ่งกระผมตั้งกระทู้มา ท่านได้โปรดเข้าใจนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพีร์ ๆ พอแล้ว นั่งลงเถอะ

นายพีร์ บุญนาค (สุพรรณบุรี) : มาเมื่อวานขึ้นมายามาสอนคนที่อายุมากกว่าและ
ผ่านสมทมาก่อน โปรดจำไว้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ของคุณทินกร คุณอรุณ คุณอุทิศ คุณประภัทรพงศ์ คุณธวัชชัย คุณ
ชูศักดิ์ เป็นผู้เสนอ

เรือโท อุทิศ นวดมณี (สกลนคร) : **กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ**
กระผม เรือโท อุทิศ นวดมณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร สังกัดพรรค
ธรรมสังคมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนร่วมกับคุณทินกร ปรีชพันธุ์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท คุณอรุณ เอี่ยมเอก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอ่างทอง คุณประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดจันทบุรี

คุณวัชรชัย นามวงศ์พรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่ คุณชูศักดิ์ ทาระคำ
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีผู้เสนอเข้ามา
 ๒ เรื่อง ของคุณปิยะ อังกินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรค
 ชาติไทย ในฐานะที่กระผมได้ปรึกษาหารือกันแล้วขอกราบเรียนท่านประธานสภาว่า ร่าง
 พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ กระผมขอเสนอรวมเป็นร่างพระราชบัญญัติเพื่อพิจารณาเป็นฉบับ
 เดียวกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คิดรวมพิจารณาไหม

เรือโท อุทิศ นวลฉวี (สกลนคร) : ครับผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุทิศเสนอให้รวมการพิจารณาร่างของคุณตินกร
 กับคณะและของคุณปิยะ อังกินันท์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ผมถือว่าที่ประชุมนี้เห็นชอบให้รวมการ
 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสองฉบับนี้ เสนอเลยคุณตินกร

รับที่ ๔๒๔๒/๒๕๑๘ วันที่ ๓๑ ก.ค. ๒๕๑๘

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภาผู้แทนราษฎร

๓๑ กรกฎาคม ๒๕๑๘

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

กราบบังคมทูล ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผล

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อให้ได้ไปรณำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ทินกร ปรีชาพันธุ์

(นายทินกร ปรีชาพันธุ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ.

หลักการ

โดยยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ว่า
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือนที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม รวม ๑๑ ฉบับ รวมทั้งประกาศของคณะปฏิวัติที่
เกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน รวม ๒ ฉบับ มาใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้
ไม่รวมถึงพระราชบัญญัติที่ได้ได้ออกไปโดยอาศัยพระราชบัญญัติของการนี้ ๆ โดยเฉพาะ

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ นั้น เป็น
กฎหมายที่มอบอำนาจให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้แต่งตั้งปลัดกระทรวง และปลัดกระทรวง
แต่งตั้งอธิบดี รองอธิบดี เพื่อกำกับเป็นทางการแต่งตั้ง เลื่อนขึ้น เลื่อนชั้นกับข้าราชการระดับ
กระทรวง ผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้เป็นอธิบดีแล้ว ย่อมเป็นผู้มีอำนาจบริหารราชการ
ในการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขึ้น เลื่อนชั้นกับของข้าราชการระดับกรม ซึ่งขัดกับกฎหมาย
เดิมไว้มอบหมายให้ อ.ก.พ. กรม ซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายคนช่วยกันพิจารณาเลือกจาก
นั้นยังทำให้การดำเนินงานไปสู่เป้าหมายตามนโยบายของรัฐได้ยาก และเป็นการเปิดช่อง
ทางให้ผู้แสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือผู้อื่น ทำการประจบสอพลอวิ่งเต้นแสวงหา
ผู้ช่วยเหลือ โดยไม่คำนึงถึงหน้าที่

ทำให้ข้าราชการไม่มีกำลังใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพราะระบบ พี.ซี. แบ่ง
ออกเป็น ๑๑ ชั้น ๑๒๓ ชั้น แต่ละชั้นมีระดับเงินเดือนสูงมาก จนมองไม่เห็นความก้าวหน้า
ไม่เหมือนกับกฎหมายเดิมที่แบ่งออกเพียง ๕ ชั้น ๘๙ ชั้น ย่อมมีความก้าวหน้าของผลงานที่
ปฏิบัติได้ดีกว่า หากมีความขยันหมั่นเพียรในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ต้องมัวแต่ตั้งหน้า
ตั้งตาคุ้ยหนังสือเพื่อเข้าสอบเลื่อนแต่ละชั้นของระบบ พี.ซี. ทำให้ต้องละทิ้งการงานในหน้าที่
ราชการ เป็นเหตุให้การงานเสียหายลาช้า เพราะจิตใจมัวแต่ครุ่นคิดในการสอบ ยิ่งไป
กว่านั้นทำให้ข้าราชการจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องแบบที่จะต้องเปลี่ยนใหม่อีกและ
ไม่รัดกุมเหมาะสมกับการบริหารราชการแผ่นดิน

เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน
โดยผ่านผู้แทนราษฎรของตน และจะได้นำประโยชน์สู่ประชาชนโดยทั่ว ๆ ไปให้สมกับ
เป็นข้าราชการซึ่งจะต้องรับใช้ประชาชน จึงเห็นสมควรยกเลิกกฎหมายระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และนำระเบียบข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาใช้ต่อไป

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๙ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ได้แก้ไขเพิ่มเติม รวม ๑๑ ฉบับรวมทั้งประกาศของคณะปฏิวัติที่เกี่ยวกับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน รวม ๒ ฉบับ มาใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ ไม่รวมถึงพระราชบัญญัติที่ได้ออกไปโดยอาศัยพระราชบัญญัติของการนั้น ๆ โดยเฉพาะ

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ และระเบียบที่ได้ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้นำ

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๓
- (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๕๔
- (๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๕
- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๖๖
- (๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๖๖
- (๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๖๘
- (๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๖๐
- (๘) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๖๐
- (๙) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๖๒
- (๑๐) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๑๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๕๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๑๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๐๖
- (๑๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๑๓
- (๑๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

และบรรดามหาพรหม นาย ขอมังกับ ที่ออกโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ตั้งแต่ (๑) ถึง (๑๔) มาไว้บังคับแทน

บรรดามหาพรหม นาย ขอมังกับในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัติให้ใช้บังคับหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๐๖

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความดังกล่าวไม่ในแทน

"มาตรา ๒๓ ข้าราชการพลเรือน มี ๗ ประเภท

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ผู้ซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือน

ในอัตราสามัญ

(๒) ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ได้แก่วุฒิชึ่งได้รับราชการในตำแหน่ง
การรัฐพาณิชย์ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๓) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่วุฒิชึ่งรับราชการในตำแหน่งใน
พระองค์พระมหากษัตริย์ ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๔) ข้าราชการตำรวจ ได้แก่วุฒิชึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนใน
กรมตำรวจ และรวมถึงข้าราชการตำรวจซึ่งกรมตำรวจส่งแต่งตั้งไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ
ตำรวจ โดยได้รับเงินเดือนจากญวาวาง ตามคำสั่งของมุ้งกับบัญชาตามอัตราเงินเดือน
ในบัญชีคอตายพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดอัตราเงินเดือน การกำหนดคุณสมบัติ
พื้นความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และ
การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งก่อนหรือหลัง
วันที่พระราชบัญญัตินี้บังกับ

(๕) ข้าราชการครู ได้แกข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นครูสอน
ประจำสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการอันเกี่ยวกับการให้การศึกษา ตามที่กำหนดใน
พระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยครู

(๖) ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ได้แกข้าราชการพลเรือน ซึ่งได้
รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศในกรณีพิเศษ

(๗) ข้าราชการพลเรือนวิสามัญ ได้แก่วุฒิชึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือน
ในอัตราวิสามัญ

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗ ให้กรรมการข้าราชการพลเรือนซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งและอนุกรรมการวิสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษา คงอยู่ในตำแหน่งต่อไป

มาตรา ๘ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์
ข้าราชการพลเรือนรัฐพาณิชย์ ข้าราชการครู ข้าราชการตำรวจ หรือข้าราชการประจำ
ต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๘ อยู่ในวันที่

พระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ข้าราชการพลเรือนวิเทศาภิบาล ข้าราชการครู ข้าราชการ ตำรวจ หรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙

ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้ใด เป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญต่อไป และให้ตามมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ มาใช้บังคับแก่ผู้ขึ้น

มาตรา ๕ การโอนข้าราชการพลเรือนมาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ และ การโอนข้าราชการพลเรือนที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ ไปเป็นข้าราชการพลเรือน ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

.....

.....

(ลงชื่อ) พินทร ปรัชพันธุ์	อรุณ เอี่ยมเอด	ร.พ. อุทิศ นวณ
ประภัทรพงศ์ เวชชาชีวะ	ธวัชชัย เขมวงศ์พรหม	ฐศักดิ์ ทาระท่า บู้เสนอ
(ลงชื่อ) ทวีศักดิ์ อัมคุนคุน	ชู อุ่นสมัย	บุญมี ปารมวงศ์
ศิริ พงษ์ทอง	ประเทือง กำประคอบ	บุญเยี่ยม โสภณ
เดชาชัย คีวงค์	เทียนชัย อุตยวงศ์	ฐสิน โกนันทน์
เริ่มรัฐ จิตรภักดี	ถาวร ไชยสุวรรณ์	ประหยัด สรรพสาคร
ปรีชา เพ็ชรสิงห์	รามิศร ภักธพانی	จรรยา ปราบวิปุลสูง
เพียร พุ่มจันทร์	อุคมศักดิ์ หังทอง	ประภัทร โพธิ์สุชน
จ.ส.อ.อนันต์ เรืองกุล	สม วาสนา	ผู้รับรอง

พรรคชาติไทย

๑ กันยายน ๒๕๑๑

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๑๑ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๕๑๑ พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๑ พ.ศ. พร้อมด้วยหลักการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัตินี้ มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ทั้งนี้ เพราะ
หลังจากที่สำนักงาน ก.พ. ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนแล้ว มีการ
วิพากษ์วิจารณ์และก่อให้เกิดปฏิกิริยากันในหมู่ข้าราชการโดยทั่วไป เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้
มีข้อบกพร่องมากมาย และไม่เหมาะสมแก่ข้าราชการพลเรือนเป็นส่วนรวม ก็มีแนวโน้มว่า
อาจจะก่อให้เกิดความวุ่นวายตามส่วนราชการต่าง ๆ ภายในเร็ววันนี้

จึงขอกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดพิจารณาสั่งบรรจุในระเบียบวาระการประชุม
สภาผู้แทนราษฎรโดยด่วนด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ปิยะ อังกินันท์

(นายปิยะ อังกินันท์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ.

หลักการ

เพื่อยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔

เหตุผล

โดยเหตุที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่เหมาะสมมีข้อบกพร่องนานาประการ ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมทำให้เกิดความแตกแยกในหมู่ข้าราชการที่ขัดขวางความเจริญก้าวหน้าของข้าราชการ เปิดโอกาสให้มีการเล่นพรรคเล่นพวก ให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการเกี่ยวกับเรื่องการบริหารงานบุคคล และการให้ลูกจ้างไทยแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเกินกว่าเหตุ สร้างฐานอำนาจและอิทธิพลแก่สำนักงาน ก.พ. ในรูปของการใช้อำนาจเพื่อการปฏิบัติกรต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้ ครอบคลุมไปทั่วทั้งข้าราชการ และตุลาการ ทนาย ทบวง กรม ของราชการฝ่ายพลเรือน เพื่อจำกัดปัญหาเหล่านี้ให้หมดสิ้นไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

๒๕๑๔

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔

บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ได้ออกยกเลิกไปโดยมาตรา ๓

แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ ให้มีผลใช้บังคับต่อไปดังเดิม
เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับข้าราชการการเมือง และข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ให้เป็นไปตาม
บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ออกก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

(ลงชื่อ) ปิยะ อังกนันท์ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ)	ทินกร ปรีชพันธุ์	ปรีชา เพ็ชรสิงห์
	สุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ	วิจิตร วังตาล
	สถาปน ศิริวัณ	สลัก สุวรรณวาท
	บุญคุณ จันทศรีสุริยางค์	เดิม สืบพันธุ์
	มณู สันติวงศ์	บุญเกิด นากี
	เฉลียว คิวัง	สวัสดิ์ ขวัญเมือง
	ประเสริฐ สายพิมพ์	พิชัย ยันตะบุศย์
	อรุณ เอี่ยมเอก	วัฒนา อัสวเหม
	ประภัทร โพธิ์สุชน	องอาจ ตั้งสถิตชัย
	สุวรรณ ธนกันญา	จ.ส.ต. อนันต์ เรืองกุล

กนกม แสงสุริยจันทร์

ผู้รับรอง

นายทินกร ปรีชพันธุ์ (จำนำท) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติ กระผม ทินกร ปรีชพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยนาท พรรค
 ขรรพพลัง กระผมอยากจะขอกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า
 สถานีการจะได้พิจารณาปัญหาสำคัญเร่งด่วนของชาติปัญหาหนึ่ง คือปัญหาเกี่ยวกับการใช้
 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๒ ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้
 ตราไว้ เมื่อวันที่ ๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๒ แต่เพิ่งจะมีผลบังคับใช้กับข้าราชการพลเรือน
 เมื่อวันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๒ อันเป็นเหตุให้เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์จาก
 ข้าราชการส่วนท้องถิ่นตลอดจนสมาชิกสภาทั่วไป ถึงกับรัฐมนตรีบางท่านได้ให้
 สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า ประเทศไทยได้เกิดมีการปฏิบัติกรเจียนสร้าง **อำนาจ**
 อธิปไตยที่ ๕ ขึ้นแล้วนอกเหนือจากอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และ
 อำนาจตุลาการ คืออำนาจข้าราชการประจำ หรือรัฐมนตรีบางท่านกล่าวว่ามิ

ระบบอำมาตยาธิปไตยขึ้นในระบอบบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ที่กระผมเห็นว่าปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาสำคัญเร่งด่วนก็เพราะว่าการใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๘ มีผลกระทบกระเทือนต่อการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งมีผลเป็นความเจริญหรือความเสื่อมของประเทศชาติและความผาสุกหรือความทุกข์ร้อนของประชาชนอย่างร้ายแรงได้ กระผมจึงใคร่ขอให้สภานี้ได้พิจารณาเรื่องนี้เป็นเรื่องด่วนที่สุด ที่กระผมกล่าวถนัดเช่นนี้ก็เพราะว่าเป็นที่ยอมรับกันว่าเมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อวันที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้ว ปรากฏผลให้เห็นชัดได้ทันทีว่าได้เกิดมีปฏิกิริยาเกิดขึ้นจากข้าราชการหน่วยต่าง ๆ โดยทั่วไป พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้สร้างความเดือดร้อนและให้แกข้าราชการพลเรือนทั่วไปมากกว่าที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนตามเจตนารมณ์ของการตราพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๘ ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งคงเป้าหมายไว้ว่าเพื่อ

๑. เป็นการปรับปรุงข้าราชการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
๒. เป็นการสร้างขวัญ กำลังใจและความตั้งใจในการทำงานให้แก่ข้าราชการ
๓. สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในระบบราชการ
๔. สร้างความผาสุกให้แก่ประชาชน แทนที่ประชาชนที่เคารพ

กระผมเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับก่อให้เกิดผลตรงกันข้ามกับเจตนารมณ์ดังกล่าวโดยสิ้นเชิง กล่าวคือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้เปลี่ยนระบบบริหารราชการจากการจัดแบ่งงานตามลำดับ ชั้น ยศ ที่เรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า แร้งกิลดาสซิทีเคชั่น (rank classification) มาเป็นการจำแนกตำแหน่งเรียกง่าย ๆ ว่า พี.ซี. ย่อมาจากภาษาอังกฤษว่า โพสิชัน กิลดาสซิทีเคชั่น (position classification) ตามแบบอย่างอเมริกา ซึ่งอเมริกาก็ได้เลิกไปแล้ว การเปลี่ยนระบบการบริหารราชการมาใช้ระบบ พี.ซี. นี้ ก่อให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวายเสียขวัญเสียกำลังใจและสร้างความไม่เป็นธรรมให้แก่ข้าราชการจนถึงกับบางกรมบางหน่วยเตรียมที่จะหยุดงานประท้วงก็มี สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะระบบ พี.ซี. ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับลักษณะงานของข้าราชการไทย เพราะวิธีบริหารราชการของไทยไม่ส่งเสริมความชำนาญเฉพาะด้านเช่น อเมริกาเจ้าของ

ระบบ พี.ซี. การปฏิบัติราชการของไทยยังอาศัยความรู้ความชำนาญหลายอย่าง มีทั้งวิชาการและการบริหารปนกันอยู่ไม่ได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด เพราะประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมมีชนบทชนบทเป็นประเทศที่พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งคณะกรรมการจะขอชี้แจงข้อบกพร่องประการสำคัญของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๒ ที่ในระบบ พี.ซี. มาใช้กับราชการไทยก็คือ ก.พ. ซึ่งเป็นผู้จำแนกตำแหน่งให้เหมาะสมกับงานไม่มีเครื่องมือมาตรฐานที่จะใช้ เป็นเครื่องวัดว่าตำแหน่งนั้น มีปริมาณงานและคุณภาพของงานแค่ไหนและเปรียบเทียบกับอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ เครื่องมือที่ ก.พ. ได้กำหนดไว้ที่กระผมได้รับมา ได้กำหนดองค์ประกอบของตำแหน่งที่จะนำมาใช้ในการเปรียบเทียบเพื่อจัดระดับตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ได้กำหนดไว้เช่นนี้กับท่านประธาน ข้อ ๑. ระดับความยากง่ายของงาน อธิบายว่าในการพิจารณาเกี่ยวกับความยากง่ายของงานของ ก.พ. นั้น กระผมจะไม่อ่านทั้งหมด เพราะว่ามันมีมาก แต่จะขออ่านให้เห็นคร่าว ๆ ได้กำหนดไว้ว่าการพิจารณาความยากง่ายของงาน

๑. ในการทำงานในตำแหน่งนั้นต้องใช้การวิเคราะห์หรือวินิจฉัยใคร่ครวญเพียงใด ในการทำงานในตำแหน่งนั้นต้องใช้การตัดสินใจเพียงใด งานในตำแหน่งนั้นมีความยุ่งยากซับซ้อนเพียงใด นี่เป็นตัวอย่างของการวิเคราะห์ความยากง่ายของงาน

๒. เกี่ยวกับการวิเคราะห์ระดับความรับผิดชอบในหน้าที่ อธิบายว่าความรับผิดชอบในหน้าที่นั้นมีมากน้อยเพียงใด มีขอบเขตกว้างขวางเพียงใด ความรับผิดชอบในหน้าที่นั้นมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดในการปฏิบัติหน้าที่นั้น ถ้าตัดสินใจถูกต้องหรือผิดพลาดจะเป็นผลดีหรือผลเสียมากน้อยเพียงใด ถ้าตัดสินใจผิดพลาดยังมีทางตรวจสอบหรือแก้ไขไม่ให้เกิดผลเสียหรือบรรเทาผลเสียได้ในภายหลังเพียงใดหรือไม่ นี่เป็นตัวอย่างที่ ๒

๓. การวิเคราะห์ระดับความรู้ความสามารถหรือความชำนาญงานที่ต้องการอธิบายว่าการทำงานในตำแหน่งนั้น ต้องใช้ความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่องมือมือ หรือหลักปฏิบัติเพียงใด การทำงานในตำแหน่งนั้นต้องใช้ความรู้จากการศึกษาอบรมหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาจากงานมากน้อยเพียงใด

๔. เกี่ยวกับการวิเคราะห์ระดับค่ากับการตรวจสอบ อันนี้กระผมยังไม่เข้าใจ

เลยวาระกับการตรวจสอบอย่างนี้ ไก่ก็บอกรายไว้ว่าในการปฏิบัติหน้าที่นั้นอยู่ภายใต้การสั่งการการกำกับการตรวจสอบหรือการแนะนำของผู้ใดเพียงใดหรือไม่ ในการปฏิบัติหน้าที่นั้นทำตามคำสั่งหรือแบบหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่เพียงใด

๕. การพิจารณาสภาพในการปฏิบัติงาน อธิบายไว้ว่า การทำงานในตำแหน่งนั้นเสี่ยงอันตรายเพียงใดหรือไม่ . การทำงานในตำแหน่งนั้นมีความสะดวกสบายหรือลำบากตรากตรำเพียงใด อันนี้เป็นแนวทางที่จะใช้วิเคราะห์งาน หรือวิเคราะห์ตำแหน่ง และยังได้มีตารางอธิบายเทียบตำแหน่งไว้ให้เห็น ซึ่งในระบบ พี.ซี. ได้กำหนดระดับไว้ ๑๑ ระดับ กระผมจะขอยกตัวอย่างระดับที่ ๑ ที่ใช้เป็นแนวในการวิเคราะห์งาน บอกวาระระดับที่ ๑ ตำแหน่งขั้นต้นของงานไม่ยาก ยังปล่อยเดี่ยวไม่ได้ ระดับที่ ๒ งานเหมือนระดับที่ ๑ ปล่อยเดี่ยวได้ หรือตำแหน่งขั้นต้นของงานค่อนข้างยากอย่างนี้เป็นต้นครับ นี่เป็นวิธีที่จะวิเคราะห์ว่าคนนั้นอยู่ในระดับ ๑ หรือระดับ ๒ ท่านประธานลองถกดูซิครับว่า เราจะใช้เครื่องมือชนิดนี้ไปวัดว่าคนนั้นปล่อยเดี่ยวได้หรือปล่อยเดี่ยวไม่ได้ เขาจัดระดับไว้หมดระดับที่ ๓ ประจำแผนกบอกว่าคุณภาพสูงเทียบกับหัวหน้าหมวดซึ่งคุณภาพไม่สูง หรือเทียบกับผู้อำนวยการกองค่อนข้างยาก ก็สูงพอสมควรหรือเทียบกับนักวิชาการฝึกหัดอย่างนี้เป็นต้น กระผมขออ่านข้ามเลยไปถึงระดับที่ ๕ ระดับรองอธิบดีเทียบกับที่ปรึกษากระทรวง เทียบกับผู้ตรวจราชการกระทรวง เทียบกับผู้เชี่ยวชาญพิเศษ การเทียบระดับอย่างนี้ก็คือการจัดเหมือนเดิมมันเองครับ ท่านประธาน ก็การจัดงานตามวันยกกันเอง กระผมอยากจะขอกราบเรียนท่านสมาชิกถึงเครื่องมือในการวัด ถ้าหากเราใช้เครื่องมืออย่างนี้เป็นเครื่องมือวิเคราะห์งานแล้ว มันไม่เหมือนมาตราพิลึก ถ้ามาตราพิลึกแล้วถ้าเราเองไปวัด ๓๖๕ กิโลกรัม ถ้าหิน ๑ ก้อนหนัก ๑ กิโลกรัม ถ้า ๒ ก้อน ๒ กิโลกรัม เราเอาน้ำหนักมากไปไว้ตำแหน่งที่สูง น้ำหนักน้อยไปไว้ตำแหน่งที่ต่ำ อย่างนี้เราทำได้ถ้าหากเราใช้เครื่องมือพิลึก แต่ว่าเครื่องมืออย่างนั้นมันเป็นเครื่องมือที่ไม่ใช่เครื่องมือมาตรฐาน มันเป็นเครื่องมือวัดนามธรรมซึ่งไม่ว่านุญช์หรือเทวดาก็ไม่สามารถที่จะใช้เครื่องมือนี้ได้ถูกต้องยกตัวอย่างเช่น นักวิเคราะห์งานบุคคลของ ก.พ. ได้ไปวิเคราะห์งานตามอำเภอ เช่นไปวิเคราะห์งานของสมุห์อำเภอหรือของกรมสรรพากร ปรากฏว่าไปก็ไปนั่งคุย นั่งคุยบางทีก็ไปนั่งดื่มสุรา

กับพวกข้าราชการ แล้วก็กลัมนานกว่าคนน้อย ซี. เน้น คนน้อย ซี. นี้ ซึ่งปรากฏว่าในการจัด ซี. นี้สร้างความไม่เป็นธรรมให้กับข้าราชการเป็นอันมาก เพราะว่าเครื่องมือที่ไปนั้นนักวิเคราะห์เองก็ไม่สามารถที่จะใช้เครื่องมือนี้วัดได้ ข้อบกพร่องประการที่ ๒ กระทบท่านประธาน บกพร่องที่นักวิเคราะห์ของ ก.พ. เอง ที่ ก.พ. เรียกว่านักวิเคราะห์งานบุคคล คือนักวิเคราะห์งานบุคคลนี้รับมาจากผู้ที่มีประสบการณ์หรือคุณวุฒิต่าง ๆ กัน ซึ่งเราจะเห็นว่าถ้าหากว่า ก.พ. สามารถจัดนักวิเคราะห์นี้ให้เป็นนักวิเคราะห์จริง ๆ ก็จะเป็นการวิเคราะห์ที่ถูกต้อง แต่ปรากฏว่านักวิเคราะห์ต่าง ๆ เน้น เป็นผู้มีวุฒิปริญญาตรีที่มี กศ.บ. ก็มี วุฒิต่าง ๆ กัน และนักวิเคราะห์เท่าที่กระผมเคยเห็นบางคนไม่ได้เรียนการวิเคราะห์มาเลย แต่ไปวิเคราะห์ว่าคนน้อย ซี. เน้น คนน้อย ซี. นี้ คนน้อยอยู่ระดับนี้ มีข้อบกพร่องมากมายซึ่งข้าราชการได้ส่งตัวอย่างมาให้กระผมเสนอข้าราชการคนหนึ่งอยู่จังหวัดมหาสารคามเป็นพยาบาลโรงพยาบาล ได้ทำงานมาเป็นเวลาถึง ๒๐ กว่าปี ได้เงินเดือน ๑,๓๐๐ กว่าบาท ได้ระดับ ซี. ๑ การวิเคราะห์อย่างนี้เป็นเหตุให้ข้าราชการรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นนักวิเคราะห์เองนี้ถ้าหาก ก.พ. จัดสรรหานักวิเคราะห์ที่เก่งเหมือนเทวดา กระผมก็จะไม่ขอคัดค้านระบบนี้ ข้อบกพร่องประการที่ ๓ ของระบบ พี.ซี. คือระบบ พี.ซี. ที่นำมาใช้นี้ ความจริงเหมาะที่จะใช้ในงานอุตสาหกรรม หรือว่าประเทศที่เป็นอุตสาหกรรมซึ่งมีเทคโนโลยียุ่งยากมากจะเห็นว่า ก.พ. ได้พิมพ์หนังสือขึ้นเกี่ยวกับการจำแนกตำแหน่ง ได้อธิบายถึงวิธีว่าการจัดจำแนกตำแหน่งนั้น ยกตัวอย่างเอาตะปูมากองรวม ตะปูควงบ้าง ตะปูธรรมดามากองรวมกันไว้ แล้วบอกว่าเราจะจัดตะปูนี้ให้เหมาะกับงาน ซึ่งการจัดตะปูนี้การจัดตะปูให้เป็นระเบียบมันง่าย มันไม่เหมือนการวิเคราะห์ตำแหน่งของข้าราชการไทย จะไปเอาตัวอย่างอย่างนี้กระผมเห็นว่าเป็นความผิดขั้น ๆ ที่ไปลอกแบบของฝรั่งมา แล้วก็อยากจะทำจัดไว้ในระบบข้าราชการไทย ซึ่งจะเป็นผลเสียหายต่อประเทศเป็นอันมาก การที่กระผมได้กล่าวมาแล้วเป็นข้อบกพร่องสำคัญของการนำระบบ พี.ซี. มาปฏิบัติไว้ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมจะขอให้เพื่อนสมาชิกที่ร่วมกับกระผมได้ช่วยกันชี้แจงในโอกาสต่อไป ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ นอกจากข้อบกพร่องดังกล่าวข้างต้นแล้ว ข้อบกพร่องที่สำคัญที่สุด

ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนพุทธศักราช ๒๔๘๘ ก็คือกฎหมายฉบับนี้ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๙ มาตรา ๒ ที่ว่า "ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข" และมาตรา ๓ ที่ว่า "อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นแต่โดยบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้" และขัดมาตรา ๒๗ กำหนดไว้ว่า "บุคคลย่อมเสมอภาคกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน" กระผมจะขอชี้แจงให้เห็นชัดว่าขัดกับรัฐธรรมนูญอย่างไร คือพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ให้อำนาจสูงสุดไว้ที่ ก.พ. โดยมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้ใช้อำนาจเหนือกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ และให้อำนาจปลัดกระทรวงกับอธิบดีมีอำนาจสิทธิขาดในการให้ดุลให้โทษแก่ข้าราชการประจำทุกกรณี แต่ในขณะเดียวกันได้ตัดทอนอำนาจของรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบนโยบายของรัฐบาล เพื่อบริหารงานของประเทศชาติ ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนราษฎร การให้อำนาจเช่นนี้เป็นผลเสียหายแก่ประเทศชาติเป็นอันมากเพราะว่าประเทศไทยปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยการให้ประชาชนเลือกผู้แทนของตน มาทำหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล ซึ่งรัฐธรรมนูญก็กำหนดไว้ดีกว่าให้นายกรัฐมนตรีมาจากผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ก็โดยมุ่งหมายจะให้รัฐบาลเป็นของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชนฉะนั้นการตัดอำนาจรัฐมนตรีออกไปจะทำให้ประชาชนไม่มีอำนาจตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรากดังกล่าวข้างต้น แต่กลับให้ข้าราชการประจำขึ้นปลัดกระทรวงและอธิบดีมีอำนาจบริหารราชการอย่างไรก็ได้ ในทางปฏิบัติหากปลัดกระทรวงกับรัฐมนตรีไม่สามารถบริหารงานควบคู่กันไปได้ ก็จะมีผลเสียหายต่อประเทศชาติเป็นอันมากอันจะเป็นผลเดือดร้อนแก่ประชาชนในที่สุด เช่นเมื่อรัฐมนตรีเห็นชอบกพร่องของข้าราชการก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการสั่งการอย่างไร ต้องไล่เบี้ยไปถึงปลัดกระทรวง แล้วปลัดกระทรวงก็ต้องไล่เบี้ยต่อ ๆ ไปจนกว่าจะทราบผล ซึ่งก็ไม่ทราบว่าจะใช้เวลานานเท่าไร ถ้าหากปลัดกระทรวงไม่เห็นด้วยกับรัฐมนตรีก็เห็นจะต้องเสียหายต่อราชการอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น ท่านประธานครับ เรื่องอำนาจนี้เมื่อตกอยู่ในมือใครเป็นแน่ชัดครับ จะทำให้ผู้นั้นชอบใช้อำนาจของตนเอง ยิ่งมีอำนาจก็เล็ดลอดแต่ผู้เดียวแล้ว ย่อมเป็นภัยอย่าง

มหันตภัยต่อสังคมข้าราชการ นี่ก็เนื่องจากการในข้าราชการพลเรือนนั่นเอง พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีบทบัญญัติระบุให้รัฐมนตรีย้ายปลัดกระทรวงไว้เลย จึงนับว่าปลัดกระทรวงมีอำนาจสูงสุดในกระทรวงนั้น หากเมื่อใด ๆ กระทบ ท่านประธาน ปลัดกระทรวงเกิดไม่พอใจรัฐมนตรีก็กระดึบข้าราชการในสังกัดให้ประท้วงขับไล่รัฐมนตรีซึ่งก็ย่อมทำได้ แล้วก็จะเริ่มเกิดต่อประสานกันเป็นอย่างยิ่ง เกี่ยวกับความไม่เสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๐๓ มาตรา ๒๗ ก็คือการจำแนกตำแหน่งของตำแหน่งต่าง ๆ ไปสร้างความสะดวกแก่ตำแหน่งสูง ให้แก่ข้าราชการดังที่ปรากฏว่าข้าราชการตำแหน่งอธิบดีเดียวกันทำงานอย่างเดียวกัน ถูกกำหนดให้อยู่ในระดัหรือที่เรียกว่า ซี. ต่างกัน ดังที่ข้าราชการได้เขียนจดหมายมาออกกับกระผมเป็นจำนวนมากเกือบทุกกระทรวงทบวงกรม ตัวอย่าง บางคนทำงานอธิบดีเกี่ยวกับอยู่ในตำแหน่งคล้าย ๆ กัน แต่ว่าได้ ซี. ต่างกัน เนื่องจากการจำแนกตำแหน่งที่ผิดพลาดของ ก.พ. แล้ว การบังคับบัญชาข้าราชการโดยคน ๆ เดียว มีอำนาจให้ดูให้โทษแก่ข้าราชการของตนแล้ว ย่อมทำให้เกิดการวิ่งเต้นเล่นพรรคเล่นพวกกันได้ง่ายขึ้น อันเป็นการไม่ยุติธรรมและไม่เสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ ท่านประธานเถิดการพ. และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จากข้อบกพร่องและเสียหายต่าง ๆ ที่กระผมได้กล่าวมาแล้วนั้น ก็ย่อมจะเป็นการเพียงพอที่จะให้สภานี้ได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญที่จะเป็นผลเสียหายต่อการบริหารราชการแผ่นดินในทางปฏิบัติเป็นอันมาก กระผมและคณะจึงได้ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. โดยมีหลักการว่า ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๔ และได้ให้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๕ แก่ไขเพิ่มเติมถึงกล่าวแล้วมาไว้บังคับแทน พระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญที่จะเป็นผลเสียหายต่อการบริหารแผ่นดิน กระผมจึงขอเสนอให้ยกเลิกและขอเรียนท่านสมาชิกว่า การให้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๕ นั้น กระผมได้แยกข้าราชการการเมืองกับข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ซึ่งได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๕ นี้ เพราะว่ามีพระราชบัญญัติเกี่ยวกับระเบียบข้าราชการทั้งสองโดยเฉพาะอยู่แล้วกระผมไม่ขอประทานกราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า เราจะขอให้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งมีข้อบกพร่องมากมาย ไม่ทำให้ระบบราชการมีประสิทธิภาพ สร้างความไม่เป็นธรรมให้กับข้าราชการ ทำให้ข้าราชการขวัญเสียหมดกำลังใจเกิดความระส่ำระสาย ไม่เป็นอันที่จะทำงานอย่างปกติสุข กระผมมีความเชื่อมั่นว่าหากยังปล่อยให้พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับต่อไป ย่อมจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติเป็นอันมาก และจะมีผลกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัย และความมั่นคงของประเทศชาติในอนาคตอีกด้วย ถ้ายังใช้พระราชบัญญัตินี้มาแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตรา ก็จะไม่เป็นผลทางที่ดีที่จะเรียกขวัญข้าราชการที่เสียกำลังใจให้กลับคืนมาได้ ทางออกที่ดีที่สุด กระผมใคร่ขอเสนอท่านสมาชิกได้โปรดช่วยยกฐานะพิจารณายกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ เสียแต่บัดนี้ และขอให้โปรดนำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ซึ่งเคยใช้กันอยู่เดิมาปรับใช้ต่อไป กระผมใคร่ขอความกรุณาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ขอให้โปรดสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ที่กระผมและคณะเสนอด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการเรียกขวัญและกำลังใจให้กับข้าราชการพลเรือนทั่วประเทศ ประมาณ ๓ แสนคนที่กำลังรอคอยความหวังนี้อยู่เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ และความสุขของประชาชนเป็นสำคัญ ขอขอบพระคุณครับ

นายปิยะ อังกินันท์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ และเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ผม ปิยะ อังกินันท์ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบุรี สังกัดพรรคชาติไทย ผมใคร่ขอประธานอนุญาตอภิปรายและประกอบร่างพระราชบัญญัติยกเลิก พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของสภา ผมใคร่ขอทราบเรียงถึงแนวความคิดในการจะนำระบบการปกครองบริหารบุคคลแบบ พี.ซี. หรือระบบการจำแนกตำแหน่งมาใช้ในโรงงานของข้าราชการฝ่ายพลเรือนในประเทศ เริ่มต้นกันมาอย่างใดมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการประการใด จนกระทั่งในที่สุดได้มีการตรากฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ออกมาใช้บังคับเพื่อท่านประธานได้โปรดทราบ คือเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๐ สำนักงาน ก.พ. ได้ส่งแบบสอบถามหรือตอบคำถามคำตอบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบ ปัญหาอุปสรรค ตลอดจนข้อความขอทราบความคิดเห็นจากบรรดาข้าราชการเกี่ยวกับเรื่องการจัดปัญหาารวมทั้งการ

ปฏิรูปงานใหม่ให้ดีขึ้น แล้วให้ส่งแบบสอบถามนั้นคืนไปยังสำนักงาน ก.พ. ในทางนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้แนบเอกสารเกี่ยวกับเรื่องการจัดตำแหน่งหรือระบบ พ.ช. ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของข้าราชการด้วย ในระยะนั้นทำได้เพียง ๕๐ กรมเศษเท่านั้น หลังจากนั้นประมาณเกือบ ๒ ปีเศษ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอขออนุมัติคณะรัฐมนตรีในสมัยจอมพล ถนอม กิตติขจร ให้สำนักงาน ก.พ. เป็นส่วนราชการเพื่อทดลองใช้ระบบบริหารงานบุคคลแบบ พ.ช. คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วอนุมัติให้ดำเนินการได้ ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๐๘ หลังจากที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้สำนักงาน ก.พ. เป็นหน่วยงานที่ทดลองใช้ระบบ พ.ช. แล้วปีเศษ สำนักงาน ก.พ. ก็ได้เสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีอีกเพื่อขออนุมัติใช้ระบบ พ.ช. บังคับข้าราชการพลเรือนโดยทั่วไป ซึ่งคณะรัฐมนตรีในสมัยนั้นพิจารณาแล้วเห็นชอบและให้สำนักงาน ก.พ. ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายใน ๒ ปี ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ สำนักงาน ก.พ. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่หรือฉบับที่กำลังใช้กันอยู่ในขณะนี้ไปให้คณะรัฐมนตรีในสมัยนายสัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรีพิจารณา คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ได้ส่งเรื่องไปให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาคำใบ้การต่อไป ในขณะที่ร่างกฎหมายของสำนักงาน ก.พ. กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น นายใหญ่ ขอโทษนะครับ ที่ผมขอเอ่ยชื่อท่านผู้มีเกียรติ นายใหญ่ ศุภิสราต และนายอมร จันทรมานนท์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติก็ได้เสนอร่างกฎหมายข้าราชการพลเรือนฉบับที่ผมกำลังเสนอขอยกเลิกนี้ไปให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ในที่สุดก็ได้ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ แล้วตราออกมาเป็นกฎหมายใช้บังคับ เมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๑ ท่านประธานสภาที่เคารพ นี่คือการขึ้นตอนแห่งความเป็นมาของการตรากฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน ปี พ.ศ. ๒๕๑๑ สำหรับประโยชน์หรือเจตนาคอนcreteที่แนบแฝงอยู่ในร่างของกฎหมายฉบับนี้ ก็คือสำนักงาน ก.พ.

ประการแรกโดยบทบัญญัติ มาตรา ๑๒ ได้กำหนดให้สำนักงาน ก.พ. เป็นส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี กล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือสำนักงาน ก.พ. ได้รับการยกฐานะให้เป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่าสำนักงานปลัดกระทรวงนะครับ

ประการที่ ๒ ตำแหน่งเลขาธิการ ก.พ. ตามกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน

ปี ๒๔๕๓ นั้น กำหนดให้เทียบเท่าตำแหน่งเกษียณดีเท่านั้น แต่ภายหลังจากที่ได้มีการตรา กฎหมายฉบับนี้ ออกมาใช้บังคับเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๔ แล้วได้มีการออกกฎ ก.พ. เทียบตำแหน่งเลขาธิการ ก.ช. ใหม่เป็นเทียบเท่าชั้นระดับปลัดกระทรวง

ประการที่ ๓ สำนักงาน ก.พ. ต้องการเป็นใหญ่เหนือข้าราชการพลเรือนซึ่ง จะเห็นได้จากบทบัญญัติในมาตรา ๑๒ ว่า ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน โดยมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการพลเรือน นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลอย่าง กว้างขวางในการพิจารณากำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนอีกด้วย ดังปรากฏตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๖ ซึ่งผมไม่ทราบว่ ก.พ. จะใช้อะไรมาเป็น มาตรฐานประกอบการพิจารณาในการจะกำหนดว่าตำแหน่งนั้นมีลักษณะของงานไม่ยาก ค่อนข้างยาก หรือคุณภาพของงานไม่สูงนัก สูง ๆ มากเป็นพิเศษ และอื่น ๆ แม้จะได้อำนาจ มาแล้วแต่ยังไม่กล้ารับเรียนให้ทราบแล้ว แต่พวกที่เป็นตัวตั้งตัวตีในสำนักงาน ก.พ. ซึ่งคบคิด กันนำเอาระบบ พี.ซี. มาใช้ก็ยังหาโดยุติการแสวงหาอำนาจกันไม่ และสร้างอิทธิพลให้ แก่สำนักงานของตนเอง คิดต่อไปอีกว่าทำอะไรสำนักงาน ก.พ. ซึ่งมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นหัวหน้าจะได้มีอำนาจเหนือฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล ดังนั้นมาตรา ๕๓ จึงได้ถูกเขียน ออกในรูปที่เห็นได้ดังนี้ " มาตรา ๕๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษสั่งให้ออกจากราชการ หรือดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ. พิจารณา เห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุม ดูแลให้กระทรวงทบวงกรมปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความ เป็นธรรมก็ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ตามความจำเป็น โดยจะ สอบสวนเองหรือตั้งคณะกรรมการสอบสวนแทนก็ได้" มาตรานี้แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้งว่า เลขาธิการ ก.พ. อยู่เหนือรัฐมนตรีทุกกระทรวง กล่าวคือจะลดโทษหรือเพิ่มโทษหรือ นิรกรรมโทษให้ใครก็ได้ ถ้า ก.พ. มีความเห็นแตกต่างจากรัฐมนตรีเจ้ากระทรวงหรือ ปลัดกระทรวง และเมื่อ ก.พ. มีความเห็นยุติประการใดแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีสั่งการ ให้เป็นไปตามมติของ ก.พ. โดยนายกรัฐมนตรีไม่มีอำนาจหักทวงหรือยับยั้งแต่ประการใด ขอให้ท่านสมาชิกได้โปรดดูมาตรา ๑๐๔ ด้วย จริงอยู่ นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ก.พ.

ดังที่ไ้ระบุไว้ในมาตรา ๖ แต่ก็มีสิทธิมีเสียงเพียงเสียงหนึ่งเท่านั้น เท่ากับเลขาธิการ
 ก.พ. เพราะตามบรรทัดท้ายของมาตรานี้ได้กำหนดให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดย
 ตำแหน่งด้วย ความจริงแล้วควรจะมีฐานะเป็นเพียงเลขานุการของกรรมการ ก.พ. ก็เพียง
 พอแล้ว ฉะนั้นพรรคพวกของเลขาธิการ ก.พ. ซึ่งเป็นกรรมการ ก.พ. มีจำนวนมากกว่า
 นายกรัฐมนตรีก็ต้องยอมโดยปริยาย และในกรณีที่นายกรัฐมนตรีมีคำสั่งตามมติ ก.พ. ไป
 ประการใด ทุกกระทรวงทบวงกรมก็ต้องปฏิบัติตาม แม้ว่าข้าราชการพลเรือนที่ถูกกล่าวหา
 ผู้นั้นจะได้ออกจากราชการไปแล้วก็ตาม ยกเว้นกรณีเดียวคือตาย ไปรูด มาตรา ๕ และ
 มาตรา ๔๕ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อกฎหมายฉบับนี้เขียนไว้อย่างนี้ ความรับผิดชอบ
 ทางแพ่ง ทางอาญา นายกรัฐมนตรีจะต้องตกเป็นจำเลยแต่คนเดียวในลักษณะการจำยอม
 เนื่องจากมีฐานะเป็นประธาน ก.พ. สรุปแล้วเลขาธิการ ก.พ. ย่อมมีอำนาจเหนือฝ่าย
 บริหารหรือคณะรัฐมนตรีทั้งหมดตามกฎหมายฉบับนี้ ที่ร้ายที่สุด สำนักงาน ก.พ. สร้าง
 ความแตกแยกในวงข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำ จะเห็นได้จากในหนังสือ
 ที่ผมถืออยู่ในมือนี้ สำนักงาน ก.พ. ได้เขียนสาระสำคัญของกฎหมายไว้เป็นข้อหนึ่งเดียว
 ว่า แยกข้าราชการการเมืองมิให้กาวลายข้าราชการประจำมากเกินไป การเขียนเช่นนี้
 ผมเห็นว่ารัฐบาลควรตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำนักงาน ก.พ. ได้แล้ว ท่านประธาน
 ที่เคารพ ขอเขียนนี้เขียนในหนังสือที่สำนักงาน ก.พ. พิมพ์แจก ผมอยากให้เลขาธิการ
 ก.พ. รายงานรัฐบาลว่าข้าราชการการเมืองกาวลายข้าราชการประจำอย่างไร การ
 เขียนเช่นนี้ทำให้เกิดการแบ่งเขาแบ่งเรา แบ่งพวกแบ่งข้าราชการการเมืองออกเป็น
 พวกหนึ่ง แบ่งข้าราชการประจำออกเป็นพวกหนึ่ง สำนักงาน ก.พ. มาเป็นเสียเอง
 เสนอแหละ ท่านที่เคารพ ประการต่อไป พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
 พ.ศ. ๒๕๔ ให้ใช้ในปัจจุบันนี้ เวลาดลงโทษข้าราชการสถานหนัก คือไล่ออก ปลดออก
 ให้ออก เอาข้าราชการการเมืองระดับสูงรับผิดชอบใคร ท่านทราบไหมนายกรัฐมนตรี
 ครับ ซึ่งเป็นนักการเมืองรับผิดชอบ โดยนั่งเก้าอี้เป็นประธาน ก.พ. เขาอ้างว่าท่าน
 นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้ารัฐบาล แต่ความจริงแล้ว ยืนมือท่านนายกรัฐมนตรีไปลงโทษ
 ข้าราชการประจำสถานหนักเสียด้วย แต่ระดับกระทรวงเขาไม่ยกเห็นะครับว่า รัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงเป็นหัวหน้าระดับกระทรวง กลับไปให้ปลัดกระทรวงเป็นหัวหน้าระดับ
 กระทรวง อ้างว่าให้ข้าราชการประจำเป็นหัวหน้าปลัดกระทรวง ท่านประธานที่เคารพ
 เราข้างเข้าใจเขียนจริง ๆ นะครับ ก.พ. เน้นกับต่อไปพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
 พ.ร.บ. ๒๕๔๒ บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ ให้อำนาจ ก.พ. กว้างขวางมาก แต่ ก.พ.
 ไม่เคยใช้อำนาจของ ก.พ. ในทางที่เป็นประโยชน์แก่ข้าราชการเลย ผมขอยกตัวอย่าง
 เช่นหน้าที่รายงานคณะรัฐมนตรีเรื่องสวัสดิการของข้าราชการ ก.พ. ไม่เคยรายงานเลย
 สำนักงาน ก.พ. ปลอบยให้มีการสอบสวนข้าราชการอย่างไม่เป็นธรรม บางรายถูกสอบสวน
 ถึง ๑๐ ปียังไม่สำเร็จ บางรายถูกสอบสวนเงินเดือนก็ไม่ได้อื่น ไม่มีความดีความชอบ
 จนเกษียณอายุข้าราชการก็ยังสอบไม่เสร็จ ต้องให้ออกจากราชการเพราะครบเกษียณอายุ
 แล้วปลอบยให้มีการตั้งหน่วยราชการเกือบทั่วประเทศ เช่นศูนย์บาง สถาบันบาง สำนักงาน
 บาง ล้วนแต่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และสร้างความยุ่งยากให้แก่ข้าราชการที่ปฏิบัติงาน
 ในด้านการจัดสรรงบประมาณข้าราชการ เช่น ค่าเช่าบ้านไม่พอ ค่าเลี้ยงชีพไม่พอเงินเดือน
 ไม่พอรับประทานและเลี้ยงครอบครัว ก.พ. ไม่เคยเสนอคณะรัฐมนตรีหรือเสนอแนะรัฐบาล
 ใดๆอย่างหนึ่งเลยกล่าวมานี้เป็นเพียงส่วนน้อย ข้าราชการปัจจุบันมีความเดือดร้อนมากกว่านี้
 หลายเท่า แต่ ก.พ. ไม่เคยเอาใจใส่ไม่เคยสนใจเลย ไม่เคยจัดระบบงานให้ทันกับ
 การพัฒนาประเทศทั้งงานด้านฯ และกลับแสวงหาอำนาจด้วยการจัด พี.ซี. บ้าง รวมการ
 สอบบรรจุมาไว้เสียที่ ก.พ. บ้าง อ้างว่าเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ไม่เล่นพรรคไม่เล่น
 พวก สำนักงาน ก.พ. ก่อความวุ่นวายที่สุดในวงข้าราชการ เรียกว่าทางหน่วยงานไม่มี
 ประสิทธิภาพ แทนที่จะชี้แจงข้าราชการและประชาชนให้เข้าใจว่าระดับ พี.ซี. ๑๑ ระดับ
 มีขั้นเงินเดือนทั้งหมด ๔๕ ขั้น แต่ไม่ทำ เขียนจดหมายไม่เป็น ทำให้มองเห็นว่า พี.ซี.
 มีขั้นเงินเดือนถึง ๓๓๓ ขั้น ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกวุฒิสภา ก.พ. จัดระบบ
 ข้าราชการที่โง่เขลาเกิดการโกลาหลกัทั้งประเทศทุกที่ไปเลย เท่าที่กะผมจำได้จะ
 เห็นว่าจากความบกพร่องต่าง ๆ การขาดความรอบรู้ และการปฏิบัติงานด้านฯของ ก.พ.
 นี้เองทำให้หน่วยราชการต่าง ๆ แยกออกไปเป็นส่วนของตัวเอง เช่น ครูสภาก็ไปควบคุม
 ข้าราชการครู ทำให้มีปัญหามากมายในวงการข้าราชการครูข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ

ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ ข้าราชการครูเทศบาลขึ้นกับกระทรวงมหาดไทย ข้าราชการครู
กรุงเทพมหานครขึ้นกับกรุงเทพมหานคร ข้าราชการอัยการไม่ขึ้นกับ ก.พ. ข้าราชการ
มหาวิทยาลัยไม่ขึ้นกับ ก.พ. ข้าราชการตำรวจไม่ขึ้นกับ ก.พ. ยุงกรับยุง ยุงจริง ๆ
กรับท่านประธาน เกิดมาเป็นข้าราชการไทยนี้แล้วไอ้ตัวยุงก็ถือ ก.พ. นี่เองกรับ ท่าน
ประธานกรับ ประการต่อไปการกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ นี้ ก.พ. เรียกว่าวิธีใหม่
ความจริงแล้วไม่ใช่วิธีใหม่แต่ประการใดเลย การบรรจุแต่งตั้งข้าราชการความจริงทำมา
เป็นเวลาหลายสิบปีแล้ว โดยกำหนดตำแหน่งและวุฒิของผู้เข้ารับราชการอยู่แล้ว และที่
เรียนจบมาใหม่ไม่ได้มีอะไรพิสดาร เขียนกว้างจนแทบจะไม่รู้ว่าระเบียบคืออะไร การ
กระทำตำแหน่ง การกำหนดตำแหน่งจึงอยู่ที่ความพอใจของ ก.พ. เช่นความชำนาญ
ก่อนข้างสูง ความชำนาญก่อนข้างต่ำ เป็นต้น คนอื่นจัดไม่ได้ แต่ ก.พ. แห่งเดียวจัดได้
ท่านประธานที่เคารพครับ สำนักงานที่เก่งที่สุดในประเทศไทยคือสำนักงาน ก.พ. รัฐบาล
ทุกชนิด รัฐบาลทุกอาชีพ สามารถจัดความสามารถของข้าราชการได้ตั้ง ๑ แสน ๔ แสนคน
เก่งจริง ๆ กรับท่านประธานสามารถกำหนดตำแหน่งให้ทุกตำแหน่งทุกระดับทุกชั้นเงินเดือน
พิจารณาได้แม้กระทั่งร่างบัณฑิตรับเป็นวิศวกรความสำเร็จ พี. เอช. ที. ทางวิศวกรรมว่าเป็น
ผู้สำเร็จปริญญาเอกทางปรัชญาก็เพราะคำว่า พี. เอช. ที. มาจากคำว่า คอกเตอร์
ออฟ ฟิโลโซฟี (Doctor of Philosophy) และแปลเป็นภาษาไทยว่า ปริญญาเอก
ทางปรัชญามันเป็นงานนี้แหละครับ เป็นไปแล้วด้วยท่านประธานครับ เพราะ ก.พ. ท่านเก่ง
เกินมนุษย์เกินไป ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุ้มเหตุผลที่ผมได้
กราบเรียนต่อสภานี้ ผมขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ช่วยกันแก้ไขความเดือดร้อนของ
ข้าราชการทั้งประเทศและประสานสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำ
ให้มีภาพพจน์ที่ดีขึ้นครับ ตลอดเวลา ๔๓ ปีนี้ครับที่ผ่านมาเราปกครองกันมาโดยข้าราชการ
ปกครองทั้งนั้น เราจะมีสมาชิกสภานิติบัญญัติส่วนใหญ่แล้วก็เป็นข้าราชการประจำทั้งนั้น
แต่พอประธานสงัดตัวแทนของเขาเข้ามาปกครองจะมาลิตรอนอำนาจของประธานได้อย่างไร
ท่านประธานที่เคารพ ผมจึงขอกราบเรียนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ทราบไว้ด้วยนะครับ
แล้วก็ถ้าหากว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นด้วยกับการที่ผมเสนอให้ยกเลิกพระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๘ แล้วก็เอาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๙ มาใช้เหมือนเดิมครับ ก็ขอให้ได้รับการสนับสนุนด้วยครับ
ผมขอขอบพระคุณมากครับ

นายโสภณ วัชรสินธุ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ
วัชรสินธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ อันที่จริง
กระผมในนามของพรรคประชาธิปัตย์ได้เสนอร่วมกับคุณเทือกพงษ์ ไชยนันท์ คุณสนิท
กุลเจริญ คุณอำนาจ สุวรรณศิริ แล้วก็คุณว้าง ลัทธพิพัฒน์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้
ฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอภิปรายและยกเหตุผลประกอบในการที่จะยกร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๘ กระผมเห็นด้วยในหลักการที่จะให้ความเป็น
ธรรมแก่ข้าราชการที่จะยกฐานะข้าราชการที่จะให้ข้าราชการมีสวัสดิการดีขึ้น แต่ท่าน
ประธานที่เคารพครับ การที่เราจะตัดสินใจขอเสนอของร่างพระราชบัญญัตินี้
จะถูกต้อง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมคิดว่าเป็นการตัดสินใจไม่ค่อยรัดกุมมากนัก สำหรับ
กระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย กระผมก็มีเหตุผล แต่บังเอิญกระผมเป็นสมาชิก
ฝ่ายค้านมีเสียงข้างน้อย ดังที่กระผมได้กราบเรียนท่านประธานในเช้าวันนี้แล้วว่า
ประชาธิปัตย์นั้นไม่ใช่เคารพแต่เสียงข้างมากอย่างเดียว แต่ในขณะเดียวกันเราต้องยอมรับ
ฟังความคิดเห็นเสียงข้างน้อยด้วย บางทีเราอาจจะมีเหตุผล เราจะให้เหตุผลที่ถูกต้อง
ท่านประธานที่เคารพ การตัดสินใจยุติจะได้มีความสมบูรณ์มากขึ้น สิ่งไหนที่ไม่ดีเราก็อาจจะ
แก้ไข สิ่งไหนที่ดีเราควรที่จะเก็บเอาไว้ แล้วเราเอาสิ่งที่ดีที่เราคิดว่านี่ดีสมกลมกลืน
เข้าไปเราจะได้ข้อยุติ จะได้ร่างพระราชบัญญัติที่เหมาะสมยิ่งขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ
อย่างท่านสมาชิกผู้มีเกียรติผู้เสนอคนแรก ขอประธานไทย ที่ต้องเอ่ยนาม คุณทินกร
ปรีขันธ์ได้กล่าวโจมตีระบบ พี.ซี. ซึ่งกระผมขอทำความเข้าใจต่อประธานสภาและต่อเพื่อน
สมาชิกผู้มีเกียรติในที่นี้ด้วยว่า ระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้นกับระบบ พี.ซี. นั้นมัน
คนละอย่างกันครับ พี.ซี. เป็นส่วนหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ กระผมอาจจะเข้าใจเจตนา
ในการที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ พ.ศ. ๒๕๔๘ นี้ อาจจะไม่ได้ให้อำนาจแก่ข้าราชการ
การเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐมนตรี แต่กระผมได้เสนอแก้ไขมาตรา ๔๔ โดยให้มี

การวางดุล เช็ก แอนด์ บาลานซ์ (check and balance) กันระหว่างอำนาจต่าง ๆ
 ระหว่างข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง มันเป็นความจำเป็นที่สุดครั้งที่ฝ่าย
 การเมืองและข้าราชการประจำต้องมีส่วนหนึ่งที่เชื่อมอยู่เพราะฉะนั้นการบริหารประเทศชาติ
 บ้านเมืองในฐานะเป็นฝ่ายบริหารนั้นจะไม่บรรลุผล ถ้าไม่มีส่วนเชื่อมลิงเกจ (linkage)
 อันนี้ครับ ท่านประธานที่เคารพ ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึงระบบข้าราชการซึ่ง
 เขาเรียกว่า แร้งค์ คลาสสิฟิเคชัน (rank classification) นั้น กระผมคิดว่า
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านนั้นได้ยอมรับด้วยบุคคลใดพิจารณาที่จะนำเอาระบบ ซึ่งอาจจะเป็น
 ระบบอุปถัมภ์ ซึ่งภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า แพตโรเนจซิสเต็ม (patronage system)
 หรือเนปอติซึม (nepotism) ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมถึงแม้จะไม่เคย
 รับราชการมาก่อน แต่กระผมไม่ชอบใจเป็นอย่างยิ่ง ที่กระผมกล่าวนี้กระผมไม่ได้โจมตี
 ข้าราชการเป็นรายบุคคล หรือกระผมไม่ได้โจมตีหรอก แต่กระผมโจมตีระบบ กระผม
 ไม่ชอบระบบอุปถัมภ์ครับ กระผมชอบในระบบคุณธรรมหรือเมอร์ริต ซิสเต็ม (merit
 system) เราคงพิจารณา ไม่ใช่เล่นพรรคเล่นพวกกัน คงพิจารณาความสามารถ
 ภูมิปัญญา ประสบการณ์ แล้วเอากรรมการตัดสินคือเหตุผล ท่านประธานที่เคารพครับ
 ส่วนเรื่องของระบบการจำแนกตำแหน่ง พี.ซี. หรือโพสิชัน คลาสสิฟิเคชัน (position
 classification) นี้ครับมีส่วนซึ่งเราน่าจะนำมาพิจารณาตามหลักเกณฑ์ของระบบ
 พี.ซี. นี้เขาถือหลัก ๓ ประการ ถ้ากระผมจำไม่ผิด คือเอาหน้าที่ ด้วตี (duty) ความ
 รับผิดชอบ เรสโพนซิบิลิตี (responsibility) และความยากง่ายของงาน ดิฟฟิคัลตี
 (difficulty) ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมว่าเราพอเสียที่ได้หรือยังที่เราติดอยู่
 กับตัวบุคคล ติดอยู่กับระบบอุปถัมภ์ เรามารับราชการด้วยการแข่งขันในด้านความรู้ความ
 สามารถประสบการณ์ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมในเรื่องเกี่ยวกับข้าราชการ
 การเมืองและข้าราชการประจำนั้น กระผมมีความเห็นอย่างยิ่ง ดังที่กระผมได้กราบเรียน
 ท่านประธานไปแล้วว่า มาตรา ๔๔ ที่กระผมได้แก้ไขนั้นทำให้ฝ่ายบริหารได้มีโอกาสที่จะ
 มีสายการบังคับบัญชา ที่จะมโนบายที่จะให้ข้าราชการประจำซึ่งทำงานประจำเป็น
 วัฏนิเทศ (routine task) นั้น ได้ปฏิบัติราชการให้ลุล่วงตามนโยบายของรัฐบาล

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมคิดว่าเพื่อนสมาชิกหลายท่านในพรรคประชาธิปัตย์ก็ดีและเพื่อนสมาชิกร่วมพรรคคนอื่นก็ดี กระผมคิดว่าคงจะมีความคิดเห็นซึ่งกระผมอาจจะพูดคนเดียวแล้วอาจจะรวบรวมรักษาจะใช้อ่านแจกจ่ายกันไป ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากฟังความคิดของคนอื่น ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านอื่นขอให้ใช้ความคิดและให้เหตุผลกระผมยอมรับความคิดเหตุผลที่ดี กระผมไม่ถือรั้น กระผมอยากฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายให้ข้อคิดเห็น แล้วกระผมจะนั่งแล้วฟังด้วยความเคารพ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอจบเพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณมาก

นายสุทิน ใจจิต (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทิน ใจจิต ผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร พรรคเกษตรสังคม กระผมขอประธานกราบเรียนขอบคุณท่านประธานที่กรุณาให้กระผมมีโอกาสได้ขึ้นมาพูดวิเคราะห์ปัญหาของประเทศชาติ เกี่ยวกับระบบราชการการเมืองไทยในวันนี้ วันที่ทางฝ่ายสหพรรค ซึ่งมีคุณทินกร ปรีชพันธุ์และคุณปิยะ อังกินันท์ ได้เสนอพระราชบัญญัติเข้ามา ๒ ฉบับ ฉบับแรกคุณทินกรเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ส่วนคุณปิยะ อังกินันท์นั้น เสนอยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่นี้เราก็ต้องมาวิเคราะห์กันเสียก่อนว่าทำไมท่านทั้งสองจึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ท่านคงได้ติดตามความเคลื่อนไหวทั้งทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ และตัวบุคคลมาแล้ว หลังจากที่ ก.พ. หรือเราเรียกกันว่าคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ซึ่งทำหน้าที่นี้เกี่ยวกับ พับลิก แอดมินิสเตรชัน (Public administration) หรือว่าการบริหารงานรัฐทั้งหลายเหล่านี้ได้ใช้พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๘ มาเพียงเวลาไม่นานนักก็มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันกว้างขวางทั่ว ๆ ไป กระผมในฐานะที่ไม่ใช่ข้าราชการและไม่ใช่มหาชิกพรรครัฐบาล ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับคณะรัฐมนตรีคนใด ซึ่งมีอำนาจทางการเมือง และก็ไม่มีพ่อแม่ญาติตายคนไหนซึ่งเป็นข้าราชการผู้ใหญ่ที่จะได้ประโยชน์จากการใช้ระบบ พี.อี. นี้กระผมในฐานะตัวแทนปวงชนชาวไทย กระผมพูดวันนี้จะไม่ต่อสู้เพื่ออำนาจของฝ่ายข้าราชการประจำ หรือฝ่ายข้าราชการการเมือง กระผมจะพูดในฐานะต่อสู้เพื่อให้ประชาชนคนไทยได้รับอำนาจของตน และได้รับประโยชน์

จากข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำ ท่านประธานที่เคารพ เราสองทบพวน
กันดูว่าระบบข้าราชการการเมืองไทยในปัจจุบันนี้พร้อมที่จะรับเอาระบบ พี.ซี. ซึ่งประกาศ
ใช้อยู่หรือไม่ ปัญหาความขัดแย้งในขณะนี้ เหตุที่เอาระบบ พี.ซี. มาใช้ฝ่ายประจำ
ก็ไม่ต้องการจะให้พนักงานการเมืองบางท่านหรือบางกลุ่มใช้อิทธิพลทางการเมืองเข้ามาก้าวก่าย
ในราชการประจำ ฝ่ายข้าราชการการเมืองก็เถียงว่าถ้าไม่ให้ข้าราชการการเมืองมีคุณสมบัติ
มีโทษแก่ราชการประจำแล้วจะปฏิบัติตามนโยบายได้อย่างไร กระผมเห็นว่าความจริง
ระบบ พี.ซี. นั้นมีส่วนอยู่มาก แต่ส่วนดีของระบบ พี.ซี. นั้น กระผมเห็นและวิเคราะห์โดย
ชัดแจ้งแล้วว่ยังไม่สามารถจะนำมาใช้กับระบบข้าราชการการเมืองไทยในปัจจุบันนี้ได้ทำไม
กระผมจึงพูดเช่นนั้น ประการแรกระบบ พี.ซี. ที่จะเอามาใช้นั้นครับ ถ้าเราแยก
ข้าราชการประจำออกไปโดยเด็ดขาด ข้าราชการการเมือง รัฐมนตรีไม่สามารถเป็นคุณ
เป็นโทษต่อชาติหรือปลัดกระทรวงโดยตรงได้ ปัญหาหนึ่งมีอยู่ว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบต่อ
ประชาชน ข้าราชการการเมืองก็รับผิดชอบต่อประชาชน ข้าราชการประจำอ้างว่ารับ
ผิดชอบต่อประชาชน ใครรับผิดชอบกันแน่เรามาดูข้าราชการประจำเสียก่อน ข้าราชการ
ประจำในปัจจุบันนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์กันมากมายนะครับ ปฏิบัติงานล่าช้า บางส่วน
อาจจะก็แะส่วนใหญ่มากปฏิบัติงานล่าช้า เล่นพรรคเล่นพวกกัน ข้าราชการไทยชั้นผู้ใหญ่
ส่วนมากยังไม่มีคุณธรรมพอที่จะนำเอาระบบ พี.ซี. เข้ามาใช้ได้ ทำไมกระผมจึงพูดเช่นนั้น
เราเป็นผู้แทนราษฎรจำนวนมากคงจะได้รับการร้องเรียนจากราษฎรทั้งหลายถ้าข้าราชการ
ไทยรับผิดชอบต่อประชาชนสักหน่อยหนึ่งเราคงไม่ได้รับการร้องเรียนมากกว่านั้น ความ
จริงนั้นในระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นประชาชนต้องเป็นใหญ่แน่ อำนาจอริ
ต้องมาจากประชาชน ข้าราชการในปัจจุบันนี้ไม่ได้รับผิดชอบต่อประชาชนโดยตรง กระผม
จะยกตัวอย่างให้ฟังง่าย ๆ ผู้ว่าราชการจังหวัดมักจะได้รับผิดชอบต่ออธิบดี นายอำเภอกลับไป
รับผิดชอบต่อผู้ว่าราชการจังหวัด ความจริงนะครับนายอำเภอต้องรับผิดชอบต่อประชาชน
คณะกรรมการสภาตำบล ผู้ใหญ่บ้าน กำนันเขาเห็นความเดือดร้อนของราษฎร เขามานอก
นายอำเภอ นายอำเภอต้องไปบอกผู้ว่า ว่าราษฎรเขาต้องการอย่างนี้ ผู้ว่า จะต้อง
ไปบอกอธิบดีนะครับ ให้จัดการให้เขาถ้ามันไม่ผิดบทกฎหมาย แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ ผู้ว่า ฯ

ไปประชุมนายอำเภอ ท่านทั้งหลายคงได้ยินกับหูเป็นส่วนมาก นี่ข้าราชการทั้งหลาย
 ครุทั้งหลาย ท่านว่า ๆ ท่านว่าอย่างนี้ ครุทองเอาอย่างนั้นมันเป็นอย่างนั้นหรือยกตัวอย่าง
 ง่าย ๆ ก็เอาอย่างนี้แล้วกัน สมมุติว่าเย็นนี้มันงาน วันนี้เป็นงานทำบุญวันเกิดว่า ๆ หรือ
 ลูกสาวว่า ๆ แต่งงาน แล้วอีกงานหนึ่งเป็นงานของราษฎรซึ่งเขาจะพัฒนาถนนเขาขอเชิญ
 นายอำเภอไปประชุม จะมีนายอำเภอในเมืองไทยสักกี่คนที่ไปงานพัฒนาถนน กระผมว่า
 นายอำเภอส่วนใหญ่ไปบ้านว่า ๆ ทั้งนั้น กระผมว่าอันนี้แหละครับ คือข้าราชการไทยใน
 ปัจจุบันนี้ยังไม่รับผิดชอบประชาชนโดยตรง กระผมจึงคิดว่าถ้าเราเอาระบบ พี.ซี. มา
 ใช้แล้ว ใครเล่าจะเป็นผู้รับผิดชอบประชาชน ประชาชนเลือกผู้แทนเข้ามา มาถึงจุดนี้
 แล้วครับ ขอภัยจะต้องขอเวลาสักนิดหนึ่ง ผู้แทนไปเลือกคณะรัฐมนตรีเข้าไปนะครับ คณะ
 รัฐมนตรีต้องรับผิดชอบต่อสภา รับผิดชอบต่อนโยบาย ผู้แทนต้องรับผิดชอบต่อประชาชน
 ถ้าทำไม่ได้ตามนั้นประชาชนลงโทษ คือไม่เลือกท่านเข้ามาอีก รัฐบาลชนิดนี้ก็ไม่อีก
 แต่ข้าราชการใครลงโทษได้ เหตุที่ว่า ๆ นายอำเภอ อธิบดี ทั้งหลายทำตามใจตัวเอง
 ทุกวันนี้ได้ เพราะประชาชนไม่เป็นผู้เป็นโทษกับข้าราชการเหล่านั้นได้ตัดเงินเดือนไม่ได้
 เพราะฉะนั้นกระผมต้องไปบ้านว่า ๆ ถ้ากระผมเป็นนายอำเภอ โทษนายอำเภอไม่ได้
 เพราะว่าคนที่ชุกถนนเหล่านั้นขึ้นเงินเดือนให้กระผมไม่ได้ ตัดเงินเดือนกระผมไม่ได้
 ไลกระผมออกไม่ได้ แล้วเมื่อเป็นเช่นนั้นเรานำเอาระบบ พี.ซี. มาใช้ข้าราชการเหล่านั้น
 แยกตนเป็นอิสระไปแล้ว ถ้าเกิดรัฐมนตรีจะทำให้สิ่งใดสักสิ่งหนึ่งซึ่งราษฎรร้องเรียนมา
 และแม่ทัพทางสภาและคณะรัฐมนตรีเห็นว่าไม่ประโยชน์กับราษฎร เกิดไปขัดผลประโยชน์
 กับกลุ่มข้าราชการเหล่านั้นเข้า ข้าราชการเหล่านั้นก็ปฏิเสธ แล้วคณะรัฐมนตรีจะรับผิดชอบต่อ
 สภาได้อย่างไร สภาจะรับผิดชอบต่อสมาชิกจะรับผิดชอบต่อประชาชนได้อย่างไร ท่าน
 ประธานที่เคารพ เมื่อมาถึงตรงจุดนี้แหละกระผมก็อยากจะกราบเรียนท่านสมาชิกผู้เกียรติ
 ในสภาแห่งนี้สั้น ๆ ว่า ความจริงนั้นระบบ พี.ซี. หรือระเบียบข้าราชการปัจจุบันนี้กระผมก็
 เห็นว่ามันมีส่วนที่อยู่ แต่ในสภาพสังคมปัจจุบันนี้ข้าราชการไทยในปัจจุบันนี้เราก็มองเห็นกัน
 อย่างเด่นชัดแล้วว่ายังเล่นพรรคเล่นพวกนะครับ ยังมีระบบที่ระบบเองยังไม่ให้ความเป็น
 ธรรมกับข้าราชการผู้น้อยหรือข้าราชการส่วนอื่น ๆ วันไหนตัวเองมีอำนาจขึ้นมา ก.พ.

มีอำนาจกว้างขวางไว้ สิ่งต่าง ๆ นอกนั้นยังมีขอบกพร่องอีกมากมายซึ่งบรรดาสมาชิก
ผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายมาแล้วตรงนี้ก็ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายมาตัดสินใจกันว่า ถ้าเราให้
อำนาจแก่ราชการโดยเด็ดขาด ไม่ให้ฝ่ายการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องใครจะเป็นผู้ไปลง
เป็นคุณเป็นโทษข้าราชการเหล่านั้นไม่มีเลย แต่ถ้ามหาความเห็นว่าถ้าให้รัฐบาลไปแล้ว
หรือรัฐมนตรีไปแล้ว รัฐมนตรีจะไปใช้อำนาจตามที่ส่วนตนจะครับ หน้าในส่วนตนไปชมพวง
ข้าราชการประจำนั้น กระผมว่าสภานี้ลงโทษครับ สภานี้คงไม่ยอมให้รัฐมนตรีคนใดไป
ชมพวงถึงขั้นนั้น แต่เท่าที่ผมนึกผมเห็นว่าสมาคมข้าราชการพลเรือนก็ดี ทั้งสิ้นมา
แทนที่จะไปต่อสู้ให้ข้าราชการเหล่านั้นทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ราษฎรไว้ใช้ประชาชน กลับ
ไปเหมือนตั้งแง่ครึกครื้นผลประโยชน์ของพวกเขาเอง ถ้าจะย้ายพรรคพวกของตนเองออกไป
ละก็ขาดผลประโยชน์ละก็ ตะโกน แต่ข้าราชการผู้น้อยคำ ๆ ทุกขยากลำบากอยู่ตาม
ท้องถนนต่าง ๆ ไม่ได้ปฏิบัติตนเองเสียก่อน กระผมจึงมีความเห็นว่าในสภาพปัจจุบันนี้ควร
ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งนำเอาระบบ
พี.ซี. มาใช้เสียก่อน และมอบอำนาจนี้ไว้ให้กับประชาชนเสียก่อน เพราะอย่างไร ๆ
นะครับถ้าฝ่ายการเมืองหรือสภาผู้แทนราษฎรนี้ไม่ทำผิดเข้า ประชาชนจะลงโทษได้ แต่ถ้า
ฝ่ายโน้นแฉวนะครับ ประชาชนไม่สามารถจะลงโทษได้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอ
รบกวนเวลาของสภาและฝากข้อคิดไว้ให้กับบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภานี้ ที่จะตัดสินใจ
กันก็มีข้อขึ้นสุดท้ายในวันนี้ ขอขอบคุณครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
ประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดพิษณุโลก พรรคกิจสังคมสำหรับ
พระราชบัญญัติทั้งสองฉบับที่ยกเลิกระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งสอง
ท่านได้เสนอเข้ามานั้น สำหรับกระผมเองมีความคิดเห็นอยู่ว่า สำหรับพระราชบัญญัติเดิม
กับพระราชบัญญัติใหม่จะดีกว่ากันอย่างไรนั้น กระผมอยากจะขอได้แสดงความคิดเห็น
ให้เพื่อนสมาชิกได้ทราบดังนี้ ก่อนอื่นเราต้องยอมรับกันเป็นเบื้องต้นว่า เท่าที่ผมนึกมา
ประเทศไทยเรานั้นไม่มีความเจริญขึ้นมานี้ หรือว่าความเจริญของประเทศไทยเป็นไป
อย่างล่าช้านั้น เราต้องยอมรับกันอยู่ขึ้นหนึ่งล่ะว่า เป็นเพราะระบบราชการของเรายังไม่

ก็เพียงพอ เพราะเท่าที่ผ่านมานั้นระบบข้าราชการของเราที่เป็นข้าราชการเองก็ทำงานกันไปอย่างขาดความรับผิดชอบ ขาดเป้าหมายไม่มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานแล้วก็ได้ คนไม่ถูกกับงานจึงทำให้คนไม่ได้มีความรับผิดชอบกันในค่านี้นี้ เมื่อไม่มีความรับผิดชอบกันก็มักจะไล่เบียดกันไปเป็นทอด ๆ เริ่มตั้งแต่ผู้ใหญ่ไม่มีความรับผิดชอบจะทำอะไรก็ต้องไล่กันไปทีละน้อย น้อยก็ไล่กันลงลงมา เพราะฉะนั้นเมื่อเกิดการเสียหายอันใดขึ้นมาคนที่ไม่รับผิดชอบหรือคนที่ถูกลงโทษเราจะเห็นว่าเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยเสียทั้งนั้น มูลเหตุจูงใจอันนี้ กระผมเชื่อว่าทางสถานีวิทยุแห่งชาติ ซึ่งมีความปรารถนาดีต่อประเทศชาติไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าท่านสมาชิกที่นั่งอยู่ในที่นี่ จึงเกิดการแก้ไขระเบียบการบริหารข้าราชการพลเรือนกันเสียใหม่ แต่ว่าการแก้ไขฉบับที่เราใช้กันอยู่ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ นี้ ก็เกิดมีข้อบกพร่องก็ขึ้นเมื่อนำมาใช้ เมื่อนำมาปฏิบัติเหตุที่มีข้อบกพร่องนั้นอาจจะเป็นเพราะความมุ่งหมายของผู้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมไม่อยากจะเชื่อว่าจะเป็นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมปัจจุบันนี้ละ แต่ท่านจะเป็นผู้เสนอเข้ามาในสภาเมื่อครั้งสถานีวิทยุแห่งชาติก็จริง แต่ว่ามีแรงผลักดันหลายส่วนจากสมาชิกสถานีวิทยุซึ่งขณะนั้นได้เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ อาจมีความมุ่งหวังให้พระราชบัญญัติฉบับนี้อำนวยผลประโยชน์ให้กับตนเองมากเกินไป จึงทำให้เสียผลประโยชน์ต่อส่วนรวม ความจริงการที่สภาจะพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับหนึ่งฉบับใดนั้น กระผมว่าควรพิจารณาด้วยความรอบคอบให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม เพราะถ้าจะไม่ได้ให้เกิดประโยชน์กับบุคคลอยู่ชั้น กระผมเชื่อว่าเราอยู่กันอีกไม่นานเราก็จะตายกันไปแล้วแต่ประเทศชาติของเรานั้นมันยังจะอยู่กันตลอดไป แผนพัฒนาเศรษฐกิจของเราต่าง ๆ ที่เราล้มเหลวกันไปนั้นเป็นเพราะอะไร เพราะเราขาดคนที่รับผิดชอบในหน้าที่การงานอันนี้ การจำแนกตำแหน่ง การจำแนกบุคคลหรือการบริหารบุคคลนี้ กระผมเห็นว่ามีความจำเป็น และมีความสำคัญ แต่พระราชบัญญัติหรือที่เราเรียกกันว่าระบบ พี.ซี. ที่ผ่านมา ที่เอามาใช้กันอยู่ทำให้เกิดการผิดพลาดนั้น ก็เนื่องจากการที่เราไปให้อำนาจกับบุคคลที่เป็นข้าราชการประจำมากเกินไป คือในระดับชั้นสูง ในระดับปลัดกระทรวง ในระดับอธิบดี ซึ่งอันนี้เป็นผลทำให้เกิดการขัดแย้งกันขึ้นกับข้าราชการฝ่ายการเมือง ความจริงนั้นข้าราชการประจำจะต้องได้รู้หน้าที่ของตน และในขณะเดียวกัน

ข้าราชการฝ่ายการเมืองก็จะคงได้รู้หน้าที่ของตน แล้วก็แยกปฏิบัติกันให้มันได้ถูกต้อง ข้าราชการการเมืองจะต้องปฏิบัติหน้าที่ในค่านโยบาย และก็ความคุมและรับผิดชอบของงาน ทางด้านรัฐสภา สำหรับข้าราชการประจำนั้นจะต้องทำงานให้สอดคล้องและก็ต้องสนอง นโยบายของข้าราชการฝ่ายการเมืองที่ได้ขอความไว้วางใจจากรัฐสภานั้น ถ้าการปฏิบัติงาน มันสอดคล้องกันได้อย่างนี้ผลเสียมันก็จะไม่เกิดขึ้น แต่ที่มันเกิดขึ้นเพราะเราไปมุ่งหวัง **ถ้าความผิด** ใครจะเป็นใหญ่กว่าใครเท่านั้นเอง มันถึงเกิดความวุ่นวายขึ้นในแผ่นดินของเรา ถ้าเรายอมรับในเรื่องระบบอันนี้เสีย ความวุ่นวายมันก็จะไม่เกิดขึ้น ส่วนถ้าหากว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ ฉบับที่ใช้อยู่ปัจจุบันมันไม่เป็นผลดี ซึ่งเรายอมรับกันอยู่ว่า มันมีส่วน ที่ไม่เป็นผลดีอยู่บางนั้น เราก็เสนอแก้ไขกันเสียได้ แต่สำหรับระบบการจำแนกความ รับผิดชอบ กระผมเห็นว่ามันมีความจำเป็น ถ้าคนเราไม่มีความรับผิดชอบกันไปเป็นชั้น เป็นตอนตามหน้าที่ของตนแล้ว ไม่ทำงานใด ๆ มันก็บริหารให้ลุล่วงไปไม่ได้ จริงอยู่ ก.พ. อาจจะผิดพลาดไปในด้านการจำแนกความรับผิดชอบของข้าราชการในส่วนต่าง ๆ ซึ่งไม่สามารถที่จะเข้าไปจำแนกอัตราให้เขาได้ทุกกรมทุกกองอาจจะไปมองโดยผิวเผิน หรือ อาจจะเป็นอย่างคนใน ก.พ. เองยังไม่มีความสามารถเพียงพอก็เป็นได้ เรื่องความ สามารถของคนนั้น มันเป็นเรื่องพูดกันยาก ถ้าใครไม่มีความสามารถแล้วทำอย่างไรมันก็ สามารถไม่ได้ มันก็ต้องหากคนใหม่ ในระบบราชการเราที่มันวุ่นวายกันอยู่มีอยู่จุดตรงนี้ เท่านั้น เพราะฉะนั้นการที่เราจะไปจำแนกอัตราให้ ก.พ. เข้าไปมีส่วนนี้ถ้าไม่ได้ทำโดย ผลีผลามลงไปเหมือนปัจจุบันนี้แล้วจะเกิดผลดี ก่อทำค่อยไป เอาการพัฒนาองค์กรเขา ไปใช้ หรือที่เราเรียกกันว่าจากระบบ โอ.ดี. (O.D.) นี่เขาไปใช้ในส่วนงาน ในกรม กองต่าง ๆ ไล่กันไปทีละกรม ๆ อย่างนั้นแล้ว กระผมเชื่อว่าอาจจะเกิดผลดี ทุกวันนี้ ข้าราชการที่มาเห็นวาระบบ พี.ซี. ที่ใช้อยู่แล้วเกิดการเสียขวัญนั้น กระผมเชื่อว่าเป็น เพราะเขาไม่รู้ว่าความรับผิดชอบที่เขาจะต้องทำนั้นคืออะไร หรือก่อนนั้นเขาไม่เคยได้ รับผิดชอบอะไรเลย ทำงานตามบัญชีบัญชีไปวัน ๆ หนึ่ง เกิดที่จะต้องมารับผิดชอบ ในงานในหน้าที่ระบบ พี.ซี. มันกำหนดให้ เขาก็เกิดความหนักใจ เพราะคนนั้นไม่มี ความสามารถเพียงพอ เราต้องรู้อยู่อย่างหนึ่งว่าทุกวันนี้ข้าราชการเราเนี่ยเราล้นงาน

คนของเราลงงาน ถ้าเราไปตามกรมกองต่าง ๆ เราจะต้องเห็น อันนี้กระผมไม่ใช่อยาก
จะตำหนิทางฝ่ายราชการ แต่มันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ คนมันลงงาน นั่งอ่านหนังสือพิมพ์
กันมา ส่วนคนไหนที่มีหน้าที่ทำทำกันเสียจนหามรุ่งหามค่ำจนบางทีคนที่ทำนั้นถ้าหยุดงานไป
เสียคนอื่นก็ไม่รู้จะไปช่วยทำได้อย่างไร ทำให้ประชาชนที่ไม่ติดข้องต้องได้รับความฉิบหว้ง
กลับไป นั่นก็เพราะว่าคนไหนมีงานก็มักอยู่เสียคนเดียว ถ้าเราไปจำแนกความรับผิดชอบ
กันออกไปเป็นชั้นเป็นตอนแล้วเชื่อว่าการบริหารราชการจะดำเนินไปได้ด้วยดี เพราะฉะนั้น
ความเห็นของกระผมสำหรับพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับที่เสนอยกเลิกขึ้นมาี้ กระผมกราบ
เรียนด้วยความจริงใจว่ากระผมไม่เห็นด้วยนัก ถ้าหากว่ารัฐบาลจะใจกว้างเพราะกระผม
ก็ทราบว่ารัฐบาลก็ได้เสนอนับแก้ไขเข้ามาเพื่อนสมาชิกทั้งฝ่ายพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้เสนอ
ขอแก้ไขระบบ พี.ซี. อันนี้ขึ้นมาแม้กระทั่งกระผมเอง ประเทือง วิจารณ์ปรีชา แห่ง
พิษณุโลก ร่วมกับคุณฤทธิ อินทร์ จังหวัดเชียงราย และคุณมรม กันเถียร แห่งจังหวัด
พังงาก็ได้เสนอแก้ไขพระราชบัญญัตินี้เข้ามาก็ควรที่จะให้สมาชิกได้พิจารณาพระราชบัญญัติ
ที่ขอแก้ไขนั้นว่ามันจะเป็นผลดีหรือผลเสียกันอย่างไร เพราะฉะนั้นฉันนี้อยากจะให้รัฐบาล
ได้ใจกว้างรับกฎหมายฉบับนี้ไปพิจารณาเสียก่อนที่จะรับหลักการ เพราะถ้าหากว่าคัดสินใจ
เลิกไปทันทีทันใดแล้ว กระผมเชื่อว่ามันจะเกิดความวุ่นวายกันขึ้นกับฝ่ายราชการที่ได้
จำแนกในระบบ พี.ซี. นี้ไปแล้วซึ่งก็จะไม่เป็นผลดีอีก จึงขอกราบเรียนให้ทางท่าน
ประธานสภาได้ทราบดังนี้รับ ขอขอบพระคุณครับ

นายวิรัช เสวะมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช
เสวะมาตย์ ส.ส. อุบลราชธานี พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ท่านประธานครับ
กระผมคิดว่าการพิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๘
ฉบับที่เสนอยกเลิกมากที่สุด ฉบับที่กำลังใช้อยู่ก็คือ นี่ควรจะได้นำมาพิจารณาประกอบกันไปว่า
ดีหรือไม่ดีอย่างไร ควรจะยกเลิกหรือไม่ยกเลิกท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ขอ
ทำความเข้าใจเช่นเดียวกันกับเพื่อนสมาชิกว่าเรามักจะกล่าวกันว่าเราจะยกเลิก พี.ซี.
คือการจำแนกตำแหน่ง ซึ่งความจริงเรายกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งกำลังใช้อยู่ขณะนี้พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ฉบับที่ใช

อยู่ด้วยกันอยู่ทั้งหมด ๑๒๓ มาตรา ก็อยากจะทราบเรียนว่าพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนฉบับนี้มีหมวดต่าง ๆ กลายคลึงกันกับ พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ และฉบับอื่น ๆ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาอีก ๑๑ ฉบับ ก็มียุทธด้วยกัน ๙ หมวด คือหมวด ๑ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือน หมวด ๒ ว่าด้วยการบรรจุและแต่งตั้ง หมวด ๓ ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน หมวด ๔ ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย หมวด ๕ ว่าด้วยการออกจากราชการ หมวด ๖ ว่าด้วยการร้องทุกข์ หมวด ๗ ว่าด้วยการอุทธรณ์ก็มีทำนองเดียวกันแหละท่านประธาน คือเกือบจะกล่าวได้ว่ามีส่วนที่เปลี่ยนแปลงอยู่ไม่เท่าไร ซึ่งกระผมจะได้กราบเรียนต่อไป ส่วนที่เปลี่ยนแปลงนั้นอยู่ในหมวดที่ว่าด้วยการแต่งตั้งการเลื่อนขั้นการบรรจุ ซึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็มีปฏิกริยาที่มีการโต้เถียงหรือว่ามีการไม่ลงรอยกันระหว่างรัฐมนตรีกับปลัดกระทรวงบาง รัฐมนตรีไม่เห็นว่าน่าที่จะสั่งย้ายอย่างไรพวกนี้ ซึ่งกระผมจะได้เสนอในรายละเอียดต่อไป แต่ว่าก่อนอื่นกระผมขอกราบเรียนว่าการจำแนกตำแหน่งนี้คืออะไร ควรจะนำมาใช้หรือไม่ ถ้าว่าการจำแนกตำแหน่งนี้ซึ่งภาษาอังกฤษ เพื่อนักเรียนไปแล้วว่าโพสิชันคลาสสิฟิเคชัน (position

classification) คือการจำแนกตำแหน่ง ความจริงมันไม่ได้จำแนกเฉพาะตำแหน่งหรือท่านประธาน มันจำแนกรายละเอียดลงไปว่า ในตำแหน่งนั้นมันมีหน้าที่และความรับผิดชอบอะไรบ้าง และควรจะเอาบุคคลไหนไปบรรจุในตำแหน่งนั้นที่จะเหมาะสมกับตำแหน่งนั้นเขาเรียกว่า ควอลิฟายเพอร์สัน (qualify person) จะเอาบุคคลไหนไปบรรจุในตำแหน่งนั้น ไม่ใช่จำแนกตำแหน่งว่าจะมีตำแหน่งอะไรบ้างเท่านั้นก็เสร็จจะครบก็ต้องมีรายละเอียดลงไปเป็น ๕ หน้า ๑๐ หน้า แต่ละตำแหน่งว่ามีหน้าที่ความรับผิดชอบอะไร ทำอะไรบ้าง และจะบรรจุจากชุดอะไรไปบ้าง นี่คือการจำแนกตำแหน่งที่เราทำกันไว้ ท่านประธานครับ การที่เราไม่จำแนกตำแหน่งเราก็ดูกันเองง่าย ๆ ว่าคนไหนเหมาะสมกับตำแหน่ง แล้วก็แต่งตั้งให้บรรจุเราเคยทราบว่ามีข้อดีวินัยของ อธิบดีกรมตำรวจสมัยนั้นได้แต่งตั้งนายของคนที่จบเพียง ม. ๙ ไปเป็นเลขาธิการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งก็กล่าวกันทั่วเมืองว่าไม่เหมาะสมอย่างนี้ครับ เพราะว่าไม่ได้มีการพบ พื.ช. คือไม่ได้มีการจำแนกตำแหน่ง ก็อยากจะเอาใครซึ่งเป็นลูกหลานของตัวเองมาใส่ก็เอา

มาได้ทันที เพราะไม่ได้กำหนดไว้ว่าขอประทานโทษตำแหน่งนั้นจะบรรจุจากบุคคลซึ่งมี
 คุณวุฒิหรือความสามารถเช่นไร นอกจากนั้นถ้าเราไม่จำแนกตำแหน่ง ตำแหน่งชาหลวงก็
 ตำแหน่งปลัดจังหวัดก็ ตำแหน่งรองอธิบดี แม้แต่ปลัดกระทรวงก็ ถ้าผู้มีอำนาจจะอุปโลก
 บุคคลใด ซึ่งจบเพียง ป.๔ ป. ๗ แล้วไม่มีความสามารถอะไรมาดำรงตำแหน่งนั้นก็ ได้
 ผู้ที่มีอำนาจในทางการเมือง เพราะตำแหน่งเหล่านั้นไม่ได้กำหนดไว้ว่าจะต้องบรรจุจาก
 บุคคลเช่นไรมีคุณวุฒิอย่างไร นี่คือโทษของการไม่จำแนกตำแหน่ง ก็คือการไม่วิเคราะห์ว่า
 ตำแหน่งนั้นเขียนเป็นกฎหมายไว้ว่าจะบรรจุจากบุคคลซึ่งมีคุณวุฒิเช่นไร ด้วยเหตุนี้การ
 จำแนกตำแหน่งจึงมีขึ้นในเชิงสถิติ คือชนาการชาติเป็นแห่งแรกของประเทศไทยให้ทำกัน
 เป็นตำแหน่งไว้ว่าจะบรรจุจากบุคคลเช่นไร เช่นตำแหน่งพนักงานบัญชี พนักงาน
 การเงิน จะบรรจุจากบุคคลเช่นไร มีคุณวุฒิอย่างไร แต่ละตำแหน่งนี้จะมีสินรัก จะชัก
 กระชาออกมาได้เลยวาท่าตำแหน่งนี้ว่างกระชาออกมาว่าตำแหน่งนี้จะรับบุคคลที่มีคุณวุฒิ
 เช่นไร มีความสามารถหรือประสบการณ์อย่างไรจึงจะบรรจุในตำแหน่ง เพราะฉะนั้น
 ถ้ามีการจำแนกตำแหน่งไว้ทุกตำแหน่งว่าจะบรรจุจากบุคคลเช่นไร มีคุณวุฒิอย่างไรแต่ละ
 ตำแหน่งนี้จะสินรัก จะชักกระชาออกมาได้เลยวาท่าตำแหน่งนี้ว่างกระชาออกมาว่า
 ตำแหน่งนี้จะรับบุคคลที่มีคุณวุฒิเช่นไร มีความสามารถหรือประสบการณ์อย่างไรจึงจะบรรจุ
 ในตำแหน่ง เพราะฉะนั้นถ้ามีการจำแนกตำแหน่งไว้ทุกตำแหน่งว่าจะบรรจุจากบุคคล
 ใดๆแล้ว การที่จะไปโหมเอาบุคคลลูกหลานของตัวซึ่งมีคุณวุฒิไม่เหมาะสมหรือความ
 ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งมาได้ โดยถืออัตวิสัยหรือ ซัมเจกทิฟ คอนดิชัน (subjective
 condition) มาได้มันก็ไม่ได้ ไรไหนท่านประธาน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงมีความ
 จำเป็นว่าเมื่อเขาเห็นว่าชนาการชาติได้จำแนกตำแหน่งเป็นผลสำเร็จ นอกจากนั้น ศา
 เขาก็จำแนกตำแหน่ง อัยการเขาจำแนกตำแหน่ง ท่านประธาน เขาจำแนกว่าจะบรรจุ
 จากบุคคลเช่นไร จะเอาผมนหรือนาย ก. คนไหนซึ่งไม่ สมมุติจะรับไม่จบเนติบัณฑิตไปเป็น
 ผู้พิพากษาอย่างนี้ไม่ได้ ไปเป็นอัยการอย่างนี้ไม่ได้ แต่ก่อนมันทำกันโดยยากจะเอาใครมา
 ก็เอา อยากจะโอนใครมาก็โอน อยากย้ายใครมาก็ย้าย นั่นคือการไม่จำแนกตำแหน่ง
 ที่นี้เมื่อมาพูดถึงว่า ก.พ. นี้ได้ดำเนินการจำแนกตำแหน่งมาอย่างไร เพราะท่านสมาชิก

บางท่านที่ไถ่ลงไปแล้วก็ยังไม่เข้าใจว่าเขาทำกันอย่างไร กระผมก็อยากจะกราบเรียนเพราะมีประสบการณ์เล็กน้อยเกี่ยวกับเรื่องนี้ว่า ก.พ. ได้ทำมาตั้งแต่ประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๕ เป็นเวลาเกือบ ๒๐ ปีหรือ ๓๐ กว่าปีแล้ว โดยจ้างฝรั่งผู้เชี่ยวชาญมาเขอะแยะและรัฐบาลก็รับในโครงการนี้ให้ทำตั้งงบประมาณกันมาทุกปีมาตลอดทำให้ทำการวิเคราะห์ตำแหน่งจำแนกตำแหน่งทาง ก.พ. ก็ได้ทำไปทีละกรม ๆ อย่างที่ท่านสมาชิกที่ไถ่ลงไปแล้วเมื่อครั้งนั้นได้พูดว่าทำอย่างนั้นเห็นด้วย เขาทำไปทีละกรม ๆ บางกรมที่ใหญ่ทำเป็นปีสองปีก็ไม่เสร็จก็ต้องกำหนดหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง เขียนไว้ให้ละเอียดถี่ถ้วน และมีจำนวนตำแหน่งไว้เลย ว่ากรมการปกครองจะมีได้กี่ตำแหน่ง ปลัดอำเภอตรงอำเภอไหนมีได้กี่ตำแหน่ง จังหวัดไหนมีได้กี่ตำแหน่งนะเขาเขียนไว้เลย หน้าที่แต่ละปลัดอำเภอฝ่ายไหนเขาเขียนไว้ยังไม่ให้ทำเฉพาะครูเท่านั้นละครับ เพราะครูนี้มันง่ายว่าครูมีความรู้แปลป. ก็ไปสอนชั้นประถมหรือมัธยมคณะใดอย่างนั้นมันง่ายไม่ต้องไปหาอันนั้นมันรัดกุม เพราะฉะนั้นตำแหน่งในกรมอื่น ๆ กรมทางหลวงก็ดี ตำแหน่งธุรการในแห่งต่าง ๆ ก็ดี ตำแหน่งช่างสำรวจ ตำแหน่งอะไรต่ออะไรอีกมากมายนี้ จะต้องใช้คนมีคุณสมบัติอย่างไร มีประสบการณ์อย่างไร เขาเขียนไว้ในรายละเอียดทุกตำแหน่งทำเป็นเวลาสิบกว่าปี ท่านประธานที่เคารพครับ เดิมมันมีเพียง ๑๑ เท่านั้น คือมีตำแหน่งเสมียน ตำแหน่งประจำแผนก หัวหน้าแผนก ผู้ช่วยหัวหน้ากอง หัวหน้ากอง ผู้อำนวยการกอง รองอธิบดี และอธิบดี รองปลัดกระทรวง และปลัดกระทรวง มีอยู่ ๑๐ ตำแหน่งเท่านั้น เมื่อมีตำแหน่งอื่น ๆ เกิดขึ้นที่ไหนก็เอามาเทียบกับ ๑๐ ตำแหน่งนี้ว่าตำแหน่งนี้ควรราชการจังหวัดเทียบกับตำแหน่งอะไร เงินเดือนควรจะได้เท่าไร ก็มีอยู่เท่านั้นก็ต้องมาเทียบกับก่อน เกิดตำแหน่งข้างวังวัดขึ้นที่กรมที่ดิน ถ้ามีตำแหน่งอย่างนั้น ๆ ก็ต้องมาเทียบตำแหน่งกันว่าตำแหน่งนี้จะเทียบประจำแผนกหรือเสมียนหรือหัวหน้าแผนก ทำการเทียบกันอยู่ทุกปี ๆ ก.พ. ไม่ต้องทำอะไรปีหนึ่ง ๆ เทียบตำแหน่งให้ว่าจะอยู่ในตำแหน่งไหนอย่างนี้เป็นต้น เพราะไม่มีการจำแนกตำแหน่ง แต่ที่สำคัญที่สุดที่ราชการทำอยู่เวลานี้ก็คือ มีตำแหน่งประจำกรม ประจำกระทรวง ประจำจังหวัด ประจำกอง ซึ่งตำแหน่งนี้ใน พ.ศ. ๒๕๑๐ ไม่มี เพราะฉะนั้นจะแต่งตั้งคนไปให้ประจำกรม ประจำกระทรวง ประจำกองที่ไหนไม่ได้ เพราะไม่มีที่จะ

ให้ลง เดิมมาใครทำไม่คิดว่าจะเป็นเพียงหนึ่งเดือนจะอยู่ในกรุงเทพก็ตามทั้งกองไว้
ประจำกอง ประจำกระทรวง ประจำกรมอย่างนี้เป็นต้นก็ไม่มีหน้าที่อะไรที่จะต้องทำ มาลง
ชื่อวันหนึ่ง ๆ ก็ไปไหนมาไหนไม่ได้รับมอบหมายเป็นเรื่องเป็นราวก็ไม่ต้องทำกัน อย่างนี้
เป็นต้น นี่คือการของการที่ไม่จำแนกตำแหน่งให้ชัดแจ้งว่าจะเอาบุคคลไปลงที่ไหนคล้าย ๆ
กับว่ามีเก้าอี้ให้หนึ่งเสียก่อน เก้าอี้ก็ต้องเขียนมีหน้าที่อะไร ทำอะไรอย่างไรรับผิดชอบ
อะไรจึงจะให้มาลง นี่แหละกับท่านประธานความจำเป็นของคำว่าแนกตำแหน่งนี้ ก.พ.
เขาจึงได้เริ่มโครงการมาเป็นเวลาหลายปีและทำมาโดยตลอด จนได้มาเสนอเป็นกฎหมาย
ให้ใช้ในปี ๒๕๔๔ นี้ความบกพร่องของ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔
มีอยู่ กระผมเห็นด้วยกระผมไม่ปฏิเสธอย่างยิ่งเลยว่า ประการแรกอำนาจของ อ.ก.พ.
เขียนไว้เฉย ๆ ให้เหมือนกับท่านไม่ว่าจะเป็น อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ.
กระทรวงไม่มีหน้าที่อะไรเลยเท่าที่เขียนไว้ใน พ.ร.บ. ใหม่ก็เดิมทีเดียว อ.ก.พ. ต่าง ๆ
นี้มีหน้าที่อย่างจะโอนข้าราชการขึ้นโทต้องผ่าน อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. นี่ก็หมายถึง
กรรมการคณะหนึ่งซึ่งมี อ.ก.พ. กระทรวงก็มีรัฐมนตรีว่าการเป็นประธาน มีปลัดกระทรวง
มีอธิบดีทุกกอง มาพิจารณาว่าจะรับโอนคนนั้นหรือไม่รับโอน จะบรรจุคนนั้นมาใส่
ตำแหน่งนี้หรือไม่บรรจุ จะเลื่อนเงินเดือน ๒ ขั้นให้หรือไม่ เลื่อนกี่ให้ผ่าน อ.ก.พ. กระทรวง
แต่กฎหมายใหม่นี้ไม่เขียนไว้เลย ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของอธิบดี ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ
ปลัดกระทรวงอย่างนี้กระผมก็ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งและอีกประการหนึ่ง ข้อบกพร่องของ
พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ก็คือตัดอำนาจรัฐมนตรีให้มีหน้าที่เพียงโยกย้าย หรือ
แต่งตั้งขับไล่ไล่ออกได้เฉพาะปลัดกระทรวงตำแหน่งเดียว ข้อบัญญัติเช่นนี้กระผมไม่เห็นด้วย
เป็นอย่างยิ่ง เพราะอะไรท่านประธาน เพราะเหตุว่ารัฐบาลได้อำนาจมาจากประชาชน
รัฐบาลเป็นผู้บริหารสูงสุดในประเทศจะต้องควบคุมข้าราชการ โยกย้ายตำแหน่งสำคัญ ๆ
ไว้ทั้งนั้น เพราะว่าถ้าจะมองให้ปลัดกระทรวงคนเดียวให้ไปตรวจตราหมดทุกแห่ง ถ้าไม่ตัด
ปลัดคนนั้นย้ายคนนี้ อย่างที่รัฐมนตรีคนหนึ่งเคยว่าแล้วปลดแล้วก็แต่งตั้งกันใหม่มันไม่คุ้มปลด
เฉพาะคนนี้ อย่างนี้กระผมว่างานไม่ได้ผลอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นตำแหน่งรอง ๆ ลงไป
ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับเดิมนั้นตั้งแต่รองอธิบดีขึ้นมาก็ต้องให้

รัฐมนตรีเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบด้วยและบางตำแหน่งก็จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีซึ่ง
 หลักการอย่างนี้เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งในกฎหมายเดิม เพราะอำนาจของประชาชนเป็น
 อำนาจสูงสุด ข้าราชการไม่มีอำนาจอะไรเลย ข้าราชการประจำ เว้นแต่จะได้อำนาจ
 จากสภาของประชาชนแห่งนี้ แม้แต่ตำรวจจะไปจับคน สรรพสามิตจะไปจับสุราก็จับไม่ได้
 ถ้าสภาไม่ให้ อำนาจไว้คือสภาสูงสุด เพราะฉะนั้นข้าราชการจะมาอ้างว่าฉันมีอำนาจ
 อย่างนั้นอย่างนี้ รัฐมนตรีไม่เกี่ยวอย่างนี้ไม่ถูกแน่นอน เพราะข้าราชการประจำไม่ได้
 มาจากประชาชน เว้นแต่สภาแห่งนี้หรือสภานิติบัญญัติจะกำหนดให้ นี่คือขอบกรอบอันหนึ่ง
 ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ฉบับที่ใช้อยู่เดี๋ยวนี้ อีกประการหนึ่งก็คือ
 การโยกย้ายการแต่งตั้งซึ่งกระหมึกพูดมาโดยสรุปแล้วก็ไม่ให้อำนาจรัฐมนตรีอย่างนี้ กระหมึก
 ได้เสนอขอแก้ไขไปแล้ว เสนอเกี่ยวกับคือพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย ซึ่งมีกระหมึก
 นายวิชัย เสวะมาตย์ นายศิริ มาสุก ส.ส. สุรินทร์ นายสุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. อุบลราชธานี
 ได้เสนอเข้าไปในวาระที่จะมีการพิจารณากันคราวก่อนโน้นว่ากฎหมายยกเลิกนี้จะเข้า ก็รีบ
 เสนอเข้าไปโดยแก้ไขหมวดที่ว่าด้วยอำนาจของ อ.ก.พ. ต่าง ๆ ตั้งมาตรา ๑๓ ถึง
 มาตรา ๒๓ แต่ที่สำคัญก็มีอยู่มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา
 ที่ว่าด้วยการบรรจุแต่งตั้งก็คือ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๒๓ อะไรเหล่านี้เราควรที่จะแก้ไข
 เฉพาะส่วนที่มันไม่เหมาะสม พวกผมแก้ไขให้รัฐมนตรีมีอำนาจโยกย้ายแต่งตั้งหรือพิจารณา
 ให้ความดีความชอบตั้งแต่อันดับ ๕ ขึ้นมา อันดับ ๕ คืออันดับที่มีอัตราเงินเดือนตั้งแต่
 ๕,๔๐๐ บาท อันดับ ๔ ก็รู้สึกจะเทียบเท่ากับตำแหน่งผู้อำนวยการกองขึ้นมาอันดับ ๔ - ๕ -
 ๑๐ - ๑๑ ซึ่งเป็นตำแหน่งปลัดกระทรวงทั้ง ๓ - ๔ อันดับนี้ ๔ เกรดนี้ เราเสนอให้เป็น
 อำนาจของรัฐมนตรีเสนอเข้าสู่ ก.ร.น. แล้วแล้วถ้าเป็นการบรรจุแต่งตั้งให้ทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้า ฯ อย่างเดิม นี่มันแก้ไขกับเรื่องที่ยกฟ้องอยู่ ๒ - ๓ หมวด ในจำนวน
 หลายหมวดที่กระหมึกถามเรียนมาแล้ว นอกจากนั้นระดับที่สำคัญที่สุดก็คือเกี่ยวกับขอ
 ประทานโทษสำคัญนี้ผมหมายถึงสำคัญว่าส่วนใดแล้วที่นี้ ส่วนเสียไม่พูดแล้วหมดแล้วกับ ส่วนดี
 ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับนี้ ก่อนอื่นกระหมึกขอพูดเรื่องเงินเดือน
 เรื่องเงินเดือนตามที่สมาชิกเสนอขอยกเลิกกฎหมายฉบับนี้มีน้อยกว่ามีอยู่ถึง ๑๗ ขั้นนั้น

ไม่เป็นความจริง ท่านประธาน เพราะท่านไปขึ้นที่มันซ้ำกันที่ถูกมีอยู่ ๘๙ ขึ้นเท่ากับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ซึ่งยกเลิกไปอย่างอย่างตำแหน่งอันดับ ๑ คือตำแหน่งเสมียนนั้นละกับท่านประธานมันมีตั้งแต่ ๙๕๐ บาท ขึ้นไปถึง ๒,๐๐๐ บาท เงินเดือนเขาให้ไว้ตั้งเยอะ แต่ว่าเงินเดือนมันไปซ้ำกันกับตำแหน่ง ๒ พอขึ้นไป ๙๕๐ บาท - ๔๐๐ บาท ๔๕๐ บาทขึ้นไปถึง ๑,๒๕๕ แล้วก็มาเข้าอันดับ ๒ ไปเลย คือมันขึ้นไป ๙ อันดับแล้วจะมาเข้าอันดับ ๒ คือมันมาซ้ำกันมาซ้อนกันเท่านั้นเอง คือถ้าไม่มีทางที่จะเลื่อนไปเป็นอันดับ ๒ ก็ให้กินเงินเดือนขึ้นไปได้ถึง ๒,๐๐๐ บาท อันนี้กระผมว่าเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการชั้นผู้น้อย ไม่มีปัญหาจากนั้นระดับที่ ๕ เขากำหนดไว้เพียง ๒ เท่านั้นกับคือ ๖,๕๐๕ บาท กับ ๖,๘๙๕ บาท สูงขึ้นไปกว่านั้นมาซ้ำกับอันดับ ๑๐ แล้วก็มา ๙,๒๖๐ บาท - ๙,๖๖๐ บาท ก็สูงขึ้นไปกว่านั้นก็มาซ้ำกับอันดับ ๑๑ คือ ๘,๐๙๕ บาท เงินเดือนสูงสุดของอันดับ ๑๑ ก็ ๑๐,๕๐๐ บาทก็ตำแหน่งปลัดกระทรวงที่ว่ามีละกับ รวมเบ็ดเสร็จแล้วก็จะมียู่ ๘๙ ขึ้น เท่าเดิมไม่ใช่ ๑๒๓ ขึ้นหรือ ๑๑๓ ขึ้นอย่างที่เราใจกัน นี่คือเรื่องอัตราเงินเดือนมีส่วนที่อยู่ว่าข้าราชการที่ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๔ กินเงินเดือนได้ตั้งแต่ ๕,๔๐๐ บาทขึ้นไปเรื่อย ๆ นะครับ จนถึง ๘,๔๐๐ บาท ไปได้อีกถึง ๑๐ ขึ้น ถ้าไม่ไล่เลื่อนเป็น อันดับ ๕ ถ้าไล่เลื่อนเป็นอันดับ ๕ ก็อยู่เพียง ๒ ขึ้นก็มาอยู่ในระดับ ๕ อย่างนี้เป็นต้น นี่คือเรื่องเงินเดือนที่เป็นประโยชน์แก่ข้าราชการ ซึ่งพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยเอง ถ้าจะว่าไปโดยเงินเดือนแล้วเราก็ไม่เห็นด้วยหรอกครับ ที่จะได้เงินเดือนกันมาก ๆ นี้ เพราะประชาชนมันจะแย แต่ว่าพูดถึงข้าราชการแล้วพระราชบัญญัติฉบับนี้ดีนะ ขึ้นเงินเดือนใหม่ เพราะมันขึ้นไปได้ตั้งเยอะ ถ้ายังอยู่ในระดับนั้น อันนี้เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่สำคัญ เรื่องส่วนที่อีกประการที่ยังยวกก็คือเรื่อง ไม่มีนั้น เติมที่เดียวข้าราชการมีอยู่ชั้นจตุรา ชั้นตรี ชั้นโท ชั้นเอก ชั้นพิเศษ มีอยู่ ๕ ชั้น ในพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่นี้ ไม่มีชั้นเลย ท่านประธาน ชั้นนี้ไม่ใช่ว่าอะไร พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยเป็นพรรคหนึ่งที่ไม่ต้องการให้มีการแบ่งชั้น พรรณะสมเด็จพระพุทธโศกมเมื่อ ๒๕๐๐ กวามีมาแล้วได้สอนว่าห้ามแบ่งชั้นวรรณะในศาสนาพุทธ แม้แต่จะมีวรรณะพราหมณ์ วรรณะ刹เทีย วรรณะพุทธ วรรณะจันทาลอยู่ในประเทศอินเดียท่านก็

กำหนดพระพุทธรูปของลัทธิกำหนดว่าถ้าไปบวชแล้ว วรรณะกษัตริย์ ซึ่งเป็นวรรณะที่สูงกว่าว่า
 วรรณะพราหมณ์ก็ขึ้นหรือสูงกว่าวรรณะศูทร วรรณะเจ้านายก็ตาม ถ้าไปบวชที่หลังเขาวรรณะกษัตริย์
 ต้องไปนั่งอยู่แถวหลังหรือต้องไปกราบพระที่บวชก่อนนี้พระพุทธรูปของท่านสอนไม่ให้มีชั้นวรรณะ
 แต่ท่านประธานที่เคารพเมืองไทยเรานี้เรื่องชั้นนี้กระผมไม่ได้คิดเรื่องเครื่องแบบ เพราะ
 เครื่องแบบไม่เกี่ยวกับชั้นข้าราชการมีเครื่องแบบได้ ส.ส. มีเครื่องแบบแต่ไม่มีชั้น กระผม
 อยากจะพูดต่อไปว่าผู้พิพากษามีเครื่องแบบไม่มีชั้นนะท่านประธาน เพราะฉะนั้นเรื่องชั้นนี้
 เป็นการเบ่งกันอยู่ทุกวันนี้ เบ่งค่าของกันด้วย ข้าราชการที่ติดชั้นเอกอยู่บ้านนอกท่านไป
 คุยกับท่านประธาน ชั้นพิเศษอยู่บ้านนอกกระผมคิดว่าเขาคงจะแถมแก่กระทรวงกลาโหมเพราะ
 มันรู้สึกว่าเป็นเจ้านายของประชาชนอยู่เหนือหัวของประชาชน กราบไว้ที่ไม่ยกเลิก
 เรื่องชั้นแล้ว ท่านจะหาความสัมพันธ์จากที่ใดเล่าระหว่างประชาชนกับข้าราชการเพราะว่า
 ข้าราชการนี้ถือว่าตนเป็นนายประชาชนพอไปพบกับนาย ก. นาย ข. ซึ่งเป็นคนธรรมดา
 ก็บอกว่าฉันมีชั้นชั้นเอกนะ พูดยกับเขาไม่ได้เท่าไรหรอกครับ ไปนั่งคุยกับเขาก็ไม่ได้ มันติดอยู่
 ตรงบ้านี้ มัน ๓ ชีต หรือ ๔ ชีตอย่างงั้น ๆ นี่นั่งกับเขาไม่ได้ คุยไม่ได้ หรือฉันมีดาว ๓
 หรือมีมงกุฎด้วยนี่ยิ่งไปคุยกับใครไม่ได้มันเป็นอย่างนี้ท่านประธาน ข้าราชการพลเรือนรวม
 ถึงตำรวจด้วย ท่านดูซิว่าประเทศมาเลเซียใกล้ ๆ อธิบดียุโรปนี่นายนะครับ นาย ก.
 นาย ข. นะครับ ประเทศใดซึ่งเป็นประเทศประชาธิปไตยในโลกนี้ที่ข้าราชการพลเรือนมี
 ชั้น ขอให้ท่านยกตัวอย่างมาตอบกระผม สหรัฐอเมริกามีไหม ประเทศอังกฤษมีไหม ทำไม
 ในสิ่งส่วนที่เขาที่เราทำไมไม่เอา มา ข้าราชการพลเรือนไม่จำเป็นต้องมีชั้น ตำรวจไม่
 จำเป็นต้องมียศก็ได้ มีแต่เครื่องแบบ **พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยได้เป็นรัฐบาลเมื่อไร**
 ตำรวจไม่มียศได้ทันที ท่านประธานที่เคารพครับ จึงจะเป็นพวกเดียวกันกับประชาชนมี
 เครื่องแบบสวย ๆ ให้เขามันจะแตกต่างกันอยู่ที่ว่าในระบบประเทศของเรา ซึ่งมี
 พระมหากษัตริย์เป็นประมุขเราก็จะมีเครื่องราชอิสริยาภรณ์ติดตรงหน้าอกนี้ แสดงว่า
 ท่านผู้นั้นมีศักดิยาภรณ์มงกุฎ ข้างเผือกอะไรก็ว่ากันไป มันก็ติดอยู่ตรงที่หน้าอกนี้ ก็เห็นกัน
 ได้เนท่านประธาน แต่ว่าอยู่ตรงบ้านี้ไม่ต้องก็ได้ นี่ท่านประธานเรื่องการยกเลิกชั้นนี้ต้อง
 ยกเลิกจะกลับไปคืนไปให้เรื่องยกให้มันอยู่อย่างเดิม กระผมไม่เห็นด้วยอย่างแน่นอน

ท่านผู้เสนออาจจะได้รับการร้องทุกข์จากผู้ที่มีความคิดเก่า ๆ หรือพวกแบ็คเวิร์ดส์ (backwards) หรือแบ็คเวิร์ดส์ ซิงกิง (backwards thinking) นี่ก็แนวความคิด ล้าหลัง ไม่ได้หรอกครับ ก็ถ้าซื้อของขึ้นมาหรืออะไรที่มันจะหลุดออกไปนี่เป็นยอมตาย ที่เดียวไม่ยอมเด็ดขาด ก็ต้องหน่วงๆทำอะไรถึงจะไม่เลิกทำ อย่างนี้เป็นต้น อย่างนี้ กระผมว่าขอให้ข้าราชการที่คิดเช่นนั้น ซึ่งจะมีอยู่ไม่มากเท่าไรหรอก ท่านประธาน ให้เลิก ความคิดเช่นนั้นเสียให้เรามาเป็นประชาชน มีเครื่องแบบก็ได้นะครับ และก็แต่งตัวกัน ชนรรมคา ถ้าจะให้สุภาพก็ผูกเนคไทมาทำงานก็ได้ ครูไปสอนหนังสือก็ได้ไม่ต้องมีชุดคิดมา การที่มีชุดคิดมานั้นไม่ได้ทำให้สอนหนังสือดีขึ้น นี่ละครับท่านประธาน พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยจึงเห็นว่า ไม่สมควรที่จะยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับ ใหม่นี้ แต่ควรที่จะแก้ไข ซึ่งพรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยก็ดี พรรคพลังใหม่นี้ก็ดี พรรค ประชาธิปัตย์ก็ดี แม้แต่ในพรรครัฐบาลก็ดี ได้เสนอเข้าไปแล้วว่าการจะแก้ไข ด้วยเหตุนี้แหละ ท่านประธาน กระผมจึงอยากจะสรุปว่าข้าราชการไม่เป็นคนชั้นเดียวกับประชาชน ถ้าประชาชนไม่มีข้าราชการพลเรือนที่เป็นผู้พิทักษ์ร่างกายกำลังใจหาคนเพื่อประชาชน แต่ ทำตนตรงข้าม เป็นนายประชาชน ถ้าประชาชนไม่มีกองทัพหรือกองกำลังอาวุธเป็นของ ประชาชนรับใช้ประชาชน แล้วประชาชนก็ไม่ทำอะไรทุกอย่าง ขอขอบคุณครับ

ท่านประธาน

นายแสวง ศรีมาเสริม (นทพบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ และบรรดาสมาชิก ผู้มีเกียรติทุกท่าน ก่อเมื่อผมขอเรียนว่าในการที่จะยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ หรือไม่นั้น จำเป็นที่ขอวิงวอนว่าขอให้พวกเราได้พิจารณากันให้ละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนของเรานั้นมีใช้เพียงมี มาในระยะเวลา ๒ - ๓ ปีนี้ ได้มีบัญญัติมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นมาองค์กรกลาง ๆ ก็ ก.พ. นั้นก็ได้มีมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๖ เช่นเดียวกัน ในระบบการปกครองซึ่งมี ข้าราชการเข้ามาดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินนั้น เราย่อมถือหลักกันว่าประสงค์ที่จะ ให้ข้าราชการเป็นผู้รับใช้ประชาชน นี่เป็นหลักประชาธิปไตยที่ถูกต้อง แต่ในการที่ได้มีการ แก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นต้นมาหลายครั้ง

หลายหน ต่อมาจน พ.ศ. ๒๔๙๓ แล้วได้มีการยกเลิกโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๔ นั้นเราควรจะทบทวนเหตุผลเสียก่อนว่าที่เลิกนั้นเนื่องจากเหตุผลประการใด ผมขอเรียนให้ทราบว่า ผมเคยรับราชการอยู่ ความจริงใจแล้วอย่าไปค่า ก.พ. อย่าไปว่า ก.พ. ว่าเป็นผู้ที่มาเผด็จการเช่นนั้น ความจริงใจแล้วที่มีการร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๔ นี้เกิดจากข้าราชการประจำ และเกิดจากสมาคมข้าราชการได้มีการร้องทุกข์ไปยัง ก.พ. และรัฐบาลเป็นจำนวนมาก เหตุที่มีการร้องทุกข์เช่นนั้นเพราะอะไร ทั้งนี้เนื่องจากระบบราชการบริหารตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ของเรานั้นให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงไว้ในมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๓ ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่จะบรรจุ แต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการพลเรือนจากระดับชั้นเอกลงมากระทั่งถึงเสมียนได้ บรรจุแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในตำแหน่งระดับหัวหน้ากองลงมาจนถึงเสมียนได้ โดยเฉพาะข้าราชการพลเรือนชั้นพิเศษนั้นเป็นเรื่องที่น่าเสียดายของรัฐมนตรี แล้วขอทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง โดยเหตุนี้เองและจะจึงเป็นเหตุให้เกิดความน้อยใจต่อใจกับข้าราชการประจำบางประการเกิดขึ้นเป็นลำดับมาก กล่าวคือ ปรากฏเหตุการณ์ขึ้นว่าเมื่อรัฐมนตรีว่าการ ฯ ประสงค์ที่จะสนับสนุนพรรคพวก หรือว่าจะใช้ระบบเล่นพรรคหรือระบบผูกขาดแล้ว ตัวอย่างในกระทรวงมหาดไทยนี้เอง ผมไม่ขอออกนามว่าคือใคร หลายครั้งหลายหนที่ข้าราชการประจำน้อยใจต่อใจเสียกำลังใจเป็นอย่างมาก กล่าวคือได้แต่งตั้งเอาปลัดอำเภอโทซึ่งเป็นพรรคพวกของตัวเองเข้ามาไว้ที่สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีในตำแหน่งผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี แล้วกินเงินเดือนอีกตำแหน่งหนึ่งในฐานะข้าราชการการเมือง เงินเดือนประจำอีกตำแหน่งหนึ่งก็ถึงค่าไว้ ถึงปีขึ้นเงินเดือนมีแค่ ๒ ขั้น ๆ ส่วนข้าราชการประจำนั้นไม่ค่อยได้ค่าตอบแทน เป็นความจริงต่อมาข้าราชการผู้นั้นจากชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอก ปรับตำแหน่งไปอยู่ตำแหน่งหัวเมือง แต่ตัวข้าราชการนั้นก็ไม่ไป นั่งมีอยู่ที่สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีนั้นะไม่ไป ต่อมาเลื่อนเป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัด ก็ยังอยู่ที่ในกระทรวงมหาดไทย นั่งอยู่ในตำแหน่งเลขานุการนั้นไม่ได้ไปไหนอีกจนกระทั่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด เกิดเรื่องขึ้นจึงจะไปตอนนั้น นี่แหละครับ

ผมเคยรับราชการอยู่ในกระทรวงมหาดไทย มีความระทมขมขื่นเป็นอย่างมาก ผมเองนั้น สอบข้าราชการชั้นเอกได้ตำแหน่งที่ ๑ ของประเทศไทย แต่ผมเองต้องติดบรรจุไม่ได้ ไม่เลื่อนเป็นชั้นพิเศษอยู่เป็นจำนวนถึง ๙ ปี เงินเดือนเต็มขั้น อายุตัวก็แก่เข้ามาแล้ว แต่ไม่ไ้บรรจุเป็นข้าราชการจังหวัด เพราะอะไร เพราะผมไม่ได้ไปเสียเจ้านายระดับ สูงชั้นรัฐมนตรีมีแต่การขัดแย้งกันในหลักวิชาการและเหตุผล โดยเหตุนี้เองแหละ ผมจึง ออกอุบายในเรื่องอภิปรายพฤติการณ์นอกแบบ ให้เห็นเป็นการคำผู้ใหญ่ในทางอ้อม โดยอาศัยหลักวิชาการคำมันเรื่อยไป โดยเขาเอาอะไรผมไม่ได้ นี่ผมคำโดยอาศัยว่า พวกนี้ อาศัยระบบเล่นพรรคเล่นพวก นอกจากนี้สมาคมข้าราชการก็ได้มีการร้องทุกข์กันมากมาย เกิดขึ้น ความจริงระบบการจำแนกตำแหน่งนี้มีใช้เพ็งมาบัญญัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แหละ ไม่ได้มีบัญญัติไว้ตั้งแต่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ แล้ว ทานตรวจคุณภาพ ๒๔ ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ ได้ บัญญัติว่า ตำแหน่งใดควรจะได้รับเงินขั้นใด อัตราใด ให้ ก.พ. เป็นผู้กำหนด โดยคำนึง ถึงปริมาณและคุณภาพของงานตำแหน่งนั้น ซึ่งการจำแนกตำแหน่งนั้น ก.พ. ก็มีได้ช่วย ตนเอง ได้ทำมานานเป็นเวลา ๒๐ ปีแล้ว ทำอย่างไร ก.พ. นั้นประกอบด้วยใคร ก.พ. นั้นไม่ใช่ประกอบด้วยบุคคลไม่มีวุฒิความรู้ ก.พ. นั้นประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการ และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในหลัก ราชการ ซึ่งรับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีหรือตำแหน่งที่ เทียบเท่ามาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกรัฐสภา กรรมการพรรค การเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน แต่ไม่เกิน ๙ คนโดย ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการอยู่ไม่น้อยกว่า ๓ คน และให้มีเลขาธิการ ก.พ. ๑ คน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง เราจะเห็นได้ว่าการจำแนกตำแหน่งแต่ละครั้ง ก.พ. มีได้ทำโดยพลการ ได้ให้เจ้ากระทรวงหรือทบวงกรมทำบัญชีแสดงสถิติปริมาณคุณภาพของ งาน พร้อมทั้งอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบแต่ละบุคคลส่งไปให้ ก.พ. พิจารณาจำแนก ตำแหน่งและกำหนดอัตราเงินเดือนให้เป็นต้นมาทุกปี แปลความว่า ก.พ. ได้ทำเช่นนั้นมา แล้วเป็นเวลานานถึง ๒๐ ปี มีใช้เพ็งมาทำในเวลานี้ ผมรู้สึกว่าคุณวิชัย เสวะมาตย์

พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทยนั้นเป็นผู้ที่นำสรรเสริญ มีความรู้ในหลักวิชาการบริหารงาน
บุคคลถูกต้อง ผมเห็นด้วย ที่นี้เมื่อมีการแก้ไขพระราชบัญญัติเช่นนั้นแล้ว เราควรพิจารณา
หรือไม่ว่ามีเหตุผลประการใดที่ควรจะไม่แก้ไขหรือไม่แก้ไข แต่ถ้าแก้ไขแล้วจะบังเกิดผล
อะไรขึ้นหรือไม่ ในระหว่างนี้ ผมขอกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และใคร่ขอวิงวอน
ท่านนายกรัฐมนตรีได้ทบทวนดูให้ระหนัก เพราะว่าตามกฎหมายฉบับนี้ ก.พ. นั้นเป็นผู้ที่
ให้คำปรึกษาหารือกับคณะรัฐมนตรี ก่อนที่จะพิจารณาอะไรนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะได้
ปรึกษาหารือ ก.พ. ให้ต้องแต่เสียก่อน เหตุที่มีการร้องทุกข์กันมากในสมัยนั้น เนื่องจาก
ข้าราชการพลเรือนชั้นระดับหนึ่งเป็นต้นจัตวาอันดับที่ ๔ เงินเดือนขึ้น ๒,๑๐๐ บาทเป็น
ขั้นเต็มแล้วไปไหนไม่ได้ติดอันดับอยู่อย่างนั้น ขึ้นเงินเดือนก็ขึ้นไม่ได้ จะขึ้นได้ต่อเมื่อต้อง
สอบ โดยเฉพาะหลักในการสอบนั้นจะเป็นอย่างยิ่งในตอนที่เลือกเฟ้นเอาพวกปริญญาเข้ามา
เช่นเดียวกันบางตำแหน่ง บางตำแหน่งก็ไม่จำเป็น อาศัยเหตุพิเศษและประสบการณ์
และความรู้ โดยเหตุนี้เองตามระบบจำแนกตำแหน่งนั้น เปิดโอกาสให้ข้าราชการพลเรือน
ชั้นจัตวา คือชั้นผู้น้อยซึ่งมีเงินเดือนอยู่ ๒,๑๐๐ บาท ได้มีโอกาสเพิ่มเงินเดือนขึ้นไป
ตามกฎหมายฉบับนี้ปรากฏว่าข้าราชการพลเรือนจำนวนหลายหมื่นคนชั้นผู้น้อยได้เลื่อน เงิน
เดือนขึ้นไปแล้วเป็นอัตราเงินเดือนขึ้น ๒,๒๐๐ บาทถึง ๒,๓๐๐ บาท ท่านคิดบ้างไหมว่า
ท่านเล็ก ถ้ายกเลิกแล้ว ปัญหาอะไรจะเกิดขึ้น เพราะเมื่อยกเลิกแล้วปัญหาตามกฎหมายจะ
เกิดขึ้นว่าอันดับเงินเดือนที่เขาได้อยู่กันเป็นชั้นตรี แล้วยกเลิกไปแล้วจะกลายเป็นสภาพ
จัตวาหรือไม่ เป็นปัญหาที่ต้องขบคิดในแง่กฎหมาย นอกจากนี้ท่านที่ว่าการร้องทุกข์นั้น
ความจริงมีการร้องทุกข์มายังนายกรัฐมนตรีหลายอย่างหลายประการ ร้องทุกข์อย่างไร
ก็บรรดาพวกครูประชาบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และครูเทศบาลได้ร้องทุกข์มาว่า
ข้าราชการพลเรือนชั้นผู้น้อยชั้นจัตวาได้ปรับอัตราเงินเดือนสูงขึ้นไปแล้ว แต่พวกครู
เหล่านี้เป็นจำนวนหมื่นยังมีได้ปรับอัตราเงินเดือนให้สูงขึ้น ขอให้รีบออกพระราชกฤษฎีกา
ปรากฏว่าจำนวนมากมายกด้วยกันร้องมายังนายกรัฐมนตรี ร้องเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ฝ่ายการเมืองก็มีหนังสือที่ สร. ๐๑๐๓/๔๔๖๑ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๘๘ ซึ่งมายัง
เลขาธิการ ก.พ. ให้รีบดำเนินการให้ โดยร้องทางครูสภาขอให้ครูสภาออกพระราชกฤษฎีกา

จำแนกตำแหน่ง ปรับอัตราเงินเดือนให้เท่ากับข้าราชการพลเรือนเช่นนั้นตามสิทธิที่เขาควรมีควรได้ แต่เรื่องทำยังไม่เสร็จ ถ้าท่านยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว พวกที่ยังไม่ได้เงินเดือนมีจำนวนพวกคุณนี้เป็นจำนวนหลายหมื่นคน ผมขอเรียนวิงวอนท่านนายก ฯ ว่าปัญหาอะไรจะเกิดขึ้น ปัญหาในการเดินขบวนจะเกิดขึ้นที่หลัง ท่านนายกรัฐมนตรีจะเดือดร้อนจะต้องแก้ไขปัญหานี้อย่างมากมาย ผมขอเรียนฝากข้อนี้ไว้ด้วย โดยเฉพาะข้อต่อไปเราควรพิจารณาว่าข้อดีและข้อเสียของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๘ มีมีเสียตรงไหนและควรจะยกเลิกอย่างไร ผมขอกราบเรียนว่าส่วนใหญ่ คุณวิชัย เสวะมาตย์ ก็ได้พูดมาแล้ว ผมจะไม่พูดซ้ำจะพูดในประเด็นอีกเพียงประเด็นข้อดีของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๘ นี้ ในเรื่องหลักประกันความยุติธรรมให้แก่ข้าราชการพลเรือนนั้น ตามหลักกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ นั้น ยังไม่ยุติธรรมพอ กล่าวคืออะไรในเรื่องข้าราชการต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยให้มีการตั้งกรรมการสอบสวนในการตั้งกรรมการสอบสวนนั้น ตามหลักกฎหมายอังกฤษก็ดี ของฝรั่งเศสก็ดี ของอเมริกาก็ดี เขาขอมิให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าฟังการสอบสวน แต่ตามหลักของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ นั้น ผู้ต้องถูกกล่าวหาไม่มีสิทธิเข้าฟังการสอบสวนได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในกฎ ก.พ. ข้าราชการได้พยายามร้องทุกข์กันมากมายว่ากฎหมายอย่างนี้มันไม่เป็นธรรม แม้แต่ในอินเดียที่ประเทศข้างเคียงนั้นเขาถึงกับขอมิให้กับข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาตั้งทนายความซักค้านพยานในการสอบสวนของคณะกรรมการได้ แต่กฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ นั้น ไม่ขอมิให้ข้าราชการผู้ถูกกล่าวหาเข้าฟังการสอบสวน ซึ่งท่านรองประธานเคยเป็นนายอำเภอคงทราบเรื่องนี้ว่า เคยระทมขมขื่นกันบ้างหรือไม่ โดยเหตุนี้เองตามหลักพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ จึงให้มีหลักประกันความยุติธรรมในเรื่องนี้เพื่อที่จะให้ผู้ให้ความเป็นธรรมให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาอย่างละเอียดละออเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ตามหลักของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ การสั่งให้ออกจากราชการฐานหย่อนความสามารถก็ดี ฐานบกพร่องในความประพฤติก็ดี ฐานรับราชการนานก็ดี กราบนี้อุทธรณ์ ร้องทุกข์ไม่ได้ ถือว่าไม่ใช่เป็นการสั่งลงโทษ เป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จ

บ้านราษฎรทุกขไม่ได้ ยิ่งกว่านั้นยังมีอีกมาตราหนึ่ง คือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ บัญญัติไว้ให้เป็นการระดมขมขึ้นแก่ข้าราชการ
ด้วยกัน กล่าวคือว่าข้าราชการต้องหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การสอบสวนไม่ได้
ความเป็นสัจจะว่ากระทำความผิดถึงข้อกล่าวหา แต่ถามผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามีความผิดหรือไม่
สมควรจะให้ทำงานต่อไปก็สั่งให้ออกได้ เพราะฉะนั้นอยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาว่า
จะสั่งให้ออกจากราชการหรือไม่ก็ได้ แต่หลักกฎหมายอันใหม่ได้เพิ่มขึ้น คือทางออกแล้ว
เขารองสิทธิของทุกขได้และมีสิทธิถึงฟ้องศาลปกครองได้ต่อไป นอกจากนี้ระบบในเรื่อง
กฎหมายนั้นกฎหมายอาญาเราจะเห็นว่ากฎหมายอาญามีระบบเสริมสร้างอยู่ในตัว กล่าว
คือมีหลักการของการลงอาญา การลงโทษอย่างนี้เป็นต้นแต่หลักกฎหมายพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ เป็นระบบปราบปราม ไม่ใช่ระบบเสริมสร้าง
กล่าวคือได้บัญญัติไว้ว่า ถ้าข้าราชการกระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชารู้แล้วต้องสั่งลงโทษ
ถ้าไม่สั่งลงโทษผู้บังคับบัญชานั้นมีความผิดด้วย และนอกจากนั้นข้าราชการที่ได้รับการรับสารภาพ
ต่อผู้บังคับบัญชาแล้ว แม้แต่ความผิดเกิดขึ้นเล็กน้อยก็จะต้องถูกสั่งลงโทษ ไล่ออก ปลดออก
ก็ได้ ไม่มีระบบเสริมสร้างตามระบบกฎหมายใหม่ได้ใช้ระบบเสริมสร้างให้อ่านา
ผู้บังคับบัญชาที่จะว่ากล่าวตักเตือนได้ ผมเคยรับราชการในตำแหน่งหัวหน้าแผนกวินัย
กรมการปกครอง มีเรื่องหนึ่ง ผมจะเล่าประสบการณ์ให้ฟังว่า ผมเคยเลิกไปหลายวันใน
คดีเรื่องหนึ่ง ปลัดอำเภอเอาเงินค่าธรรมเนียมของอำเภอไปใช้ ๙ บาท เนื่องจากภริยา
ป่วย โดยเอาเงิน ๙ บาทนั้นโดยสารภณแต่ไปซื้อยาที่จังหวัดเอาให้เมียกิน เพราะเมีย
ป่วยเป็นไข้เพราะไม่มีเงิน สรรพากรจังหวัดมาตรวจพบเข้าก็ปรากฏว่าเอาเงินค่า
ธรรมเนียมไปใช้ เจ้าตัวก็รับสารภาพบอกว่าเอาเงินไปใช้จริง ไม่มีเจตนาทุจริตอะไร
ในวันหลัง แะระเบียบแบบแผนตามกฎหมายถือว่าทุจริต ก็ต้องปลดออก เมื่อปลดออก
ไปแล้วเป็นอย่างไร วันหนึ่งผมเดินมาที่หน้าศาลยุติธรรม ปรากฏว่าข้าราชการผู้นั้นกำลัง
ล้างท่อข้างถนนอยู่ ลูกรีก ๓ คน นั่งกินข้าวลูกค้านำไปอยู่ เรื่องเพียงเล็กน้อยที่ผมเกรำ
ทั้งที่ผมต้องเป็นผู้ทำคำสั่งและสั่งปลดผู้นั้นออกไป เกรำใจเหลือเกินว่าเรื่องเล็กน้อย ทั้งนี้
จึงเห็นได้ว่า หลักการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนอันใหม่ ถ้าความผิด

เล็กน้อยก็บังคับบัญชาอาจจะให้พฤติการณ์ในการว่ากล่าวตักเตือนได้ ยิ่งกว่านั้นระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น เป็นเหตุให้ความเคารพของผู้น้อยต่อผู้ใหญ่ไม่มี
 กล่าวคือว่าตามระเบียบให้การรับสารภาพต่อบังคับบัญชาแล้ว ถือว่าเป็นความสัตย์ซื่อแข็งแรง
 โล่งทันทึ หรือไล่ออกปลดออกได้ทันที อย่างนั้นเกิดเรื่องขึ้นหลายเรื่องเช่น ทางบ้าน
 ผังชุมริทางภาคใต้ ผู้น้อยรับสารภาพผิด เพื่อขอความกรุณาไม่ถูกไล่ออกหลายคนไม่ได้
 เป็นความผิดซื่อแข็งแรงตาม กฎ ก.พ. ของพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนไม่ได้
 ต้องลงโทษ ไล่ออก ปลดออก ทั้งนี้ปรากฏเป็นอย่างไรครับ ปรากฏว่าทุกคนไม่รู้เรื่อง
 ผู้น้อยพากันขึ้นไป บอกขอความกรุณาครับ เรื่องเล็กน้อยนี้ผมรับสารภาพผิดกรุณาผมไม่ได้
 หรือ ความผิดซื่อแข็งแรงน่าพูดเถียงหรือ ผู้น้อยเอาความประเคนเข้าไปให้เลยตาย อย่างนี้
 เป็นต้น เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าหลักกฎหมายระเบียบข้าราชการพลเรือนฉบับใหม่ให้มีระบบ
 ในการเสริมสร้างดีกว่ากฎเก่า นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอีกหลายประการ ซึ่งผมเห็นว่าใน
 เรื่องการคลังรองชีพ กฎหมายฉบับนี้จะเป็นหลักการเพิ่มเงินเดือนในการการคลังรองชีพให้
 เป็นลำดับ ๆ ซึ่งท่านไปเปิดดูตามพระราชบัญญัติแล้วจะเห็นว่า ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งผม
 เชื่อว่าส่วนที่หนึ่งของพระราชบัญญัตินี้มีอยู่มากด้วยกัน ทั้งที่คน วิจัย เสวระมาดย์ พูดไว้แล้ว
 ส่วนบทพรรณผมเห็นด้วยพรรคประชาธิปัตย์เห็นด้วย ว่ารัฐบาลมีหน้าที่รับผิดชอบแล้วจะต้อง
 มีอำนาจ อำนาจและหน้าที่เป็นของคู่กัน มีหน้าที่รับผิดชอบแล้ว ถ้าไม่มีอำนาจจะสั่งได้
 อย่างไร อย่างคุณบุญเลิศ เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยก็ได้รับความระทม
 ขมขึ้นผมรู้ ไปตรวจภาคใต้ว่าตำรวจไม่ดี แต่คุณบุญเลิศสั่งการไม่ได้เช่นนี้ ผมเห็นด้วย
 อันนี้เราเห็นด้วยโดยเห็นเองพรรคประชาธิปัตย์ก็เห็นว่าไม่ควรที่จะต้องยกเลิกพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ทั้งหมด มีส่วนที่มากส่วนบทพรรณมีเล็กน้อยเราควรแต่เพียงแก้ไขเท่านั้น พรรค
 ประชาธิปัตย์จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาให้เป็นหลักประกันความยุติธรรม คุณ
 อำนาจของรัฐมนตรีเพื่อไม่ให้สั่งการโดยพลการนั่นเอง กล่าวคือได้มีร่างพระราชบัญญัติ
 ให้รัฐมนตรีเป็นประธาน อ.ก.พ. กระทรวงตามหลักกฎหมายเก่าให้มี อ.ก.พ. กรม ให้มี
 อ.ก.พ. จังหวัด และมีอำนาจในการให้คุณให้โทษให้รัฐมนตรีว่าการจะส่งย้ายคนใดก็ได้โดย
 ความเห็นชอบของที่ประชุม อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งทั้งนี้เป็นการถ่วงดุลอำนาจระหว่าง

ข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำตามหลักระบอบประชาธิปไตย ในข้อที่ว่ารัฐบาลนั้นเป็นผู้มีหน้าที่กำหนดนโยบายและให้ข้าราชการประจำมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลถ้าหากข้าราชการประจำไม่บริหารให้เป็นไปตามนโยบายรัฐบาลแล้ว รัฐบาลจึงจะสามารถที่จะให้คดีให้โทษได้ทันที นี่แหละถ้าหากว่าได้แก่กฎหมายไปเช่นนั้นแล้ว เชื่อว่ารัฐมนตรีบุญเลิศคงดีใจ แต่เป็นที่น่าเสียดายท่านประธานสภาฯ ไม่ได้เห็นเจตนาดีของพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้ร่างกฎหมายนี้เข้ามาเพื่อให้อำนาจของรัฐมนตรีไม่ได้เห็นเจตนาดีอาจจะมองเห็นว่าพรรคฝ่ายค้านมีกันตะบันกันไป ไม่ใช่เช่นนั้น ผมเป็นห่วงครับ เป็นห่วงอะไร ถ้ายกเลิกกฎหมายฉบับนี้แล้วกรจำนวนหนึ่งที่ยังไม่ได้รับเงินเดือน จิตวาเลี่ยนขึ้นแล้วจะเดินขบวนมา ท่านจะแก้ไขลำบากทีหลัง ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

เรือโท อุทิศ นวณัติ (สกลนคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม เรือโท

อุทิศ นวณัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร สังกัดพรรคธรรมสังคม กระผมเป็นผู้หนึ่งที่ร่วมกับคุณทินกร ปริพัฒน์รุ สदनยกเลิกระบบราชการระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามที่กระผมได้ฟังผู้อภิปรายทั้งสมาชิกฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านก็รู้สึกว่ามันน่าจะดี และก็มีปรับปรุงแก้ไขใหม่ แต่ปัญหาที่กระผมจะอภิปรายในวันนี้ที่ถกเถียงกันประเด็นสำคัญใหญ่ ๆ ก็คือว่าในมาตรา ๔๔ ที่เราถกเถียงกันมากก็ถือว่าอำนาจต่าง ๆ ที่รัฐมนตรีเคยมีอำนาจมาแล้ว เมื่อมี พ.ร.บ. มาใช้ตามกฎหมายนี้ ก็ปรากฏว่ารัฐมนตรีจะไม่มีอำนาจเลย อย่างเช่นกระผมเป็นเลขานุการเปรียบเหมือนเสมียนหรือเลขานุการ ๑ กระโถนที่ ๑ และรัฐมนตรีก็เปรียบเหมือนหัวหน้าเสมียน ก็เพราะว่าอำนาจต่าง ๆ นั้นมาจากอธิบดี ผ่านมาถึงปลัดกระทรวง รัฐมนตรีก็มีแค่เซ็นทราบ ทราบอย่างเดียวและอำนาจการแต่งตั้งต่าง ๆ จะไม่มีตามกฎหมายดังกล่าว ซึ่งทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายว่า พ.ร.บ. ดังกล่าวไม่มีชั้น อันนี้ไม่จริงครับ เพราะว่าการกำหนด พ.ร.บ. ของ ก.พ. ที่กำหนดขึ้นมาชั้นจัตวาเรียกว่าระดับ ๑ ชั้นจัตวาถึงชั้นตรีเรียกว่าระดับ ๒ ชั้นตรีถึงชั้นโทเรียกว่าระดับ ๓ ชั้นโทเรียกว่าระดับ ๔ ชั้นโทเอกเรียกว่าระดับ ๕ ชั้นเอกเรียกว่าระดับ ๖ ชั้นเอกถึงชั้นพิเศษเรียกว่าระดับ ๗ ชั้นพิเศษเรียกว่าระดับ ๘ ชั้นพิเศษตำแหน่งเทียบเท่ารองอธิบดี ระดับ ๘ ชั้นพิเศษตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี

ระดับ ๑๐ ชั้นพิเศษตำแหน่งระดับปลัดกระทรวงเรียกว่าระดับ ๑๑ อันนี้ก็ยังแสดงว่ายังมี
 ชั้นยศอย่างเก่ายุ แต่ที่สำคัญคือว่า เมื่อมีการจำแนกตามระบบ พี.ซี. แล้ว ทาง ก.พ.
 ยังได้จำแนกต่อไปอีกเช่นคนไหนจะอยู่ เช่น ซี. ธรรมดา อย่างกระผมเคยเรียนใน
 มหาวิทยาลัยมา เขาเรียกว่าหน่วยกิต หรือยูนิต สมมุติว่าเราสอบวิชาคณิตศาสตร์ คนเกือบ
 ตกจะได้ ซี. ๑๖ คนชนาคกลาง ๆ จะได้ ซี. ๑๖ แล้วก็ ซี. ๑๖ บวกลบก็เหมือนกันข้าราชการ
 บางคนก็ ก.พ. ได้จำแนกตำแหน่งชั้นยศแล้ว บางคนก็จะบอกว่าได้ ซี. ๑๖ บางคนได้
 ซี. ๑๖ บวกลบก็ ทั้ง ๆ ที่ก็เป็น ซี. ๑๖ เหมือนกัน ซี. ๑ ซี. ๒ อย่างเช่นเพื่อนของกระผมได้
 ซี. ๒ บวก อันนี้ก็ไม่ทราบว่ามันหมายถึงอะไรทั้ง ๆ ที่เราเป็นคนไทย เราไม่ควรเรียก
 ซี. ๒ เลย ข้าราชการทุกแผนกทุกกระทรวงในทุกวันนี้จะเห็นว่าถามกันว่าคุณอยู่ ซี. ๒ ไหน
 ผมอยู่ ซี. ๒ แทนที่จะเรียกระดับ ๒ ระดับ ๑ อันนี้ถือว่ายังเป็นชั้นยศอยู่ ยังถือว่าชั้นยศ
 อย่างเก่า กระผมจึงเห็นว่าการจำแนกก็ตาม การแบ่งชั้นยศก็ยังมีแบบเก่ายุ แต่ว่า
 เมื่อยกเลิกกฎหมายดังกล่าวแล้ว หันกลับไปใช้กฎหมายฉบับเก่าคือ พ.ศ. ๒๔๙๙ แต่เรา
 ปรับปรุงแก้ไขบุคคลให้ดีกว่าไม่ได้ หรือกระผมเห็นว่าการจำแนกดังกล่าวนี้จะละทิ้งมันเป็น
 การเอารัดเอาเปรียบข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการที่ไม่ได้มีปริญญา ตามระบบที่
 ก.พ. ทำมานี้ จะทำประโยชน์ให้แก่พวกที่มีปริญญามากกว่าพวกที่ไม่มีปริญญา ทั้ง ๆ ที่
 รับราชการมาอย่างซนหมั่นเพียร แต่มองเลียดเป็นลูกชานาอย่างเช่นเสมียน รับราชการ
 อายุ ๔๕ ปี ถ้าใช้ความสามารถสอบก็มีหวังได้เป็นอธิบดี แต่ท่านไม่มีปริญญาพ่วงท้าย
 ชาติหน้าถ้ามีท่านก็ไม่ได้เป็นอธิบดี ท่านก็ยังเป็นใต้ของท่านไปเรื่อย ๆ ไม่มีโอกาสได้เป็น
 ถึงอธิบดี กระผมจึงเห็นว่ามันเป็นโอกาสให้เฉพาะพวกเจ้าขุนมูลนายพวกศักดินาทั้งหลาย
 ที่ส่งลูกหลานไปเรียนเมืองนอก โดยเฉพาะตามก๊อบเมอริกันี่ไปเรียนเอา พี.ซี. เข้ามา
 มันเกินไป ที่เราไล่เมอริกาออกทุกวันนี้ก็เพราะแบบนี้ละครับ และทางอเมริกาที่กระผมไป
 มาแล้วทราบว่าเขาเลิกหลายรัฐแล้ว คนที่ไปทำมาที่ทราบว่าเป็นเรียนอยู่ที่แคลิฟอร์เนีย
 ได้ปริญญามานักเลยเอา พี.ซี. จากแคลิฟอร์เนีย หรือจอสองเจดิสมาเนกรับ ตอนนี
 วกมาถึงอำนาจทุกวันนี้ละครับที่กระผมจะอภิปรายก็ไม่มากหรอกครับ อำนาจที่เราเขียน
 ทุกวันนี้ก็เพื่อว่าอำนาจของรัฐมนตรีและอำนาจของวุฒิสภา รัฐมนตรีทุกคนส่วนมาก

มาจากผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรส่วนมากก็ผ่านการเลือกตั้งไม่ใช่ได้มาง่าย ๆ ผ่านชีวิต
มาโชกโชกกว่าจะได้เป็นผู้แทนราษฎร ข้าราชการบางคนก็บอกว่าผู้แทนไม่มีชื่อใด ไม่มีน้ำยา
อย่างจดหมายมาถึงใจคือผู้แทน ๆ ว่าผู้แทน ๆ บางคนมีความรู้แก่ ป. ๔ อย่างมากากาย
ข้าราชการประจำ อันนี้ก็ไม่ถูกอย่าลืมนะว่าผู้แทน ๆ ในสภาผู้แทนราษฎรก็มีวิทยาเหมือนกัน
อันนี้ก็ขอให้ทราบว่าจะจดหมายพอได้เอา ฟี.ซี. เข้ามาในสภาก็โจมตีว่าผู้แทนบางคนมีความรู้
แก่ ป. ๔ หางอิง จะไปบังคับข้าราชการประจำอย่างไร ข้าราชการประจำแน่ ๆ ทำไม
ไม่ลาออกสมัครผู้แทน ๆ เหมือนกระผมที่เคยถูกบีบจากข้าราชการชั้นผู้ใหญ่มาแล้วจึงได้
ลาออกเพื่ออยากจะเป็นผู้แทนราษฎร อยากจะมีอำนาจเหมือนกัน อำนาจดังกล่าวที่ว่านี้
โดยเฉพาะรัฐมนตรี กระผมพูดนี้ก็พูดให้รัฐมนตรีไม่ได้อยากเป็นรัฐมนตรีหรอก แม้แต่ใน
พรรคธรรมสังคมของกระผมที่สังกัดก็บอกได้บอกถึงว่าไม่อยากเป็นรัฐมนตรี อำนาจดังกล่าวนี้
แหละครับเมื่อรัฐมนตรีไม่มีอำนาจแล้ว เวลาราษฎรร้องเรียนมาเราก็กังขาผู้แทนราษฎรก็
เอาคำร้องต่าง ๆ ไปให้รัฐมนตรี รัฐมนตรีจะไปสั่งงานปลัดกระทรวง เกิดปลัดไม่ทำงาน
ไม่เอาด้วยเสร็จ กลับไปบ้าน ราษฎรก็คำอีกว่าผู้แทนราษฎรไม่ให้ความช่วยเหลือเลย
กลับไปร้องเรียนมาอีกก็ไม่ได้สัก เสร็จ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขออภิปรายว่าขอให้ได้แก้ไข
ให้รัฐมนตรีมีอำนาจอย่างเท่า ๆ กันนี้เพราะว่ารัฐมนตรีนั้นมาจากผู้แทนราษฎรแล้วก็ ฟี.ซี.
ที่กำหนดมานี้เป็นของข้าราชการในสมัยสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติหรือเรียกว่าสภาสนามม้า ซึ่ง
ไม่ได้ผ่านการเลือกตั้งมาเลย อันนี้ก็เป็นการไม่ยุติธรรมเพราะว่าตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ
ที่กำหนดแล้วว่าอำนาจต่าง ๆ ต้องมาจากปวงชนชาวไทยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พ.ศ. ๒๔๙๕ บอกว่าอำนาจสูงสุดมาจากปวงชนชาวไทย โดยถือหลักว่าประชาชนมีส่วนร่วม
ในการปกครองตนเองและแบ่งแยกอำนาจออกเป็น ๓ อำนาจ ก็อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจ
บริหาร และอำนาจตุลาการคณะราษฎรก็ได้เลือกตัวแทนเข้ามาใหม่ปฏิบัติหน้าที่บริหารประเทศ
เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีก็ควรมีอำนาจถึงแม้ว่าจะมีอำนาจไม่เท่ากันก็ตามแต่ก็ขอให้ได้มีอำนาจ
ได้สั่งการ เพราะว่าทุกวันนี้ตามกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ซึ่งบางกณยังไม่เข้าใจว่า
อำนาจในสมัยสถาบันนิติบัญญัติแห่งชาติได้ออกกฎหมายมานั้น ตามกระทรวงต่าง ๆ มีคณะกรรมการ
รัฐมนตรีหรือผู้ที่เป็นผู้แทนราษฎรและก็เป็นเลขานุการรัฐมนตรีไม่มีโอกาสได้เป็น

กรรมการบริหารในกระทรวงตั้งกล่าว เพราะฉะนั้นเวลาที่มีเรื่องมีราวขึ้นมา สมาชิก
สภาผู้แทนก็โจมตีว่า รัฐบาลไม่ดี คือโจมตีตัวรัฐมนตรีนั้นละ เพราะฉะนั้นกระผมจึงพูดว่า
บรรดาผู้ที่จะได้เป็นรัฐมนตรีต่อไปก็ควรพิจารณาว่าถ้าเห็นสมควรแก่กฎหมายแล้ว เราก็ควร
จะพิจารณา เพราะว่าเมื่อเราเป็นรัฐมนตรีแล้ว ผู้แทนราษฎรทุกคนที่นั่งอยู่หน้าสภาแล้วรัฐมนตรี
ว่าทำไมไม่ดูแล อย่างเมื่อเขานี้ก็สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบางท่านก็ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมว่า ทำไมไม่ดูแลเหมืองแม่เลี้ยง อย่างนี้เป็นต้น ท่านก็ยังไปคอย
เพราะว่ายังมีคณะกรรมการเหมืองแร่ ไม่ใช่เขาไม่มี คณะกรรมการตั้งกลาวันี้เกิดจากสมัย
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้บัญญัติไว้ รัฐมนตรีไม่ได้เป็นประธานกรรมการเหมืองแร่แต่ผู้
ที่มาจากการเมืองก็ไม่ได้เป็นประธาน เพราะว่าในสมัย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้ออกกฎหมาย
ควบคุมหมด ไม่ให้ข้าราชการเข้าไปยุ่งเกี่ยวในกระทรวงต่าง ๆ เพียงแต่มุ่งสั่งงานแล้ว
ก็รับทราบเท่านั้น จึงเป็นอันว่าขอให้บรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่านที่มีโอกาส
จะได้ตั้งรัฐบาล กระผมเชื่ออย่างแน่อนว่า ไม่ว่าพรรคธรรมสังคมซึ่งกระผม เรือโท
อุทิศ นวสมถ์ ผู้แทนราษฎร สกสคสังกัดอยู่เป็นรัฐบาล พรรคประชาธิปัตย์ขอประธานโฆ
ที่เขายึดได้เป็นรัฐบาลท่านก็ต้องถูกโจมตีเหมือนท่าน ที่โจมตีพรรครัฐบาลเช่นเดียวกัน
เพราะว่าอำนาจต่าง ๆ ท่านไม่มีแล้วท่านจะทำอย่างไร กระผมจึงขอฝากข้อคิดเห็นให้แก่
บรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ที่มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดช่วยกันสนับสนุนยกเลิกระบบ พี.ซี.
ตั้งกล่าว เพราะว่ากระผมก็เป็นข้าราชการมาก่อนขนาดโตมาจาก จาตรี จำโท จำเอก
แล้วก็มานายเรือโทนี้ละครับ ไม่ใช่บ่อย ๆ ๒ ชั้นก็ไม่ได้ จึงเคยลาออกสมัครผู้แทน ด้วย
ความกดดันของข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ ถ้าสมมุติว่าเราให้ขึ้น ๑๐ ปกครองชั้น ๕ นี้ อีกค่อย
ก็มีการชักกันทะเลาะวิวาทกัน กระผมจึงขอให้บรรดาท่านสมาชิกสภาผู้แทนได้สนับสนุนใน
กฎหมาย พี.ซี. ดังกล่าวหันกลับมาใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.
๒๔๘๙ แล้วเมื่อยกเลิกไปแล้ว กระผมคิดว่าทางรัฐบาลคงจะไต่ถามหรือแก้ไขพระราช
บัญญัติดังกล่าวเข้ามาสู่สภาอีกครั้งหนึ่ง กราบขอบคุณครับ

นายสนธิ ชูธานี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธาน ท่านสมาชิกทุกท่านครับ กระผม
นายสนธิ ชูธานี ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคพลังใหม่ กอนี้แหละเกี่ยว

กระผมขอตั้งข้อสังเกตเล็กน้อยเกี่ยวกับการเสนอร่าง พ.ร.บ. ๒ ฉบับของท่านผู้เกียรติ
ว่า มันจะถูกต้องตามข้อบังคับหรือไม่ ข้อบังคับข้อ ๕๕ นะครับ ในการเสนอร่างพระราช
บัญญัตินั้น ผู้เสนอจะต้องระบุลงไปเลยว่ามีการแก้ไขมาตราใดบ้าง คำว่ารับของสมาชิก
ท่านหนึ่งนั้นได้มีการแก้ไขในร่าง พ.ร.บ. แต่ไม่ได้ปรากฏไว้ในหลักการ ไม่ทราบว่าจะ
ถูกต้องหรือไม่ ที่กระผมสงสัยถึงขึ้นมาเป็นเพียงแต่เป็นข้อสังเกตเท่านั้นแหละครับ เพราะว่าเรา
จะได้ถือเป็นหลักปฏิบัติในโอกาสต่อไป ท่านประธานครับ นอกจากกระผม กระผมเชื่อว่า
สมาชิกหลายท่านคงจะรู้สึกลำบากใจในการพิจารณาพระราชบัญญัติในวาระนี้ ที่ลำบากใจ
ก็เป็นเพราะว่าเราจำเป็นต้องเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งใน ๒ สิ่ง ซึ่งหากความสมบูรณ์หรือว่า
หากความดีโดยพร้อมไม่ได้ แต่เราจำเป็นต้องเลือก ที่กระผมกราบเรียนเช่นนี้ก็เพราะว่า
ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ปี ๒๕๕๓ และ ๒๕๕๔ นั้น มันมีข้อบกพร่อง
ด้วยกันทั้งนั้น มีส่วนที่จะต้องแก้ไขให้เกิดประโยชน์โดยแก้ไข พ.ร.บ. ทั้ง ๒ ฉบับ แต่
อย่างไรก็ตามทางพรรคพลังใหม่มีความเห็นว่าพระราชบัญญัติฉบับปี ๒๕๕๔ นี้ได้เกิดขึ้นจาก
ความพยายามของหลายฝ่ายที่ไต่เต้าเห็นความบกพร่อง ความวุ่นวาย ความสิ้นเปลือง
พลังงานและงบประมาณ ภายใต้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ปี ๒๕๕๓ และได้หาทางแก้ไขปรับปรุง ซึ่งก่อให้เกิด พ.ร.บ. ๒๕๕๔ เพราะฉะนั้นเมื่อเรา
จะพูดถึงว่าเราควรยกเลิกหรือไม่นั้น ถ้าเราจะกลับไปใช้ของเก่า มันก็ถูกประเด็นที่ว่า
สิ่งเก่าซึ่งเราเห็นว่ามันเลอะเทอะเห็นว่ามันไม่สมบูรณ์อย่างมากจนก่อให้เกิด พ.ร.บ.
๒๕๕๔ นั้นนะ ถ้าเราจะกลับไปใช้ของเก่ามันก็เป็นสิ่งที่ไม่สมควรนักนะครับ เพราะ
ฉะนั้นทางพรรคพลังใหม่เอง กระผมนายสันทิต ชูธานี และอีกคณะซึ่งประกอบไปด้วย
นายนิติชัย นาคทรรพ นายณรินทร์พร รัตนไพฑูรย์ คือกเกอร์ วิรัช กุณมาศ อาจารย์
ประยูร สุรนิวงศ์ เหล่านี้เป็นต้นนะครับ ก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาเหมือนกัน
เพื่อจะแก้ไขไม่ใช่ยกเลิก และก็มีความตั้งใจที่จะแก้ไข พ.ร.บ. ปี ๒๕๕๔ ไม่ใช่กลับไป
แก้ไขในสิ่งซึ่งเราเห็นว่ามันไม่เหมาะสมแล้วสมัย นั่นละครับ ท่านประธาน เมื่อสภานี้จำเป็น
จะต้องเลือกกระหว่างสิ่งสองสิ่งคือ เลิก พ.ร.บ. ๒๕๕๔ และกลับไปใช้ พ.ศ. ๒๕๕๓ ก็
จำเป็นอยู่เองที่จะต้องกราบเรียนให้ทราบ กระผมจะกราบเรียนเฉพาะหลักการเป็น

โครงการที่สำคัญ ๆ เท่านั้นนะครับว่ามีอะไรที่ควรจะเป็นข้อข้อเสียระหว่าง พ.ร.บ. ทั้งสองฉบับและขอเรียนในเบื้องต้นว่าความคิดความพยายามที่เราจะแก้ พ.ร.บ. อะไรต่าง ๆ เหล่านั้นนะ คำว่า พ.ร.บ. หรือการจําแนกตำแหน่งมันเป็นเพียงมาตราหนึ่งของ พ.ร.บ. ๒๕๔ เท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าท่านคิดอยากจะแก้ไขกฎหมายก็อย่ามา อ้างเอา พ.ร.บ. เกะ ถ้าอยากจะม้อ่านจเพิ่มเติมจให้กับรัฐมนตรีก็จงแก่น้อยมาอ้างเอา ระบบ พ.ร.บ. ว่ามันไม่ไหวมันไม่เข้าท่านมันไม่ก่อให้เกิดความเป็นธรรม ขออย่าได้พิจารณา เช่นนั้นนะครับ ท่านที่เคารพทั้งหลาย ในประเด็นแรกที่กระผมอยากจะกราบเรียนนี้เกี่ยวกับ โครงสร้าง พ.ร.บ. ทั้งสองฉบับ ๒๕๔ กับ ๒๕๓๓ และบริวารของมันก็คือ สิ่งที่กระผม อยากจะกราบเรียนในเบื้องต้นก็คือ อ.ก.พ. องค์การอันนี้เริ่มตั้งแต่ ก.พ. อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม อ.ก.พ. จังหวัด สำหรับ พ.ร.บ. ปี ๒๕๔ นี้ อ.ก.พ. ซึ่งน่าจะเป็นองค์กรหนึ่งให้คำปรึกษาให้ความเห็นชอบในการตัดสินใจ แต่ อ.ก.พ. ตาม พ.ร.บ. ๒๕๔ ก็เป็นแต่เพียงเครื่องประดับเท่านั้น นี่เป็นส่วนเสียของฉบับปัจจุบันซึ่งมัน ก็ไม่ได้มีอะไรเสียหายมากไปกว่า อ.ก.พ. ปี ๒๕๓๓ ซึ่งประกอบไปด้วยคณะกรรมการ ประจำอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งครอบครองอำนาจอํการของข้าราชการประจำ แล้วกระผมจะกราบเรียนให้ทราบว่าเราจะแก้ไขสิ่งนี้อย่างไร องค์การอันนี้มันไม่ใช่ทั้ง ปี ๒๕๔ และ ๒๕๓๓ องค์การอีกต่อไปที่กระผมอยากจะกราบเรียนให้ทราบก็คือสิ่งที่เรากำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ คือระดับหรือที่เรียกกันว่า พ.ร.บ. ความจริงแล้ว พ.ร.บ. ปี ๒๕๔ กับปี ๒๕๓๓ มี ลักษณะคล้ายคลึงกันอย่างมาก ในส่วนที่ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งนะครับ ปี ๒๕๓๓ มันก็มี การกำหนดตำแหน่งเหมือนกัน คือ มีชั้นเหมือนกัน แล้วปี ๒๕๔ มันก็มีชั้นเหมือนกันแบ่ง เป็น ๑๑ ชั้นแทนที่จะเรียกว่าเป็นชั้นตรี โท เอก ก็มาเรียกเสียใหม่ว่าเป็นระดับซึ่งสิ่งนี้ คุณอาทิตย์ ขอประทานโทษกับออกแล้วว่ามันไม่มีอะไรต่างกัน ความจริงมันก็ไม่ได้อันไหน ในประเด็นสำคัญแต่อย่างใด เสร็จแล้วเรื่องสำคัญที่กระผมอยากจะกราบเรียนในที่นี้และก็นำมาสู่ปัญหาว่าทำไมจึงมีการเสนอร่าง พ.ร.บ. ทั้งสองฉบับนี้เข้ามานั้นก็คือในส่วนที่ว่า ด้วยการบรรจุแต่งตั้งการเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งอันนี้มันเข้ามามีการจะใช้อ่านจกันอย่างไร อ่านจเป็นสิ่งที่ทุกคนปรารถนาอยากจะได้ กระผมยอมรับในเบื้องต้นและก็เชื่อว่าท่าน

ทั้งหลายคงจะยอมรับกันว่า การเมืองกับการบริหารนั้นแยกจากกันไม่ได้หรือครับ มีคนพยายามจะแยกมันก็แยกไม่ได้ แต่หลักความจริงมันเป็นเช่นนั้นด้วยว่าแยกไม่ได้ แต่ว่าจะทำอย่างไรความสัมพันธ์ระหว่างสองส่วนนี้ ฝ่ายการเมืองกับข้าราชการประจำควรมีบทบาทของตนเองอย่างไร นั่นสิครับ เราควรจะต้องพูดถึงสิ่งนั้น เรามาคำทิตีเดียนว่า พ.ร.บ. ปี ๒๕๔๔ เป็นการตัดทอนมันทอนอำนาจของข้าราชการการเมืองจริง อันนี้กระผมเชื่อ แต่ว่าถ้ามรรยาการการเมืองเป็นเช่นนั้น คุณภาพของนักการเมืองเป็นเช่นนั้น กระผมไม่สบายใจที่จะปล่อยให้ให้นักการเมืองหรือว่าข้าราชการการเมือง มาคุมอำนาจโดยเด็ดขาด และในขณะเดียวกันกระผมก็ไม่สบายใจเหมือนกันที่จะปล่อยให้ข้าราชการประจำมาใช้อำนาจโดยเด็ดขาด ตาม พ.ร.บ. อันนี้ ตาม พ.ร.บ. ๒๕๔๔ การให้อธิบดีก็คือ ปลัดกระทรวง ก็คือมีอำนาจโดยเด็ดขาดนั้นมันเป็นการเสี่ยงต่อการเล่นพรรคเล่นพวก นำไปสู่ความวุ่นวายในระบบราชการอย่างที่เห็นมา อดีตกาลหรือประสบการณ์คงจะสอนให้เราเห็นแล้วว่า ความวุ่นวายในทางการเมืองอุปสรรคในการกีดกันการสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยนั้น ส่วนหนึ่งเป็นเพราะข้าราชการประจำต้องยอมรับอันนี้ ข้าราชการประจำต้องทำอะไร พินอบพิเทา นักการเมือง บริหารราชการเพื่อเอาใจนักการเมือง แล้วท้ายที่สุดมันก็เกิด ความวุ่นวายเช่นนั้น เพราะฉะนั้นจุดที่เราจะพิจารณากันว่าทำอย่างไรได้ ไม่ใช่ช่วยยกเลิก ปี ๒๕๔๔ เพื่อมันทอนอำนาจของข้าราชการประจำแล้วไปใช้ปี ๒๕๔๗ เพื่อจะให้อำนาจแก่ ข้าราชการการเมือง มันจะไม่เป็นการรุกเข้าไปเพื่อก้าวก้าวข้าราชการประจำมากเกินไป หรือ ประสบการณ์ที่ผ่านมากระผมได้กราบเรียนเมื่อคืนแล้วว่าถ้าการเข้าไปมีส่วนอย่างมากมายของข้าราชการการเมืองนั้นทำให้การบริหารข้าราชการประจำเพื่อรับใช้ประชาชน นั้นต้องบิดเบือนไปจากเจตนารมณ์ที่แท้จริง ข้าราชการผู้มีอำนาจในแต่ละกรมกอง แต่ละกระทรวงต่างตกเป็นทาสของนักการเมืองเพราะการก้าวก้าวข้าราชการประจำ มันเป็นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นแหละครับเราจึงควรจะพิจารณาว่าเมื่อเราจะแก้ไขสิ่งเหล่านี้มันจะไม่ควรอย่างยิ่งที่จะมายกเอาสาเหตุของคำว่า พี.ซี. ไซ้ไม่ได้ผล พี.ซี. ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมร้ายแรงกว่า พี.ซี. ทำให้ข้าราชการการเมืองมาก้าวก้าวข้าราชการประจำ หามิได้ มันมันเป็นเรื่องของ การบรรจุ แต่งตั้ง เป็นการเลื่อนตำแหน่ง เป็นการเพิ่มเงินเดือน

ต่างหากเล่า มันไม่ได้เกี่ยวกับ พี.ซี. เพราะฉะนั้นโปรดได้เข้าใจจะครับ เมื่อเป็นเช่นนั้น
 จุดที่เราจะแก้ไขคือแก้ไขตรงไหน ตรงอำนาจในการบรรจุ อำนาจในการแต่งตั้ง อำนาจ
 ในการเลื่อน อำนาจในการให้ทุนให้โทษว่า จะให้ข้าราชการประจำมีมากน้อยแค่ไหน
 รัฐมนตรีในฐานะเป็นข้าราชการการเมืองมีมากน้อยแค่ไหนต่างหากเล่า ไม่ควรจะหยิบยก
 หันวนกลับไปใช้ พ.ร.บ. ๒๕๕๓ ซึ่งเราน่าจะมีความเชื่อว่าไปไม่รอดล้าสมัย ทำไมจึง
 ล้าสมัย ก็เพราะล้าสมัยได้ถึงมีการแก้ไขปรับปรุงมาเป็น ๒๕๖๖ งบประมาณจะชี้ให้
 พวกเราได้พิจารณาในประเด็นใหญ่ ๆ เหล่านี้อย่าไปยกเอามาสร้างความเข้าใจที่ผิดพลาด
 ต่อไปว่า ระบบ พี.ซี. มันใช้ไม่ได้ ความจริงระบบ พี.ซี. ตามหลักการของมัน คุณวิชัย
 เสวระมาศ งบประมาณยอมรับว่าเป็นคนที่เข้าใจถูกต้องในเรื่องของ พี.ซี. นั่นแหละครับมันมี
 ความจำเป็นจะต้องกำหนดตำแหน่ง กำหนดตำแหน่งวางงานอย่างนี้รับผิดชอบขนาดนี้ เห็น
 เห็นขนาดนี้ควรจะได้รับการตอบแทนอะไร เอาคนประเภทไหนมาทำ ไม่ใช่แบบกว้าง ๆ
 เหมือนแตกอน กำหนดตำแหน่งกันไว้ จากเสมียนถึงปลัดกระทรวง กำหนดชั้นเอกชั้นโท
 ดิจกันไป ดิจตัวกันไป มันเป็นผลเสียหายเป็นการสิ้นเปลืองเศรษฐกิจของประเทศชาติ
 ขนาดไหน ท่านที่เคารพ เป็นเช่นนั้น งบประมาณจะยกตัวอย่างข้าราชการผู้หนึ่งเป็นชั้นโทหรือ
 เป็นชั้นเอกนะครับ ถูกย้ายจากที่หนึ่งไปอยู่กับอีกที่หนึ่ง สมมุติเข้ามาในกระทรวง เข้ามา
 ในกรม เข้ามาในกอง ความเป็นชั้นเอกก็ยังคงติดอยู่ ไม่ได้ทำอะไร อาจจะทำความผิด
 มาถูกย้ายเข้ามา อย่างนี้เขาคนนั้นก็ยังรับประทานเงินเดือนชั้นเอกอยู่ นี่เป็นเพราะว่า
 การไม่จำแนกตำแหน่งให้รัดกุมเหมือนเช่น พี.ซี. ตาม พ.ร.บ. ๒๕๖๖ งบประมาณชี้ให้เห็น
 เช่นนี้ในรายละเอียดว่าการจำแนกตำแหน่งก็ดี หรือว่าข้อที่ข้อเสียของการจำแนกตำแหน่ง
 เป็นอย่างไรนั้นกระผมหวังว่าเพื่อนของกระผมอาจจะจะเป็นอาจารย์ประยูรหรือคอกเตอร์วิรัช
 ซึ่งได้ศึกษาเรื่องนี้มาพอสมควรจะได้มากกราบเรียนชี้แจงให้ท่านที่เคารพทั้งหลายได้ทราบใน
 รายละเอียด ก่อนที่กระผมจะจบกระผมอยากจะกราบเรียนสักนิดนะครับว่า ขอให้พวกเรา
 ได้ตั้งใจให้บริสุทธิ์ ท่านทางรัฐบาลในฐานะเป็นรัฐมนตรีที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องนี้ ถ้า
 อยากรจะเห็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงแล้วจะต้องจะรับไว้พิจารณา ก่อนรับ
 หลักการ หรือไม่กั้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาพิจารณาเรื่องนี้ให้รอบคอบเพื่อจะให้กฎหมาย

เพื่อให้ได้กฎหมายที่จะก่อให้เกิดประโยชน์เกิดประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการ และเป็นธรรมแก่สังคมอย่างแท้จริง กระผมขอขอบคุณครับ

ร้อยเอก เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านผู้เป็นประธาน กระผม เต็มศักดิ์ ช่างหล่อ ส.ส. นกรราชสีมา ได้ฟังการอภิปรายเกี่ยวกับระบบ พี.ซี. โพรซัน คลาสซิฟิเคชัน (Position Classification) สำหรับเรื่องนั้น นะครับ กระผม เต็มศักดิ์ พรรคเพื่อชาติไทย ไม่ซ้าย ไม่ขวา เห็นหน้าพัฒนาตลอด ถือ ความอยู่รอดของชาติไทยเหนือสิ่งอื่นใด ขอพูดเป็นกลางนะครับ ที่ทั้งคู่จะดีมีมากหรือดีมีน้อย นั้นฟังต่อไปครับ คำว่าระบบ พี.ซี. นี้แหละครับ ขอโทษครับ พี.ซี. ครับ ก็คือการจัด ตำแหน่งงานและหน้าที่ให้เหมาะสมตามขีดความสามารถของแต่ละเจ้าหน้าที่ ถ้าหากว่าเรา คิดว่าบุคคลนั้นเป็นเครื่องกลและเครื่องจักรหรือเป็น **พาวเวอร์พอร์ท** (Power port) จากอิเล็กทรอนิกส์แล้ว สมควรอย่างยิ่งที่จะใช้ให้คอมพิวเตอร์ทำงานตามตัวเลขเป็นจุด ไฟเขียวและไฟแดงนั้น ๆ สมมุติว่าจุดนี้แนวทางรถไฟก็ไปตามราง ออกจากเส้นนี้ไม่ได้ นี่แหละครับคือโพรซันแหละครับ กระผมก็ยังคิดเห็นว่าระบบนี้ถ้าใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม ใช้ในเครื่องจักรที่แทนแรงคนใช้ในหุ่นยนต์หรือว่ามนุษย์นอกโลก ก็สมควรจะเหมาะสมอย่างยิ่ง แต่ที่นี่จะมาใช้กับข้าราชการของเมืองไทยเราแล้วรู้สึกไม่ดีเหมือนกัน แต่ยังไม่ถึงเวลานั้น ฟังนะครับ ที่ที่สุดแต่ยังไม่ถึงเวลานั้น เพราะมันเร็วเกินไป หรือมันอาจจะช้าเกินไปครับ ที่นี้ะครับในแนวความคิดของกระผมที่นี้ะครับ เมื่อพิจารณาของระบบ พี.ซี. ให้ละเอียด และถ่วงแล้วก็สามารถจะแยกประเด็นออกมาได้ ๓ จุดนะครับ มี ๓ พ้อยท์ (point) ด้วยกัน พ้อยท์แรกนะครับในงานระดับชาติ ก็เกี่ยวกับการเมืองพอดีนานี้ถึงตอนนั้นแล้ว นะครับ เวลานี้บ้านเมืองของเรากำลังวุ่นวายระส่ำระสาย กำลังต้องการความสมานสามัคคีระหว่างชนในชาติทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ จำเป็นจะต้องหันหน้าเข้าหากัน แต่ทั้งนี้มาชี้กันตอนนอกแยกกันไปอย่างนั้นแล้วมันก็เลยกลับนะครับ กลับเป็นออฟโพสิท (opposite) กันคือหันหลังให้กัน อันนี้แหละครับคือจุดจะทำให้เกิดการแตกแยกกระหว่าง ชนในชาติฟังตอนะครับ เหตุผลก็คือตำแหน่ง พี.ซี. นั้นการแต่งตั้งข้าราชการหรือผู้มีความสามารถจะมารับสนองในราชการนั้น จะต้องได้รับการแต่งตั้งมาจากปลัดกระทรวงไม่

เกี่ยวข้องกับข้าราชการการเมือง ข้าราชการการเมืองก็รัฐมนตรีไม่มีสิทธิจะไปแตะต้อง
ใด ๆ ทั้งสิ้น จะแตะต้องได้ก็จะต้องผ่านทางโค้งคือผ่านทางสำนักนายก ฯ อ้อมไปไกลแล้ว
ก็วกกลับมาที่ใกล้ ๆ ซึ่งเสียเวลาเกินทางไกลเหลือเกินอย่างนั้นแล้ว และยิ่งไปกว่านั้นทาง
การเมืองนะครับ ประชาชนทุกคนตลอดจนนักการเมืองทุกคนก็ได้พูดเป็นเสียงเดียวกันว่า
ต้องการประชาธิปไตยประชาชนของเราจะต้องเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ก็ในเมื่อเวลานี้
ประชาชนของเราเป็นใหญ่ในแผ่นดิน มีสิทธิมีเสียงเลือกตั้งผู้แทนราษฎรเข้ามาเป็นตัวแทน
แล้ว ก็เหตุใดในสัปดาห์จึงจะมาแยกตัดตอนให้ออกจากกันอย่างนี้ กระผมคิดว่าเรื่องนี้คงจะ
มีนักการเมืองหรือมีพรรคการเมืองอันใดพรรคใดพรรคหนึ่งมีปัญหามันสมองอันเลอเลิศวาง
แผนไว้ลับซับซ้อน ท็อปซีเคร็ต (top - secret) ไว้อย่างไหนกำลังอยู่หัวเว
อรวงบ้านเมืองหลัง ถ้าหากว่าดำไปให้ซึ่งอาจจะเจอ แต่มันแหละครับเขาก็เจตนาที่จะให้
แก่ไหนมันผลมันยังไม่ออก อันนี้กระผมคิดเห็นว่าข้าราชการการเมืองเป็นฝ่ายรับนโยบาย
มาจากประชาชน สมมุติว่าบ้านกรมราษฎรต้องการโรงพยาบาล หรือว่าโรงเรียนสำหรับ
หลานปลัดกระทรวงท่านไม่เคยไปหอบ้านหนองคูขาดโน้น ตำบลดงต่าย นั้นไม่เคยเห็น
แต่ที่นี้ผู้แทนเข้าไปเห็นครับ ราษฎรมีความจำเป็นและเดือดร้อนก็ร้องเรียนมายังกระผมผู้แทน
ผู้แทนนี้ครับก็กระผมก็ร้องเรียนแจ้งไปยังรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็จำเป็นจะต้องแจ้งไปยัง
หน่วยเครื่องมือเครื่องจักรคือข้าราชการเป็นผู้รับ เป็นผู้คุมคลังวัสดุอุปกรณ์ เครื่องก่อสร้าง
ทั้งหลายที่จะไปพัฒนาและสร้างสรรค์ให้ความผาสุกต่อประชาชนแห่งนี้ แต่การร้องเรียน
ของราษฎรที่กระผมนำเข้ามาในหอไปถึงรัฐมนตรี รัฐมนตรีก็ไม่มีโอกาสที่จะนำสิ่งที่ราษฎร
ต้องการนั้นมานำไปยังหมู่บ้านได้ เพราะข้าราชการ พี.ซี. สักกันั้นไว้เสียแล้ว แล้วอย่างนี้
อะไรมันจะเกิดขึ้นระหว่างชนในชาติครับ การแตกแยกจะต้องเกิดขึ้นอย่างไม่ต้องสงสัย
ก็ในเมื่อข้าราชการการเมืองและข้าราชการประจำหันหลังให้กันอย่างนี้ กระผมพูดในฐานะ
เป็นกลางนะครับ ก็อยากจะขอร้องให้ทุกฝ่ายพิจารณาให้ดี เวลานี้เราไม่จำเป็นจะต้อง
มาพูดกันว่าข้าราชการประจำข้าราชการการเมือง มันจะการเมืองหรือว่ามันจะประจำ
มันก็คนไทยรวมชาติกันนั่นเองแหละครับ อยากจะให้ทุกฝ่ายพิจารณาให้ลองแท้ ขออภัย
คุณสนิท ขุนราชโคกภิไธยไปนั้นก็เป็นการพูดที่ถูกต้องนะครับ เพราะอะไรเพราะว่าใน

๒ สิ่งนี้ว่าอันใดมันจะดีกว่ากัน แล้วมันจะเลวกว่ากัน อันนี้เราต้องใช้ดุลพินิจ เวลานั้นะครับ ก็ให้พิจารณาให้ถี่ง สิ่งที่ถูกไปนั้นะครับ เจตนาก็ต่อชาตินานเมือง อันนี้แหละครับที่มันจะทำให้เห็นว่ามันจะทำให้เกิดการแตกแยก ถ้าขึ้นใช้ระบบนี้ต่อไป อันนี้ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ต่อไปประเด็นที่ ๒ ต่อข้าราชการสำหรับมาตรา ๔๔ (๕) ในร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้นะครับ มีอยู่ตอนหนึ่งว่า การแต่งตั้งหรือว่าโยกย้าย อำนาจเดิมมันนะครับ กฎเดิมของ ก.พ. เดิมมันให้มีการสอบเลื่อนขั้น แล้วก็พิจารณาตามขีดความสามารถตามความเหมาะสม แต่อันใหม่ก็คืออันปี ๒๕๔๘ นั้นะครับไม่ได้อ้างถึงอย่างนี้ อ้างแต่เพียงว่าปลัดกระทรวงมีหน้าที่แต่งตั้งโดยเด็ดขาด เมื่อมันเป็นอย่างนั้นะครับ ท่านปลัดกระทรวงท่านจะไปรู้ต้นลึกหนายางของข้าราชการแต่ละบุคคลซึ่งอยู่ในท้องถิ่นชนบทนั้น หรือท่านจะมีความเข้าใจอย่างไรว่า ข้าราชการตัวเล็ก ๆ เล็กน้อย อยู่ปลายท้องนาที่ไกลลิบโลกโน้นไปประพฤติไปกระทำสิ่งซึ่งควรจะยกย่องหรือว่าควรจะได้รับความคิด อันนี้ไม่ยุติธรรมครับ ถ้าเกิดมีข้าราชการนะครับ ที่อยู่แถบไกล ๆ ชอบประจบสอพลอนะครับ มาร้องเรียน ท่านครับอย่างนั้น ท่านครับอย่างนี้ ท่านเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ เสร็จแล้วความยุติธรรมจะเกิดขึ้นได้อย่างไร อันนี้กระผมก็เห็นว่าตามมาตรา ๔๔ (๕) นั้นะครับ ไม่ถูกต้องนะครับ นี่ประการที่ ๒ ที่กระผมไม่เห็นด้วยนะครับ

อันถัดต่อไปนะครับ ต่อประชาชน ก็ในเมื่อประชาชนมีสิทธิมีเสียงเลือกตั้งผู้แทนเข้ามานะครับ แต่เสร็จแล้วข้าราชการไม่ยอมปฏิบัติตามของผู้แทนอย่างนี้แล้ว สภาแห่งนี้ตั้งไว้ทำไม ในเมื่อข้าราชการจะกดขี่ของแค้นหนีไปอย่างนี้แล้ว ราษฎรที่เลือกผู้แทนเข้ามาจะเอาเครื่องมือจกรกอะไรที่ไหนหน่วยงานปฏิบัติการครับ ฉะนั้นกระผมก็คิดเห็นว่ามันระบบ พี.ซี. นั้นะครับ ส่วนดีก็มี แต่ส่วนเสียรู้สึกจะมาก ไม่ได้ตำหนิ ก.พ. คนไทยทุกคนทำอะไรขึ้นมาต้องการให้ประเทศชาติเจริญทั้งนั้น กระผมขอยกย่องสรรเสริญแนวความคิด แต่ว่าใครจะคิดที่ดีถูกขนาดไหนเราก็วิพากษ์วิจารณ์มาอภิปรายกันในสภาแห่งนี้ระบบ พี.ซี. วันนี้นะครับ สำหรับกระผม เถ็นศักดิ์ ส.ส. นครราชสีมา ถ้าหากยกเลิกได้แล้วร่างอันใหม่**ที่**เป็นการดีมาก ขอขอบคุณครับ

นายอุดม ฌาสัก (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม อุดม ฌาสัก

พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเพชรบุรี คงจะเป็นที่ยอมรับกันทั้งสภาที่ว่า นับตั้งแต่มีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ใช้บังคับ ก็เกิดปฏิกิริยาและกรับ ทั้งในหมู่ข้าราชการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะในสภานี้ก็เห็นจะมีพรรคธรรมสังคม พรรคชาติไทย พรรคประชาธิปัตย์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย พรรคพลังใหม่ และคณะรัฐมนตรีได้เสนอกฎหมายขึ้นสู่ประธานสภา การที่มีคนเสนอกฎหมายขึ้นสู่สภาารวมกันหลายฝ่ายเช่นนี้ ย่อมแสดงให้เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ นี้ยังมีข้อบกพร่อง บัญหาที่เราจะเสนอกฎหมายขึ้นมานั้น จำเป็นที่จะต้องพิจารณาถึงหลักการและเหตุผลและวิธีการ เฉพาะร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับซึ่งสภาที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งให้ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ทั้งหมด พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนนี้ได้ใช้บังคับมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๐ **แต่ข้อเท็จจริง**ใหญ่ใน พ.ศ. ๒๕๕๒ สังคายนาและวาทคครั้งใหญ่ในปี ๒๕๕๓ นับแต่ปี ๒๕๕๓ เป็นต้นมา พระราชบัญญัติฉบับนี้ถูกเปลี่ยนแปลงแก้ไขโดยสภาแก้ไขร่างคณะปฏิวัติเห็นสมควรแก้ไขโดยประกาศคณะปฏิวัติบาง รวมถึง ๑๓ ครั้ง เมื่อมีสภานิติบัญญัติ สภานิติบัญญัติได้เสนอกฎหมายยกเลิกกฎหมายทั้ง ๑๔ ฉบับนี้ลงไปแล้ว แล้วก็ออกกฎหมายเป็นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ พอใช้บังคับ ก็เกิดปฏิกิริยาทั้งหมดทั้งในหมู่ข้าราชการและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยหลักการโดยเหตุผลที่พรรคสมาชิกและพรรคการเมืองต่าง ๆ เสนอกฎหมายขึ้นสู่สภาเฉพาะกฎหมายนั้น มีหลักการอยู่ ๒ อย่าง

๑. ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘

๒. ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติม เฉพาะพระราชบัญญัติที่กำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ เห็นควรที่จะยกเลิกเสียทั้งหมดแล้วให้นำพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ กับพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งได้แก้ไขต่าง ๆ มารวม ๑๓ ฉบับนั้น มาใช้บังคับ กระผมเองมีความเห็นว่าโดยวิธีการที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เห็นจะยอมรับหลักการไม่ได้ เพราะเท่ากับจะยอมรับกฎหมายซึ่งเสมือนว่าเป็นกฎหมายที่ขึ้นผิดถูกผิดนี้ เป็นการเสนอกฎหมายที่จะเอากฎหมายซึ่งสภานิติบัญญัติยกเลิกไปแล้วมา

ใช้บังคับอีก ก็เหมือนกับไปปลูกฝังสภาพนิมิตอยู่ฝังไว้แล้วให้ลุกขึ้นมาเดินได้ โดยเหตุผล
 อย่างนี้ครับ การที่จะเสนอกฎหมายขึ้นมาั้น กระผมเองเห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ แม้จะมีส่วนบกพร่องอยู่บ้างก็ตาม แต่ส่วนดีของ
 พระราชบัญญัตินี้ยังปรากฏอยู่ สมาชิกผู้มีเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายถึงข้อดีและข้อเสีย
 เมื่อส่วนดียังมีอยู่ กระผมจึงเห็นว่าไม่สมควรที่จะยังยกเลิกไปในขณะนี้ ถ้าจะพิจารณาถึง
 พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๙ เห็นได้ทั้งหมดว่ามีรวมกัน ๑๒๕
 มาตรา เฉพาะพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ มี ๑๖๓ มาตรา
 บทบัญญัติในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ส่วนใหญ่ก็ยกร่างมา
 จากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๙ เกือบทั้งสิ้น มีเปลี่ยนแปลง
 แก้ไขเพียงบางข้อ เฉพาะร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ ซึ่งนำเข้าสู่สภาในวันนี้ เป็นการ
 ยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ แล้วให้นำพระราชบัญญัติ
 กับประกาศคณะปฏิวัติอีกทั้ง ๑๔ ฉบับเข้ามาใช้บังคับแก่บรรดาข้าราชการและเป็นกฎหมายที่
 จะใช้บังคับแก่ประชาชนทั่วไป ถ้าได้พิจารณาถึงร่างของคณะกรรมาธิการฯ กับคณะแล้ว จะ
 เห็นได้ว่านอกจากที่นำร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาพนิมิตยกเลิกไปแล้ว ยังมีบทบัญญัติใน
 มาตรา ๔ มาตรา ๕ ให้แก้ไขพระราชบัญญัติซึ่งยกเลิกไปแล้ว **เข้ามาให้สภามีพิจารณาอีก**
 อันนี้ครับ กระผมก็อยากจะกราบเรียนว่าไม่ใช่เฉพาะเป็นการไปปลูกฝังให้ลุกขึ้นมา
 ก็เท่ากับว่าเป็นการไปนำโครงกระดูกแล้วก็มาต่อกระดูกใหม่เปลี่ยนเลือดเนื้อ นำร่าง
 พระราชบัญญัติขึ้นมาให้สภาพิจารณา กระผมเห็นว่ายังไม่ชอบด้วยวิธีการของการเสนอ
 กฎหมาย ถ้าหากว่าสภานี้มีกฎหมายที่จะต้องพิจารณาเพียงสองฉบับฉบับนี้ กระผมเองก็เห็น
 ว่าเราจะได้พิจารณาให้โดยละเอียด แต่อย่างไรก็ตาม ดังที่กระผมได้กราบเรียนแล้ว
 ว่าสภายังมีกฎหมายที่จะต้องพิจารณาอีกไม่ต่ำกว่า ๔ ฉบับ ก็เป็นร่างพระราชบัญญัติ
 แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ปี ๒๕๐๘ ถ้าหากว่าสภานี้จะไม่
 รับหลักการในร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับในวันนี้ก็เชื่อได้ว่าในวันหน้าสภายังมีโอกาสที่จะ
 ได้พิจารณาพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ฉบับปี ๒๕๐๘ ซึ่งเราจะได้แก้ไข
 เพิ่มเติมในส่วนบกพร่องให้เป็นที่ยอมรับต่อไป ดังที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วนี้ จึงเห็น

เป็นเรื่องสมควรที่จะได้พิจารณาว่าสถานที่ไม่ควรจะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้
ขอบคุณครับ

นายทองปัทม์ เพ็ญเกษ (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ทองปัทม์ เพ็ญเกษ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดขอนแก่น แห่งพรรคแนวร่วมสังคมนิยม โดย
เฉพาะอย่างยิ่งกระผมขออภิปรายได้ทั้งการอภิปรายของท่านสมาชิกทั้งสองฝ่ายมาเป็นเวลา
อันสมควร โดยความเป็นจริงแล้วเรามีทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ในหลักการทั้งสองฝ่าย
กระผมจึงขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า โดยที่พระราชบัญญัติฉบับปัจจุบันที่กำลัง
อภิปรายกันอยู่นี้ เห็นว่าในส่วนดีก็มีอยู่มาก ในส่วนเสียก็มีอยู่มากเช่นเดียวกัน และเรา
ได้หาจนถึงพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๙ นั้น เราก็ก็นึกว่า ส่วน
เสียมีเป็นส่วนมากกว่าส่วนดี เราจึงไม่อาจที่จะตัดสินใจได้แน่นอนว่าเราจะเอาอย่างไร
กันแน่ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเกรงว่าจะกราบเรียนต่อสถานที่ในฐานะที่พรรคแนวร่วมสังคม
นิยมได้พยายามศึกษาปัญหาต่าง ๆ ทุกแง่ทุกมุมแล้ว เราเห็นว่าพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน ๒๔๙๒ นี้เราเห็นว่าส่วนดีนั้นก็ยังมีอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอยากจะ
ขอกราบเรียนเฉพาะที่ไม่เข้ากันเท่าที่ได้อภิปรายไปแล้วคือ เพื่อไม่ให้เสียเวลา เราเห็น
ด้วยอย่างยิ่ง ที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้จัดให้ข้าราชการปฏิบัติงานเหมาะสมกับตำแหน่งกับ
ความรู้กับหน้าที่ เมื่อเราเทียบกับกฎหมายเก่านั้น เราจะได้เห็นอย่างชัดเจนว่ากฎหมาย
เก่านั้นให้อำนาจหน้าที่ฝ่ายการเมืองเข้าไปก้าวก่ายอำนาจหน้าที่ของข้าราชการจนเกินไป
กระผมอยากจะยกตัวอย่างให้เห็น เช่นข้าราชการผู้ใดที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักการเมือง
เจ้าสังกัดแล้วย้ายก็ไม่ต้องย้าย เอาแต่ชื่อเวลาต้องการขึ้นเอกก็เอาแต่ชื่อไป ส่วนตัวเอง
ก็อยู่กับท่าน สำหรับการเลื่อนขึ้นเลื่อนตำแหน่ง อยู่เฉย ๆ ก็ได้ปีละ ๒ ขั้นทำให้ข้าราชการ
เก่า ๆ ทำให้ข้าราชการรุ่นราวคราวเดียวกันเสียเปรียบและเสียใจอย่างยิ่ง กระผม
เข้าใจว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะออกคงจะได้ตระหนักถึงปัญหาที่กระผมได้กราบเรียนแล้วว่า ผู้
ใดที่ใกล้ชิดกับเจ้ากระทรวง ผู้ที่มีโอกาสก้าวไปในตำแหน่งหน้าที่โดยไม่หยุดยั้ง ส่วนคน
ไหนที่ไม่วิ่งเต้นไม่เสียแรงเสียชื้ออยู่ห่างไกล ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการก็ย่อม
จะไม่มี กฎหมายฉบับนี้นักคงจะมุ่งจัดปัญหาอย่างนั้นคือ ไม่ต้องการอยากจะให้เจ้าสังกัด

รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีอำนาจสั่งให้ เอาลูกน้องของตนย้ายไปอยู่ที่ไหนก็ได้ที่กระผมไม่ไกรบาเรียน
นั้น นอกจากนั้นเราจะเห็นว่าปัจจุบันนี้ตำแหน่งราชการของเมืองไทยหลายแห่งเหลือเกิน
เป็นที่น่าสังเกต โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำแหน่งครูเวลาข้าราชการต่าง ๆ ย้ายไปเอาไป
ถมกันไว้ในโรงเรียนชานเมืองหรือโรงเรียนในเมือง โรงเรียนในชนบทไม่มีละครับ
ขาดครูบาอาจารย์ ส่วนโรงเรียนในเมือง โรงเรียนชานเมืองมีแต่ภรรยาของข้าราชการมี
แต่ภรรยาของข้าราชการผู้ใหญ่ทั้งสิ้น แสดงว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เวลาพิจารณา
ความดีความชอบ บุคคลที่ใกล้ชิดเท่านั้นจึงจะได้รับการพิจารณา ส่วนคนปฏิบัติหน้าที่ด้วย
ความจริงใจอยู่ตามป่าตามเขาไม่มีโอกาสได้รับการพิจารณาความดีความชอบเลย อย่างนี้ก็
เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด ที่นี้นอกจากนั้นแล้วท่านประธานสภาที่เคารพ ในก้านส่วนเสียของ
กฎหมายฉบับนี้กระผมได้มองอย่างรอบคอบแล้วกฎหมายฉบับนี้ออกจะก้าวไกลเกินไป เพราะ
ว่าข้าราชการที่เห็นว่าความไม่เป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ในการโยกย้ายก็ดี ในการ
เลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งต่าง ๆ นั้นก็ดี คงจะได้มองเห็นถึงปัญหานี้ เพราะว่าเมืองไทยเรา
มีอยู่ในระบบเผด็จการมาเป็นเวลานาน ๓๐ - ๔๐ ปีติดต่อกัน ผู้ที่ใกล้ชิดผู้ยิ่งใหญ่เจริญ
ก้าวหน้า บุคคลที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาก็คงจะได้ตระหนักถึงปัญหานี้จึงได้จัดระบบจำแนก
ตำแหน่งให้ตามความเหมาะสมของบุคคลหรือของความรู้ที่ได้อ่านเรียนมา คงจะตระหนัก
ถึงปัญหานี้และคงจะคิดเลยไปเพื่อป้องกันเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นอย่างนั้นจนเกินไป ก็คือว่า
กันอย่างง่าย ๆ ว่าออกกฎหมายนี้ก้าวหน้าเกินไป ก้าวไปก้าวถึงลมของเมืองไทยซึ่ง
ปัจจุบันนี้กำลังดำเนินการอยู่ ทำไมกระผมจึงพูดอย่างนั้น เพราะว่ามียกในมาตรา ๔๔ (๔)
การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการทั้งแผ่นดิน ๗ - ๔ - ๕ ลงมา รัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่ต้อง
มีอำนาจหน้าที่อันใดเลย เป็นอำนาจของอธิบดีเจ้าสังกัดเท่านั้น รัฐมนตรีเจ้าสังกัดตาม
กฎหมายฉบับนี้ก็จะมุ่งว่าต้องการอยากจะได้แยกข้าราชการการเมืองออกจากข้าราชการประจำ
กระผมสนับสนุนคำอธิบายของคุณสนิท ขูรารี ว่าเราไม่สามารถที่จะแยกได้ในขณะนี้ว่า
ข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำยังปนเปกันอยู่ เราไม่สามารถที่จะแยกได้ เรา
มาพิจารณาถ้าเราจะถือว่าข้าราชการประจำก็ต้องดำเนินการไปโดย ข้าราชการการเมือง
เข้าไปเกี่ยวข้องไม่ได้ ส่วนข้าราชการการเมืองก็ต้องทำหน้าที่ข้าราชการการเมือง

ไปอย่างนั้นกระผมเห็นว่าวิธีก็คงจะไม่เป็นการถูกต้องนัก เพราะว่าข้าราชการการเมือง
ถือนโยบาย ข้าราชการถือว่าเป็นเครื่องมือของนโยบายของคณะรัฐบาล คณะรัฐมนตรี
เองจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงที่จะต้องบริหารงานไปตามเป้าหมายไปตามวัตถุประสงค์ของทางรัฐบาล
นั้น ๆ ในเมื่อข้าราชการไม่ให้ความร่วมมือแล้ว รัฐมนตรีไม่มีคุณไม่มีโทษ ไม่สามารถให้
คุณหรือให้โทษแก่ข้าราชการได้ อะไรมันจะเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพ อันนั้นก็คือ
รัฐมนตรีเจ้าสังกัดไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะบังคับบัญชาข้าราชการนั้นได้ แล้วงานก็จะไม่สำเร็จ
ตามเป้าหมายที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐบาลนั้นได้กำหนดไว้ อันนั้นก็เป็นอย่างหนึ่งของ
กฎหมายฉบับนี้ ท่านประธานสภาที่เคารพ นอกจากนั้นกฎหมายฉบับนี้ยังให้อำนาจแก่ ก.พ.
และให้อำนาจแก่ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการมากขึ้นไปอีก แต่ก่อนเราได้รับการกลั่นกรอง
พอสมควร แต่เดี๋ยวนี้ข้อคิดเห็นเดียวเท่านั้นสามารถที่จะโยกย้ายเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งได้
แต่งตั้งโยกย้ายไปที่ไหนก็ได้ อย่างนี้เป็นต้น นอกจากนั้น ท่านประธานสภาที่เคารพ เรา
ต้องยอมรับนะครับว่าเดี๋ยวนี้ความเป็นจริงมันมันเกิดขึ้นแล้ว ก.พ. เองยังไม่พร้อม กระผม
ขอเรียนว่ายังไม่พร้อม จะสังเกตเห็นได้ว่าการจำแนกว่าคนไหนจะอยู่ ซี. ไหน ก็รู้สึกว่
สับสน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระผมได้รับคำร้องเรียนจากข้าราชการหลายฝ่ายหลายกรม
หลายกระทรวงว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบ ซี.ซี. นี้ ก็บุคคลที่มีส่วน
เกี่ยวข้องกับข้าราชการ ก.พ. มีโอกาสไต่อยู่ใน ซี. สูง ส่วนคนที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง
หรือไม่รู้จักมักคุ้นอะไรกันเลยมักจะไต่อยู่ใน ซี. ต่ำ ทั้ง ๆ ที่ทำงานในแห่งเดียวกัน แต่คน
หนึ่งมีสำมารถทำงานอยู่ ก.พ. อีกคนหนึ่งไม่มีสำมารถทำงานด้วยกัน เขาเห็นกันน้อยว่าความรู้
ความสามารถขนาดไหน บังเอิญจักเข้า ซี. ต่างกันอย่างนี้ก็มี อันนั้นก็แสดงว่า ก.พ. นั้น
ยังไม่พร้อมในเมื่อกระผมได้พิจารณาเงื่อนไขทั้งนี้และเสียสิ่งที่กระผมได้กราบเรียนแล้วกระผม
เห็นเจตนาดีของท่านที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามา และในโอกาสเดียวกันก็เห็นเจตนาดี
ของฝ่ายค้าน เพราะว่าขณะนี้พรรคประชาธิปัตย์ พรรคพลังใหม่ และพรรคสังคมนิยมแห่ง
ประเทศไทย กำลังได้เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาแล้วถ้าหากว่ากระผมอยากจะเสนออย่างนี้
จะได้หรือไม่ ท่านประธาน ท่านผู้เสนอโปรดได้รับทราบด้วยครับ กระผมว่าท่านก็เจตนาดี
ฝ่ายค้านก็เจตนาดีเช่นเดียวกัน เราต้องการอยากจะให้ข้าราชการของเรานั้น ปฏิบัติหน้าที่

ต้องการอยากระให้เขาได้มีความเป็นธรรมในสังคม ต้องการอยากระให้ข้าราชการของ
 เราได้รับผลดีเท่าเทียมกัน กระผมอยากระเสนออย่างนี้ ให้รัฐบาลนี้รับกฎหมายฉบับนี้ไป
 พิจารณาก่อนรับหลักการโดยให้พิจารณาของพรรคประชาธิปัตย์ พรรคสังคมนิยมแห่ง
 ประเทศไทย และพรรคพลังใหม่ แล้วแล้วเราก็กดคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง พิจาร
 พิจารณาให้ที่**ท่านประธานสภา**พิจารณาหาว่าเราจะเลิกไปเสียเกี่ยวกับความเสียหายก็จะ
 เกิดขึ้น ถึงที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้ว เกี่ยวกับบางกรมก็จัดเป็นระบบ พี.ซี.ไปแล้ว
 อย่างข้าราชการวิสามัญกลายเป็นข้าราชการสามัญไปแล้วทางกรุงยังไม่จัด ทางพยาบาล
 จัดไปแล้ว ที่นี้ถ้าเราเลิกไปขึ้นมาเขาก็ต้องกลับไปอยู่ในฐานะเดิม และอะไรมันจะเกิดขึ้น
 ความวุ่นวายก็จะเกิดขึ้น ความไม่เป็นธรรมทางกรุงซึ่งยังไม่จัดก็จะยังเกิดขึ้น แล้วความ
 วุ่นวายต่าง ๆ ก็จะเกิดขึ้น กระผมเห็นดีครับ ไม่ใช่ไม่เห็นดี ในเจตนาของท่านผู้เสนอ
 แต่ในโอกาสเดียวกันกระผมก็เป็นห่วงถึงความวุ่นวายของประเทศชาติว่า มันจะเกิดขึ้นถึงที่
 กระผมได้กราบเรียนนั้น ท่านประธานสภาที่เคารพ เหตุผลต่าง ๆ ในทางความรู้ในทาง
 วิชาการ คุณวิชัย เสวระมาศย์ คุณเหมือนจะเป็นบุคคลที่พูดถูกต้อง และโอกาสเดียวกันฝ่าย
 คุณทินกร ปรีชาพันธุ์ ก็ดูเหมือนจะมีเหตุผลที่พอสมควร กระผมรับฟังทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น
 พรรคแนวร่วมสังคมนิยมอยากระขอเสนอแนะด้วยความจริงใจว่าขอให้รัฐบาลนี้รับไปพิจารณา
 ก่อนรับหลักการ โดยตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นขึ้น แล้วก็ยินดีครับสภานี้ โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่ง พรรคแนวร่วมสังคมนิยมถ้าต้องการอยากระรวดเร็วก็โปรดได้เรียกวิสามัญก็จะ
 เป็นครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๕ ก็ยินดีที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ออกมาด้วยความเป็นธรรมโดยควน
 พรรคแนวร่วมสังคมนิยมเห็นอย่างนี้ ขอขอบคุณ

นายปรีดา พัฒนถาบุตร (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายปรีดา พัฒนถาบุตร รัฐมนตรีประจำสำนัก
 นายกรัฐมนตรีได้ฟังการอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาแล้วด้วยความเคารพในเหตุผล
 อันการบริหารราชการแผ่นดินนั้น สำนักงาน ก.พ. หรือการบริหารราชการบุคคลนี้มีบทบาท
 อันสำคัญที่จะทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าได้รวดเร็ว หรือบรรลุเป้าหมายแห่งการที่
 รัฐบาลได้แถลงนโยบายไว้หรือไม่เพียงใด รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลที่มาจากประชาชน กระผม

เองก็ได้รับการเลือกตั้งมาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นในการอภิปรายของสมาชิกทั้งหลายนั้นรัฐบาลนี้พร้อมที่จะรับฟัง อันร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ท่านรัฐบาลพร้อมที่จะรับฟังมติของสภานี้ว่าจะวินิจฉัยไปด้วยประการใด รัฐบาลนี้มีทางออกอยู่แล้วหลายทาง อาทิเป็นต้นว่า ถ้าหากว่าสภานี้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คือยกเลิกไป รัฐบาลก็ยังคงให้ข้าราชการทั้งประเทศที่ได้ประโยชน์จากพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ยังคงได้รับประโยชน์นั้นต่อไป ผู้ที่เสียประโยชน์นั้น รัฐบาลก็จะรักษาดลประโยชน์ให้ผู้ที่ได้ประโยชน์จากการจัดระบบ พี.ซี. นี้ รัฐบาลก็จะรักษาดลประโยชน์นั้นให้ ถ้าหากว่าสภานี้ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ แต่ถาสภานี้ลงมติในอีกอย่างหนึ่งนั้นรัฐบาลนี้ก็พร้อมที่จะเสนอพระราชบัญญัติเข้ามาใหม่เป็นพระราชบัญญัติซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม **พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พุทธศักราช ๒๕๐๘** เหมือนกับของพรรคประชาธิปัตย์และของพรรคการเมืองฝ่ายค้านต่าง ๆ ที่ได้เสนออยู่แล้วในสภานี้ เนื่องจากประธานสภาไม่ได้บรรจุระเบียบวาระของรัฐบาลเข้าไปจึงเป็นเหตุให้ไม่มีการประชุมวินิจฉัยในปัญหาต่าง ๆ ในวันนี้ อย่างไรก็ตามรัฐบาลนี้ยืนยันว่าจะปฏิบัติตามความมติของสภานี้ ซึ่งจะลงมติในขณะนี้อีก ๔ - ๕ นาทีต่อไปนี้ รัฐบาลพร้อมที่จะรับฟังและจะป้องกันผลประโยชน์ของข้าราชการพลเรือนทั้งประเทศให้ได้ประโยชน์เท่าที่ตนพึงจะได้รับการยกเลิกหรือจากการคงไว้ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๐๘ ขอขอบคุณครับ

นายอัมพล จันทระเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าเราก็คงอภิปรายกันมากพอสมควรแล้ว จึงอยากเสนอปิดอภิปราย ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ว่าหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

นายศิริ ผาสุก (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ศิริ ผาสุกครับ ส.ส. สุรินทร์ พรรคสังคมนิยมแห่งประเทศไทย เมื่อคืนะครับ คุณอุดม ผาสุก ได้อภิปรายตั้งข้อสังเกตไว้แล้วนะครับว่า กฎหมายฉบับนี้คือกฎหมายปี ๒๕๐๘ นี้กฎหมายฉบับนี้ยกเลิก

ปี ๒๕๔๘ แล้วให้นำกฎหมายอีก ๑๔ ฉบับซึ่งกฎหมายปี ๒๕๔๘ ยกเลิกไปแล้วนั้นกลับมาบังคับใช้
 ปลุกขึ้นมา อันนี้ขึ้นหนึ่งฉบับ คือกระผมเข้าใจว่ากฎหมายของกระผม กฎหมายที่ดินของ
 กระผมที่เสนอไป เสร็จแล้วถูกหักทวงบอกว่า ถ้าหากว่าจะยกเลิกต้องร่างมาใหม่ฉบับ
 ใหม่หนึ่งฉบับ แล้วชี้ที่ ๒ มาตรา ๓ นั้นฉบับ จะขัดกับ มาตรา ๕ ขัดกันชัด แจ่มเลย
 ครั้น มาตรา ๓ นั้นบอกให้เอากฎหมายทั้ง ๑๔ ฉบับนี้ขึ้นมา แทนมาตรา ๕ นั้นบอกให้ยกเลิก
 มาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ ๒๔๘๗ มันขัดชัดแจ่มกับ แล้วเราจะรับหลักการได้อย่างไร
 ครับ ขอปรึกษาท่านประธานครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอปิดอภิปราย เมื่อเราอยาก
 จะอภิปรายต่อก็ขอเสนอ เปิดอภิปรายต่อไปอีกแล้วกัน

นายวิรัช กุฑมศาสตร์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิรัช
 กุฑมศาสตร์ ส.ส. ขอนแก่น แห่งพรรคพลังใหม่ ขอเสนอเปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นด้วย
 โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมจึงอยากถามที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใด
 เห็นสมควรให้เปิดอภิปราย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๕ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เปิดอภิปราย
 ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๑ คน)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าปิดอภิปราย ในขั้นต่อไป
 จะถามมติจากที่ประชุมนี้ว่า

(นายไกรสร ตันติพงศ์ ได้ยกมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ว่าอย่างไรครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานครับ ที่ผมลุกขึ้นมาพูดนี้ไม่ใช่
 เรื่องอะไรครับ คือผมรับประเด็นที่ถามว่ารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีได้พูดคุยกับท่านหนึ่ง

ว่า รัฐบาลได้เสนอร่างของรัฐบาลเข้ามา แล้วมีพรรคฝ่ายค้านเสนอ แต่ประธานสภาไม่
บรรจุระเบียบวาระ ผมยังแปลกใจ ถ้าเป็นความจริงเพราะข้อบังคับข้อที่ ๑๓ ถ้าผมจำไม่
ผิดวรรคท้าย เขาให้สิทธิรัฐบาล ทำไมสมาชิกสภาสามารถเสนอเป็นกฎหมายควมเข้ามาได้
เพราะฉะนั้นขอประธานตอบความจริง เพื่อจะได้รับความจริงสักว่า ความที่รัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรีพูดเป็นความจริงไหม ถ้าเป็นความจริงกฎหมายที่พิจารณาเกี่ยวนี้
ผิดข้อบังคับจึงเป็นการลงมติไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าปรากฏไม่ได้เสนอเข้ามา นั่นเป็นอีกเรื่อง
หนึ่งซึ่งก็จะถามว่าเป็นเรื่องเท็จหรือจริง เพราะชักไม่ไว้วางใจเจ้าหน้าที่ โดยเฉพาะบาง
ท่านที่ลุกขึ้นไปกระซิบนะประธาน :

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ร่างของรัฐบาลยังไม่ได้มาถึงสภา
ครับ เอาจริงก็เป็นอันว่าต่อไปนี้จะขอมติจากที่ประชุมนี้ว่า ผู้ใดเห็นสมควร

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน ไต่ถามขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุทัยว่าอย่างไร

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ผม อุทัย พิมพ์ใจชนครับ
ขอหารือเพื่อนสมาชิกเจ้าของร่างหน่อยครับ นิดเดียวละครับ ท่านผู้เป็นประธานครับ
คือเนื่องจากมีสมาชิกจากพรรคประชาธิปัตย์คือคุณอุดม งามสุข ก็คือ คุณศิริ งามสุข ก็คือ ลุกขึ้น
ตั้งข้อสังเกตว่า กฎหมายที่เสนอเข้ามาที่ครับเป็นเสนอขอให้กฎหมายที่ยกเลิกไปแล้ว
ถ้าเปรียบเหมือนปลูกต้นไม้ยังพอปลูกได้ละครับ ถ้าเปรียบเหมือนถอนกว่ารื้อบ้านแล้ว แล้ว
บอกว่าให้อยู่บ้านเก่าต่อไป มันมีบ้านเก่าให้อยู่ไหมครับ บัญชีมันอยู่ที่ตรงนี้ ถ้าหากว่า
ขอเท็จจริงอันนี้มันปรากฏชัด และถ้าหากว่าเราพอจะมีข้อคิดสะกิดใจบ้างนี่ครับ ถ้าหากว่า
เพื่อนสมาชิกถ้าไม่แน่ใจกันละครับ จะขอถอนไป ผมว่าสภาคงจะยอมละครับ เพราะว่า
รัฐบาลเองก็บอกแล้วว่าจะเสนอเรื่องเหล่านี้เข้ามา แล้วสมาชิกที่เสนอก็คือสมาชิกพรรค
รัฐบาลถ้าจะรออีกสักนิดหนึ่งถอนร่างนี้ออกไปดีกว่าจะลงมติไปในสิ่งที่มันทำไม่ได้คิด ๆ ออก
ไปมันจะเสียหายต่อสภานี้มากมาย และการที่ถอนออกไปจะเกิดประโยชน์หลายอย่าง
หลายประการ เกิดประโยชน์ที่รื้อร่างของรัฐบาล เกิดประโยชน์ที่เราจะไม่ทำสิ่งที่ผิดพลาด
ออกไป แล้วถ้าถอนออกไป สภาผมก็เชื่อว่าเต็มใจที่จะให้ถอน ผมก็อย่างนั้นละครับ

ท่านผู้เป็นประธานครับ ผมจึงขอหาวิธีว่าเพื่อนสมาชิกเรานี้จะพอใจยังจิตใจสักหนึ่งใจ
ไหมครับ เพราะเรื่องนี้ไม่ใช่ขอขาดขาดตายแต่ประการใดครับ แต่ถ้าทำผิดพลาดแล้ว
มันน่าอับอายขายหน้า ผมเสียใจจริง ๆ ขอขอบคุณมาก

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่าเป็นข้อสังเกตที่ดีมากที่จะทำ
สะกิดใจสติที่ประชุมนี้ให้มีความเข้าใจขึ้น ผมจะขอมติจากที่ประชุมในลำดับต่อไป

(นายไกรสร ตันติพงศ์ ไต่ถามและยกมือขึ้น)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไหนว่าอย่างไรครับ คุณไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เสียงใหม่) : ท่านประธานสภา ผมเป็นคนที่มีเหตุผล
ถ้าผมจะพูดอะไรนั้นมันต้องมีหลักฐานข้อเท็จจริง เมื่อกี้ปฏิเสธบอกว่ารัฐบาลไม่ได้เสนอ
แล้วนี้กลับต้นร่างของรัฐบาลซึ่งได้จากสภานี้ครับ มันได้มาอย่างไร สภาจะเชื่อถือได้หรือ
อย่างนี้ หลักฐานมีนะครับ วันที่ ๔๔๑/๒๕๔๘ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๘ สำนักงานเลขา
ธิการรัฐสภาหลักฐานมีครับ การจะพิจารณาเจ้าหน้าที่ชั้นสำคัญของสภานี้เป็นอย่างยิ่ง
พูดออกมาโดยไม่ยอมรับหรือครับ หลักฐานมี วันก่อนผมขอมติในเรื่องตั้งข้อสังเกต
งบประมาณ เพราะมันคนละประเด็นพฤติการณ์อย่างนี้คือการจะลาออกจากราชการไป โทท
สภาอย่างร้ายกาจที่สุด ท่านประธานจะดูหลักฐานจากผมได้ไหม เพราะฉะนั้นการเสนอ
กฎหมายของสมาชิกผู้เกี่ยวข้องอีกข้อบังคับ ๆ แล้วรัฐมนตรีสำนักนายก ฯ ก็พูดมาแล้ว
ท่านประธาน อย่างนั้นก็หมายความว่า ขอประทานโทษเพื่อนของผมที่เป็นรัฐมนตรี
สำนักนายก ฯ เป็นบุคคลไม่มีเกียรติอีกท่านหนึ่งกระมัง ท่านจะปฏิเสธหรือว่าท่านไม่ได้
เสนอ ผมยังเชื่อเกียรติคุณปรีชา พัฒนาคูตร ว่าเป็นผู้มีเกียรติยศพอ หลักฐานของสภา
ก็ปรากฏ จะเอาอย่างไรขอพูดความจริงกันเถิดแล้วกันผมจะเดินไปส่งหลักฐานให้ท่านประธาน
คุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เลขาธิการรัฐสภาชี้แจง

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้อง กระผมเองไม่รู้สึกรังเกียจมาก ขอขอบคุณครับ เรื่องระเบียบวาระ
ประชุมที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสำนักนายกรัฐมนตรีชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ได้เสนอ

มาทางสภาผู้แทนราษฎรแล้ว แล้วกระผมก็กราบเรียนท่านประธานไปว่า เรายังไม่ได้รับเห็น
 อันนี้กระผมขอรับคิดว่า ใหญ่คือนั่นจริง ที่ไม่ได้รับนั้นกระผมหมายความว่า กระผม ทาง
 สภาทางประธานสภาผู้แทนราษฎร ยังไม่ได้สั่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมครับผม ยัง
 ไม่ได้บรรจุยังไม่ได้สั่งบรรจุระเบียบวาระประชุม หมายความว่าอย่างนั้นครับผม อ้ออีกจะ
 กราบเรียนต่อไปว่า ทำไมกระผมจึงเกรงว่าหรือนักหนาหรือ ถึงจะต้องไปขับไล่ส่งให้
 ออกจากตำแหน่งเลขาธิการรัฐสภา กระผมเองก็ไม่ทราบว่ามีความคิดเห็นแรงขนาดหนัก
 ถึงขนาดนั้นเชียวหรือ กระผมยอมรับว่ากระผมเรียนประธานสภาผู้แทนราษฎรผิดพลาดไป
 แต่ไม่ได้หมายความว่าเรื่องนี้ได้บรรจุระเบียบวาระไปแล้ว แล้วก็ไม่ได้เอาเข้าประชุม
 ไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นครับผม ถ้าบรรจุระเบียบวาระไปแล้ว แล้วกระผมไปกราบ
 เรียนท่านว่าเรื่องนี้ยังไม่ได้บรรจุระเบียบวาระ นั้นแหละ กระผมขอยอมรับผิดครับผม
 กระผมขอประทานกราบเรียนชี้แจงอย่างนี้ครับผม

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราชบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้า สมศักดิ์
 สมบูรณ์ทรัพย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดราชบุรี ขอแสดงความเสียใจอย่างสุดซึ้งเพราะว่า
 ท่านรองประธานก็ ท่านประธานก็ไม่ได้ให้ความเป็นธรรมข้าพเจ้าตลอดมา เวลาทางฝ่าย
 บางท่านชี้แจงได้ ข้าพเจ้าไม่ได้ นี่ข้าพเจ้าไม่ว่า ข้าพเจ้าก็เข้าใจ บางที่ต้องเอ่ยถึงหาก
 ก่อนเพื่อความเรียบร้อยของสภา อย่างพรรคประชาธิปัตย์บอกมีเสียงข้างน้อย ๗ เสียง
 เวลาลงโหวตอะไรแพ้ต้องเข้าใจ ข้าพเจ้าคนเดียวยังเข้าใจหนักไปอีก แต่ข้าพเจ้าก็เป็น
 ผู้แทนฝ่ายชนชาวไทย ที่พูดนี้เนื่องจากว่าประธานไม่ดี ไม่ใช่ท่าน ท่านเป็นรองประธาน
 นั้นโลเล ไม่ให้ความยุติธรรม เมื่อวานนี้ผู้แทนราษฎรจะให้ข้าพเจ้าเข้าขั้วใดอีก ข้าพเจ้า
 ได้ช่วยเสียอีก บอกว่าอย่าเข้า เพราะวาระระเบียบข้อบังคับนั้นมันทำไม่ได้แล้วข้อบังคับ
 ที่คุณเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ยื่นไว้ ข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎรเพื่อจะลิดรอนอำนาจ
 ประธานก็ยังงัดเป็นไว้ได้ แต่อันนี้ข้าพเจ้าทราบ ไม่ใช่ช่วยเลขาธิการพรรค ข้าพเจ้าถาม
 แล้วเพราะเมื่อตะกี้ข้าพเจ้าจะอธิบายเพื่อความเรียบร้อยของสภาว่า กฎหมายที่เสนอเข้า
 มาในทั้งที่มีข้อบกพร่อง เราควรจะไม่รับอันนี้ กฎหมายอันนี้แต่ให้มูลนิธิไปพดลก่อน
 ปี ๒๕๕๓ นั้นไปพดลก่อนได้ เพราะสภานิติบัญญัติก็เคยทำแล้ว แม้แต่ข้อบังคับของ

สภาผู้แทนราษฎรเวลานี้ยังไม่ได้ร่าง เราก็คงไม่ได้ อย่างนี้จะยิ่งหนักเสียได้ ๒ ตัว
 ไม่เป็นลูกผู้ใดก็ยิ่งอวย กฎหมายอันนี้ที่ไม่ได้รับความเห็นชอบ ที่ พ.ช. เสนอมาก็ต้อง
 ออกไป ที่ข้าราชการไม่ได้รับความเห็นชอบ และรัฐบาลเขาเป็นผู้บริหาร เขาต้อง
 รับผิดชอบเราเป็นผู้แทนราษฎร เวลาทำอะไรไม่ได้ราษฎรก็ฟ้องคา เช่น แม่เลี้ยงเมื่อ
 เขาบิดา ขาพเจ้าต้องการจะพูด ขาพเจ้าเป็นเกษตรกรที่จอมึง กิ่งสวนนี้ เขาก็ร้องมา
 ว่าปล่อยน้ำมาตั้ง ๑๐ เหมือง จะฆ่ากันตายแล้ว ก็ร้องรัฐมนตรีหลายทีก็สั่งไป นี่อำนาจ
 สูงสุดก็เป็นของราษฎร ราษฎรก็ฟ้องผู้แทน ผู้แทนก็ฟ้องมาร้องรัฐบาล เพราะฉะนั้น
 ขาพเจ้าก็เห็นว่าถ้ารัฐบาลเขาจะเสนอมานายในอาทิตย์หน้ามัน มันก็เป็นการชอบ ที่มัน
 และเพราะประธานสภาไม่ดี เพราะเสียง ไม่ให้ความยุติธรรม จึงทำให้ผู้แทนราษฎร
 มันเกิดระส่ำระสายกันเลยทีเดียว เสียสถาบัน ประธานสภาฟังสั่งรวไว้ ถ้าทุกอย่างมัน
 เรียบร้อย ขาพเจ้าเป็นผู้ที่สามารถจะรักษาเหตุการณ์และสถาบันไว้ได้ นี่ขาพเจ้าจึงขอ
 ประทานกราบเรียนให้ทราบเวลาจะพูดก็เหมือนกัน ต้องให้ฝ่ายค้านเขาพูดทีละก่อน แล้วก็
 ฝ่ายสนับสนุนหรือฝ่ายเป็นกลางให้มันโต้กันอย่างนี้ ให้มันชาวสะอาด ทำเพื่อชาติ ขาพเจ้า
 ไม่ต้องการจะทำเพื่อคนใดคนหนึ่งไม่ใช่มาปลุกกระดมมวลชน ไม่ใช่จะมาขอว่าคนโน้นว่า
 คนนี้ อย่างเมื่อตะกี้นี้ก็มีผู้แทนบางคนบอกว่านักการเมืองเป็นอย่างนี้ เป็นอย่างไร ต้องการ
 จะยุให้แตก ทำลายให้แยกให้เผด็จการเข้ามาเถร เรามีประชาธิปไตยแล้ว ราษฎร
 เป็นใหญ่ เลือกตั้งมาทำไมจะไม่ดี ก็คิดรับ เรามาสู้กันตามครรลองประชาธิปไตย ถ้าท่าน
 ประธานท่านเป็นผู้เป็นรองประธานผู้ทรงเกียรติอย่างนี้เหมาะเป็นประธาน เพราะให้ความ
 ยุติธรรม ท่านประธานนั้นควรจะพิจารณาตัวเองได้แล้ว

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทินกรเขาเจ้าของร่างให้เขา
 ชี้แจงหน่อย

นายทินกร ปริทัศน์ (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติ ความจริงก็โคลงมิติปิศาจกันไปแล้วนะครับ แต่ว่าเพื่อให้กระจ่างแจ้ง
 กระผมอยากจะขอเรียนต่อท่านสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่หาหรือเมื่อคืน กระผมขอยืนยันว่า
 ในมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กล่าวไว้

ได้ระบุไว้ดังนี้ครับว่า "ในระหว่างที่ ก.พ. ยังมีได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ตามมาตรา ๘ ในส่วนราชการใด ให้ข้าราชการบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการนั้นไปพลางก่อน ทั้งนี้ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกาศในราชกิจจานุเบกษา" แล้วยังมีข้อความอื่นต่อไปอีก นะครับ กระผมจะไม่อ่านให้เสียเวลา แต่อย่างไรก็ตามในกฎหมายที่กระผมเสนอให้มี มาตรา ๑ ที่ระบุไว้ว่า ให้ข้าราชการบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาใช้ ถ้าหากสภานี้จะพิจารณาหลักการแล้ว สภานี้เป็นสภาที่สูงสุด ถ้าสภา ลงมติแล้ว กระผมคิดว่าก็จะมีปัญหาประการใดครับ

นายอุทัย พิมพ์ใจชน (ชลบุรี) : ท่านผู้เป็นประธานครับ ผม อุทัย พิมพ์ใจชนครับ จำเป็นที่จะต้องเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งครับเพื่อความเข้าใจอันดีนะครับ คือคำว่า ที่คุณสมศักดิ์ เสนอมาบอกว่ากฎหมายหลายอันจะอนุโลมใช้เอาฉบับไหนมาใช้เอามาตราใหม่นี้ นะครับ คือลักษณะที่เอามาใช้นั้นครับ เราต้องดูให้ดีนะครับว่า อย่างสมมุติว่ามีพ.ร.บ.มาตราใด มาตราหนึ่งในกฎหมายหนึ่งบอกว่า ให้อนุโลมเอาฉบับไหนมาใช้ นี่ ใช้นั้นคือยังมีอยู่ครับ แล้วบางกฎหมายในฉบับเดียวกัน สมมุติถึงมาตรา ๑๐ แล้วมาตรา ๑๐ ระบุว่าให้เอา มาตรา ๓ มาใช้บังคับกับโดยอนุโลม ก็ว่ามาตรา ๓ ยังมีอยู่ แต่กรณีกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้เขายกเลิกไปแล้ว มันไม่มีแล้ว จะเอาที่ใหม่มาใช้ ส่วนที่คุณทินกรลุกขึ้นมามีใจแข็งเพิ่มเติม ว่าในมาตราหนึ่งบอกว่าจักไม่เสร็จนั้นก็จะยังใช้อยู่ เวลานั้นก็จักเสร็จแล้วนี้ครับ จักเสร็จ แล้วก็หมดไปแล้ว จะจักเสร็จไปส่วนหนึ่งก็หมดไปส่วนหนึ่ง ถ้าจักเสร็จทั้งหมดก็หมดไปแล้ว ก็เหมือนกับบ้านที่พังไปแล้ว แล้วบอกให้อยู่บ้านหลังเดิมไปก่อน มันเป็นไปไม่ได้นะครับ มันไม่เหมือนกับปลุกขึ้นนะครับ ปลุกขึ้นยังมีวิญญูญาณอยู่กับไ้ตามความเชื่อถือนะครับ แต่ว่าบ้านมัน พังไปแล้ว ใช่มั้ยได้ แล้วอนุโลมไรนี่ อนุโลมไรนั้นต้องมีของยืนอยู่ อย่างอนุโลมเอา มาตรา ๘ มาใช้ หรืออนุโลมเอากฎหมายฉบับอื่นมาใช้ นี่ อย่างกฎหมาย กทม. ตอนออกมาใหม่ ๆ อนุโลมใช้กฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินบางส่วน กฎหมายระเบียบบริหาร ราชการแผ่นดินมันยังมีอยู่ อนุโลมมาได้ไ้ หรือว่าเอามาตราหนึ่งมาตราใดของมาตราของ กฎหมายหนึ่งมาใช้ มาตราหนึ่งมาตราใดของกฎหมายนั้นก็ยังมีอยู่ แต่กรณีนี้ที่พระราชบัญญัติ

ที่เพื่อนสมาชิกเสนอแนะครับ ไอ้สิ่งที่มันหายไปแล้วจะเอามาไขว่ไขว่ไหมได้อย่างไร ผมก็ไม่
เข้าใจ ถ้ามันเป็นอย่างนั้นนี้ ผมเองก็ลำบากใจจะครับที่สภาเราจะทำอะไรอย่างนั้นลงไป
อย่างไรเพื่อนเรานี้ครับสองคิดให้ที แล้วตอนไปเสียเถอะครับมันไม่เสียหายอะไรหรอกครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บัญญัติ
เกสรทอง ผมจะไม่พูดปัญหาประเด็นตอนหรือไม่ตอน แต่ผมจะพูดปัญหาที่คิดใคร่ครวญได้ว่า
ท่านเลขาฯ ทำไม่ถูกตามข้อบังคับนั้น ผมขอกราบเรียนว่าไม่มาที่จะไปคำทนิเลขาธิการ
มากนัก ผมจะขอกราบเรียนกรรมวิธีของวุฒิสภาแห่งนี้ที่ปฏิบัติกันอยู่หัวหน้ากองการประชุม
ไม่ได้เสนองานที่จะบรรจุระเบียบวาระผ่านเลขาธิการวุฒิสภาเลย เสนอตรงต่อท่าน
ประธานสภาทุกครั้ง แล้วท่านเลขาธิการฯ ก็ไม่บังอาจที่จะไปบอกท่านประธานได้ อันนี้
เป็นความผิดของท่านประธานที่การดำเนินการบริหารงานในรัฐสภาไม่เป็นไปตามครรลอง
ของระบบราชการ เพราะฉะนั้นการที่ผิดพลาดเมื่อครั้งนั้นผมไม่ตำหนิ ท่านเลขาธิการวุฒิสภา
เพราะผมทราบข้อเท็จจริง ระเบียบวาระต่าง ๆ นั้นจะบรรจุหรือไม่หัวหน้ากองการประชุม
นำเสนอตรงต่อประธานทุกครั้ง เพราะฉะนั้นความผิดพลาดอันนี้เราก็คงควรจะได้พิจารณา
กันให้ต้องแท้ การตำหนิใด ๆ นั้น หรือจงใจเกลียดชังอะไรกันนั้นผมว่าควรจะเป็นเรื่อง
ส่วนตัว จริงอยู่เราเป็นสมาชิกวุฒิสภา เรามีโอกาสพูดได้ทุกอย่าง แต่บางครั้งบางโอกาส
เจ้าหน้าที่ข้าราชการเขาไม่สามารถจะพูดได้ เป็นเลขาธิการไม่สามารถจะไปสั่งประธาน
ได้ เพราะฉะนั้นขอให้ความเป็นธรรมมันเกิดขึ้นไป อย่าไปใช้อิทธิทธิการเป็นผู้แทนราษฎร
มากจนเกินไปนัก มันจะทำให้เกิดการแตกแยก เพราะฉะนั้นผมเห็นว่าอันนี้เราจะไปลงโทษ
ท่านเลขาธิการวุฒิสภาไม่ได้อย่างแน่นอน แต่ที่ผมชื่นชมกราบเรียนนี้ผมไม่ได้ปกป้อง
เลขาธิการวุฒิสภา เพราะท่านเลขาธิการวุฒิสภาก็ไม่ได้เป็นญาติอะไรกับผม แต่ผมต้องการ
ให้ความยุติธรรมต่อผู้ปฏิบัติหน้าที่บ้าง เพราะฉะนั้นการที่ผมแสดงออกไปนี้ขอให้ท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติทั้งหลายได้โปรดทราบตามที่ผมได้ชี้แจงนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมก็ความันมาถึงขั้นตอนแล้ว

นายสมหวัง ศรีชัย (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สมหวัง ศรีชัย
ส.ส. ชัยนาท แห่งพรรคพลังใหม่ สำหรับปัญหาการพิจารณาพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับนั้น

พรรคพลังใหม่ได้อภิปรายความคิดเห็นไปแล้ว และทั้งนี้ด้วยเจตนาคืออย่างยิ่งต่อรัฐบาล ส่วนสภานี้จะลงมติอย่างไรนั้นก็เป็นเรื่องของสภา แต่กระผมอยากจะกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เมื่อเกิดปัญหาที่คุณ ขอบพระทานโทษ ที่ต้องเอ่ยนาม คือท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ แห่งพรรคประชาธิปัตย์ว่า คณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ท่านเองก็เห็นด้วยแล้ว เข้าสภาเหมือนกัน และท่านเลขาธิการรัฐสภา ก็ยอมรับว่าได้ถึงสภาแล้ว แต่ว่าท่านประธานไม่ยอมรับจรรยาบรรณ ตามหลักฐานปรากฏชื่อว่า เสนอวันที่ ๑๕ กันยายน ข้อบังคับข้อ ๑๔ การจักรระเบียบวาระประชุมให้บรรจุคดีหรือ เรื่องที่คณะรัฐมนตรีเสนอ ก่อนสำหรับร่างพระราชบัญญัติของเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเกี่ยวกับผม คือคดีที่ดินกรนั้น เสนอมาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม นี้เราก็ไม่ทำอะไร แต่สำหรับของคดีนี้เสนอวันที่ ๑๕ กันยายน มันเป็นเรื่องเดียวกัน ตามข้อบังคับข้อ ๑๔ นั้นอย่างไร ๆ ต้องจัดของคณะรัฐมนตรีเข้ามาก่อน หรืออย่างน้อยที่สุดต้องจัดมาพร้อมกัน การที่ไม่จัดของคณะรัฐมนตรีเข้ามานั้น ผิดข้อบังคับข้อ ๑๔ เป็นการแน่นอน กระผมเป็นห่วงว่า ถ้าเราจะทำโดยไม่เคารพข้อบังคับนั้น วุฒิสภายังมีอยู่ ระเบียบแบบแผนจะเสียหาย นี่ประการหนึ่งอีกประการหนึ่งข้อบังคับข้อ ๑๕ บังคับว่า การเสนอร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งมีการแก้ไขกฎหมายนั้น ต้องระบุมাত্রที่แก้ไขมาในหลักการด้วย ขอบพระทานโทษ เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเกี่ยวกับกระผมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาแล้ว มีแก้ไขมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๙ ด้วย แต่ในหลักการก็ไม่ได้ระบุมาตราที่ขอแก้ไข มันก็ผิดข้อบังคับข้อ ๑๕ อีก เราจะปล่อยให้มันผิดไปอย่างนั้นแล้ว ก็ให้ทางวุฒิสภาเขาต่างกลับมามีเราทำผิดข้อบังคับกระนั้นหรือ กระผมเห็นว่าเราอย่าถือพิธีกัน เมื่อมันผิดก็ต้องยอมรับผิด ท่านเลขาธิการรัฐสภา ท่านอาจจะไม่ผิด เพราะว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้เสนอ แต่ว่ามันก็โทษกันไม่ได้ เพราะก็ต้องยอมรับตามหลักฐานแล้วว่า รัฐบาลเขาได้เสนอมาที่สภาแล้ว แล้วประธานสภาไม่ยอมรับจรรยาบรรณมันก็ผิดข้อ ๑๔ อย่างชัดแจ้ง เพราะฉะนั้นกระผมเห็นด้วยความเคารพว่าเราอย่าถือพิธีกัน มันจะเห็นมันจะเป็นการเสียหายแก่สภานี้ ว่าทำอะไรไปแล้วมันผิดข้อบังคับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน และท่านสมาชิก

ผู้มีเกียรติ กฎหมายสองฉบับที่บรรดาเพื่อนสมาชิกได้เสนอต่อสภานี้ ก็นับว่าเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญอยู่เป็นอันมาก ก็ปรากฏว่าได้มีบรรดาเพื่อนสมาชิกได้หักท้วงถึงข้อบังคับและระเบียบการหลายประการว่ากฎหมายสองฉบับนี้ น่าจะผ่านไปได้ กว้างขวางระเบียบข้อบังคับทั้งหลายทั้งปวง อย่างประการแรกคั้งที่เพื่อนสมาชิกจากจังหวัดชัยนาท ขอประทานโทษที่เอียนนาม คือคุณสมหวัง ศรีชัย โคฉีแจงมา คุณไกรสร คันติพงศ์ ขอโทษที่ออกนาม จังหวัดเชียงใหม่โคฉีแจงมา น่าจะเป็นเหตุผลประการหนึ่ง ซึ่งสภานี้จะไต่ถามว่าควรจะผ่านหรือไม่เป็นประการสำคัญ เอาละครับ ข้อนี้ก็ผ่านไป กระผมติดใจอยู่ประการหนึ่ง ท่านประธานซึ่งขอให้สภานี้ได้โปรดพิจารณาให้ทราบว่าถ้าเราผ่านไปแล้ว จะเสียหายอย่างมาก กระผมเห็นพ้องด้วยกับความคิดเห็นของผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี คือ คุณอุทัย พิมพ์ใจชน ขอประทานโทษที่ออกนาม ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายสองฉบับที่เสนอนานี้ ไทยกเล็กพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน ๒๕๔๔ ทั้งหมด ให้กลับไปได้ พ.ร.บ. ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๓ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญท่านประธาน ในเมื่อกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๓ นั้น ไทยกเล็กไปแล้วไม่มีแล้วท่านประธาน ข้อที่ ๑ เมื่อไม่มีแล้วนี้ จะร่างกฎหมายให้เอามาใช้ใหม่มันไม่ได้ เอาละอย่างเพื่อนสมาชิกโคฉีแจงว่า กฎหมาย พ.ศ. ๒๕๔๓

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสวัสดิ์ รวยรักษา

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นกรสวรรค์) : เอาละครับ ขอประทานโทษครับ เมื่อผมกล่าวมาถึงนี้ก็มีเหตุผลพอสมควรจะชี้ได้ ขออย่างนี้ได้ไหมครับท่านประธาน ลงมติ ปกติกายกจะผิดแล้ว ขอให้ทางรัฐบาลรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการเสียจะหมด เรื่องได้ไหมครับ ท่านประธาน รับไปเลย พิจารณา ไม่อย่างนั้นยุ่งนะครับ ทางรัฐบาลตัดสินใจโดยเด็ดขาดครับ รับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ท่านมีสิทธิทำได้ แล้วเรื่องจะเรียบร้อยครับ

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พีร บุนนาค สุพรรณบุรี ขอประทานพิจารณาวาอย่างนี้ครับ กรณีที่พูด ๆ กันนี้เพราะเหตุที่ไม่เข้าใจ อันนี้ไม่ใช่เป็นการอภิปรายครับ กระผมได้ทราบเรียบร้อยแล้ว

(ร.ท. อุทิศ นวลดี ร.น. ไคยีนจีน)

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : วาระของกระผม ท่านประธานใช้สิทธิข้อบังคับข้อ ๑๓๘ ข้อ ๑๓๕ เอามาใช้เสียบ้าง กระผมอยากจะทราบเรียนต่อที่ประชุมนี้กับการที่รัฐเข้าหากันเป็นสิ่งที่เสียหาย กระผมขอปรึกษาอย่างนี้ครับ กฎหมายฉบับนี้ครับ ถ้าสมมุติว่ารับหลักการไปฐานรับรองที่ไม่ดี เพราะว่าฉบับเก่าเราเลิกไปแล้ว จริงอยู่บอกว่าจะใช้บังคับได้ แต่ว่าบทเฉพาะกาลมันหมดไปแล้ว กระผมบอกอย่างนี้ เพราะว่าหมดไปเมื่อวันที่ ๕ นี้ ถ้าสมมุติว่ารับหลักการแล้วจะเอากฎหมายฉบับใหม่ที่จะมาขึ้นใช้อยู่ในปัจจุบันเหตุการณ์มันคลุมเครือ กระผมจึงขอประธานเสนอปรึกษาว่าควรจะไปพิจารณาที่กรรมาธิการ เพราะเหตุการณ์ทุกอย่างจะคลี่คลาย กระผมขอประธานทราบเรียนอย่างนี้ครับ

นายทินกร ปริพัฒน์ (ชัยนาท) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงก็อภิปรายไปแล้วนะครับ กระผมก็ไม่อยากจะให้อภิปรายอยากจะขอให้ลงมติเลยครับ สถานนี้เป็นสภาที่ทุกคนมีความคิดอิสระนะครับที่จะลงมติอย่างไรก็ได้

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ผมเป็นฝ่ายรัฐบาล ผมได้ปรึกษาแล้ว ถ้าหากกฎหมายฉบับนี้ออกมาแล้วจะคลุมเครือจะทำให้เสื่อมเสีย ถึงอย่างไรก็ยอมไม่ได้ให้มันผ่านไปลักษณะที่ผิด ผมยอมไม่ได้

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ที่กระผมขึ้นมาพูดนี้กระผมไม่ได้อภิปรายนะครับ กระผมจะขอกล่าวถึงปรึกษาท่านประธานเกี่ยวกับข้อบังคับแล้วเราจะหาวิธีทางทางออกอย่างไร กฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ นะครับ กระผมขอประธานทราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพทั้งหลาย ไม่ใช่ว่าเราอยากจะผ่านก็ให้มันผ่านไปครับ มันเป็นกฎหมายสำคัญมากครับ กฎหมายที่จะกระทบกระเทือนต่อระบบการบริหารราชการแผ่นดินทั่วประเทศ ออกไปแล้วผลร้ายผลเสียหายมันจะเกิดแก่ชาติบ้านเมืองของเราแค่ไหน อันนี้เราอาจจะยังมองไม่เห็น แล้วทุกท่านก็ได้แสดงให้เห็นแล้ว ให้อภิปรายให้ท่านทราบแล้วว่า ถ้าหากว่าท่านผ่านไปรับหลักการไปแล้ว ผลร้ายมันจะเกิดขึ้นอย่างไร อันนี้ถึงแม้ว่าท่านรัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรีจะรับรอง

อย่างไรก็ตาม แต่ปัญหาข้อกฎหมายไม่มีใครที่จะมารับรองได้หรอกครับ เรารับหลักการไปแล้วยกเลิกไปแล้ว ปัญหากฎหมายซึ่งมันจะสลับซับซ้อนตามมานะมันมีมากมาย แล้วความเสียหายที่จะเกิดแก่ชาติบ้านเมืองนั้นะมันมีมากมายเหลือเกินครับ เพราะฉะนั้นกระผมก็ไม่อยากให้เรานะถือที่รัฐบาลจะเอามาชนะคะค้านกัน แล้วก็ขอบังคับให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณสมหวัง ศรีชัย ก็ได้ชี้แจงไปแล้วว่ามันผิดข้อบังคับ อันนี้เมื่อมันผิดข้อบังคับ สิ่งที่เราได้อภิปรายมาแล้วมันอาจจะเป็นโมฆะก็ได้ เรื่องนี้อาจจะไปถึงคณะกรรมการตุลาการรัฐธรรมนูญก็ได้ ไปถึงสมาชิกวุฒิสภาแล้ววุฒิสภานั้นยังยั้งไว้หรือว่าย้อนกลับมาเสียเวลาทั้ง เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอหาทางออกอย่างนี้ครับ ท่านรัฐมนตรีว่าการสำนักนายกรัฐมนตรี ท่านบอกว่าให้รับหลักการไปเถอะ แล้วก็สภานี้จะเอาอย่างไรก็เอาตามอย่างนั้น กระผมก็ยังไม่เห็นด้วย อยากจะขอร้องท่านเพื่อเห็นแก่ความเรียบร้อยของการพิจารณาในสภาเรา เพื่อเห็นแก่ความถูกต้องและความเสียหายในอนาคตที่จะพึงเกิดขึ้นนั้นนะ ขอให้ท่านรับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ แล้วก็นำเอากฎหมาย แล้วนำมาอีก สภานี้จะขยายการประชุมวิสามัญต่อไปเท่าไร พวกเราก็นึกดีที่จะให้ขยายต่อไป เพราะฉะนั้นกระผมขอร้องเพื่อความเรียบร้อย ความถูกต้อง และป้องกันความเสียหายซึ่งจะเกิดแก่ชาติบ้านเมืองของเรา ขอขอบคุณครับ

นายปิยะ อังกินันทน์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ตั้งแต่กระผมยื่นญัตติมานี้แหละครับ อภิปรายกันมาตั้งครึ่งวันแล้ว นักกฎหมายทั้งหลายก็ไม่เห็นจะมีใครทักท้วงว่าไม่มีกฎหมายมารับรอง อันนี้หมดไป อันนี้ไขไม่ได้ ก็ไม่เห็นมาพูด พอมาตอนนี้นักมาพูดกันกระผมยังสงสัยว่ามันจะอย่างไร ๆ กันอยู่นะครับ ท่านครับ เพราะฉะนั้นที่แรกกระผมอภิปรายกันขึ้นมา ทุกคนอภิปราย ทำไมนักกฎหมายไม่พูดเสียตอนนั้นเลยว่าเมื่อเลิกอันนี้แล้วเอาอันนั้นมา อันนี้ไขไม่ได้ อันนั้นไขไม่ได้ ทำไมเราไม่มาพูด พอขอมติปิด จะยังเสี่ยงกันโดยขอมติปิดอภิปรายหรือไม่ปิดอภิปราย พอรู้ว่าแพ้เลยหาว่าต้องไม่มีฐานรองรับ ต้องอย่างนั้นต้องอย่างนี้ ทำไมที่แรกไม่พูดกันเสียก่อนละครับ จะได้ไม่ต้องมานั่งพูดกันเสียเวลาจนกระทั่ง ๒ โมงครึ่งจะทุ่มหนึ่งแล้ว

นายประยูร สุรนิวงศ์ (อุตรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ คณะรัฐบาลใน

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อนสมาชิกที่รัก การที่นักกฎหมายได้มาท้วงติงในตอนนี้มัน
กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้เสียก่อน ที่กระผมจะพูดต่อไปนี้เป็นการปรึกษาไม่ใช่อภิปราย
หวังว่าท่านประธานคงอนุญาตนะครับ การที่นักกฎหมายไม่ได้ชี้แจงแต่ก่อนนั้น เพราะเข้าใจ
ว่าบุคคลที่เสนอขึ้นมานั้นก็มีความรู้ทางกฎหมาย เพราะสภาแห่งนี้ได้ยอมรับแล้วว่าเป็นสภาที่
จะต้องสร้างกฎหมายของประเทศ ถ้าหากท่านไม่รู้จักกฎหมายแล้วท่านจะเสนอขึ้นมาทำไม
เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ท่านประธาน และกระผมเชื่อในมันสมองของสหพรรค สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรแต่ละท่านที่ว่าราษฎรเลือกขึ้นมา ไม่อยู่ในอาณัติของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
ที่เขาจะผูกมัดท่านนำไปสู่ความล้มเหลวของประเทศ กระผมขอกราบขอบคุณท่านประธาน
ที่อนุญาต และขอกล่าวแต่เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

นายคล้าย ละอองมณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ความจริงกระผมก็
ไม่อยากจะพูดหรอกครับ แต่ว่ากระผม คล้าย ละอองมณีครับ สงขลา ก็เรื่องนั้นครับ
แม้ว่าพวกเราไม่ได้พูดขึ้นมาก่อนว่ากฎหมายนี้มันจะเป็นกฎหมายก็ตามที่เถอะครับ พวกเรา
จะยกมือกันสละนแต่ไม่มีโอกาสได้พูด แต่เมื่อไม่มีโอกาสได้พูดภายหลังรู้สึกตัว ท่านประธาน
กรุณาให้พูดแล้ว เราพูดขึ้นมาเมื่อไรก็ได้ เมื่อกฎหมายนั้นยังไม่ทันออกไป ไม่ทันได้โหวตกัน
เราก็ชอบที่จะพูดได้ เพื่อทักท้วงให้เห็นว่ามันจะไม่ชอบมาพากลมันจะเสียชื่อสภา กระผม
ว่าเราจะพูดเมื่อไรก็ได้ เหมือนกับเราอ้างโมฆะกรรมนะ เราอ้างเมื่อไรก็ได้ แม้ว่าไม่มี
ผู้ใดในสภาให้การ ไม่ได้เขียนไว้ในห้อง อ้างขึ้นมาศาลก็ตัดสินได้ ฉะนั้นเรื่องนี้ก็มันมัน ที่นี้
เรื่องกฎหมายเขายกเลิกไปแล้ว เรามาออกกฎหมายให้ใช้ถ้ากระผมอุปมา คุณอุทัย
พิมพ์ใจจน ขอโทษท่านออกไปแล้วเรื่องปลุกบ้าน กระผมจะอุปมาอีกอย่างหนึ่งว่าวัวของ
กระผม วัวเขาฆ่าตายไปแล้ว แล้วเรามาพูดว่าให้เอาวัวตัวนั้นมาไถใหม่ มันเอาอะไรมา
ไถครับ นี่แหละท่านประธานที่เคารพ โปรดพิจารณาเรื่องนี้เถิด แล้วเราอย่าถึงกันครับ
ถ้าเห็นว่าจะไรไม่ชอบมาพากลมันจะเสียหาย ในที่สุดเรื่องนี้ถ้าไปสู่สภาสูง สภาสูงท่านย้อน
กลับมาหรือท่านว่าอะไรมาเสียหายทั้งประเทศ ไม่ใช่เสียหายคนเดียวจะครับ **เสียหายทั้ง**
สภา ๒๒๘ คน รวมทั้งท่านนายกรัฐมนตรีด้วยนะครับ เรื่องนั้นครับและท่านรัฐมนตรี
สำนักนายกรัฐมนตรี ท่านก็พูดเอาออกมาทำไมเอากันเอาอะไรก็เอากันอย่างนี้ท่านพูดได้

ไปรณคิดว่าเมื่ออะไรมันผิดแล้วขอให้มันรู้ลึกกันเพียงแค่นี้ หุยกุยาถึงกันกันดีกว่าครับ
ขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมว่ามาถึงขั้นตอนนี้แล้วเป็นขั้นตอน
ที่จะลงมติ ที่ต่อไปเรายังมีโอกาสที่จะแปรญัตติวาระ ๓ ยังมีอีก เรื่องมันเป็นอย่างนั้น
คุณบุญเชื้อ

นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
บุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี กระผมไม่มีความสบายใจเลยครับ
นับตั้งแต่เข้ามาอยู่ในสภา กระผมคิดว่าจะขอเสนอแนะต่อทางรัฐบาลต่อเพื่อนสมาชิก ของ
กระผมว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่เสนอเข้ามาในรัฐบาลควรรับไปทั้งสองฉบับแล้วไป
พิจารณาใหม่ แล้วพร้อมกับนำของรัฐบาลเสนอเข้ามาสู่สภาอีกครั้งหนึ่ง เรื่องมันก็เท่านี้
แหละครับ กระผมขอขอบคุณครับ

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาล ท่านรองนายกรัฐมนตรี

พลตรี ประมาท อภิเรณูสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพและ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ถ้าทางสภาไม่มีการขัดข้องประการใด ทางรัฐบาลก็จะขอรับไป
พิจารณาถอนรับหลักการครับ

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

ผู้ทำหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เมื่อรัฐบาลรับไปพิจารณาถอนรับ
หลักการแล้วก็เป็นอันว่าเรื่องก็ยุติ ขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๑.๑๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมผู้ตรวจรายงานการประชุม

.....

ธนุ บุญวังค

.....

สินธุ์ชัย ชื่นสัจย์ดี

.....

โฉมฉาย สี่พลากร

.....

ฉันทนา ขำแป่ม

.....

เปรมจิต บุญหลด

.....

พิลาศ จารุณี

.....

สมเกียรติ ใจอนันต

.....

สมชาย คาวอุม

.....

สายสุนีย์ พันธนะ

.....

ภุชงค์ เอกบุตร

.....

ประเสริฐ ปันสิน

.....

รัตน์ ชันธิโรติ

.....

กัลยา สว่างวิทย์

.....

อนุชา ชูหมื่นพิศ

.....

มาลี อาไพศาลเล็ก

.....

เรณู อรัญญิก

.....

ตรวจแล้ววันที่...../...../.....

สุวัฒน์ จิตรภักดิ์

สภารับรองในคราวประชุม

หัวหน้างานรายงานการประชุม

ครั้งที่...../.....()

ไพโรจน์ อัมพรประภา

หัวหน้ากองการประชุม

พ.อ. สขวน คำวงษา

เลขาธิการรัฐสภา